Cartea lui Daniel. Cartea celor Doisprezece
CARTEA LUI DANIEL

CARTEA CELOR DOISPREZECE

în traducerea rusă modernă

Traducere din ebraică și aramaică și note

Institutul de Traducere a Bibliei din Zaoksky

editat de

Doctor în teologie M.P. Kulakov

Doctor în Filosofie M.M. Kulakova

© Traducere, note, subtitluri

Institutul de Traducere a Bibliei din Zaoksky, 2011

© Prefață. M.M. Kulakov

PREFAŢĂ
EXPLICAȚII, CONVENȚII ȘI ABREVIERI
CARTEA PROFETULUI DANIEL
CARTEA PROFETULUI OSEA
CARTEA PROFETULUI IOEL
CARTEA PROFETULUI AMOS
CARTEA PROFETULUI OBDIA
CARTEA PROFETULUI IONA
CARTEA PROFETULUI MICA
CARTEA PROFETULUI NAHUM
CARTEA PROFETULUI HABACUC
CARTEA PROFETULUI ȚOFANIA
CARTEA PROFETULUI HAGAI
CARTEA PROFETULUI ZAHARIA
CARTEA PROFETULUI MALEIA
PREFAŢĂ

„Dumnezeu a vorbit părinților noștri în vremurile de odinioară, pe de rost și în felurite chipuri, prin proroci. Dar, în zilele din urmă ale veacului acesta, ne-a vorbit prin Fiul Său, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor.” (Evrei 1:1, 2) [1] .

Cuvintele, pline de cea mai profundă semnificație, rostite de Dumnezeu: „Întoarceți-vă la Mine… și Mă voi întoarce la voi…” (Zaharia 1:3; Maleahi 3:7), „Întoarceți-vă la Domnul

Dumnezeul vostru!… Întoarceți-vă la Domnul…” (Osea 14:2, 3) – de-a lungul secolelor sunt adresate fiecărei persoane în parte și fiecărei națiuni; uneori sună ca o alarmă, trezesc din somnul spiritual și provoacă sete de a-L auzi pe Dumnezeu și dorința de a răspunde chemării Sale. Hristos însuși a mărturisit că, chiar înainte de venirea Sa, în epoca Vechiului Testament, Dumnezeu, mișcat de dragostea pentru creația Sa, l-a atras pe om să restabilească relațiile distruse ca urmare a căderii și și-a revelat voia prin oamenii pe care i-a ales.

Profeții vechiului Israel sunt mesageri neînfricați ai lui Dumnezeu, iubitori incoruptibili ai adevărului, mediatori între Dumnezeu și poporul Său. Mesajele lor, de regulă, încep adesea cu cuvintele „așa vorbește Domnul”. Ei cheamă la o unitate interioară autentică a omului cu Dumnezeu, la restaurarea Legământului, la Uniunea dintre Dumnezeu și poporul Său și conțin predicții despre venirea lui Mesia în lume și despre crearea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ și în sufletele oamenilor. Profeții ni-L arată pe Domnul, care iubește omul cu o dragoste neclintită. El așteaptă o devoțiune neîmpărțită față de Sine și este complet intolerant față de orice păcat.

Îngrijorat de profunzimea declinului moral al vechiului Israel și al națiunilor din jur, Domnul i-a îndemnat pe profeți să-Și cheme poporul la pocăință și a avertizat asupra consecințelor dezastruoase ale apostaziei și a pedepsei care va veni pentru toți cei care îi asupresc pe cei slabi și lipsiți de apărare. Dumnezeu apără poporul Său și acordă mântuirea - acest mesaj răsună în fiecare cuvânt profetic. Acesta este, poate, principalul lucru despre care vorbesc cele douăsprezece cărți profetice antice, odinioară unite într-un singur sul. Numele acestor profeți biblici, imaginile vii prezentate în textele lor, ideile și expresiile pline de semnificații profunde au intrat ferm în viața fiecărei persoane care iubește Sfânta Scriptură și au lăsat o amprentă profundă asupra literaturii, artei și conștiinței spirituale a popoarelor.

În 1957, statuia alegorică „Să făurim din săbii fiare de plug”, creată de celebrul sculptor monumental E. V. Vuchetich, a fost instalată lângă clădirea ONU din New York (o copie a acesteia poate fi văzută lângă filiala Galeriei de Stat Tretyakov de pe Krymsky Val din Moscova). Cuvintele profetului biblic antic Mica sunt sculptate pe piedestal. Predicția profetică a lui Mica despre venirea Regelui-Mesia, care tânjește să-și adune poporul și să stabilească pacea și dreptatea pe pământ, a inspirat mulți scriitori. Mica a profețit în secolul al VIII-lea î.Hr.: „Își vor făuri săbiile în fiare de plug și sulițele în cosoare; neamurile nu vor mai ridica sabia unii împotriva altora și arta războiului va fi uitată” (Mica 4:3).

Aceste cuvinte ale profetului Mica, care au devenit înaripate, sunt discutate de personajele lui N.S. Leskov în romanul „La pumnale trase”, sunt reflectate asupra lor de F.M. Dostoievski în „Jurnalul scriitorului”, sunt menționate de L.N. Tolstoi în eseul „Care este credința mea?”. Simplitatea și profunzimea adevărului viu revelat de profeții biblici și amploarea viziunii lor spirituale l-au captivat pe V.S. Soloviov. În „Lecturi despre Dumnezeu-umanitate” (1878), el reflectă asupra motivului pentru care profeții biblici, fiind în întregime devotați poporului lor, erau în același timp liberi de „egoismul național” și de iluziile despre „exclusivitatea națională”. La începutul secolului al XX-

lea, părintele Serghii Bulgakov, în căutarea sa de a dobândi o perspectivă spirituală asupra conflictelor și contradicțiilor sociale și politice, a apelat la Sfintele Scripturi și a aprofundat profețiile lui Țefania și Zaharia. La mijlocul secolului trecut, criticul și istoricul de artă A.K. Dzhivelegov a atras atenția asupra influenței poeziei profeților antici Iona și Osea asupra dramaturgilor englezi medievali, predecesorii lui Shakespeare.

Este important de menționat, totuși, că fără a fi experimentat pacea în Dumnezeu, fiind sub puterea naturii umane păcătoase, ne este greu să-i acceptăm pe profeții biblici și mesajul lor și îi putem neglija cu ușurință. La prima vedere, este dificil să-i desfigurăm în viziunea noastră asupra lumii, ei sunt departe de viața noastră de zi cu zi. Și toate acestea se întâmplă pentru că este în natura umană să-L reducem pe Dumnezeu la nivelul ideilor noastre despre El, să ne satisfacem gusturile și dorințele, să ne urmăm propriile planuri. Dumnezeu, revelat în viața și lucrarea profeților, depășește incomensurabil toate ideile umane despre El.

Aleși de Dumnezeu însuși, fiind cei mai buni oameni ai timpului lor și cei mai buni reprezentanți ai națiunii lor, profeții au fost persecutați. Adesea s-au aflat în opoziție acerbă cu cei aflați la putere și cu spiritul vremii.

Ne este greu să înțelegem și să acceptăm mesajele lor paradoxale și pentru că avem o capacitate uimitoare de a nega realitatea nefamiliară și de a rămâne într-o stare de autoamăgire. Profeții ne amintesc că viața noastră este deschisă lui Dumnezeu și supusă Lui; ne expun în minciuni și ne trezesc la o viață nouă și la bucurie în Dumnezeu.

Cărțile Bibliei care alcătuiesc canonul Vechiului Testament au fost inițial grupate în trei colecții principale. Pentru israeliții antici, acestea erau cunoscute sub numele de Pentateuh (Tora), Profeți (Nevi'im) și Scripturi (Ketuvim). Cărțile celor Doisprezece (תרי עשר în aramaică, Trei Asar), numite „Profeții Minori” doar datorită conciziei lor, fac parte din colecția de mijloc. Cel mai vechi manuscris care a supraviețuit al celor Doisprezece a fost găsit printre Sulurile de la Marea Moartă (4QXII [2]). Acesta datează de la mijlocul secolului al II-lea î.Hr., ceea ce indică faptul că la acea vreme aceste texte erau deja considerate ca un singur întreg. Adunate într-un singur sul, textele celor douăsprezece cărți profetice, împreună cu cărțile lui Isaia, Ieremia și Ezechiel, sunt numite în mod tradițional Profeții Târzii (spre deosebire de Profeții Foști, care includ cărțile lui Iosua, Judecători și Regi).

Profeții Minori acoperă o perioadă de peste trei sute de ani, din secolele VIII până în secolele V î.Hr. Acestea au fost vremuri tulburi în istoria Orientului Mijlociu și a Palestinei, pline de evenimente tragice, printre care este logic să le menționăm pe cele două cele mai faimoase și, bineînțeles, semnificative: captivitatea babiloniană și restaurarea Templului distrus din Ierusalim. Și numai datorită mesagerilor lui Dumnezeu, profeții, putem afla că aceste evenimente au fost precedate de căderea spirituală a poporului evreu.

Personalul Institutului de Traducere a Bibliei din Zaoksky, fondat de Doctorul în Teologie M.P. Kulakov în 1993, nu a început, firește, imediat lucrările de traducere a

acestor profeți biblici. Lucrările de traducere a textelor Noului Testament au fost finalizate mai întâi. În anul 2000, sub auspiciile Fundației Educaționale „Dialog”, a fost publicat „Noul Testament în traducere rusă modernă”. Doi ani mai târziu, a fost publicată a doua ediție a Noului Testament împreună cu o nouă traducere a Psaltirii, iar opt ani mai târziu, în 2010, a fost publicat „Pentateuhul lui Moise în traducere rusă modernă”.

Aceste publicații, pregătite de Institutul nostru, au fost primite cu căldură și aprobare de către public, cititori de diverse confesiuni care iubesc Cuvântul lui Dumnezeu, precum și de către cei care descopereau pentru prima dată vasta lume a Bibliei. Inspirați de acest fapt îmbucurător, personalul Institutului de Traducere a Bibliei din Zaoksky, al cărui scop principal este de a ajuta compatrioții să cunoască Sfânta Scriptură și puterea dătătoare de viață a lui Dumnezeu ascunsă în ea, a realizat o nouă traducere a ultimelor douăsprezece cărți profetice ale Vechiului Testament.

Cam în aceeași perioadă, personalul Institutului a realizat o nouă traducere a Cărții lui Daniel (una dintre cele mai importante cărți profetice ale Bibliei), iar ideea publicării acesteia sub aceeași copertă ca și Cartea celor Doisprezece s-a născut. Deja în Septuaginta – o traducere a Sfintelor Scripturi (Vechiul Testament) în greacă, realizată în secolele III-II î.Hr. – Cartea lui Daniel a fost plasată în secțiunea cărților profetice după cartea profetului Ezechiel. În canonul evreiesc (lista cărților incluse în Sfintele Scripturi), spre deosebire de canonul creștin, Cartea lui Daniel este clasificată drept „Scriptură”. Totuși, acest lucru nu indică în niciun fel că în tradiția evreiască nu a fost considerată o carte profetică. Daniel a fost venerat ca profet de membrii comunității Qumran, precum și de reprezentanții iudaismului timpuriu în general (vezi Josephus Flavius. Antichități iudaice X.10, 11:7). Influența Cărții lui Daniel asupra textelor profetice din Noul Testament este foarte semnificativă. Însuși Domnul Isus Hristos a vorbit despre prezicerile conținute în această carte ca fiind „ceea ce a fost spus prin prorocul Daniel” (Matei 24:15).

În conformitate cu filosofia societăților biblice moderne, grija ca traducerea să fie lipsită de prejudecăți confesionale este unul dintre principiile de bază ale proiectului. Cele mai importante cerințe pentru traducere au fost considerate a fi fidelitatea față de original și păstrarea formei mesajului biblic ori de câte ori este posibil, cu disponibilitatea de a sacrifica litera textului de dragul unei transmiteri corecte a sensului viu.

În această traducere, adresată cititorului modern, sunt folosite predominant cuvinte, expresii și expresii de uz zilnic. Cuvintele și expresiile învechite și arhaice sunt permise doar în măsura în care sunt necesare pentru a transmite culoarea narațiunii și pentru a prezenta în mod adecvat nuanțele semantice ale frazei. În același timp, ne-am abținut de la utilizarea unui vocabular și a unei sintaxe de ultimă generație și tranzitorii, pentru a nu perturba măsura, simplitatea naturală și grandoarea organică a prezentării care disting textul metafizic și simplu al Scripturii.

Ne dăm seama că este imposibil să evităm pierderile în transmiterea trăsăturilor stilistice ale limbii fiecărui autor al Bibliei, stabilindu-ne sarcina de a face textul tradus cât mai clar și accesibil unei game largi de cititori. Ca mijloace suplimentare de dezvăluire a

sensului textului antic și a informațiilor implicit prezente în acesta, folosim inserții italice acolo unde contextul o sugerează. Note despre variantele textului original, despre posibilitatea unor traduceri alternative, precum și referințe la versete biblice paralele sau explicații sunt prezentate în notele de subsol ale paginilor. În munca noastră, ne-am străduit să realizăm o astfel de transmitere a textului original care, dezvăluind profunzimea și puterea cuvântului inspirat de Dumnezeu, să le dezvăluie oamenilor cât mai pe deplin pe Cel care stă în spatele acestor cuvinte.

Participanții la proiect au realizat o traducere autentică în limba rusă din limba originală, folosind ca bază ediția științifică standard recunoscută a Bibliei Hebraica Stuttgartensia (ediție publicată în 1990). Traducerea textelor Profeților Minori a fost realizată de specialiști care s-au dedicat în întregime acestei lucrări: renumitul erudit, biblist, traducător A.S. Desnitsky, filologii I.V. Lobanov, V.S. Lyakhu, V.V. Sergeev și redactorul-șef al Institutului de Traducere a Bibliei din Zaoksky M.P. Kulakov, care a finalizat lucrările la prima ediție a noii traduceri până în octombrie 2009. La traducerea cărții Daniel din ebraică și aramaică în limba rusă au participat: S.A. Romashko, L.P. Gunko, A.V. Bolotnikov.

Suntem bucuroși că timp de mulți ani am putut lucra împreună și studia cu înțeleptul și inspiratorul nostru mentor, doctorul în teologie Mihail Petrovici Kulakov, și cu strălucitul stilist și savant literar Valeri Valentinovici Sergheev, care nu mai sunt printre noi.

Echipa Institutului își exprimă sincera recunoștință față de cei care ne-au sprijinit cu rugăciunile, sfaturile, sugestiile constructive și resursele lor pe parcursul întregii perioade de lucru la traducerea textelor celor Doisprezece Profeți din Vechiul Testament. Filologi și biblişti precum A. V. Vozdvizhenskaya, E. V. Grekova, I. Ya. Grits, A. B. Somov au adus o contribuție foarte valoroasă în diferite etape ale lucrului la noul text.

Institutul pentru Traducerea Bibliei oferă unui cerc cât mai larg de cititori cele douăsprezece cărți profetice ale Vechiului Testament într-o traducere rusă modernă, cu umilința cuvenită și, în același timp, cu încrederea că Dumnezeu are încă o lumină nouă care să-l lumineze pe cititor cu cuvintele Sale sfinte. Ne rugăm ca, cu binecuvântarea Domnului, această traducere să servească drept mijloc pentru atingerea acestui scop.

16 februarie 2011

M.M. Kulakov, doctor în filosofie, director al Institutului de Traducere a Bibliei din Zaoksky

EXPLICAȚII, CONVENȚII ȘI ABREVIERI

Această traducere a Profeților Minori se bazează pe ediția Bibliei Hebraica Stuttgartensia (Stuttgart, 1990).

Textul rusesc al acestei traduceri este împărțit în fragmente semnificative, cu subtitluri. Subtitlurile scrise cu caractere cursive, deși nu fac parte din text, sunt introduse astfel încât cititorul să poată găsi mai ușor locul necesar în traducerea propusă.

Cuvântul „Domn” se scrie cu majuscule mici în cazurile în care acest cuvânt transmite numele lui Dumnezeu – Yahweh , scris în ebraică cu patru consoane (tetragrammaton).

Cuvintele scrise cu caractere italice sunt cele care nu sunt prezente în textul original, dar a căror includere pare justificată deoarece sunt implicite în dezvoltarea gândirii autorului și ajută la clarificarea sensului conținut în text.

Un asterisc ridicat (sau un asterisc cu litera dacă există mai multe note într-un vers) după un cuvânt (frază) indică o notă în partea de jos a paginii.

Notele de subsol individuale sunt furnizate cu următoarele abrevieri convenționale:

Lit. (la propriu): traducere formal corectă. Se administrează în cazurile în care, pentru claritate și o dezvăluire mai completă a sensului din textul principal, este necesar să se abată de la redarea formal corectă. În acest caz, cititorului i se oferă posibilitatea de a se apropia de cuvântul sau sintagma originală și de a vedea opțiuni de traducere posibile.

În sens (în sensul): se acordă atunci când un cuvânt tradus literal în text necesită, în opinia traducătorului, o indicație a conotației sale semantice speciale în contextul dat.

În unele manuscrise (în unele manuscrise): folosit la citarea variantelor textuale.

Trad. antice (traduceri antice): folosit atunci când este necesar să se arate cum a fost înțeles un anumit loc din original prin traducerile antice, eventual bazate pe un text diferit de original.

O altă traducere posibilă : dată ca o altă traducere, deși posibilă, dar, în opinia traducătorilor, mai puțin justificată .

Prieten . citire (o altă citire): se dă atunci când, cu un aranjament diferit al semnelor care denotă sunete vocale sau cu o secvență diferită de litere, este posibilă o citire care diferă de original, dar este susținută de alte traduceri antice.

Ebr . (ebraică), Aram. (aramaică - în Cartea lui Daniel): folosit atunci când este important să se arate ce cuvânt este folosit în original. Adesea este imposibil să se transmită în mod adecvat, fără pierderi semantice, în limba rusă, așa că multe traduceri moderne introduc acest cuvânt în transliterare în limba maternă.

Sau : se folosește atunci când o notă oferă o altă traducere, suficient justificată.

Text masoretic : textul acceptat ca bază pentru traducere; o notă de subsol se adaugă atunci când, dintr-o serie de motive textuale: sensul unui cuvânt este necunoscut, textul original este corupt - traducerea trebuie să se abată de la redarea literală.

LXX – Septuaginta, traducere a Sfintelor Scripturi (Vechiul Testament) în greacă, realizată în secolele III-II î.Hr.

ABREVIERI UTILIZATE

VECHIUL TESTAMENT (VT)

Viața de zi cu zi – Ființa

Exodul - Exodul

Leu - Levitic

Numere - Numere

Deuteronomul - Deuteronomul

Iosua - Cartea lui Iosua

Judecata - Cartea Judecătorilor

2 Regi – A doua Carte a Regilor

3 Regi – A treia Carte a Regilor

2 Regi – A patra Carte a Regilor

1 Cronici – 1 Cronici

2 Cronici – 2 Cronici

Ezra - Cartea lui Ezra

Iov - Cartea lui Iov

Ps – Psaltire

Proverbe – Cartea Proverbelor lui Solomon

Eclesiastul - Cartea Eclesiastului sau Predicatorul (Eclesiastul)

Este - Cartea profetului Isaia

Ieremia - Cartea profetului Ieremia

Plângerile - Cartea Plângerilor

Ezechiel - Cartea profetului Ezechiel

Dan - Cartea profetului Daniel

Osea - Cartea profetului Osea

Ioel - Cartea profetului Ioel

Am - Cartea Profetului Amos

Mica - Cartea profetului Mica

Naum – Cartea profetului Naum

Hagg – Cartea profetului Hagai

Zaharia - Cartea profetului Zaharia

Maleahi - Cartea profetului Maleahi

NOUL TESTAMENT (NT)

Mt - Evanghelia după Matei (Sfânta Evanghelie după Matei)

Luca - Evanghelia după Luca (Sfânta Evanghelie după Luca)

În - Evanghelia după Ioan (Sfânta Evanghelie după Ioan)

Faptele Apostolilor

Iacov - Epistola lui Iacov

Iuda - Epistola lui Iuda

Roma - Epistola către Romani

1 Corinteni – Prima Epistolă către Corinteni

2 Corinteni – Epistola a doua către Corinteni

Galateni - Epistola către Galateni

Evrei - Epistola către Evrei

Apocalipsa

Când se face referire la o carte, titlul cărții nu se menționează dacă locul la care se face referire se află în carte, iar capitolul nu se menționează dacă referința este la un verset din același capitol.

ALTE ABREVIERI

c. (c.) – secol (secole)

g – gram

g. (înaintea unui nume geografic) – oraș

g. (aa) (după dată) – anul (anii)

greacă - greacă (limbă)

antic - antic

Ebraică veche - Ebraică antică

prieten - altul

Ebr. - evreiască (limbă)

singular – singurul

femeie – femeie

distorsionat - distorsionat

km – kilometru

l – litru

m – metru

bine – despre

trad. – traducere

notă – observație

etc. – altele

R.H. - Nașterea lui Hristos

Trad. sin. – Traducere sinodală

cm – centimetru

vezi – privește

modern – contemporan

cf. – comparați

st. – verset

adică – adică

CARTEA PROFETULUI DANIEL

„Dacă Dumnezeului nostru, căruia Îi slujim, îi va plăcea să ne izbăvească din cuptorul aprins și din mâinile tale, o, împărate, ne va izbăvi . Dar dacă nu, să știți, o, împărate, că nu vom sluji zeilor tăi și nu ne vom închina idolului de aur pe care l-ai ridicat” - aceste cuvinte au fost rostite de eroii din Cartea Proorocului Daniel (3:17, 18), condamnați de împăratul mânios al Babilonului să fie arși într-un cuptor aprins. Încrederea lor în Dumnezeu și ascultarea de El au fost literalmente testate prin foc și, timp de secole, i-au provocat pe toți oamenii fără principii și lași.

Faptele de credință prezentate în cartea lui Daniel și, cu atât mai mult, devotamentul său personal față de valorile spirituale durabile i-au inspirat pe adepții a tot ceea ce este rațional și bun să rămână cu fermitate de partea lui Dumnezeu în lupta împotriva răului timp de trei mii de ani. A rămâne credincios lui Dumnezeu și, prin urmare, idealurilor înalte ale binelui, a însemnat întotdeauna asumarea unui risc; acest risc este deosebit de mare în vremuri de ignoranță spirituală și intoleranță față de disidență. Fiecare dintre noi se confruntă zilnic cu o alegere: cui sau la ce să ne închinăm? Ar trebui să ne prosternăm în fața unui idol de aur, ai cărui preoți, înșelându-ne fără rușine, promit plăcerile nesfârșite ale „ospățului lui Belșațar”, gloria și bogățiile acestei lumi, sau ar trebui să

rămânem credincioși lui Dumnezeu? Din secol în secol, Daniel, prin cuvânt și exemplu personal, a mărturisit cu hotărâre în favoarea ascultării de Dumnezeu și a încrederii în El.

Experiențele întăritoare ale credinței sunt doar o parte din bogatul conținut al cărții. Cartea lui Daniel conține profeții uimitoare referitoare la destinele istorice ale națiunilor. Deși în Vechiul Testament se clasează printre „Profeții Mari", Cartea lui Daniel diferă semnificativ de cărțile lui Isaia, Ieremia și Ezechiel tocmai datorită prevalenței genului narativ (povești despre eroii credinței) și a materialului apocaliptic (profeții despre sfârșitul lumii). În canonul evreiesc, spre deosebire de canonul creștin, Cartea lui Daniel este clasificată printre „Scrieri". Prin concizia sa (este formată din doar doisprezece capitole), amintește mai mult de unele dintre cărțile Profeților Minori. Prima jumătate a cărții (capitolele 1-6) este formată din narațiuni, iar a doua jumătate (capitolele 7-12) este formată din viziuni și texte apocaliptice. Partea narativă a cărții conține povești despre viața comunității evreiești în exil în Babilonia și Persia. Daniel, unul dintre acești captivi evrei, este personajul central al întregii cărți. Pe măsură ce o citim, aflăm detalii uimitoare despre viața și opera lui Daniel, care a fost confidentul a trei monarhi faimoși ai lumii antice: Nebucadnețar, Belșațar și Darius. Viziunile despre viitor arătate lui Daniel conțin mai multe niveluri de evenimente istorice: o panoramă a istoriei politice a Imperiului Roman și a puterilor antice care l-au precedat și, la un nivel mai larg, o panoramă a istoriei universale a luptei dintre bine și rău și a creării Împărăției lui Dumnezeu. Cartea lui Daniel conține răspunsuri la întrebările eterne: Cum pot cei care s-au dedicat lui Dumnezeu să-I rămână credincioși în contextul unei culturi ostile valorilor biblice? Ce ne așteaptă în viitor și cum se va sfârși istoria lumii?

Cele patru viziuni, date nu întâmplător sub forma unor simboluri profetice misterioase, chiar la prima lectură îl conduc pe cititorul lipsit de prejudecăți la realizarea faptului că Dumnezeu cunoaște viitorul nu mai puțin decât trecutul. El, adevăratul Domn al lumii, știe și cum, fără a-i priva pe oamenii pe care i-a creat de libertatea de alegere, să elibereze pe fiecare credincios în El de suferință și moarte și să instaureze Împărăția păcii și dreptății pe pământ.

Cartea lui Daniel este una dintre cele mai importante cărți profetice ale Bibliei, ideea sa centrală fiind credința în Dumnezeu Yahweh ca Conducător Suprem și Mântuitor al lumii. „Îi sunt date stăpânirea, slava și împărăția, pentru ca toate popoarele, neamurile și limbile să se închine înaintea Lui. Stăpânirea Lui va fi veșnică și neîntreruptă, și Împărăția Lui, nespusă de nestrămutat" (7:14).

Daniel și tovarășii săi la curtea lui Nebucadnețar

1 În al treilea an al domniei lui Ioiachim [3] , regele lui Iuda, Nebucadnețar [4] , regele Babilonului , s-a suit împotriva Ierusalimului și l-a asediat. 2 Și, prin voința Domnului, Ioiachim [5], regele lui Iuda, și o parte din vasele sfinte [6] din Casa lui Dumnezeu au căzut în mâinile lui Nebucadnețar. Din porunca lui Nebucadnețar , aceste vasele au fost duse în țara Șinear [7] și puse acolo în vistieria templului dumnezeului său [8] .

3 Regele a poruncit și lui Așpenaz, mai marele dregător al casei împăratului , [9] să aleagă dintre poporul lui Israel, din familia împărătească și din nobilime, și să aducă la palat patru tineri plăcuți la înfățișare, fără niciun cusur fizic, capabili de orice învățătură, posesori de cunoștințe și cu o minte flexibilă. Aceștia urmau să fie învățați limba și scrierea babiloniană și să fie potriviți pentru slujba în palatul împăratului. 5 Regele a poruncit ca ei să fie serviți zilnic cu delicatese de la masa împărătească și cu același vin pe care îl bea el însuși. Urma să fie învățați timp de trei ani, apoi să slujească împăratului. 6 Printre ei se aflau Daniel, Hanania, Mișael și Azaria, toți din semința lui Iuda . [10] Mai marele dregător le-a dat alte nume: lui Daniel i-a pus numele Beltșațar, lui Hanania i-a pus numele Șadrac, lui Mișael i-a pus numele Meșac și lui Azaria i-a pus numele Abed-Nego . [11]

8 Daniel era hotărât să nu se spurce cu mâncarea de la masa regelui sau cu vinul pe care îl bea regele . [12] Așa că l-a rugat pe mai-marele dregătorilor să-l scutească de orice lucru care l-ar fi putut spurca. 9 Dumnezeu i-a dat lui Daniel favoarea mai-marele dregătorilor. [13] 10 Și i-a zis lui Daniel: „Mă tem de domnul meu, regele, și el însuși a rânduit ce trebuie să mâncați și să beți tu și tovarășii tăi . Dar dacă va observa că arăți slab și bolnav , spre deosebire de ceilalți tineri de vârsta ta , nu va trebui să dau socoteală pentru tine înaintea regelui cu capul meu?” 11 Atunci Daniel i-a zis supraveghetorului pe care îl pusese mai-marele dregătorilor lui și tovarășilor săi, Hanania, Mișael și Azaria: 12 „Te rog, pune-ne la încercare pe noi, robii tăi, după zece zile de mâncare numai legume și băutură numai apă. 13 Apoi compară înfățișarea noastră cu cea a tinerilor care mănâncă de la masa regelui și, după cum vezi, fă cu noi , robii tăi, ce găsești de cuviință.” 14 Supraveghetorul a fost de acord cu Daniel și i-a pus pe tineri la încercare timp de zece zile.

15 După zece zile, Daniel și tovarășii lui erau mai sănătoși decât tinerii care mâncaseră din hrana împăratului. 16 Apoi, supraveghetorul a luat mâncarea și vinul de pe masă și le-a dat legume. 17 Dumnezeu a dat acestor patru tineri cunoștință și pricepere în toate scrierile, înțelepciune deosebită și lui Daniel pricepere a vedeniilor [14] și a viselor.

18 Când s-a împlinit timpul hotărât de rege pentru instruirea lor , mai marele dregător i-a prezentat pe toți tinerii lui Nebucadnețar. 19 Regele a vorbit cu tinerii și n-a găsit printre ei pe nimeni care să se poată compara cu Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea, au fost puși în slujba regelui. 20 Și în orice lucru care necesita înțelepciune [15], regele i-a întrebat, i-a găsit de zece ori mai buni decât toți vrăjitorii și exorciștii care erau în împărăția sa. 21 Și Daniel a rămas la curte până în primul an al regelui Cirus [16] .

Visul care l-a tulburat pe Nebucadnețar

2 Era în al doilea an al domniei lui Nebucadnețar. [17] Într -o zi, regele a avut niște vise care l-au tulburat atât de tare încât nu a mai putut dormi. 2 A poruncit să fie chemați magicienii, vrăjitorii, descântătorii și haldeenii [18] ca să-i tâlcuiască visele.

Când au ajuns la palatul regelui și s-au înfățișat înaintea regelui, 3 acesta le-a zis: „Am avut un vis care m-a tulburat și sunt nerăbdător să-l înțeleg.” 4 Caldeenii i-au răspuns

regelui (în aramaică) [19] : „Trăiască veșnic, rege! Spune robilor tăi visul și îți vom da interpretarea.” 5 Apoi regele a zis caldeenilor: „Iată hotărârea mea pentru voi: Dacă nu-mi veți spune visul meu și nu-l veți interpreta, veți fi adăpostiți și casele voastre vor fi prefăcute în ruine. 6 Dar dacă îmi veți spune visul și îl veți interpreta, vă voi da daruri și răsplătiri și vă voi acoperi cu onoruri. Spuneți-mi, așadar, care a fost visul meu și ce semnificație are!” 7 Caldeenii au răspuns din nou: „Dacă regele ar fi binevoit să le spună robilor săi visul, l-am fi putut interpreta.” 8 „Acum știu sigur”, a strigat regele. „Văzând că hotărârea mea este irevocabilă, vreți să câștigați timp. 9 Dacă nu aud de la voi ce vis am avut, osânda va fi aceeași pentru voi. Ați uneltit să mințiți și să vă eschivați, sperând că lucrurile vor lua o altă întorsătură. Spuneți-mi visul și voi vedea dacă îmi puteți da o interpretare a lui.”

10 Haldeii i-au zis: „Nu este nimeni pe pământ care să poată spune împăratului ce vrea să știe; și niciun împărat sau domnitor, oricât de mare ar fi, n-a cerut vreodată așa ceva de la vrăjitori, ghicitori sau astrologi. 11 Căci ce cere împăratul este prea greu de înțeles și nimeni nu i-l poate spune afară de zei, care nu locuiesc printre oameni.”

12 Împăratul s-a înfuriat atât de tare din cauza răspunsului haldeilor, încât a poruncit să fie nimiciți toți înțelepții Babilonului. 13 Când a ieșit porunca de a-i ucide pe înțelepți, Daniel și tovarășii lui erau în pericol de moarte, așa că au fost chemați și ei.

14 Daniel a cântărit cu atenție fiecare cuvânt [20] și a vorbit cu Arioc, căpetenia gărzii împăratului, care primise ordin să-i omoare pe înțelepții Babilonului. 15 „Ce a făcut împăratul să dea un astfel de decret atât de aspru?”, a întrebat Daniel slujitorul împăratului. [21] După ce Arioc i-a explicat lucrul, 16 Daniel s-a dus la împărat și a cerut timp să-i tâlcuiască visul . 17 Apoi Daniel s-a întors acasă și le-a povestit tovarășilor săi, Hanania, Mișael și Azaria, 18 și le-a cerut să se roage Dumnezeului cerurilor ca Domnul să arate îndurare și să le descopere taina visului , pentru ca ei să nu fie pierduți împreună cu ceilalți înțelepți ai Babilonului. 19 Când taina i-a fost descoperită lui Daniel într-o vedenie de noapte, el a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor 20 cu aceste cuvinte:

„Binecuvântat fie numele lui Dumnezeu din veșnicie în veșnicie!”

Dumnezeu are înțelepciune și putere!

21 El înlocuiește o dată cu alta [22] ,

unii regi sunt răsturnați, iar alții sunt instalați ca regi ,

dăruiește înțelepciune celor înțelepți și cunoștință celor pricepuți.

22 El descoperă adâncimile necunoscute și gândurile ascunse.

El știe ce este în întuneric, iar lumina este întotdeauna cu El .

23 Te mulțumesc și Te laud, Dumnezeul părinților mei,

căci mi-ai dat înțelepciune și putere

și acum mi-a arătat ce am cerut:

ne-a spus ce vrea regele să știe.”

24 Daniel s-a dus la Arioc, căruia împăratul poruncise să-i omoare pe înțelepții Babilonului, și i-a zis: „Nu omorî pe înțelepții Babilonului; du-mă la împărat, și eu îi voi tâlcui visul .”

25 Arioc l-a adus imediat pe Daniel la împărat și i-a zis: „Am găsit printre prinșii de război pe care i-ai luat din Iudeea un om care îți poate da tâlcuirea visului tău , o, împărate .”

26 Împăratul l-a întrebat pe Daniel, numit și Beltșațar: „Poți să-mi spui visul pe care l-am avut și să-l tâlcuiești?” 27 Daniel i-a răspuns împăratului: „Taina despre care întreabă împăratul nu i-o poate descoperi vreun ghicitor, înțelept, magician sau descântător. 28 Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care i-a arătat împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla la sfârșitul timpurilor. Visul tău și viziunile care ți-au fost arătate în timp ce erai în pat au fost acestea: 29 Tu, împărate, cugetai la viitor în timp ce erai în pat, iar Cel ce Descoperă tainele ți-a arătat ce se va întâmpla. 30 Dar această taină mi-a fost descoperită nu pentru că sunt mai înțelept decât toți cei vii, ci ca să-i dau împăratului înțelesul celor pe care le-am văzut , ca să-ți înțelegi cele mai adânci gânduri.

31 Ai văzut în vis , o, împărate, o statuie mare [23] . Era enormă și extraordinar de strălucitoare, se înălța înaintea ta și era înfricoșătoare la vedere. 32 Capul acestui idol era de aur curat, pieptul și brațele lui erau de argint, pântecele și coapsele lui erau de aramă. 33 Picioarele lui erau de fier, iar tălpile lui erau parțial de fier și parțial de lut. 34 O piatră s-a desprins din munte , fără ajutorul mâinilor, înaintea ochilor tăi, [24] și a lovit statuia, picioarele ei, care erau făcute din fier și lut, și le-a sfărâmat. 35 Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au destrămat deodată și s-au făcut ca pleava pe o arie de treierat vara; vântul le-a luat și le-a împrăștiat , așa că nu a mai rămas nicio urmă din ele, iar piatra care sfărâmase statuia s-a transformat într-un munte mare și a ocupat tot pământul. 36 Acesta este visul și acum haideți să-i explicăm împăratului interpretarea lui.

Interpretarea visului lui Nebucadnețar

37 Tu, rege, ești cel mai mare dintre regi , [25] căruia Dumnezeul cerurilor i-a dat împărăția, puterea, tăria și slava. 38 El ți-a supus pe toți oamenii, oriunde locuiesc, fiarele pământului și păsările cerului și te-a pus stăpânitor peste toți. Tu ești capul de aur. 39 După tine va fi o altă împărăție, mai puțin puternică, apoi o a treia împărăție de aramă, care va stăpâni peste tot pământul. 40 Și a patra împărăție va fi tare ca fierul, căci, așa cum fierul despică, sfărâmă și zdrobește orice, tot așa va sfărâma și va zdrobi toate celelalte împărății . 41 Această împărăție va fi împărțită, căci ai văzut că picioarele și degetele de la picioare erau jumătate din lut de olar și jumătate din fier. Dar în ea va fi

ceva din duritatea fierului, de aceea ai văzut că fierul era amestecat cu lutul. 42 Și, fiindcă degetele de la picioare sunt parțial fier și parțial lut, această împărăție va fi parțial tare și parțial fragilă. 43 Ceea ce ai văzut era fier amestecat cu lutul înseamnă că în această împărăție se vor împreuna semințiile dintre ele, dar nu vor forma un singur neam , așa cum fierul nu se amestecă cu lutul. 44 Dar în zilele acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va întări Împărăția Lui ; nicio putere nu o va nimici vreodată și niciun alt popor nu o va stăpâni. Această împărăție va dăinui pentru totdeauna, sfărâmând și nimicind toate celelalte, 45 așa cum piatra din visul tău a fost dezlipită din munte, fără vreo mână omenească , și a zdrobit fierul, arama, lutul, argintul și aurul în țărână . Marele Dumnezeu i-a arătat împăratului ce se va întâmpla în viitor. Visul acesta este de crezut și tâlcuirea lui este adevărată.”

46 Atunci împăratul Nebucadnețar s-a aruncat cu fața la pământ înaintea lui Daniel, s-a închinat lui și a poruncit să se aducă jertfe și tămâie în cinstea lui. 47 Apoi împăratul i-a zis lui Daniel: „Cu adevărat, Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor, Domnul împăraților, Cel care descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi această taină.” 48 Apoi împăratul l-a ridicat la o slănină pe Daniel, i-a dat multe daruri de preț și l-a numit guvernator peste tot ținutul Babilonului și conducător peste înțelepții Babilonului. 49 Dar, la cererea lui Daniel, împăratul a încredințat guvernarea Babilonului lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, dar l-a ținut pe Daniel în slujba sa la curtea sa.

Credința pusă la încercare în foc

3 Atunci regele Nebucadnețar a poruncit să se facă un chip de aur [26] înalt de șaizeci de coți și lat de șase coți [27] și să fie ridicat în valea Dura, în provincia Babilon. 2 Atunci regele Nebucadnețar a trimis mesageri să cheme pe satrapi, guvernatori, prefecți, consilieri, vistiernici, judecători, dregători și conducători din toate provinciile, ca să vină la sfințirea chipului pe care îl ridicase regele Nebucadnețar. 3 Așadar, satrapii, prefecți, prefecți, consilieri, vistiernici, judecători, dregători și conducători din toate provinciile s-au adunat ca să sfințească chipul pe care îl ridicase regele Nebucadnețar și au stat în rând înaintea chipului pe care îl ridicase Nebucadnețar.

4 Atunci vestitorul a strigat în auzul tuturor: „ Bărbați din orice neam, seminție și limbă, ascultați porunca împăratului ! 5 Îndată ce veți auzi sunetul trâmbiței, al flautului, al harpei, al lirei, al psaltirii, al tobei și al altor instrumente muzicale, să vă aruncați cu fețele la pământ și să vă închinați idolului de aur pe care l-a ridicat împăratul Nebucadnețar. 6 Dar oricine nu se va arunca și nu se va închina va fi aruncat îndată în cuptorul aprins.” 7 De aceea, îndată ce acești oameni din orice neam, seminție și limbă au auzit sunetul trâmbiței, al flautului, al harpei, al lirei, al psaltirii și al altor instrumente muzicale, s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat idolului de aur pe care îl ridicase împăratul Nebucadnețar.

8 Atunci niște caldeeni au ieșit și i -au acuzat cu mânie pe iudei. 9 S-au întors către împăratul Nebucadnețar și i-au zis: „Trăiască-ți veșnic, împărate! 10 Tu, împărate, ai dat o poruncă prin care oricine aude sunetul trâmbiței, al flautului, al harpei, al lirei, al psalteriului, al tamburului sau al oricărui alt instrument muzical, să se prosterneze

înaintea idolului de aur și să i se închine. 11 Dar oricine nu aude sunetul, va fi aruncat în cuptorul aprins. 12 Dar iudeii pe care i-ai pus să conducă provincia Babilonului, Șadrac, Meșac și Abednego, nu te cinstesc, împărate. Ei nu slujesc zeilor tăi și nu se închină idolului de aur pe care l-ai ridicat."

13 Nebucadnețar s-a înfuriat și a poruncit să fie aduși înaintea lui pe Șadrac, Meșac și Abednego. După ce au fost aduși înaintea lui, 14 el a zis: „Șadrac, Meșac și Abednego, este adevărat că nu vă cinstiți de dumnezeii mei și nu vă închinați idolului de aur pe care l-am ridicat eu? 15 Dacă sunteți gata să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați idolului pe care l-am ridicat eu, când veți auzi sunetul trâmbiței, al flautului, al harpei, al lirei, al psalteriului, al tamburului și al tuturor instrumentelor muzicale, atunci faceți-o ; dar dacă nu vă închinați lui, veți fi aruncați îndată în cuptorul aprins. Și care dumnezeu vă va putea mântui acum, că sunteți în mâinile mele?" 16 Iudeii au răspuns: „Împărate Nebucadnețar, nu este nevoie să-ți spunem nimic în apărarea noastră . 17 Dacă Dumnezeului nostru, căruia îi slujim, îi va plăcea să ne izbăvească din cuptorul aprins și din mâinile tale, împărate, ne va izbăvi . 18 Dar dacă nu, să știe ție, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nu ne vom închina idolului de aur pe care l-ai ridicat."

19 Nebucadnețar s-a înfuriat de mânie și fața lui s-a strâmbat de mânie pe Șadrac, Meșac și Obed-Nego. A poruncit să se încingă cuptorul de șapte ori mai tare decât de obicei. 20 Și a poruncit celor mai puternici ostași din oștirea sa să lege pe tineri și să-i arunce în cuptorul aprins. 21 Apoi, gărzile i-au legat pe tineri și i-au aruncat în cuptorul aprins, chiar când erau îmbrăcați în haine, mantale și tot ce-și purtau. 22 La porunca aspră a regelui, cuptorul s-a încins atât de tare încât soldații care aruncaseră pe Șadrac, Meșac și Obed-Nego în el au fost mistuiți de flăcări. 23 Și cei trei tineri, Șadrac, Meșac și Obed-Nego, au căzut legați în focul care ardea în cuptor.

24 Regele Nebucadnețar a fost îngrozit de cele întâmplate. S-a ridicat repede, s-a întors către slujitorii săi și a întrebat: „N-am aruncat noi trei oameni legați în foc?" „Da, rege!", au răspuns sfetnicii săi. 25 „Dar văd patru dintre ei umblând liberi prin mijlocul focului, teferi și nevătămați! Și al patrulea dintre ei seamănă cu un zeu ." [28] 26 După ce a vorbit Nebucadnețar , s-a dus la gura cuptorului aprins și a strigat: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitori ai Dumnezeului Celui Preaînalt! Ieșiți repede afară ! Veniți!" Și au ieșit din foc. 27 Îndată s-au adunat în jurul lor satrapii, guvernatorii, guvernatorii cetăților și sfetnicii regelui și au văzut că focul nu avea nicio putere asupra tinerilor aceștia: părul de pe capul lor nu era pârlit, hainele lor erau intacte și nici măcar nu se mai simțea miros de ars.

28 Atunci Nebucadnețar a strigat : „Binecuvântat fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Obed-Nego, care a trimis pe îngerul Său și a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut în El și au călcat porunca împăratului. Nu s-au cruțat pe ei înșiși atâta timp cât nu s-au închinat la idoli și nu au slujit altui dumnezeu decât Dumnezeului lor. 29 Aceasta este porunca Mea pentru toate popoarele, neamurile și limbile: Oricine hulește pe Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Obed-Nego va fi pedepsit și casa lui va fi pustiită, căci nu este niciun alt dumnezeu care să poată izbăvi așa!" 30 Regele i-a repus pe Șadrac, Meșac și Obed-Nego în slujbele lor înalte în provincia Babilon.

Visul lui Nebucadnețar despre copacul tăiat

31 „De la regele Nebucadnețar -

tuturor popoarelor, semințiilor și limbilor de pe întreg pământul:

pace și prosperitate ție!

32 Îmi este plăcere să vă vestesc semne și minuni,

pe care Dumnezeu Atotputernicul a făcut-o în viața mea.

33 Cât de mari sunt semnele Lui

și cât de puternice sunt minunile Lui!

Împărăția Lui este o împărăție veșnică,

și stăpânirea Lui dăinuie din generație în generație.

4 Eu, Nebucadnețar, locuiam liniștit în casa mea și prosperam în palatul meu. 2 Am avut însă un vis și m-a cuprins frica; viziunile care mi-au trecut prin fața ochilor și gândurile care mă făceau să nu am pace în patul meu. 3 Am poruncit să fie aduși la mine toți înțelepții Babilonului, ca să-mi tâlcuiască visul. 4 Magicienii, exorciștii, ghicitorii în stele [29] și ghicitorii s-au înfățișat înaintea mea și le-am spus visul, dar nimeni nu l-a putut tâlcui. 5 Până când mi s-a arătat Daniel, numit Beltșațar, după numele zeului meu, și Duhul Dumnezeului Sfânt [30] era în el . I-am spus visul meu. 6 „Beltșațar, căpetenia magilor”, am zis eu, „știu că Duhul Dumnezeului Sfânt este în tine și de aceea nu există taine de neînțeles pentru tine; ascultă ce am văzut în visul meu și spune-mi ce înseamnă . [31] 7 Iată viziunea care mi-a apărut pe când dormeam în patul meu:

Văd un copac înalt în mijlocul pământului;

8 Copacul a crescut și s-a întărit,

vârful său atingea cerul,

putea fi văzut din toate colțurile pământului.

9 Coroana ei era luxuriantă,

Erau multe fructe pe ea și toată lumea le-a mâncat.

Animalele sălbatice s-au refugiat în umbra lui,

păsările cerului și-au făcut cuib în ramuri,

și toate ființele vii se hrăneau din acel copac.

10 Și am văzut în vis: Sfântul Păzitor [32] 11 a coborât din cer sub ochii mei și a proclamat cu voce tare:

„Tăiați copacul acesta, tăiați-i toate ramurile!”

Smulgeți-i frunzele și împrăștiați-i fructele!

Lasă animalele să fugă de sub el

și păsările vor zbura departe de crengi !

12 Dar butucul cu rădăcinile lui să fie lăsat în pământ.

printre iarba din pajiște

legat în fier și cupru!

Lasă-l să se ude de roua cerească

și ar trebui să trăiască alături de animale, mâncând iarbă.

13 Își va pierde mințile [33] și ființa umană

și va primi în schimb mintea unei bestii,

și astfel vor trece șapte ani [34] b .

14 Această sentință a fost pronunțată de gărzile cerești ,

Sfinții au anunțat această decizie.

Pentru ca toți oamenii vii să știe,

că puterea asupra împărăției omului este în mâinile Celui Preaînalt:

Cui vrea El, îl dă

și poate înălța chiar și pe cel mai neînsemnat dintre muritori!”

15 Acesta este visul pe care l-am avut eu, împăratul Nebucadnețar . Acum , Beltșațare, tâlcuiește-l. Niciun înțelept din împărăția mea n-a fost în stare să mi-l tâlcuiască, dar tu poți, pentru că Duhul Dumnezeului Sfânt este în tine.”

Interpretarea visului lui Nebucadnețar

16 Când a auzit Daniel, numit Beltșațar, a fost tulburat de gândurile lui și nu și-a mai putut veni în fire multă vreme. Dar împăratul a rupt tăcerea și i- a zis : „Beltșațar, nu te lăsa înspăimântat de visul acesta și de tâlcuirea lui!” Atunci Beltșațar i-a răspuns astfel : „Domnul meu, acest vis este pentru cei ce te urăsc, iar tâlcuirea lui este pentru vrăjmașii tăi. 17 Pomul pe care l-ai văzut, mare și puternic, care se întindea până la cer și se vedea de la toate marginile pământului, 18 cu o coroană luxuriantă și cu mult rod pentru hrana tuturor, un pom la umbra căruia își găseau refugiul animalelor sălbatice și în ramurile căruia își făceau cuib păsările cerului, 19 acesta ești tu, împărate! Te-ai făcut puternic și puternic, mărimea ta se întinde până la ceruri și stăpânirea ta se întinde până la marginile pământului. 20 Ai văzut, împărate, pe Păzitorul Celui Sfânt coborând din ceruri și zicând: „Tăiați pomul acesta și distrugeți-l, dar lăsați-i trunchiul și rădăcinile în pământ, printre iarba de la câmpie, acoperit cu fier și aramă! Să fie udat de roua cerului și să locuiască cu animalele sălbatice, mâncând iarbă, până vor trece șapte ani!”

21 Iată tâlcuirea, o, împărate: „Așa a hotărât Cel Preaînalt soarta împăratului, domnul meu. 22 Vei fi excomunicat din mijlocul oamenilor și vei locui printre animalele sălbatice, vei mânca iarbă ca vitele și vei fi udat de roua cerului. Șapte ani vor trece așa, până când vei înțelege că puterea asupra împărăției oamenilor este în mâinile Celui Preaînalt: El o dă cui vrea El. 23 Și, fiindcă s-a spus să lase atât butucul, cât și rădăcinile copacului, aceasta înseamnă că împărăția ta va rămâne a ta și îți va fi înapoiată de îndată ce vei recunoaște că totul este în puterea Cerului. 24 De aceea, o, împărate, fie ca sfatul meu să-ți fie plăcut: fă fapte bune pentru a despărți păcatul și arată milă de cei săraci pentru a pune capăt fărădelegii - atunci poate că bunăstarea ta va continua.”

Umilința și ascensiunea regelui

25 Așa s-a întâmplat și cu împăratul Nebucadnețar. 26 Douăsprezece luni mai târziu , pe când împăratul se plimba pe acoperișul palatului regal din Babilon, 27 a strigat: „Acesta este Babilonul cel Mare, cetatea zidită prin puterea puterii mele! Nu este aceasta slava și mândria mea?” 28 Înainte ca el să termine de vorbit, un glas a venit din ceruri: „Așa este hotărârea ta, împărate Nebucadnețar: Îți vei pierde împărăția. 29 Vei fi nimicit din mijlocul oamenilor și vei locui printre fiarele câmpului; vei mânca iarbă ca vitele și vei fi udat de roua cerului. Șapte ani vor trece și atunci vei ști că împărăția oamenilor este în mâinile Celui Preaînalt și că El o dă cui vrea El.”

30 Și îndată s-a împlinit sentința împotriva lui Nebucadnețar: a fost izgonit din mijlocul oamenilor. A trebuit să mănânce iarbă ca vitele și să fie udat de roua cerului; părul i-a crescut lung și s-a făcut ca penele vulturului și unghiile lui ca ghearele unei păsări.

31 „Șapte ani au trecut; eu, Nebucadnețar, mi-am ridicat ochii spre cer și priceperea mi s-a întors la ea.

Și l-am binecuvântat pe Cel Preaînalt,

l-a glorificat și l-a lăudat pe Cel Veșnic Viu;

Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică,

și Împărăția Lui este din generație în generație.

32 Toți cei ce locuiesc pe pământ, cu puterea și înțelepciunea lor , nu sunt nimic.

El dispune după voia Sa

și oștirea cerurilor și locuitorii pământului.

Nimeni nu-I poate lua mâna de la sine ;

Nimeni nu va îndrăzni să -L întrebe : „Ce faci?”

33 Când mi-am întors mintea la mine, mi-am recăpătat slava împărătească, demnitatea și măreția mea de odinioară . Sfetnicii și dregătorii mei m-au recunoscut, am fost reașezat pe tronul meu și puterea mea a crescut și mai mult. 34 Și acum, eu, Nebucadnețar, laud, preamăresc și preamăresc pe Împăratul cerurilor, pentru că tot ce face este drept și drept și El poate să smerească pe cei mândri.”

Scriere misterioasă pe perete

5 Împăratul Belșațar [35] a dat un ospăț mare pentru o mie de dregători ai săi și a băut vin cu ei. 2 Belșațar, beat de vin, a poruncit să se aducă vasele de aur și de argint, aceleași vasele sfinte pe care tatăl său, Nebucadnețar, le luase din Templul din Ierusalim. A trimis după ele , ca să bea din ele el, dregătorii, soțiile lui și concubinele lui. 3 Apoi au fost aduse la ospăț vasele de aur și de argint din Templul lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul, dregătorii, soțiile lui și concubinele lor. 4 Au băut vin și au lăudat pe dumnezeii de aur și de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră.

5 Și deodată au apărut degetele unei mâini omenești și au început să scrie ceva pe peretele văruit al palatului regelui, chiar în spatele sfeșnicului. Când regele a văzut mâna care scria, 6 fața lui s-a făcut palidă, mintea i s-a încețoșat, frica l-a ținut locului și genunchii i-au tremurat. 7 Regele a strigat, cerând să fie chemați exorciștii, astrologii [36] și ghicitorii. Apoi, întorcându-se către înțelepții Babilonului, le-a zis: „Oricine va citi această scriere și mi-o va tâlcui, îl voi îmbrăca în purpură regală , îi voi da un lanț de aur și îl voi face al treilea om în împărăție.”

8 Toți înțelepții împăratului stăteau lângă zid și n-au putut nici să citească inscripția, nici să-i explice împăratului ce înseamnă. 9 Împăratul Belșațar era îngrozit, iar slujitorii lui erau nedumeriți.

10 Împărăteasa mamă , auzind glasurile împăratului și ale nobililor, a intrat în sala de ospăț. L - a salutat pe Belșațar și i-a zis: „Trăiască veșnic, împărate! De ce ești atât de tulburat încât ți s-a schimbat fața? 11 În împărăția ta este un om în care este Duhul Dumnezeului Sfânt . [37] Chiar și în zilele domniei tatălui tău, el era vestit pentru lumina, perspicacitatea și înțelepciunea lui, egală cu înțelepciunea zeilor. Împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, l-a pus conducător peste vrăjitori, ghicitori, astrologi și ghicitori; da , tatăl tău, împărate. 12 Acest Daniel, pe care împăratul l-a numit Beltșațar, este cunoscut de mult timp ca un om cu un duh extraordinar, posedând cunoștințe și pricepere în a tâlcui vise, în a dezlega ghicitori și în a dezlega întâmplări încurcate. Spune-le deci să trimită după Daniel, și el îți va explica totul .”

13 Au adus cu ei pe Daniel, iar regele i-a zis: „Ești tu Daniel, unul dintre prinșii de război pe care i-a adus tatăl meu din Iudeea în timpul domniei sale ? 14 Am auzit că Duhul Dumnezeului Sfânt este în tine și că ești luminat, priceput și foarte înțelept. 15 Mi -au adus înțelepți și exorciști ca să citească această scriere și să mi-o explice, dar n-au putut. 16 Dar am auzit despre tine că poți tâlcui visele și rezolvi problemele grele. Dacă vei putea citi această scriere și mi-o vei lămuri, te voi îmbrăca în purpură regală , îți voi da un lanț de aur și te voi face al treilea în împărăție.”

Interpretarea misterioasei inscripții

17 Atunci Daniel a răspuns împăratului: „Ține-ți darurile și dă-ți răsplata altora. Eu voi citi această scriere și-i voi explica împăratului târguința. 18 O, împărate, Dumnezeul Cel Preaînalt i-a dat tatălui tău, Nebucadnețar, împărăția, măreția, slava și cinstea . [38] 19 Puterea lui era atât de mare încât toate popoarele, neamurile și limbile tremurau de frică înaintea lui. A ucis pe cine a vrut și a avut milă de cine a vrut; pe unii i-a înălțat și pe alții i-a coborât după bunul plac. 20 Dar mândria l-a biruit și s-a îngâmfat și din această cauză a fost dat jos de pe tronul împărătesc și deposedat de slava sa. 21 A fost excomunicat din societatea oamenilor , și-a pierdut mințile și a ajuns ca un animal prin faptul că a trăit cu măgari sălbatici și a mâncat iarbă ca vitele și trupul lui a fost udat de roua cerească, până când a înțeles că puterea asupra împărăției oamenilor este în mâinile Dumnezeului Preaînalt: cui vrea El, i-o dă.

22 Dar tu, Belșațar, fiul lui, măcar că știai toate acestea, nu ți-ai smerit inima. 23 În îngâmfarea ta te-ai înălțat mai presus de Împăratul cerurilor; ți-au adus vasele casei lui, ca tu și slujitorii tăi, nevestele tale și concubinele tale să beți vin din ele. Ai lăudat pe dumnezeii de aur și de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră, care nu văd, nu aud și nu pricep; dar nu L-ai cinstit pe Dumnezeul în mâna căruia este suflarea ta și care cunoaște căile tale . 24 De aceea, această mână a fost trimisă de la el și a fost scrisă această scriere.

25 Și ce este scris aici sună așa: „Mene, mene, tekel, u-farsin” [39] . 26 Înțelesul acestor cuvinte este acesta: „Mene”, Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei și i-a pus un hotar. 27 „Tekel”, ai fost cântărit în balanță și ai fost găsit lipsit de valoare. 28 „Peres”, împărăția ta a fost împărțită și dată mezilor și perșilor.”

29 Apoi, la porunca lui Belșațar, l-au îmbrăcat pe Daniel în purpură, i-au pus un lanț de aur la gât și l-au numit al treilea în împărăție. 30 În aceeași noapte, Belșațar, regele haldeilor, a fost ucis. 31 Și Darius, medul, în vârstă de șaizeci și doi de ani, a devenit rege.

Daniel în groapa leilor

6 Darius a binevoit să numească o sută douăzeci de satrapi în tot regatul pentru a administra treburile regelui, 2 și peste ei a numit trei guvernatori supremi , dintre care unul era Daniel. Satrapii trebuiau să raporteze acestor trei guvernatori , pentru ca regele să nu sufere nicio vătămare. 3 Daniel se deosebea prin superioritatea sa spirituală față de ceilalți guvernatori și satrapi pe care îi numise regele , iar regele era pe cale să -l numească peste întregul regat. 4 Dar ceilalți guvernatori și satrapi au început să observe cum gestiona treburile regelui și să caute un motiv pentru a-l acuza pe Daniel de vreo nelegiuire. Dar nu au putut găsi nicio vină sau viciu în el; era credincios regelui în toate și nu îngăduia neglijență și nu exista niciun viciu în el. 5 Atunci acești oameni au decis: „Nu putem găsi nicio vină în Daniel, decât poate chiar în credința lui . ”

6 Conducătorii împărăției și satrapii, urzind răutăți , au venit la împărat și i-au zis: „Trăiască veșnic, împărate Darius! 7 Toți conducătorii, guvernatorii, satrapii, sfetnicii și ceilalți slujitori din împărăția ta cred că este nevoie de un decret împărătesc care să interzică oricui să se roage vreunui zeu sau om, afară de tine, împărate, timp de treizeci de zile. Oricine va încălca această poruncă va fi aruncat într-o groapă și va fi sfâșiat de lei. 8 Impune această poruncă, împărate, și pecetluiește decretul cu pecetea ta : trebuie să fie irevocabil, așa cum cere legea mezilor și perșilor, care nu admite revocarea.” 9 Împăratul Darius a emis acest decret și a pecetluit documentul cu interdicția cu pecetea sa .

10 Daniel, știind că fusese emis acest decret, și-a părăsit datoria și s-a dus în camera sa, ale cărei ferestre deschise dădeau spre Ierusalim. Acolo îngenunchea de trei ori pe zi, rugându-se și mulțumind Dumnezeului său. 11 Vrăjmașii lui Daniel, după ce au conspirat, au venit deodată la el și l-au găsit rugându-se Dumnezeului său și cerându-I ajutorul. 12 S-au dus imediat la Darius și i-au amintit de interdicție: „Împărate, n-ai dat tu un decret ca oricine îndrăznește să se roage la vreun zeu sau om în afară de tine în treizeci de zile să fie aruncat în groapă și mâncat de lei ?” Împăratul le-a răspuns: „Acest decret este neschimbat; așa este legea mezilor și perșilor, care nu admite nicio revocare.” 13 Apoi i-au zis împăratului: „Daniel, unul dintre iudeii exilați , nu te onorează pe tine și nici decretul pe care l-ai semnat, și totuși se roagă Dumnezeului său de trei ori pe zi .”

14 Când a auzit regele aceasta, s-a întristat foarte tare, dar a fost hotărât să-l salveze pe Daniel de la moarte și a încercat să-l salveze până la apusul soarelui. 15 Dar răufăcătorii s-au adunat și au venit la rege și i-au zis: „Ține minte, [41] rege, că după legea mezilor și perșilor nicio interdicție sau decret al regelui nu poate fi revocat.” 16 Regele le-a dat curs și a poruncit să fie adus Daniel și aruncat în groapa cu lei și i-a zis lui Daniel: „Dumnezeul tău, căruia îi slujești, să te mântuiască!” 17 Au adus o piatră și au închis gura gropii cu ea, iar regele a pecetluit-o cu pecetea sa [42] și cu pecețile slujitorilor săi,

pentru ca decretul cu privire la Daniel să nu fie încălcat. 18 După aceea, regele s-a retras la palat și a petrecut o noapte nedormită, abținându-se de la mâncare și de la orice fel de ospăț.

19 Dimineața, chiar când se crăpa de ziuă, regele s-a sculat și s-a grăbit spre groapă. 20 Când a ajuns la locul unde fusese aruncat Daniel în groapă , regele l-a strigat cu glas plin de îngrijorare: „Daniele, slujitor al Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău, căruia îi slujești, să te scape de lei?”

21 „Trăiască-ți veșnic, împărate!”, a răspuns Daniel. 22 „ Dumnezeul meu a trimis îngerul Său și a închis gurile leilor, dar ei nu s-au atins de mine, căci sunt curat înaintea Lui și nu ți-am făcut nimic rău, împărate.”

23 Regele s-a bucurat foarte mult și a poruncit să fie scos pe Daniel din groapă. L-au scos pe Daniel din groapă și au văzut că este teafăr și nevătămat, pentru că își pusese neclintită încrederea în Dumnezeul său . 24 Apoi, la porunca regelui, au adus pe oamenii care îl pârâseră cu răutate pe Daniel [43] și i-au aruncat la lei, împreună cu copiii și soțiile lor, ca să fie mâncați . Înainte să apuce să ajungă la fundul gropii, leii i-au sfâșiat.

25 Atunci împăratul Darius a scris: „Tuturor popoarelor, neamurilor și limbilor de pe întreg pământul: Pace și prosperitate vouă! 26 Iată porunca mea: «În tot împaratul de sub stăpânirea mea, fiecare om să tremure și să se teamă de Dumnezeul lui Daniel!»”

Căci El este Dumnezeul cel Viu și Dumnezeul cel Veșnic,

Împărăția Lui este indestructibilă

și puterea Lui nu are sfârșit.

27 El mântuiește și eliberează,

face semne și minuni

în cer și pe pământ:

„L-a salvat pe Daniel de lei.”

28 Daniel a fost foarte onorat [44] în timpul domniei lui Darius și a lui Cirus Persanul.

Viziunea lui Daniel despre cele patru fiare

7 În primul an al domniei lui Belșațar, regele Babilonului, într-o noapte, pe când dormea în patul său, Daniel a avut un vis profetic și viziuni. El a scris părțile principale ale visului [45] : 2 „Eu, Daniel, am văzut într-o viziune noaptea cum cele patru vânturi ale

cerurilor mișcau marea cea mare. 3 Și din mare au ieșit patru fiare mari, diferite una de cealaltă.

4 Cel dintâi pe care l-am văzut era ca un leu, dar avea aripi de vultur. I-au smuls aripile înaintea ochilor mei, l-au ridicat și l-au pus pe picioare ca pe un om și, în loc de minte de fiară, i s-a dat o minte de om.

5 Apoi a apărut o a doua fiară, ca un urs; trupul ei era contorsionat [46] ; în gură, în dinți, avea trei coaste. Și i s-a poruncit: „Du-te și mănâncă multă carne!”

6 După aceea am văzut o altă fiară; la înfățișare semăna cu un leopard, dar avea patru aripi de pasăre pe spate și patru capete și era îmbrăcată cu autoritate.

7 Apoi am văzut într-o viziune de noapte a patra fiară, o fiară înfricoșătoare, care stârnea groază și o putere extraordinară. Avea dinți mari de fier. Își sfâșia victimele și le mânca și le călca în picioare. Era diferită de toate fiarele anterioare și avea zece coarne.

8 În timp ce mă uitam la aceste coarne, un alt corn, unul mic, a crescut printre ele și, ca să -i facă loc , primele trei coarne au fost smulse din rădăcini . [47] Cornul acesta avea ochi ca de om și o gură care vorbea cu aroganță.

Judecata înaintea Celui Bătrân de Zile

9 Și am văzut că erau așezate niște tronuri,

și Cel Bătrân de Zile ședea pe tron.

Hainele lui sunt albe ca zăpada,

și părul alb ca inul [48] .

Tronul Său este o strălucire de foc,

roțile de sub el sunt o flacără arzătoare.

10 Pârâul de foc, curgând, s-a revărsat,

purcezând de la El.

Mii și mii I-au slujit,

întunericul și întunericul au stat înaintea Lui ca martori .

A început procesul și au fost deschise cărțile.

11 Atenția mi-a fost atrasă de zgomotul făcut de discursurile arogante ale cornului; m-am uitat la el până când am văzut că fiara fusese ucisă și trupul ei mistuit de foc. 12 Dar celelalte fiare, deși lipsite de puterea lor, au rămas în viață pentru o vreme [49] . 13 Și, de asemenea, în acea viziune de noapte am văzut:

cu norii cerului

Cineva mergea - ca Fiul Omului.

S-a apropiat de Cel Bătrân de Zile

și a fost adus la El.

14 Puterea, slava și împărăția — toate I-au fost date,

ca să se închine înaintea Lui

toate neamurile, semințiile și limbile.

Puterea Lui va fi veșnică, nemărginită.

și Împărăția Lui este indestructibilă.

Interpretarea viziunii

15 Eu, Daniel, eram profund tulburat, căci eram îngrozit de viziunile care îmi trecuseră prin fața ochilor. 16 M-am dus la unul dintre cei ce stăteau acolo și l-am întrebat care este exact tâlcul a tot ce văzusem . El mi-a răspuns și mi-a dat această interpretare a viziunii: 17 „Aceste patru fiare mari reprezintă patru regate [50] care vor fi pe pământ. 18 Dar împărăția va fi a sfinților Celui Preaînalt și ei o vor stăpâni pe aceasta pentru totdeauna, în veci de veci.”

19 Am vrut apoi să știu care era a patra fiară, care era diferită de toate celelalte, fiara aceea înfricoșătoare , cu dinți de fier și gheare de aramă, care își sfâșia și devora victimele și călca în picioare rămășițele. 20 Am vrut, de asemenea, să știu despre cele zece coarne de pe capul ei și despre cornul care s-a ridicat când au căzut celelalte trei , cornul care era mai mare la înfățișare decât celelalte, cel cu ochi și a cărui gură vorbea cu aroganță. 21 Căci am văzut cum acest cornu a făcut război cu sfinții și i-a biruit, 22 până când a venit Cel Îmbătrânit de Zile și a făcut judecată în favoarea sfinților Celui Preaînalt . [51] Atunci a venit vremea ca sfinții să ia în stăpânire Împărăția.

23 Cel ce stătea acolo mi-a zis :

„A patra fiară este

aceasta este a patra împărăție de pe pământ,

spre deosebire de toți ceilalți ;

va călca în picioare și va distruge totul

și va înghiți tot pământul.

24 Cele zece coarne sunt zece împărați:

după ce se vor ridica, își vor crea propriile regate din aceasta ,

și altul va veni după ei,

diferit de ceilalți, -

El va răsturna trei regi.

25 Cuvintele Lui vor fi ostile Celui Preaînalt [52] a ,

El îi va asupri și pe sfinții Celui Preaînalt

și va dori să schimbe zilele sacre [53] b și Legea [54] c .

Sfinții vor fi dați în puterea Lui,

și aceasta este pentru o dată, două timpuri și jumătate de timp [55]

26 Dar judecata va veni și el va fi lipsit de putere,

ca să nu mai aibă nicio putere în viitor, ca să-i poată pune capăt pentru totdeauna.

27 Și puterea supremă, căpetenia și măreția tuturor împărățiilor de sub cer

va fi dat poporului sfinților Celui Preaînalt,

a cărui împărăție este o împărăție veșnică,

Cui să slujesc și să ascult

în acea împărăție vor fi toți [56] ”.

28 Aici se termină povestea mea. Eu, Daniel, eram foarte tulburat de gândurile mele, am pălit și m-am ofilit , dar nu am împărtășit cu nimeni ce trăisem [57] .

Viziunea a două animale

8 Era în al treilea an al domniei regelui Belșațar și eu, Daniel, am avut o altă vedenie, după cea pe care o avusesem mai înainte . [58] 2 În vedenia aceea , m-am văzut în cetăreața Susa , [59] în provincia Elam, lângă râul Ulai. 3 M-am uitat în jur și am văzut un berbec cu două coarne stând lângă mal. Coarnele lui erau înalte, unul mai înalt decât celălalt, iar cel mai înalt crescuse mai târziu. 4 Am văzut că berbecul împungea cu coarnele sale tot ce era la apus, la miazănoapte și la miazăzi de el. Niciun animal nu-l putea birui și nu avea scăpare de el. Făcea tot ce voia și se mândrea cu puterea sa . [60]

5 În timp ce cugetam la ce văzusem , deodată a apărut dinspre apus un țap ; alerga pe tot pământul fără să-l atingă; avea un corn între ochi care atrăgea atenția [61] . 6 Țapul s-a năpustit spre un berbec cu două coarne pe care îl observasem pe țărm și a alergat spre el plin de furie. 7 Am văzut cum s-a apropiat de berbec, cum s-a înfuriat în drum spre el și cum, lovindu-l, i-a rupt ambele coarne. Berbecul nu a putut sta înaintea lui; țapul l-a doborât și l-a călcat în picioare, și nu a fost nimeni să-l salveze. 8 Țapul era mai mândru de puterea lui decât înainte , dar când era în culmea puterii sale, cornul cel mare s-a rupt și în locul lui au crescut patru coarne care au atras atenția și s-au întors spre cele patru vânturi ale cerului [62] .

9 Și dintr-unul dintre ele a ieșit un alt corn, unul mic, dar a crescut foarte mare, întinzându-se spre miazăzi, spre răsărit și spre Țara Frumoasă [63] . 10 Și s-a întins până la oștirea cerurilor și a aruncat o parte din oștirea aceea și stelele pe pământ și le-a călcat în picioare. 11 Și s-a comportat cu aroganță și s-a ridicat împotriva Căpeteniei oștirii acelei și L-a lipsit [64] de jertfele zilnice și a distrus chiar și Locul Lui Sanctuar [65] b . 12 Și oștirea și jertfa zilnică i-au fost date din cauza apostaziei sale și a aruncat adevărul la pământ și a prosperat în el .

13 Apoi am auzit vorbirea unui om sfânt [66] a și un alt om sfânt l-a întrebat: „Cât timp va dura ceea ce a fost arătat în viziune - despre jertfa zilnică , despre nelegiuirea care aduce pustiire și despre călcarea în picioare a Sanctuarului și a oștirii [67] b ?” 14 El a răspuns: „ Vor trece două mii trei sute de seri și dimineți - și apoi Sanctuarul va fi curățit [68] .”

Interpretarea viziunii

15 În timp ce eu, Daniel, vedeam viziunea și căutam să o înțeleg , iată că a stat înaintea mea o figură care semăna cu un om. 16 Și îndată am auzit un glas omenesc deasupra apelor Ulaiului, strigându-l : „Gabriel! Explică-i ce a văzut!” 17 Cel pe care îl numea Gabriel a venit spre mine. Pe măsură ce s-a apropiat, am căzut cu fața la pământ de frică. „Fiul omului”, a spus Gabriel, „să înțelegi că această viziune este despre ultima dată .” [69] 18 În timp ce îmi vorbea, am căzut la pământ, copleșit de revelație . [70] Dar el m-a atins și m-a pus în picioare.

19 Apoi mi-a zis: „Ascultă, îți voi spune ce se va întâmpla în zilele de pe urmă, în zilele mâniei, căci ceea ce ai văzut se referă la vremea hotărâtă de Dumnezeu , la vremea sfârșitului. 20 Cele două coarne ale berbecului, pe care l-ai văzut, reprezintă pe regii mezilor și perșilor. 21 Țapul reprezintă pe regele Greciei, iar cornul cel mare dintre ochii

lui reprezintă pe primul rege al Greciei . 22 Ai văzut cornul acela rupt și alte patru coarne ridicându-se în locul lui . Aceasta înseamnă că patru regate vor ieși din poporul acela, dar nu vor fi la fel de puternice ca prima . 23 În zilele de pe urmă ale acelor regate, când cei fărădelegiți își vor împlini măsura nelegiuirilor lor , se va ridica un rege aprig, iscusit în înșelăciune. 24 El va dobândi putere, dar nu prin propria sa putere. Va aduce nenorociri nemaiauzite și va prospera în răutatea lui . Va nimici pe cei puternici și neamul sfânt. 25 Va fi viclean și iscusit, va putea înșela, se va aroga și va lua pe mulți prin slujba lui. surpriză. El se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar la sfârșit va fi zdrobit, dar nu prin putere omenească . 26 Această revelație care v -a fost trimisă despre seară și dimineață este adevărată. Dar țineți-o secretă [71] a , căci este pentru zile îndepărtate [72] b .”

27 După aceea, eu, Daniel, am slăbit atât de tare încât am rămas bolnav mai multe zile. Apoi m-am sculat și am slujit împăratului ca mai înainte. Dar eram îngrozit de această descoperire și nu puteam explica ce văzusem.

Profeția celor șaptezeci de săptămâni

9 Era în primul an al domniei lui Darius, fiul lui Ahașveroș Medul, care a fost pus rege peste împărăția caldeenilor. 2 În primul an al domniei lui, eu, Daniel, am citit Sfintele Scripturi și am înțeles că Domnul vorbise profetului Ieremia despre Ierusalimul pustiu pentru timpul hotărât , adică șaptezeci de ani. 3 Atunci m-am rugat Domnului Dumnezeu și am postit neîncetat, îmbrăcat cu un sac și presărat cenușă pe cap . 4 M-am rugat și am mărturisit Domnului Dumnezeului meu, zicând: „Doamne, Dumnezeule mare și înfricoșător , [73] n- ai venit Tu în locul acesta ?” Tu păzești legământul Tău și ești plin de bunătate neclintită [74] pentru toți cei ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale. 5 Dar noi am păcătuit și am făcut răul: ne-am abătut de la poruncile și legile Tale, am săvârșit nelegiuire și am lucrat împotriva Ta [75] . 6 N-am ascultat de slujitorii Tăi, profeții, când au vorbit în Numele Tău împăraților, domnitorilor și părinților noștri, tuturor popoarelor din țara noastră.

7 Tu, Doamne, ești drept, dar noi suntem rușinați astăzi, toți iudeii, locuitorii Ierusalimului, toți israeliții care locuiesc aproape și departe, în toate țările în care i-ai împrăștiat, pentru că Ți-au fost necredincioși . [76] 8 Doamne, suntem rușinați cu toții, regii, guvernatorii și părinții noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta. 9 Dar la Domnul Dumnezeul nostru este îndurare și iertare, în ciuda răzvrătirii noastre împotriva Lui, 10 și a neascultării Domnului Dumnezeului nostru și a neprihănirii după legile Sale, pe care ni le-a dat prin slujitorii Săi, profeții.

11 Tot Israelul a călcat Legea Ta, abătându-se de la ea și refuzând să asculte de chemarea Ta. De aceea, blestemele scrise în legea lui Moise [77] au venit peste noi , slujitorii lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu. 12 El a împlinit tot ce a spus mai înainte despre noi și despre conducătorii noștri și a adus peste noi o nenorocire cumplită, cum nu s-a mai întâmplat niciodată sub ceruri, așa cum s-a abătut asupra Ierusalimului. 13 Această nenorocire a venit peste noi, așa cum este scris în legea lui Moise. Dar noi n-am căutat mila Domnului Dumnezeului nostru; n-am înțeles adevărul

Tău și n-am pocăit de păcatele noastre. 14 Domnul a avut în minte această nenorocire și a îngăduit-o să vină peste noi. Tu ești drept, Doamne Dumnezeul nostru, în tot ce ai făcut, dar noi n-am ascultat de glasul Tău.

15 Tu, Doamne Dumnezeul nostru, ai scos pe poporul Tău din țara Egiptului cu mână puternică și ai slăvit Numele Tău, care Își amintește până în ziua de azi; dar noi am păcătuit și am lucrat fărădelegile Tale. 16 De aceea, Doamne, după dreptatea Ta, care se dă de înțeles în toate lucrările Tale , abate-Ți apriga mânie de la cetatea Ta, Ierusalim, și de la muntele Tău cel sfânt, căci, din pricina păcatelor noastre și a nelegiuirilor părinților noștri, Ierusalimul și poporul Tău au ajuns de batjocură pentru semințiile de jur împrejur.

17 Ascultă, Doamne, Dumnezeul nostru, rugăciunea și cererea robului Tău; strălucește, Doamne, cu îndurare, pentru Tine însuți, [78] peste sanctuarul Tău pustiu. 18 Pleacă-Ți urechea, Dumnezeul nostru, și ascultă-ne; întoarce-Ți privirea și privește spre pustiirea noastră și spre cetatea ocrotită de Numele Tău . [79] Ne revărsăm cererile înaintea Ta, nu bizuindu-ne pe dreptatea noastră, ci pe marea Ta îndurare. 19 Doamne, ascultă! Doamne, iartă! Doamne, ascultă și rânduiește toate lucrurile după voia Ta ! Nu zăbovi, pentru Tine însuți, Dumnezeul meu, căci cetatea Ta și poporul Tău sunt ale Tale.”

20 Mă rugam, mărturisindu-mi păcatul și păcatul poporului meu Israel și cerându-I Domnului Dumnezeului meu muntele Său cel sfânt, 21 când, deodată, Gabriel [80] a , pe care îl văzusem în vedenie, a venit la mine [81] b în ceasul jertfei de seară, pe când mă rugam. 22 El m-a îndemnat și mi-a zis: „Daniele, am venit să te înțelepesc. 23 Chiar în timp ce te rugai, rugăciunea ta a fost ascultată și am venit să- ți vestesc acestea, pentru că tu ești alesul lui Dumnezeu [82] . Ascultă acest mesaj, ca să înțelegi corect revelația :

Șaptezeci de săptămâni [83] sunt hotărâte pentru poporul tău

și sfânta ta cetate,

a pune capăt crimelor [84] b ,

a pune capăt păcatelor, a ispăși vina,

ca să întărească dreptatea pe vecie,

pentru a pecetlui profeția și viziunea

și săvârșește ungerea Sfintei Sfintelor [85] în .

25 Știți și înțelegeți corect acest lucru :

de la decretul de restaurare a Ierusalimului

până la apariția Celui Uns [86] , Conducătorul,

Vor trece șapte săptămâni și șaizeci și două de săptămâni.

Orașul va fi reconstruit,

și piețele și șanțul cu apă vor fi restaurate ,

dar acestea vor fi vremuri grele.

26 Și la sfârșitul celor șaizeci și două de săptămâni

Cel Uns, abandonat de toți,

va fi omorât [87] …

(Și oamenii viitorului lider

va distruge cetatea și Sanctuarul,

sfârșitul lui va fi ca potopul

și necazurile pregătite pentru ei nu vor înceta până la sfârșitul războiului.)

27 În ultima săptămână

El va confirma legământul pentru mulți [88] și

și la mijlocul acelei săptămâni va pune capăt

ofrande și sacrificii.

Și în loc de ofrande pe aripa Sanctuarului va fi o urâciune care aduce pustiire [89] b ,

până la distrugătorul orașului

soarta pregătită pentru el nu i se va abate [90] în ».

Viziunea unui bărbat în haine de in

10 În al treilea an al lui Cirus, regele Persiei, o descoperire a fost trimisă lui Daniel (sau Beltșațar , cum mai era numit). [91] Mesajul era despre o mare luptă [92] și era adevărat. Daniel a înțeles mesajul, iar înțelesul lui i-a fost descoperit într-o viziune.

2 „Pe vremea aceea, eu, Daniel, eram într-o mare întristare timp de trei săptămâni. 3 Nu mâncasem nimic bun, nu mă atinsesem de carne sau de vin și nu mă atinsesem de niciun parfum, până când s-au împlinit cele trei săptămâni.

4 În ziua a douăzeci și patra a lunii întâi, mă aflam pe malul marelui râu Tigru. 5 Am ridicat privirea și am văzut un om anume [93] a . Purta haine de in și un brâu de aur curat [94] b . 6 Trupul Lui strălucea ca topazul [95] , fața Lui strălucea ca fulgerul, ochii Lui ardeau puternic ca niște lămpi, iar mâinile și picioarele Lui străluceau ca bronzul lustruit. Și când vorbea, glasul Lui era ca vuietul unei mari oștiri.

7 Eu, Daniel, am fost singurul care a văzut vedenia; oamenii care erau cu mine nu au văzut-o, ci s-au speriat atât de tare încât au fugit și s-au ascuns. 8 Așadar, eu singur am privit marea vedenie. Puterea mă părăsise și nimic nu mai rămăsese din curajul meu de dinainte ; eram atât de obosit încât abia mă mai puteam ține pe picioare . 9 Dar, în timp ce încercam să ascult cuvintele Lui, am căzut la pământ și am zăcut inconștient cu fața la pământ [96] . 10 Atunci mâna unui înger m-a atins și m-a ajutat să mă ridic [97] ; apoi am putut îngenunchea , sprijinindu -mi mâinile pe pământ . 11 Atunci îngerul mi-a zis: „Daniele, tu ai fost ales de Dumnezeu [98] ! Și acum sunt trimis la tine; ridică-te deci și ia aminte la cuvintele pe care ți le voi spune.” El a rostit aceste cuvinte și m-am ridicat tremurând . 12 „Nu te teme, Daniele”, a continuat el. „Din ziua în care ai început să ceri o explicație la ceea ce ți s-a arătat și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, cuvintele tale au fost ascultate. Ca răspuns la rugăciunea ta, am venit la tine . 13 Împăratul Persiei mi s-a împotrivit timp de douăzeci și una de zile, dar Mihail, cel dintâi dintre conducătorii cerești , mi-a venit în ajutor când am fost lăsat la împărații Persiei [99] . 14 Acum am venit să-ți fac cunoscut ce se va întâmpla cu poporul tău în zilele de pe urmă, căci această viziune se referă la zilele viitoare .”

15 Când mi-a vorbit astfel, am privit în pământ și n-am putut scoate niciun cuvânt. 16 Atunci cineva care semăna cu un om mi-a atins gura și mi-am găsit graiul și i-am zis celui care stătea înaintea mea: „Domnul meu, această vedenie m-a întristat și puterea m-a părăsit. 17 Cum aș putea eu, robul Tău cel netrebnic , să- Ți vorbesc , domnul meu? Căci am slăbit atât de tare încât abia mai pot respira.” 18 Apoi cineva care semăna cu un om m-a atins din nou și m-a încurajat. 19 „Nu te teme”, a zis el, „pace ție, alesul lui Dumnezeu ! Îndrăznește și fii tare!” La auzul acestor cuvinte, am simțit un val de putere și am putut să-i spun: „Vorbește, domnul meu, căci mi-ai dat putere.” 20 El mi-a răspuns: „ Acum știi de ce am venit la tine, nu-i așa? Trebuie să mă întorc imediat să mă lupt împotriva acestui rege al Persiei; iar când voi pleca de acolo , regele Greciei nu va întârzia să vină. 21 Dar mai întâi îți voi spune ce este scris în Cartea Adevărului. (Nimeni nu mă susține în lupta împotriva lor, afară de Mihail, Domnul tău.

11 Cât despre mine, l-am sprijinit și l-am apărat în primul an al domniei lui Darius Medul. [100])

Regele Sudului și Regele Nordului

2 Acum vă voi spune ce trebuie să se întâmple cu adevărat .

Încă trei regi vor apărea în Persia, apoi un al patrulea, care îi va întrece pe toți predecesorii săi prin marea sa bogăție . Și când el, datorită bogăției sale , va dobândi și el putere, va ridica pe toți împotriva regatului Greciei [101] . 3 Atunci va apărea un rege

războinic [102] , care va domni cu mare autoritate și va acționa după propria sa voință. 4 Dar de îndată ce se va ridica, după ce și-a extins stăpânirea , regatul său va ajunge la sfârșit: se va destrăma în patru părți [103] . Acest regat nu va mai fi la fel de puternic ca sub el, pentru că va fi fragmentat și nu va aparține urmașilor săi, pentru că va fi dat străinilor.

5 Împăratul de la miazăzi va deveni puternic, dar unul dintre generalii lui va fi mai puternic decât el și va domni peste teritorii și mai mari. 6 Cu timpul, ei se vor alia; și pentru a consolida alianța dintre ei , fiica împăratului de la miazăzi va fi dată împăratului de la miazăzi. Dar ea nu va păstra puterea , nici cel care a pus stăpânire pe ea. Ea, tovarășii ei, copilul ei și cel care a ocrotit-o vor fi trădați.

7 Dar un alt Vlăstar din rădăcina ei se va ridica în locul celor căzuți și va merge împotriva oștirii vrăjmașilor ei. Va sparge cetățile regelui din miazănoapte, va lupta cu el și va birui. 8 Chiar și idolii [104] vrăjmașilor ei, chipurile lor turnate, le va lua în Egipt ca pradă, împreună cu vasele lor prețioase, aurul și argintul. După aceea, îl va lăsa pe regele din miazănoapte în pace pentru câțiva ani. 9 Apoi regele din miazănoapte va invada teritoriul regelui din miazăzi, dar va trebui să se întoarcă în țara lui. 10 Fiii lui se vor ridica la război , adunând o armată mare care va înainta ca un râu inundat, spărgând și întorcându-se și apoi luptând pentru a ajunge la cetățile vrăjmașului.

11 Împăratul miazăzilor se va aprinde de mânie și va lupta împotriva împăratului miazăzilor, care va trimite o mare armată, dar aceasta va fi dată împăratului miazăzilor. 12 Când această oștire dușmană va fi măturată, cuceritorul va fi plin de mândrie [105] . Va nimici zeci de mii, dar nu-și va păstra stăpânirea - 13 împăratul miazăzilor va aduna din nou oștiri și mai mari decât înainte și se va întoarce cu o armată uriașă și bine înarmată peste câțiva ani.

14 În zilele acelea, mulți se vor ridica împotriva împăratului de la miazăzi. Niște răzvrătiți se vor ridica și în poporul tău, ca să împlinească viziunea, dar vor eșua. 15 Atunci se va ivi împăratul de la miazăzi, va construi un meterez și va lua cu asalt cetatea fortificată. Oștirile de la miazăzi nu vor rezista; nici măcar cei mai viteji nu vor putea să se țină de asediu ; nu vor avea puterea necesară. 16 Și invadatorul va acționa după bunul plac și nimeni nu va putea să i se împotrivească. El se va stabili în Țara Frumoasă și o va putea nimici .

17 Va intenționa să pornească cu toată puterea regatului său [107] a , va face tot felul de înțelegeri [108] b și va încerca să ia în stăpânire acele ținuturi [109] c dându-și fiica de soție regelui din miazăzi , dar nu va reuși să-și ducă la bun sfârșit planurile. 18 Apoi își va îndrepta atenția către ținuturile de coastă și va cuceri multe dintre ele , dar se va găsi un comandant care îi va opri acțiunile îndrăznețe , întorcând această îndrăzneală [110] împotriva sa. 19 Va trebui să se retragă în cetățile fortificate ale țării sale, dar se va împiedica, va cădea - și nu va mai fi. 20 Succesorul său poruncește să se colecteze taxe pentru gloria regatului său, dar după câțiva ani și el va fi distrus, deși nu în toiul bătăliei.

21 Un altul se va suit pe tron , un om disprețuit, căruia nu i s-a dorit niciodată titlul de rege. El va ajunge la putere prin nepăsarea poporului și va cuceri împărăția cu vorbe viclene și lingușitoare. 22 Nenumărate oștiri vor fi spălate ca un râu și zdrobite înaintea lui, și împreună cu ele Prințul legământului. 23 După ce vor face un legământ cu el, el va acționa cu trădare; și, deși numai puțini îl vor sprijini, va deveni puternic în putere. 24 Va ataca țări bogate pe neașteptate și va face ceea ce nici părinții, nici bunicii lui n-au făcut. Va risipi prada de jaf și bogăția printre cei care îl vor urma și va plănui să atace cetățile întărite - dar toate acestea pentru o vreme. 25 Își va aduna toate oștirile și va fi hotărât și va conduce o mare oștire împotriva regelui miazăziului. Și regele mizăziului va ieși la război cu o oștire mare și foarte puternică, dar din cauza uneltirilor care sunt puse împotriva lui, nu va putea rezista. 26 Cei care au împărțit masa lui îl vor nimici, iar armata lui se va împrăștia ca apa, pierzând mulți morți pe câmp . 27 Acești doi regi vor nutri ranchiună și se vor minți unul pe altul, chiar dacă vor sta la aceeași masă, dar nu vor realiza ceea ce își doresc ; un sfârșit le va fi pus la vremea hotărâtă. 28 Când regele de la miazănoapte se va întoarce în țara sa cu multe bogății, va nutri ură în inima lui împotriva legământului sfânt. Dar va face ce a plănuit și se va întoarce în țara sa. 29 La vremea hotărâtă se va întoarce spre miazăzi, dar ultima lui campanie nu va fi ca prima. 30 Corăbiile din Chitim vor ieși împotriva lui și el se va descuraja, se va întoarce și își va îndrepta mânia împotriva legământului sfânt. Când regele de la miazănoapte să arate favoare celor care s-au abătut de la legământul sfânt. 31 Puterile de sub stăpânirea lui [111] vor profana Sanctuarul, refugiul pe care Dumnezeu li l-a dat. Vor desființa ritualurile sacre zilnice și vor sădi urâciunile care provoacă pustiire. 32 Împăratul nordului îi va amăgi cu cuvintele sale lingușitoare pe cei ce au rupt legământul , dar poporul care își cunoaște Dumnezeul [112] se va răzvrăti împotriva lui cu hotărâre. 33 Înțelepții vor învăța pe mulți, dar pentru o vreme vor fi prigoniți de sabie.[113] și foc, închisori și jafuri. 34 Nu vor rămâne fără sprijin atunci când sunt slabi, ci mulți li se vor alătura doar de dragul aparenței [114] . 35 Unii dintre înțelepți vor cădea: și ei trebuie să fie încercați, înnobilați și purificați - aceasta va fi până la vremea hotărâtă , până la vremea sfârșitului, care va veni la ceasul său.

36 Dar împăratul va face după voia lui, se va înălța și se va preamări mai presus de orice dumnezeu și va vorbi despre Dumnezeul dumnezeilor cu o insolență nemaiauzită. Va prospera până când se va umple paharul răbdării lui Dumnezeu [115] (ceea ce este poruncit trebuie să se împlinească). 37 Nu va ține cont de Dumnezeul [116] părinților săi, nici de dumnezeul dorit de femei; se va înălța mai presus de toți, pentru că orice dumnezeu nu este nimic pentru el. 38 În loc de acești dumnezei, va cinsti dumnezeul puterii [117] : strămoșii săi nu l-au cunoscut pe acest dumnezeu, dar îl va cinsti cu aur și argint, pietre prețioase și daruri bogate. 39 Și își va întări cele mai puternice cetăți, închinându-se acestui dumnezeu străin. Va da mari onoruri ca conducător al lor , le va da putere asupra multora și îi va răsplăti cu pământuri.

40 Când va veni vremea sfârșitului, împăratul miazăzilor va face război împotriva împăratului miazănoaptei. Dar împăratul miazănoaptei va veni împotriva lui ca o furtună, cu care, călăreți și multe corăbii; va invada țările lui și le va inunda ca un râu care dă târcoale și le va străbate. 41 Va intra și în Țara Frumoasă și zeci de mii de oameni îi vor fi victime; numai Edom, Moab și floarea amoniților vor scăpa. 42 Și când va lua o țară

după alta, nici Egiptul nu va scăpa. 43 Împăratul miazănoaptei va lua în stăpânire comorile Egiptului: aur, argint și tot felul de lucruri prețioase; libienii și etiopienii îl vor urma supus . [118] . 44 Dar zvonuri de la răsărit și de la miazănoapte îl vor înspăimânta pe împărat și va ieși cu mare mânie ca să nimicească și să nimicească pe mulți. 45 Își va întinde corturile regale între mare [119] și frumosul Munte Sfânt, dar sfârșitul lui va veni - și nimeni nu-l va mai ajuta.

Cartea ascunsă pentru o vreme

12 În vremea aceea se va arăta Mihail, marele Domn, –

fiilor și fiicelor poporului tău, Apărător,

El va veni , căci va veni vremea necazului,

așa cum nu s-a mai întâmplat niciodată printre poporul tău [120] .

Atunci poporul tău va fi mântuit -

oricine are numele scris în Cartea Vieții va fi mântuit .

2 Mulți se vor trezi din cei ce dorm în țărâna pământului:

unii - pentru viața veșnică,

alții - spre rușine și ocară veșnică.

3 Cei înțelepți vor străluci în glorie, ca razele soarelui [121] ,

și pe cei care i-au călăuzit pe mulți la dreptate,

vor străluci pentru totdeauna ca niște stele luminoase .

4 Tu însă, Daniele, păstrează secrete aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea hotărâtă, până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor cerceta [122] și cunoștința se va spori.”

5 Eu, Daniel, m-am uitat în jur și am văzut alți doi stând în picioare, unul de cealaltă parte a râului și celălalt de această parte. 6 Și unul dintre ei l-a întrebat pe Omul în In [123] care stătea lângă râu: „Când se va sfârși tot acest rău de neînțeles ?” 7 Și l-am auzit pe Omul în In, pe Cel pe care îl văzusem deasupra apelor râului, răspunzând . Și-a ridicat ambele mâini spre cer și a jurat pe Cel Veșnic: „ Se va stabili un termen pentru aceasta după un anumit timp : un termen, două termene și jumătate [124] ; și când nimeni nu va mai înfrânge puterea oamenilor din Locul Sfânt, toate acestea se vor sfârși.”

8 Am auzit lucrul acesta , dar nu l-am înțeles. Așa că am întrebat: „Domnul meu, ce se va întâmpla după toate acestea?” 9 „Du-te, Daniele”, mi -a zis el . „Căci aceste lucruri sunt ascunse și pecetluite până la vremea hotărâtă , până la vremea sfârșitului. 10 Mulți vor fi curățiți , spălați și încercați, dar cei răi vor rămâne în păcatul lor; nu vor putea înțelege ce se întâmplă , dar cei înțelepți vor înțelege. 11 Din momentul în care preoția zilnică a fost încetată și urâciunea pustiirii a fost așezată în locul ei , vor trece o mie două sute nouăzeci de zile. 12 Fericit este cel ce așteaptă și trăiește până se vor împlini cele o mie trei sute treizeci și cinci de zile !

13 Tu însă, du -te până la sfârșit ! Te vei odihni și te vei învia la sfârșitul zilelor lumii, ca să -ți primești moștenirea.”

CARTEA PROFETULUI OSEA

„ Împodobindu-se cu inele și coliere , s-a dus la amanții ei , uitând complet de Mine ” – acesta este cuvântul profetic al Domnului (2:13).

Cartea lui Osea începe cu o poveste de dragoste obișnuită, foarte reală – cu o poveste despre o dramă personală, trăită dureros de profet. Soția lui Osea i-a fost infidelă încă de la începutul căsniciei lor, dedicându-se desfrânării. Cu toate acestea, indiferent cât de mult l-a înșelat, el a continuat să o iubească. Osea i-a dat totul: dragostea lui, casa lui, numele lui, reputația lui. Și ea a continuat să-l înșele. El a mustrat-o, a implorat-o și chiar a pedepsit-o. Dar ea tot l-a supărat pe soțul ei și l-a pus într-o poziție umilitoare.

De ce începe un apel către o întreagă națiune cu o poveste aparent „de cameră” despre viața personală a profetului? Acest lucru devine clar încă din primele rânduri ale narațiunii. Dumnezeu i-a poruncit lui Osea să conecteze această poveste cu o alta, și mai tragică – cu povestea nobilă a iubirii lui Dumnezeu pentru poporul Său. Folosind experiențele personale ale lui Osea ca exemplu, Dumnezeu a arătat josnicia trădării umane, trădarea Domnului în viața de zi cu zi și intoleranța Sa față de infidelitate, uneori chiar și față de mânie, dar mai ales – iubirea Sa nemăsurată pentru poporul Său ales. Aceasta este una dintre ideile principale ale mesajului profetic al lui Osea către contemporanii săi și toate generațiile ulterioare: în ciuda infidelității poporului Său, Dumnezeu este întotdeauna credincios.

Proclamația cumplită a profetului urma să fie rostită în vremurile tulburi care au precedat căderea Samariei în 722/721 î.Hr. El trebuia să îndeplinească o misiune divină într-un moment în care pământul lui Israel, asemenea unei soții infidele, își trădase Domnul și Soțul și fugise după „iubiții” săi – zeii păgâni. Osea, îngrijorat de profunzimea căderii morale, cheamă poporul să se întoarcă la Legământul cu Dumnezeu, să-și reconecteze viața cu El. Da, Israel va fi judecat de Dumnezeu pentru infidelitatea sa și va suferi pedeapsa meritată, dar dragostea lui Dumnezeu este mai puternică decât mânia Lui. Dumnezeu își va întoarce poporul la Sine și va restaura relația ruptă. Dragostea sfântă a lui Dumnezeu este revelată în cuvinte impresionante care vorbesc direct inimii umane: „Dar cum mă voi despărți de tine… Israele?!… Sunt plin de milă?” (11:8).

Conținutul principal al cărții

Căsătoria și familia Osea 1:1–3:5

Mesaje care condamnă păcatele lui Israel 4:1–14:1

Ultima chemare 14:2–10

1 Acesta este cuvântul Domnului care a venit către Osea [125] a , fiul lui Beeri, pe vremea când Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia domneau peste Iuda și Ieroboam, fiul lui Ioaș [126] b , domnea peste Israel .

Soția și copiii lui Osea

2 Când Domnul a început să vorbească lui Israel prin Osea, El i-a vorbit mai întâi profetului însuși: „Du-te și ia-ți o soție, o femeie care, vai!, nu-ți va fi credincioasă; și cei care i se vor naște vor fi copii ai curviei, căci țara aceasta a uitat pe Domnul și este cufundată în curvie, necredincioasă față de Dumnezeu .” 3 Așadar, Osea s-a dus și a luat de soție pe Gomera, fiica lui Diblaim. Pe vremea ei, ea a rămas însărcinată și i-a născut un fiu.

4 Atunci Domnul i-a zis lui Osea: „Pune-i fiului tău numele Izreel, căci în curând voi pedepsi casa lui Iehu pentru vărsarea de sânge din Izreel [127] și voi pune capăt împărăției lui Israel [128] b ! 5 Când va veni ziua aceea, voi zdrobi puterea oștilor lui Israel [129] în Valea Izreel!”

6 Gomer a rămas din nou însărcinată și a născut o fiică. Domnul i-a zis lui Osea: „Pune-i numele Lo-Ruchama („ Cea care trăiește în necaz ”), căci nu voi mai ierta și nu voi mai avea milă de copiii lui Israel [130] . 7 Ci voi avea milă de copiii lui Iuda [131] . Și îi voi mântui așa cum face Domnul Dumnezeul lor. Nu-i voi mântui cu arc, sabie sau alte arme [132] , nici cu cai, nici cu care de luptă.”

8 La vremea hotărâtă, Gomer și-a înțărcat fiica; după aceea, ea a zămislit din nou și a născut un alt fiu. 9 Domnul a zis despre el: „Numește-l pe acesta Lo-Ammi, care înseamnă „Nu mai ești poporul Meu”, căci de acum înainte tu nu mai ești poporul Meu și Eu nu voi mai fi [133] Dumnezeul tău ” .

10 Dar vremea va trece și copiii lui Israel vor ajunge ca nisipul mării, care nu se poate măsura sau număra. Și în locul unde li s-a spus: „Voi nu sunteți poporul Meu”, vor fi numiți copii ai Dumnezeului celui Viu. 11 Atunci nordul și sudul se vor uni - poporul lui Iuda și poporul lui Israel - își vor pune o singură Căpetenie și vor părăsi țara în care au lâncezit în robie ; și această zi, ziua Izreelului, va fi cu adevărat mare [134] .

2 Așadar, numiți-vă frații Ami („Poporul Meu”),

și surorile - Ruhama („ Trăind în milă ”)!

Necredința și pedeapsa lui Israel

2 „Dar cere-i socoteală mamei tale,

Aduceți-o în fața justiției [135] ah !

Ea nu mai este soția mea, iar eu nu mai sunt soțul ei.

Să se abată de la curvie

și nu-și expune sânii ispitei [136] b ,

3 altfel o voi dezbrăca

și te voi expune rușinii în nuditate;

Îl voi compara cu un deșert,

O voi epuiza cu o sete de muritoare!

4 Și nu-i voi cruța pe copiii ei,

căci sunt copii ai curviei,

5 Căci mama lor a comis o desfrânare,

cea care i-a purtat în pântecele ei s-a comportat cu nerușinare,

Ea a spus: „Mă voi duce la amanții mei,

care nu numai că îmi dau pâine și apă,

dar și lână și in,

„ulei de măsline și diverse băuturi!”

6 Pentru toate acestea, calea ei [137] a

Voi împrejmui spini de netrecut,

se va lovi de ei ca de un zid [138]

și nu-și va găsi niciodată cărările obișnuite .

7 El va alerga după îndrăgostiți, dar nu-i va ajunge din urmă,

îi va căuta , dar nu îi va găsi.

Și apoi ea va spune: „Mă voi întoarce la soțul meu –

„Am trăit mai bine cu el decât o trăiesc acum .”

8 Dar ea tot nu înțelege,

că i-am dat grâul

și roadele viței de vie și ale măslinului;

El i-a dăruit cu generozitate argint și aur,

și i-a alungat pe Baali dintre ei.

9 De aceea îi voi lua grâul în zilele secerișului,

Voi lua strugurii la vremea culesului ,

Voi lua atât lâna, cât și inul,

în care își ascunde goliciunea,

10 O voi da în vileag de rușine în fața tuturor iubiților ei,

și nimeni nu o va scăpa de pedeapsă,

Trimis de Mine [139] .

11 O voi lipsi de toate bucuriile ei –

Toate sărbătorile se vor termina pentru ea:

sărbători anuale, luni noi, sâmbete.

12 Viță de vie și smochini roditori

vor înnebuni în ea, care credea,

că așa își încheiau socotelile amanții ei cu ea,

Le voi transforma în tufișuri dese ,

și fiarele sălbatice îi vor mânca.

13 O voi cere pe deplin pentru toate acele sărbători,

când ardea tămâie baalianilor,

când, după ce te-ai împodobit cu inele și coliere,

M-am dus la iubiții mei,

„uitându-Mă complet,”

Acesta este cuvântul profetic al Domnului [140] .

Dorința Domnului de a stârni iubire reciprocă

14 „Să știi asta, vreau să o câștig pentru Mine,

și, prin urmare, în deșert, ca la eliberarea din sclavie ,

O voi lua, îi voi chema inima și, plecând cu ea de acolo,

15 Îi voi da înapoi viile,

și valea Acorului, o vale a durerii [141] ,

O voi transforma într-o poartă a speranței;

atunci va deveni la fel de amabilă ca în tinerețe,

ca în zilele exodului din Egipt.

16 În ziua aceea – zice Domnul – Mă vei numi Soțul tău și nu-Mi vei mai numi Domnul tău . [142] 17 Îi voi face urâte numele Baalilor și [143] ca să nu-i mai pomenească nimeni. 18 Voi face un legământ de pace, spre binele tău, [144] cu păsările cerului, cu fiarele câmpului și cu tot ce se târăște; voi izbăvi țara de sabie, de arc și de război, ca să te poți culca fără frică. [145] 19 Dar mă voi logodi cu tine pentru totdeauna; mă voi logodi cu tine în judecată și dreptate, în bunătate și în îndurare. 20 Mă voi logodi cu tine și te voi face credincios, și vei cunoaște [146] pe Domnul.

21 Atunci voi răspunde cu bucurie,

Voi răspunde rugăciunilor cerului pentru ploaie ,

și cerurile nu vor lăsa pământul fără un răspuns, -

Acesta este cuvântul profetic al Domnului.

22 Pământul îți va răspunde cu grâu,

cu vin tânăr și ulei de măsline.

și toate acestea sunt răspunsul la Izreel („sădirea lui Dumnezeu”, Israel).

23 Atunci Israel [147] va fi noua Mea sădire pe pământ.

Îmi voi arăta îndurarea față de „ cei care trăiesc în nedreptate”

și celor care nu erau ai Mei, le voi spune:

„Voi sunteți poporul meu”

și El Îmi va zice: „Tu ești Dumnezeul meu!”

Răspunsul iubirii divine la infidelitatea umană

3 Domnul mi-a zis însă: „ Ia-o înapoi pe cea care te-a părăsit și arată-i iarăși dragostea ta [148] a ; și chiar dacă comite adulter cu un alt bărbat și îți rămâne necredincioasă, iubește-o totuși, așa cum Eu , Domnul, iubesc pe copiii lui Israel, deși sunt atrași de alți dumnezei și își iubesc turtele de struguri [149] b .” 2 De aceea am răscumpărat-o pe această femeie, cincisprezece sicli de argint [150] a Am dat pentru ea și un homer și jumătate de orz [151] b , - 3 și i-am zis: „Va trebui să mă aștepți mult timp în smerenie : nu vei comite adulter și nu vei deveni soția nimănui. Și Eu Însumi te voi aștepta tot acest timp, până la sfârșitul încercării tale .” 4 Așa este și cu copiii lui Israel: vor trebui să rămână mult timp în smerenie fără rege sau conducător și vor fi mult timp fără jertfă sau pietre sacre, fără efod sau zeii lor casnici [152] . 5 Dar va veni vremea când Îl vor căuta din nou pe Domnul Dumnezeul lor și pe regele lor David [153] . Și în zilele din urmă, plini de frică și de cutremur, se vor grăbi să se întoarcă la Domnul, încrezându-se în bunătatea Lui.

Dumnezeu acuză Israelul și preoții săi

4 Și acum, ascultați, israeliți, cuvântul Domnului!

El este împotriva voastră, cei care locuiți în această țară,

acuzația este adusă în discuție –

căci aici nu există nici fidelitate [154] , nici devotament,

și ei nu-L recunosc pe Dumnezeu [155] b .

2 Și trădare [156] și înșelăciune, crimă,

furtul și curvia sunt nemăsurate;

Vărsarea de sânge nu are sfârșit.

3 De aceea, pământul tău geme sub tine,

tot ce trăiește pe ea lâncezește:

animale sălbatice, păsări ale cerului,

Chiar și peștii de mare mor!

4 Totuși, nimeni nu are dreptul să facă acuzații,

n-am dreptul să judec pe altcineva!

Tot poporul tău este la fel ca preoții,

pe care își bazează acuzațiile [157] .

5 Cât despre tine , preotule ,

te împiedici fie ziua, fie noaptea,

și după tine cade profetul fals.

Iată, voi nimici pe Israel , cel care te-a născut [158] .

6 Poporul Meu piere pentru că nu cunoaște lucrurile cele mai importante .

Și din moment ce voi, preoților, ați respins această cunoaștere,

Nu-Mi mai sluji - ești respins;

ai neglijat legea Dumnezeului tău -

și îți voi neglija copiii.

7 Pentru mai mulți preoți erau [159] a ,

cu cât păcătuiau mai mult împotriva Mea –

și-au dezonorat înalta chemare [160] b .

8 Ei se hrănesc cu păcatele [161] poporului meu

și se bucură de nelegiuirile lui!

9 Aceeași soartă îi așteaptă atât pe popor, cât și pe preoți:

Îi voi trage la răspundere pe toți pentru căile lor rele ,

Voi pedepsi pe fiecare pentru faptele sale nelegiuite .

10 Vor mânca, dar mâncarea nu le va fi de niciun folos,

și oricât de mult se comit desfrânați,

urmașii lor nu se vor înmulți,

căci L-au părăsit pe Domnul, dedicându-se curviei .

Idolatria în Israel

Vin [162] de toate felurile – tânăr și vechi –

le-a luat mințile .

12 Iată, poporul meu caută sfaturi la diverși idoli [163]

și ia un toiag de lemn pentru o ghicitoare.

Căci duhul desfrânării i-a dus în rătăcire,

și L-au trădat pe Dumnezeul lor.

13 Sus în munți ei aduc jertfe,

pe dealuri ard tămâie zeilor lor,

se ospătează sub stejar, plop și terebint,

ascunzându-se în umbra lor plăcută.

De aceea, fiicele lor s-au desfrânat,

și nurorile lor comit adulter.

14 Dar nu din fiice pentru desfrânare

și nu voi cere pedeapsă de la nurorile mele pentru desfrâu,

dacă și tu ești atras de curve [164] ;

aduceți jertfe împreună cu prostituatele la temple ,

și poporul piere, lipsit de bun simț!

15 Dacă comiți adulter, Israele,

deci măcar Iuda nu a fost de vină pentru asta !

Să nu meargă la Ghilgal și să nu se întindă până la Bet-Aven [165]

și jură în același timp: „Viu este Domnul!”

16 Israeliții sunt încăpățânați ca o junincă încăpățânată [166] ,

Cum le poate paște Domnul într-o pajiște largă,

Unde pasc mieii ascultători ?

17 Efraimiții sunt atașați de idoli [167] –

stai departe de ei!

18 După ce s-au îmbătat, se dedau la orgii păgâne ;

și nici măcar prinții [168] nu se dau în lături de la nerușinarea lor.

19 Un sfârșit cumplit le este pregătit : vântul îi va lua,

după ce și-a prins aripile, -

vor fi rușinați pentru că se închină la idoli [169] .

Amenințarea judecății lui Dumnezeu care se apropie asupra lui Israel și Iuda

5 Ascultați aceasta, preoți!

Luați aminte la aceasta, toți israeliții!

Să asculte și familia regală!

Ai fost condamnat,

căci ai devenit o cursă pentru Mițpa,

o diferență netă pe Tabor [170] ,

2 o groapă adâncă cu pești în Sitim [171] !

Prin urmare, pentru fiecare dintre ei, Eu voi fi Alesul,

Cine învață și pedepsește.

3 Știu totul despre Efraim,

și Israel nu este un secret pentru Mine.

Tu, Efraim, te-ai dedat curviei,

„Ești afundat în păcate, Israele!”

4 Ei nu se pot întoarce la Dumnezeu,

căci nu s-au lepădat de faptele lor păcătoase :

duhul desfrânării a pus stăpânire pe ei,

și nu-L puteau cunoaște pe Domnul.

5 Mândria [172] a rănește ochii lui Israel [173] b ;

va nimici pe Efraim [174] în nelegiuirea lui;

Același lucru îl așteaptă și pe Iuda.

6 Le vor lua oile și boii,

să aducem ca jertfă Domnului,

dar nu-L vor găsi: El i-a părăsit.

7 Ei L-au trădat pe Domnul,

după ce a dat naștere unor copii nelegitimi care nu-L cunosc pe Dumnezeu ,

Jertfele lor la lună nouă sunt acum în zadar ;

Această sărbătoare îi va mistui atât pe ei, cât și pământurile lor [175] .

8 Să sune trâmbițele în Ghibea,

și țevile sunt în Rama,

și în Bet-Avena strigați de luptă,

Beniamin a fost informat despre invazie [176] .

9 Tot Efraim va fi pustiu în Ziua Răzbunării

(Tot ce am prezis pentru semințiile lui Israel se va împlini.)

10 Și conducătorii lui Iuda nu sunt mai buni decât cei ce mută hotarele,

De aceea, Îmi voi revărsa mânia asupra lor ca pe o cascadă!

11 Sub jugul dușmanilor lui Efraim -

judecata lui Dumnezeu a fost executată asupra lui,

căci a urmărit deșertăciunea păgânilor ! [177]

12 Îl voi preface pe Efraim în țărână, ca pe o molie care l-ar mânca.

și casa lui Iuda va cădea în ruine.

13 Efraim a văzut că era grav bolnav.

(și Iuda - că a fost rănit),

s-a dus direct în Asiria,

bazându-se pe marele rege [178] .

Dar nu poate vindeca,

El nu-ți va vindeca rănile care suferă.

14 Pentru Efraim sunt ca un leu feroce,

și pentru casa lui Iuda un leu tânăr.

Eu, eu însumi îi voi sfâșia pe amândoi și voi pleca,

Voi duce prada - și nimeni nu le va salva.

15 Și mă voi întoarce la locuința mea ,

până când își recunosc vina,

până când în necazul lor tânjesc să Mă găsească

și nu vor începe să Mă caute cu stăruință.

6 „Veniți, să ne întoarcem la Domnul!”

Ne-a sfâșiat ca un leu , dar ne va și vindeca.

El ne-a provocat răni, dar El ni le va și bandaja.

2 Nu vor trece două zile până când El ne va readuce la viață.

și a treia zi va învia –

te va pregăti pentru o viață nouă înaintea Lui.

3 Să urmărim, deci, cu râvnă cunoașterea Domnului,

să ne grăbim să-L înțelegem!

Și El va veni, cu siguranță va veni la noi,

pe măsură ce se apropie zorii dimineții,

va coborî ca o ploaie salvatoare ,

ploaia târzie [179] , udând pământul.”

Pocăința este necesară

4 „Ce să fac cu tine, Efraime?

Ce să fac cu tine, Iuda?

Loialitatea ta față de Mine este ca ceața dimineții,

ca roua care dispare odată cu zorii.

5 De aceea v-am biciuit [180] cu cuvintele profeților

și, conform amenințărilor Sale, i-a dat la moarte;

atunci dreptatea judecăților Mele

a devenit clar ca lumina zilei [181] b .

6 Loialitate [182] Vreau, nu sacrificiu,

și cunoașterea lui Dumnezeu este mai mult decât arderile de tot!

7 Dar ei, asemenea lui Adam [183] a , au încălcat Legământul [184] b ,

M-au trădat acolo unde i-am pus .

8 Galaadul [185] a devenit un oraș de oameni răi,

pătat cu sânge.

9 O adunare de preoți,

ca niște tâlhari care stau la pândă,

Ei ucid pelerini pe drumul spre Sihem [186] ,

comite crime odioase.

10 Mă văd cu groază: ceva cumplit se întâmplă în casa lui Israel:

Efraim s-a dedat curviei, Israel s-a pângărit complet!

11 Și pentru tine, Iuda, te așteaptă rodul legii .

De îndată ce voi scoate poporul Meu din necaz,

ca să poată lua totul de la capăt [187] ,

7 Eu voi vindeca doar pe Israel,

Cum se descoperă din nou nelegiuirea lui Efraim

și răutatea din Samaria;

întreaga lor viață este clădită pe răutate;

hoții sparg casele,

tâlharii jefuiesc pe drumuri.

2 Și niciunul dintre ei nu se gândește măcar,

că văd totul, observ fiecare crimă pe care o comit.

Sunt afundați în păcatele lor,

și toate acestea sunt mereu înaintea ochilor Mei!

3 Îl bucură pe rege prin răutatea lor,

și cu minciunile sale - prinții săi.

4 Toți sunt adulterini, aprinși de poftă ca un cuptor,

un foc pe care brutarul nu trebuie să-l întrețină,

până când aluatul pe care îl frământă crește.

5 În ziua sărbătorii regelui nostru

prinții lui se îmbată cu vin,

și este mână în mână cu batjocoritorii.

6 Ei se apropie de el,

complotând împotriva lui pe ascuns;

ca un foc mocnit într-un cuptor,

în inimile lor licărește toată noaptea răutatea [188] ,

și dimineața se aprinde cu un foc puternic.

7 Și iată, toți ardeau ca un cuptor,

în mânie , își ard în cenușă conducătorii [189] !

Unul câte unul, regii lor au căzut,

dar niciunul dintre ei nu M-a chemat în ajutor!

Speranțe zadarnice de ajutor din partea păgânilor

8 Efraim s-a încurcat cu păgânii și a devenit una cu ei,

El este ca o prăjitură necoaptă [190] !

9 Acum străinii îi secătuiesc puterile,

nici măcar nu își dă seama;

părul gri prematur îl îmbătrânește,

și nici la asta nu dă atenție.

10 Și chiar dacă mândria lui Israel rănește ochii [191] ,

Israeliții nu se întorc la Domnul Dumnezeul lor,

și indiferent ce li se întâmplă, ei nu-L caută.

11 Efraim, în nebunia lui, a ajuns ca un porumbel neînțelept:

uneori îi cheamă pe egipteni, iar alteori aleargă în Asiria după ajutor .

12 De aceea, când mesagerii lui au pornit la drum,

Voi arunca o plasă peste ei,

Îi voi împușca ca pe păsările cerului.

De îndată ce aud că s-au adunat,

Îi voi pedepsi pentru binele lor.

13 Vai de toți cei ce s-au îndepărtat de Mine!

Distrugerea îi așteaptă pe cei ce se răzvrătesc împotriva Mea!

Cum îi pot salva [192] de la distrugere ,

dacă vorbele lor sunt mincinoase despre Mine?

14 Nu este sinceritate în strigătele lor către Mine,

căci cu toate strigătele lor în paturile lor,

cu tăieturi pe corp, cum fac păgânii ,

ca să fie pâine și vin tânăr –

ei se îndepărtează doar și mai mult de Mine.

15 I-am crescut și le-am dat putere,

dar au urzit răul împotriva Mea.

16 Ei strigă către Baal, nu către Mine, Cel Preaînalt [193] ,

De aceea au devenit ca un arc cu o coardă slăbită.

Prinții lor vor cădea, uciși de sabie

pentru discursurile lor provocatoare.

Vor deveni de râsul Egiptului.

Israel și-a uitat Creatorul

8 Ridică cornul la buze , profetule ! Sună alarma !

Vrăjmașul s-a năpustit ca un vultur asupra Casei Domnului;

și aceasta pentru că poporul chemat de Mine ,

Ei au încălcat Legământul Meu și au călcat în picioare Legea Mea.

2 Eu văd dinainte : ei strigă către Mine:

„Noi, israeliții, Te recunoaștem ca Dumnezeul nostru!”

3 Au respins binele cu dispreț -

Acum dușmanii lui Israel îl vor persecuta!

4 Au ridicat regi pe tron fără permisiunea Mea,

au devenit prinți fără aprobarea Mea;

Și-au folosit atât argintul, cât și aurul pentru idoli!

Și totul spre propria distrugere!

5 Aruncă-ți vițelul , [194] Samario!

Sunt supărat pe locuitorii lui .

Vor putea ei vreodată să trăiască o viață pură?!

6 Căci idolul lor este creația lui Israel:

El nu este Dumnezeu - un meșter l-a făcut!

Vițelul Samariei va fi sfărâmat în bucăți!

7 Ei seamănă vânt și seceră furtună;

tulpinile de grâu stau fără spice –

nu va fi chin pentru oameni,

și dacă undeva se află un spic de grâu, dușmanii îl smulg.

8 Israel a fost înghițit de vecinii săi ,

și iată-i pe israeliți printre neamuri,

că vasul este lipsit de valoare.

9 Ca un măgar sălbatic, care merge oriunde vrea,

S-au dus în Asiria după ajutor !

Efraim a făcut o înțelegere cu îndrăgostiții!

10 Deși efraimiții numesc neamurile binecuvântate,

Îi voi aduna pe păgâni împotriva lor.

Și în curând vor începe să sufere

sub povara regelui prinților [195] !

11 Efraim a ridicat o întuneric de altare

să ispășească păcatele,

Da, toate acestea au servit doar drept pretext pentru păcatul său.

12 Scrie-le încă o mie de instrucțiuni,

ar fi rămas și ar fi fost ca și cum n-ar fi fost scrise pentru ei [196] .

13 Cât despre jertfele care sunt ale Mele,

apoi israeliții jertfesc animale oriunde doresc

și să mănânce carnea pe care nu ar trebui să o mănânce .

Cum poate Domnul să-i aprobe pentru așa ceva?!

Își vor aminti de această răutate,

și își vor plăti pentru păcatele lor:

Va trebui să se întoarcă în Egipt [197] !

14 Israel și-a uitat Creatorul –

A construit palate luxoase .

Iuda a zidit cetăți fortificate,

dar voi trimite foc asupra acelor cetăți,

și le va mistui cetățile.”

Pedeapsa aplicată lui Israel pentru păcatele sale

9 Nu te vei bucura, țara lui Israel,

nu te bucura [198] ,

așa cum se întâmplă la alte națiuni în zilele recoltei !

L-ai trădat pe Dumnezeul tău,

te-ai îndrăgostit de plata prostituatei

pentru desfrâul la care te-ai dedat în fiecare arie de treierat.

2 Dar nici aria, nici teascul

astfel de [199] nu vor fi hrăniți,

și nu vor avea vin nou.

3 Astfel de oameni nu vor locui pe pământul Domnului:

Efraimiții se vor întoarce în Egipt [200] ,

Vor mânca hrană necurată în Asiria.

4 Să nu toarne jertfe de băutură Domnului,

și jertfele lor nu-I vor fi plăcute,

căci astfel de ofrande sunt ca pâinea celor ce plâng după morți [201] a ;

oricine le mănâncă se va întina cu siguranță.

Cu o astfel de mâncare [202] nu ar face decât să-și potolească foamea,

și să nu-l aducă în Casa Domnului!

5 Ce părere ai despre sărbătorirea sărbătorilor?

fără Templu și jertfe ,

Ce vei face în zilele triumfului Domnului?

6 Dacă ar fi scăpat de pieire,

Egiptul îi va lua în mâinile sale

și Memphis [203] le va aranja o înmormântare;

pământul este bogăția lor [204] b - va fi năpădit de urzici,

și spinii le vor umple corturile.

7 Zilele pedepsei au venit peste tine ,

au venit zilele pedepsei!

Să știi asta, Israele!

Profetul este prost în ochii voștri ,

iar omul inspirat [205] este nebun –

Toate acestea se datorează gravei tale vinovății

și o mare ostilitate față de profeții Domnului .

8 Profetul stă cu Dumnezeul său

și Efraim este obligat să avertizeze [206] a ,

dar oriunde s-a dus -

pretutindeni înaintea lui este cursa prinzătorului de păsări,

și ostilitate față de el pe pământ [207] Dumnezeului său!

9 Sunt adânc afundați în păcat!

Odată s-a întâmplat ceva similar în Ghibea [208] .

Dumnezeu nu va uita [209] răutatea lor

și le va răsplăti pentru păcatele lor.

10 Găsește-mi Israelul

a fost la fel,

ce să găsești ciorchini de struguri în deșert

sau primele fructe coapte ale smochinului;

M-am uitat cu bucurie la părinții voștri.

Dar apoi au ajuns la Baal-Peor [210]

și s-au predat acolo abominabilului Baal;

ei înșiși au devenit josnici,

la fel ca idolii pe care îi iubeau.

11 De aceea, Efraim își va părăsi măreția de odinioară,

precum o pasăre care zboară:

nicio naștere, nicio sarcină, nicio concepție.

12 Și chiar dacă cineva crește copii,

Le voi lua pe fiecare în parte.

Va fi rău pentru ei când mă voi îndepărta de ei!

13 Fiii lui Efraim sunt sortiți să devină pradă vrăjmașului [211] ,

va trebui să-și ducă copiii la ucigaș.”

14 Doamne, pedepsește pe cei fărădelegi,

așa cum ai intenționat să le răsplătești!

Fă-le pântecele steril și uscă-le sânii!

15 „Toată răutatea lor este acolo, în Ghilgal,

Mi-au stârnit ura [212] .

Din cauza răutății pe care o fac, îi voi izgoni din casa Mea,

Nu-i voi mai iubi ca pe poporul meu ;

toți prinții lor sunt neascultători de Mine .

16 Efraim este ucis, rădăcina lui este veștejită,

nu-i va mai aduce rod;

Și chiar dacă vor naște copii, îi voi omorî.

crescute în pântecele lor.”

17 Așadar, Dumnezeul meu îi va respinge,

căci n-au vrut să-L asculte,

De aceea vor rătăci printre neamuri.

10 Israel era o viță luxuriantă,

o viță de vie abundentă în roade.

Dar cu cât recoltele lui erau mai abundente,

cu cât a zidit mai multe altare;

și cu cât pământul acestui popor prospera mai mult,

cu atât mai sârguincios își decorau idolii [213] .

2 Au învățat să mintă și să fie ipocriți [214] –

va plăti pentru asta!

Dumnezeu însuși le va distruge altarele

și va zdrobi idolii!

3 În curând, acești oameni vor zice: „Nu avem rege,

pentru că nu L-am cinstit pe Domnul.

Și chiar dacă am avea un rege, ce ar face el pentru noi?

4 Și acum rostesc vorbe deșarte ,

jurăminte false

și încheierea unor contracte nechibzuite ,

de aceea au procese nesfârșite [215] ,

ca o buruiană otrăvitoare într-un câmp brazdat.

5 Locuitorii Samariei se vor înspăimânta,

când își pierd vițelul din Bet-Avena [216] ,

poporul lui îl va plânge,

și preoții lui, bucurându-se de măreția lui, vor striga:

imediat ce le este luat.

6 Da, chiar acest vițel va fi dus în Asiria,

ca dar pentru marele rege [217] a .

Efraim va fi făcut de rușine, Israel se va tăvăli în rușine,

urmând sfatul unei persoane nesăbuite . [218]

7 Samaria și regele ei vor fi măturați de pedeapsă,

ca o așchie de lemn mânată de vânt pe suprafața apei.

8 Înălțimile lui Aven [219] , unde Israel a păcătuit,

va fi distrusă din temelii,

și altarele lor vor fi acoperite de spini și mărăcini.

Atunci păcătoșii vor striga către munți: „Ascundeți-ne!”

și dealurilor: „Cădeți peste noi!”

9 „Tu ești deja în Ghibea [220] și ai început să păcătuiești, Israele,

și ai rămas așa, fără să te gândești la ce te așteaptă .

Nu au pierit oare în război cei ce au păcătuit [221] în Ghibea?

10 Când voi considera necesar, îi voi pedepsi pe răzvrătiți [222] –

națiunile se vor ridica împotriva lor,

să-i pună în lanțuri pentru îndoitul lor păcat.

11 Efraim este ca o junică dresată la jug,

ea treieră grâul de cea mai bună plăcere;

M-am uitat la gâtul ei elegant și am decis :

Îl voi întări pe Efraim ca să cultive pământ virgin,

Îl voi face pe Iuda să are -

Iacob va urma cu grapa.

12 Le-am spus tuturor : „Arați-vă pământul neatins,

Sădește dreptatea și culege roadele ,

pe care credincioșia ta față de Mine o va aduce .

Și acum e timpul să fii cu Mine ,

Caută pe Domnul Dumnezeul tău și Eu voi veni [223]

și vă voi da dreptatea ca ploaia pe pământ.”

13 Dar tu ai sădit răutatea [224] –

și astfel seceri corupție,

Îți câștigi existența din roadele minciunilor.

Tu, Israel , te-ai bazat pe tine însuți.

în alegerea căilor tale,

El conta pe marea sa armată,

14 De aceea, vuietul bătăliilor se va face peste tot printre voi,

și toate cetățile tale vor fi pustii,

cum a pustiit Șalman Bet-Arbelul în ziua bătăliei [225] ,

uciderea mamelor și copiilor.

15 Așa îți vor face dușmanii tăi, Betelule,

pentru toate crimele tale teribile.

11 De îndată ce se ivește zorii acelei zile ,

„Israelul își va pierde regele.”

Iubirea Domnului pentru oamenii care se răzvrătesc împotriva Lui

„Era un tânăr [226] și Israel”, spune Domnul , „

când l-am numit fiul meu din dragoste pentru el

și l-am chemat pe fiul meu să iasă din Egipt. [227] b

2 Astfel a avut loc chemarea israeliților [228] ,

dar ei, din păcate, au mers pe drumul lor:

au început să se aducă sacrificii baalilor

și să ardă tămâie idolilor.

3 Dar eu am fost cel care i-am învățat pe fiii lui Efraim să meargă ,

I-a ținut în brațe și i-a purtat [229] a ,

deși au neglijat grija Mea,

care le-a adus vindecare [230] b .

4 I-am atras la Mine cu frânghii vrednice de om,

i-a atras cu legăturile iubirii și a fost pentru ei ca unul singur,

cine îndepărtează jugul când își îngrijește vitele ,

când interferează cu alimentația animalului [231] .

M-am aplecat și le-am dat de mâncare.

5 Fiindcă pocăința a fost respinsă,

trebuie să se întoarcă în Egipt [232] ,

și Asiria va domni peste ei.

6 O sabie cumplită va străluci în cetățile lor,

îi va nimici pe falșii lor profeți [233] –

și nu vor permite ca intențiile lor să se împlinească.

7 Poporul Meu este obsedat de dorința de a Mă părăsi.

Ei sunt chemați la sublim,

și niciunul dintre ei nu se mișcă măcar din locul său.

8 Dar pot să mă despart de tine, Efraime?!

Să te las în pace, Israele?!

Pot să-ți fac ce i-am făcut odată Admei?

Sau ar trebui să procedăm ca în cazul lui Zeboim [234] ?

Nu, în inima mea există o altă dorință,

Sunt cuprins de milă.

9 Nu pot fi furios pe nestăpâneala,

Nu pot nimici complet pe Efraim. [235] și

Eu sunt Dumnezeu, nu om,

În sfințenia Mea locuiesc printre voi;

și în mânie nu voi veni la tine [236] b .

10 Oamenii Îl vor urma pe Domnul

și, auzindu-I glasul, ca răgetul unui leu,

se vor grăbi spre El tremurând

și din îndepărtatul apus [237] copiii Săi (Israelul Său).

11 Vor zbura din Egipt ca niște păsări tremurânde;

și se vor aduna ca porumbeii din țara Asiriei.

„Îi voi așeza din nou în camerele lor”

Acesta este cuvântul profetic al Domnului.

Judecata lui Dumnezeu asupra lui Israel

12 „Efraim, prin înșelăciune [238] și înarmat,

M-a înconjurat cu idolii săi ;

„ Așa răspândește casa lui Israel minciuni împotriva legământului Meu .”

Și Iuda, încă ezită.

în relația ta cu Dumnezeu,

către Cel Sfânt care este neclintit de credincios [239] b .

12 Efraim se hrănește cu vântul, încercând să trăiască fără Dumnezeu ,

și astfel vânează vântul de est toată ziua.

El înmulțește minciunile distructive și confuzia,

încheie o alianță cu Asiria,

Nu este fără scop că uleiul de măsline este furnizat Egiptului .

2 Domnul însă va judeca Iuda,

El îl va pedepsi pe Iacov [240] pentru felul în care s-a purtat,

și-l va răsplăti după faptele sale.

3 El și-a asuprit fratele în pântecele mamei sale,

și ajungând la maturitate, s-a luptat cu Dumnezeu [241] .

4 S-a luptat cu Îngerul Legământului și l-a biruit –

cu lacrimi L-a implorat pentru milă și binecuvântare .

În Betel L-a întâlnit din nou pe Dumnezeu.

și acolo El Însuși a vorbit deja cu El [242] ,

5 cu Domnul, Dumnezeul oștirilor,

al cărui nume de neuitat este Domnul [243] .

6 Întoarceți-vă, așadar, acum la Dumnezeul vostru [244] !

Fii credincios și fii corect

și încrede-te numai în Dumnezeul tău!

7 Dar în mâinile lui Israel, asemenea unui negustor lacom , [245]

cântarul este înșelător - îi place să trișeze.

8 Și Efraim se laudă și acum: „Cât de bogat m-am îmbogățit!

Ce avere și-a făcut!

Și nu este niciun păcat în ceea ce am făcut pentru asta –

„Nimeni nu mă va acuza de crime.”

9 „ Nu te grăbi să te lauzi ! Eu, Domnul, sunt Dumnezeul tău.

de când ai ieșit din țara Egiptului,

și vă voi face să locuiți din nou în corturi,

ca pe vremuri [246] .

10 Le-am spus aceste lucruri profeților,

le-a trimis viziuni una după alta

și prin ei și-a avertizat poporul în parabole .”

11 Ce-i așa ? Nu mai este oare viu închinarea la idoli în Galaad?

Din acest motiv, locuitorii lui vor fi nimiciți.

Și în Ghilgal nu se jertfesc ei tauri acolo? [247]

Și altarele lor vor deveni ca niște grămezi de pietre,

aruncate de-a lungul brazdelor câmpurilor.”

12 Domnul însă era cu Iacov,

când a fugit în țara Arameii,

când și-a plecat spatele acolo ca plată pentru soția sa și a păscut vitele de dragul ei [248] .

13 Și pregătindu-și un popor ,

Prin profet, Domnul i-a scos pe israeliți din Egipt,

prin profet, el a arătat o grijă constantă [249] pentru ei.

14 Cât despre Efraim, el a adus o mare întristare înaintea lui Dumnezeu .

De aceea, el va fi părăsit de Domnul său.

să suporte suferința pentru sângele vărsat,

și de la El va primi răsplata

pentru disprețul său față de Lege .

Moartea unui popor care a uitat de Dumnezeu

13 În vremurile de demult , când seminția lui Efraim vorbea,

alții au ascultat cu respect

și i-au ținut pe efraimiți foarte în stimă în Israel,

dar și-au adus vina asupra lor închinându-se lui Baal [250] ,

și au plătit cu viața lor.

2 Și totuși, chiar și acum, ei continuă să păcătuiască;

Idolii sunt turnați din argint,

își fac idoli după gustul lor;

Dar toate acestea sunt doar opera meșteșugarilor.

Ei spun: „Oricine aduce o jertfă,

„să-i sărute gambele.” [251]

3 De aceea, acest popor va dispărea ca norul dimineții,

precum roua care se topește în zori,

ca pleava luată de vânt din arie,

sau fum care iese prin grătar [252] .

4 Dar chiar din zilele șederii tale în Egipt

Eu, Domnul, sunt Dumnezeul vostru.

N-ar fi trebuit să cunoști alți dumnezei afară de Mine,

și fără Mine nu aveți Mântuitor.

5 Am avut grijă de tine în deșert, [253]

în țara căldurii arzătoare.

6 Când au găsit pășuni bune, au mâncat până s-au săturat,

și când s-au săturat, s-au îngâmfat [254] și M-au uitat.

7 Acum voi fi ca un leu pentru ei,

Voi fi ca un leopard care pândește lângă drum,

8 Ca o ursoaică lipsită de puii ei, mă voi năpusti asupra lor,

Le voi rupe coastele și le voi sfâșia pieptul ,

Le voi sfâșia inimile necredincioase

și îi voi devora pe loc ca o leoaică;

așa că animalele sălbatice le vor sfâșia.

9 Te-a nimicit, Israele,

că te-ai întors împotriva Mea, protectorul tău! [255]

10 Unde este regele tău acum?

cine te-ar putea ajuta?

Și unde sunt acei prinți în fiecare dintre orașele voastre,

despre care ai vorbit:

„Dați-ne un rege și prinți”?

11 În mânia Mea ți-am dat un rege

și, cuprins de furie, i-a luat-o.

12 Răutatea lui Efraim este descrisă într-un sul legat [256] ,

în care sunt păstrate toate înregistrările păcatelor sale.

13 Îl vor atinge durerile femeii în travaliu,

dar îi lipsește inteligența, ca unui copil mic:

A sosit deja vremea nașterii ,

dar pur și simplu nu vrea să iasă din pântece.

14 Să-l răscumpăr și să-l izbăvesc din puterea Șeolului ? [257]

Îl voi salva de la moarte?

Moarte, unde este boldul tău?

Unde este, Șeol, distrugerea pe care o aduci cu tine?

Nu mai este milă în Mine ! [258] b

15 Oricât de mult ar înflori printre trestii [259] ,

la vremea potrivită va sufla vântul de est,

furtuna Domnului din pustiu,

și izvorul său va seca,

fântâna lui va seca.

Domnul nu va părăsi în vistieria Sa

nimic din ceea ce își dorea atât de mult Efraim .

14 Samaria va plăti și ea pentru aceasta,

că s-a răzvrătit împotriva Dumnezeului ei -

toți locuitorii lui vor cădea uciși de sabie,

puii lor vor fi zdrobiți de pietre ,

și femeile însărcinate vor avea burțile sfâșiate.

„ Întoarce-te la Dumnezeul tău !”

2 Întoarce-te, Israele, întoarce-te la Domnul Dumnezeul tău!

Căci te-ai împiedicat și răutatea ta este de vină.

3 Întoarceți-vă la Domnul cu pocăință

și ofranda voastră să fie aceste cuvinte:

„Iartă-ne nouă toate păcatele noastre,

și fie ca jertfa noastră să-Ți fie plăcută –

viței netăiați ,

și ce spun buzele noastre [260] :

jurăminte , laudă și recunoștință față de Tine .

4 Nu vom mai aștepta salvarea din partea Asiriei,

nici să încalece cai de război [261] ci ,

să nu mai numim aceste lucruri zei,

ce au făcut cu propriile mâini.

Căci Tu ai compasiune [262] cu orfanul.”

5 „Îi voi vindeca, îi voi izbăvi de abaterea lor,

Voi fi generos cu dragostea mea pentru ei

și nu mă voi supăra pe ei [263] de acum înainte.

6 Voi fi ca roua pentru Israel,

și apoi, ca un crin, va înflori,

va prinde rădăcini adânci, ca un cedru în Liban [264] ,

7 și își întinde larg ramurile.

Israel va fi frumos ca un măslin

și, asemenea cedrului din Liban, va începe să miroasă minunat .

8 Și iarăși oamenii vor trăi sub umbra lui [265] ,

vor prinde viață ca grâul încolțit ,

va crește ca vița de vie,

și vor deveni faimoși ca vinul din Liban.

9 Ce putea avea Efraim în comun cu idolii?

Cât despre mine, Eu răspund și nu-mi iau ochii de la el,

Căci sunt ca un chiparos care rămâne verde pe vecie .

Numai de la Mine vine tot succesul tău [266] .

Ultimele cuvinte de avertisment

10 Țineți minte aceasta, oameni înțelepți,

și cine este înțelept, să pună la inimă aceasta:

Căile Domnului sunt drepte,

cei drepți umblă ușor pe ele ,

iar cei neascultători se împiedică pe aceste cărări.

CARTEA PROFETULUI IOEL

Dar oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit, căci pe Muntele Sionului și în Ierusalim se va descoperi mântuirea, cum a zis Domnul Însuși; și printre cei mântuiți va fi oricine va chema Domnul (2:32).

Calamitățile naturale, de la inundații puternice la cutremure catastrofale, provoacă confuzie și teroare. Oamenii au învățat multe, dar încă nu au stăpânit aceste forțe puternice și distructive. Ei nu pot decât să le privească cu frică și cutremur. Când calamitățile se abat asupra oamenilor, există pericolul de a dezvolta idei false despre Dumnezeu. Uneori, cei care nu s-au gândit niciodată la El sau s-au gândit la El foarte rar, sunt gata să judece caracterul Său și relația Sa cu creația Sa. Lucrarea profetului este să-și ridice glasul în astfel de momente și să proclame adevărul.

Cartea lui Ioel începe cu descrierea unui dezastru natural – o invazie de lăcuste vorace care distrug tot ce le stă în cale. Ioel o compară cu o invazie militară. Profetul folosește povestea consecințelor dezastruoase ale acestui dezastru pentru a le aminti ascultătorilor și cititorilor săi de cea mai mare realitate a vieții – în fiecare zi umblăm înaintea feței lui Dumnezeu.

Profetul cuprinde apoi întreaga panoramă a lumii: vede întreaga omenire adunată în Valea Deciziei pentru a auzi judecata divină. De-a lungul secolelor, această scenă maiestuoasă a servit ca o amintire puternică pentru mulți a consecințelor eterne ale alegerilor lor.

Aproape nimic nu se știe despre circumstanțele vieții și personalității lui Ioel, fiul lui Petuel (1:1). Numele profetului înseamnă „Yahweh este Dumnezeul meu”, indicând faptul că a fost crescut într-un cămin unde Dumnezeu era venerat. Referințele la Sion, Regatul lui Iuda și Ierusalim (2:15, 23, 32, 3:1) sugerează că Ioel a trăit și a predicat în Iudeea și Ierusalim.

Cartea care îi poartă numele a fost probabil scrisă inițial în versuri. Apelurile urgente la pocăință (1:13, 14) alternează cu o înțelegere profundă a caracterului milostiv al lui

Dumnezeu (2:12-14). Bine familiarizat cu slujba preoțească din Templu, Ioel știe ce înseamnă adevărata pocăință (2:13). Profetul a realizat și a transmis planul Domnului pentru pocăință ca activitate spirituală a întregului popor al lui Dumnezeu. Un loc special în carte îl ocupă promisiunea divină a celui mai mare dar pentru întreaga omenire - darul Duhului Sfânt (2:28, 29). Iar faptul că credința profetului a crescut și s-a întărit doar în mijlocul unor circumstanțe dificile este o dovadă irefutabilă și cea mai convingătoare dovadă a influenței asupra autorului chiar a acelui Duh despre care scrie în această carte.

Conținutul principal al cărții

Ciuma lăcustelor și Ziua Domnului 1:1–2:17

Promisiunea restaurării Iudeii 2:18–27

Venirea Zilei Domnului 2:28–3:21

1 Acesta este cuvântul Domnului care a venit către Ioel, fiul lui Petuel [267] .

Moartea provocată de lăcuste este un vestitor al Zilei Domnului

2 Luați aminte, bătrâni,

și toți cei care locuiesc în această țară, ascultați!

S-a întâmplat vreodată asta în zilele tale?

sau în zilele părinților voștri?

3 Spuneți-le copiilor voștri despre aceasta,

și lasă-i , la rândul lor, să le spună asta nepoților tăi,

pentru ca și ei să poată transmite acest mesaj altor generații.

4 roiuri de lăcuste - una după alta -

a atacat recolta

ce a mai rămas după o hoardă,

altul mânca,

și ce a lăsat lăcusta, a mâncat omida [268] .

5 Treziți-vă, bețivilor, și plângeți,

și voi toți cei care beți vin,

plângeți pentru vinul tânăr:

Nici măcar nu-ți poți uda buzele în el acum!

6 Căci iată ce s-a întâmplat :

„Mi-a invadat țara”

un popor puternic și nenumărat;

Are dinți ca de leu,

și colți ca de leoaică [269] .

7 Mi-a distrus via,

mi-a rupt smochinul [270] ,

i-a desprins scoarța și a aruncat-o,

încât ramurile i s-au albit.”

8 Plânge, pământule ,

ca o fecioară în zdrențe jalnice plângând

despre moartea tânărului ei logodnic [271] !

9 A încetat în Casa Domnului

ofrande de cereale și jertfe de băutură,

cu adâncă durere , preoți, slujitori ai Domnului.

10 Câmpurile sunt în cenușă, pământul este în cenușă [272] :

tot grâul irosit, viile uscate,

măslinele s-au ofilit complet.

11 Părăsiți-vă speranțele [273] , arătorilor,

și voi, viticultorilor, plângeți,

Plângeți , oameni , pentru orz și grâu :

Tot ce era pe câmpuri a pierit!

12 Vița-de-vie s-a ofilit,

și smochinii s-au ofilit;

rodia, curmalul și mărul au pierit,

peste tot [274] și copacii au dispărut - toți stau ca morți;

Toată bucuria umană a ajuns la sfârșit [275] b .

Chemare la pocăință

13 Îmbrăcați-vă cu saci [276] și plângeți, preoților!

Toți cei ce slujesc la altar să plângă!

Petreceți-vă nopțile în zdrențe, slujitori ai Dumnezeului meu!

Căci în Casa unde trebuie să te închini lui Dumnezeu,

nu se oferă ofrande de cereale sau jertfe de băutură.

14. Declară post, cheamă la abstinența de la orice

pentru ziua în care vă veți aduna cu toții!

Adunați-i pe bătrâni și pe toți locuitorii țării

la Casa Domnului Dumnezeului vostru,

și chemați-L cu umilință .

Ziua Domnului

15 O, ce zi va fi aceea! [277] a

Ziua Domnului este aproape!

El va veni ca o nimicire,

Cel Atotputernic [278] a trimis jos.

16 N-ai văzut cum ți-a dispărut mâncarea dinaintea ochilor?

Și nu mai este bucurie și veselie în Casa lui Dumnezeu.

17 Grânele recoltelor au pierit sub bolovanii uscați [279] ,

hambarele erau goale,

hambarele s-au prăbușit,

pentru că semințele nu au încolțit.

18 Vitele gem!

Turmele de vaci s-au împrăștiat,

căci nu era pășune pentru ei,

chiar și oile și caprele mor din lipsă de hrană [280] .

19 Către Tine, Doamne, strig!

Focul [281] a mistuit toate pășunile,

Copacii de pretutindeni au fost arși de flăcări [282] .

20 Chiar și animalele sălbatice strigă către Tine,

pentru că izvoarele de apă au secat

iar pășunile îndepărtate au fost mistuite de foc.

2 „Suflați cornul în Sion [283] ,

Sunați alarma pe muntele Meu cel sfânt!

Să tremure toți locuitorii pământului:

Ziua Domnului vine, este aproape!

2 Ziua aceea de întuneric și negură,

zi de nori și întuneric!

O armată mare și puternică trece la ofensivă,

precum lumina zorilor [284] se mișcă peste munți;

nu a mai fost nimic asemănător înainte

și nu va exista niciodată în generațiile viitoare [285] b .

3 Înaintea lui este un foc care mistuie totul ,

o flacără arde în spatele lui.

Țara dinaintea acestei armate este Grădina Edenului,

și în spatele lui se află deja un deșert.

Și nimic nu-i va scăpa atenției.

4 Cei din acea armată au înfățișarea cailor,

și se năpustesc ca niște cavalerii [286] ,

5 pe vârfurile munților ca și cum ar fi cu vuietul carelor,

ca și cum ar fi cu sunetul trosnit al unei flăcări care mistuie miriște;

această armată este puternică,

gata de luptă în orice moment .

6 Neamurile tremură înaintea lui,

fețele tuturor devin palide [287] .

7 Ei, ca niște războinici viteji , se grăbesc la atac,

Ca niște războinici, se cațără pe ziduri,

fiecare își ține drumul

și nu se abate de la ea nicăieri;

8 nu se împing unul pe altul –

fiecare are propria cale;

a străpunge orice apărare fără a fi afectat [288]

și nu le încălcați ordinul.

9 Ei se grăbesc spre oraș,

sărind pe pereți,

a urca case, a trece prin ferestre,

în ceea ce privește dexteritatea, nu este inferior vreunui hoț.

10 Pământul tremură înaintea lor,

cerurile se cutremură,

Soarele și luna se estompează,

lumina stelelor se stinge.

11 Și glasul Domnului se aude în fruntea oștirii Sale,

și această armată este imensă,

și nu există un număr mare de subiecte,

care Îi îndeplinește porunca!

O, ce mare este Ziua Domnului și ce înfricoșătoare este!

Cine va sta atunci în picioare?

Un apel la pocăință și rugăciune

12 „Dar nici acum nu e prea târziu , -

spune Domnul,

întoarce-te spre mine din toată inima ta

cu post și plâns, jelind pentru cele făcute .

13 Și nu hainele voastre, ci inimile voastre, sfâșiați-vă!”

Întoarceți-vă la Domnul Dumnezeul vostru!

Căci El este bun și plin de îndurare,

plină de iubire neschimbătoare,

El nu se mânie repede

și este gata să refuze pedeapsa prin dezastru.

14 Cine știe, poate...

El se va întoarce și va avea milă,

și îți va lăsa o binecuvântare [289] –

ofrande de cereale și libații

Către Domnul Dumnezeul tău.

15 Sunați din corn în Sion,

anunță un post, cheamă la abstinența în orice

pentru ziua în care vă veți aduna cu toții!

16 Adună poporul și sfințește-l [290] .

Asigură-te că vin bătrânii.

Ia toți copiii cu tine , chiar și bebelușii.

Să iasă mirele din camera lui,

și mireasa - din cămările ei de nuntă.

17 Între intrarea Templului și altar

să plângă preoții, slujitorii Domnului,

să întrebe: „Doamne, cruță-Ți poporul,

Nu-ți lăsa moștenirea să fie necinstită,

să nu devină o batjocură [291] ,

ca să nu se mai zică printre neamuri:

„Unde este Dumnezeul lor?”

Roadele pocăinței: Israelul iertat și restaurat

18 Domnul nu a rămas indiferent față de țara Sa [292] ,

El a avut milă de poporul Său.

19 Astfel, El le-a răspuns la cerere:

„Iată, vă trimit vin, pâine și untdelemn –

vei avea toate acestea din belșug;

și nu voi permite să devii de râsul neamurilor.

20 Îi voi alunga pe locuitorii din nord [293] ,

Îi voi trimite departe de tine într-un ținut pustiu și pustiu,

primele lor rânduri vor pieri în Marea Moartă,

iar acesta din urmă – în Marea Mediterană [294] b .

O duhoare și un miros greu vor ieși din ei,

căci au făcut mult rău [295] în ”.

21 Câmpurile fermierilor [296] , nu vă mai temeți de dăunători ,

distrează-te și bucură-te:

Domnul a făcut o mare izbăvire !

22 Nu vă temeți, animale!

Pășunile din stepă vor înverzi din nou,

pomii vor rodi din nou;

din nou smochin și struguri

va aduce daruri din belșug.

23 Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă,

găsindu-ți bucuria în Domnul Dumnezeul tău!

Pentru triumful dreptății

El vă va trimite ploaie timpurie [297] ,

va trimite ploaie peste voi,

toamna și primăvara - totul este la fel ca înainte.

24 Ariile tale vor fi din nou pline de grâu,

vor da pe dinafară în teascurile voastre

suc de viță de vie și ulei de măsline.

25 „Vă voi povesti tot ce s-a întâmplat de-a lungul anilor

mi-a distrus marea armată,

pe care l-am trimis asupra ta,

lăcuste de tot felul,

omizi și alte insecte [298] .

26 Vei mânca până te vei sătura

și slăviți Numele Domnului Dumnezeului vostru,

care ți-a făcut atât de minunat.

Niciodată poporul Meu nu va mai fi umilit!

27 Și veți ști că Eu sunt întotdeauna cu Israel,

că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău și nu ai altul.

Niciodată poporul Meu nu va mai fi umilit!

Revărsarea Duhului lui Dumnezeu și vestitorii sfârșitului lumii

28 Și atunci voi turna Duhul Meu [299] a peste toți [300] b ,

și fiii și fiicele voastre vor profeți,

vise profetice vor fi acordate bătrânilor,

și viziuni pentru tinerii voștri.

29 Și chiar și pe sclavi și sclave

În zilele acelea, voi turna Duhul Meu.

30 Voi arăta semne în cer și pe pământ: sânge, foc și nori negri de fum. 31 Soarele se va întuneca [301] și luna se va preface ca sângele, înainte de venirea zilei Domnului, ziua cea mare și înfricoșătoare.” 32 Dar oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit, căci pe Muntele Sionului și în Ierusalim se va descoperi mântuirea , cum a spus Domnul Însuși; și printre cei mântuiți [302] va fi oricine va chema Domnul.

Judecata în Valea lui Iosafat

3 „Și în zilele acelea, chiar în vremea aceea, când voi aduce înapoi prosperitatea lui Iuda și a Ierusalimului [303] , 2 voi aduna toate celelalte neamuri și le voi aduce în Valea lui Iosafat [304] și le voi aduce acolo la judecată pentru ceea ce au făcut poporului Meu, moștenirii Mele Israel, împrăștiindu-le printre neamuri. Ei au împărțit țara Mea între ei 3 și au tras la sorți pentru poporul Meu; i-au dat pe băieți ca robi ca să plătească prostituata; le-au vândut pe fete pentru vin ca să bea .

4 Ce ați urzit împotriva Mea, Tir și Sidon și toate ținuturile filistenilor? Ați căutat să vă răzbunați pe Mine? Dacă vă răzbunați pe Mine, Mă voi răzbuna imediat asupra voastră pentru tot ce ați făcut. 5 Mi-ați luat aurul, argintul și comorile Mele de preț și le-ați dus în templele voastre [305] . 6 I-ați luat pe copiii lui Iuda și pe copiii Ierusalimului departe de

țara lor natală și i-ați vândut grecilor ca sclavi . 7 Să știți, deci, că îi voi aduce înapoi [306] de unde i-ați vândut și vă voi întoarce toată nelegiuirea voastră. 8 Îi voi da pe fiii și fiicele voastre în mâinile fiilor lui Iuda, iar ei îi vor vinde sabeenilor [307] care locuiesc departe de voi ”, zice DOMNUL.

9 Vestiți printre neamuri:

„Pregătiți-vă de luptă conform ritualului pe care l-ați stabilit [308] !”

Înălțați spiritul războinicilor!

Condu-ți soldații în formație în campanie!

10. Fă fiarele de plug în săbii [309] și

și pe sulițe - cuțite de grădină;

„ Cei mai slabi dintre voi să spună: „Sunt un erou! ” [310] b

11 Grăbiți-vă, [311] toate națiunile,

"Veniți împreună în vale de pretutindeni!"

Acolo, Doamne, să coboare puternicii Tăi războinici!

12 Căci așa s-a zis: „Să se ridice neamurile!

Să se întâlnească în valea lui Iosafat!

Acolo îi voi judeca pe cei ce locuiau pretutindeni.

13 Mare este răutatea lor,

și de aceea puneți-vă secerele la treabă - recolta e coaptă!

Du-te și calcă în picioare strugurii - teascurile sunt pline,

„Căștile sunt toate umplute!”

14 Mulțimea de oameni din Vale este nenumărată,

unde se va lua decizia privind soarta lor .

Ziua Domnului este aproape, este deja aproape ,

În Valea Deciziei îl vor întâlni !

15 Soarele și luna se sting,

lumina stelelor se stinge.

16 Domnul Se arată din Sion cu tunet,

Glasul Lui se aude din Ierusalim,

cerurile și pământul se cutremură.

Dar Domnul este un refugiu pentru poporul Său,

o fortăreață pentru copiii lui Israel.

Poporul lui Dumnezeu are un viitor

17 „Atunci vei fi în sfârșit convins că

că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, care locuiește în Sion,

pe muntele Meu cel sfânt;

și Ierusalimul va deveni atunci un sanctuar,

și de acum înainte niciun străin nu va mai invada acest oraș.

18 Când va veni ziua aceea,

Munții vor începe să curgă a vin tânăr ,

laptele va curge din dealuri;

În Iudeea, albiile râurilor secate vor fi din nou umplute cu apă,

și din casa Domnului va curge un izvor de apă

și udă Valea Salcâmurilor [312] .

19 Egiptul va deveni atunci un pustiu,

stepa goală va deveni Ed -

pentru crudele represalii împotriva fiilor Iudeii,

pentru sângele nevinovat vărsat pe pământul lor.

20–21 Voi răzbuna sângele lor,

pentru sângele încă nerăzbunat [313] .

Iudeea va fi mereu populată,

și Ierusalim - din generație în generație;

dar Domnul va locui în Sion!”

CARTEA PROFETULUI AMOS

Să curgă dreptatea ca un râu în avalanșă și dreptatea ca un pârâu care nu seacă niciodată . (5:24)

Numai religia, ca legătură de iubire și responsabilitate în fața lui Dumnezeu, ca cea mai profundă experiență spirituală și morală, îi deschide omului posibilitatea unei adevărate eliberări și ascensiuni spirituale. Cu toate acestea, se știe, de asemenea, că religia a fost folosită la fel de bine și pentru o lungă perioadă de timp ca un mijloc puternic de subjugare și umilire a oamenilor. De îndată ce cineva, orice autoritate, politică sau religioasă, ajungea la convingerea că știe exact calea cea dreaptă către un viitor fericit, toate mijloacele se dovedeau imediat a fi bune pentru ea. Numeroase mărturii din istoria lumii despre ura alimentată de religie, despre opresiune și crimă în numele unei sau altei credințe religioase sunt uimitoare. Printre primii care s-au răzvrătit împotriva acestui rău au fost profeții biblici. Vocile lor, care chemau la aderarea la o religie care poartă ideile de dreptate, umilință, compasiune, nu au egal în forță de convingere.

Printre acești oameni curajoși s-a numărat și văzătorul Amos, lucrător agricol și păstor. El i-a provocat pe conducătorii și bogații a două regate simultan – Iudeea și Israel, pentru care lăcomia, cruzimea, minciunile și imoralitatea flagrantă deveniseră norma.

Începutul lucrării lui Amos ar trebui datat aproximativ în anii 755/754 î.Hr. În această perioadă, pentru prima dată în mai multe generații, israeliții nu erau amenințați de război. Iudeea, în sud, și Israelul, în nord, extinzându-și teritoriile în detrimentul națiunilor vecine, controlau principalele rute comerciale și se îmbogățeau rapid. Tot felul de lux: case noi din piatră, mobilă acoperită cu fildeș, mâncăruri rafinate și cele mai bune vinuri,

cosmetice scumpe - au devenit disponibile, deși pentru câțiva. Pentru prima dată în istoria Israelului, a existat o stratificare foarte puternică a societății în bogați și săraci. Pe fondul acestei bunăstări exterioare, discursurile acuzatoare ale profetului au sunat ca un trăsnet din senin. Mai mult, au fost percepute ca insulte, aproape sacrilegiu.

Evreii și israeliții cărora li se adresa Amos erau „foarte religioși" în sensul că vizitau zilnic temple păgâne pentru a participa la orgiile care aveau loc acolo și, în același timp, așteptau cu nerăbdare „Ziua Domnului", în care Dumnezeu le va împlini toate speranțele pentru prosperitatea țării. Și tocmai într-un moment în care întreaga societate israelită se afla într-o criză profundă, Amos le-a adus un mesaj de la Dumnezeu care nu coincidea deloc cu ceea ce așteptau ei: „Urăsc și disprețuiesc sărbătorile voastre" (5:21). Dumnezeu nu era mulțumit nici de jertfele lor, nici de cântecele lor. El aștepta de la conducătorii și preoții poporului Său onestitate, dreptate și recunoașterea drepturilor celor slabi, săraci și asupriți.

Profetul a enumerat toate națiunile vecine cu Israelul, declarându-le și pedeapsa lui Dumnezeu pentru crimele lor împotriva umanității. Acest tip de discurs era pe placul celor cărora le plăcea să se laude cu superioritatea lor față de națiunile păgâne. După ce le-a captat astfel atenția israeliților, Amos le putea spune acum că Dumnezeu îi va judeca și pe ei. Toți, casele lor frumoase, altarele lor - totul va fi distrus.

El i-a avertizat pe conducătorii lui Israel din acea vreme: dacă vor rămâne surzi la chemarea sa, atunci nedreptatea celor aflați la putere față de cei săraci și slabi va distruge poporul. Domnul nu va permite ca domnia lor rea și crudă să continue. Pocăință sau pedeapsă – aceasta este singura alternativă, în mintea profetului. Amos își încheie cartea cu o descriere a triumfului inevitabil și ireversibil al dreptății asupra fărădelegii, un triumf care va restabili prosperitatea mult așteptată a oamenilor care și-au încredințat viața lui Dumnezeu.

Conținutul principal al cărții

Introducere 1:1, 2

Judecata asupra națiunilor neamurilor 1:3–2:3

Judecata asupra lui Iuda și Israel 2:4–6:14

Cele cinci viziuni ale lui Amos 7:1–9:15

1 Cuvintele lui Amos, păstorul [314] din Tecoa [315], despre ce i s-a arătat în vedenii cu privire la Israel, pe vremea când domnea Ozia în Iuda și Ieroboam, fiul lui Ioaș [316], domnea în Israel , cu doi ani înainte de cutremur.

2 El a spus:

„De îndată ce Domnul Se va descoperi din Sion [317] și în tunete,

Glasul Lui se va auzi din Ierusalim,

Pășunile vor pieri din cauza secetei [318] b ,

iubit de păstori ,

vârful Carmelului se va usca.

Judecata națiunilor păgâne

3 Așa vorbește Domnul:

„Pentru crimele comise una după alta [319] a ,

Nu voi întoarce pedeapsa [320] de la locuitorii Damascului !

La urma urmei, au treierat Ghiladul

patine de treierat cu dinți de fier [321] în .

4 De aceea voi da casa lui Hazael focului,

„și va mistui palatele lui Ben-Hadad [322] .”

5 „Voi sfărâma zăvoarele porților Damascului

Îi voi lua viața conducătorului Văii Aven [323] a ,

cel care deține sceptrul regal în Bet-Eden [324] b ,

„și sirienii vor merge captivi în țara lui Cirus!”

spune Domnul.

6 Așa vorbește Domnul:

„Pentru crimele comise una după alta,

Nu voi evita pedeapsa de la locuitorii din Gaza!

I-au luat pe toți captivi, unul câte unul,

să fie vânduți ca sclavi în Edom.

7 De aceea voi da foc zidurilor Gazei,

și va mistui palatele cetății ei.”

8 „Voi lua viața locuitorilor din Așdod

și cel ce ține sceptrul regal în Așkelon,

Îmi voi întinde mâna spre Ekron,

până când va pieri și ultimul filistean!”

zice Domnul Dumnezeu.

9 Așa vorbește Domnul:

„Pentru crimele comise una după alta,

Nu voi abate pedeapsa de la locuitorii Tirului!

Fără să mă gândesc la uniunea frățească,

Au vândut sate întregi ca sclavi în Edom.

10 De aceea voi da foc zidurilor Tirului,

și focul va mistui palatele cetății sale.”

11 Așa vorbește Domnul:

„Pentru crimele comise una după alta,

Nu voi întoarce pedeapsa asupra Edomului!

Cu sabia în mână și-a urmărit fratele [325] ,

înăbușind orice milă în mine.

Furia lui a izbucnit neîncetat,

furia lui era incontrolabilă.

12 Din acest motiv, pentru toate acestea, voi da Temanul focului,

și focul va mistui palatele Bozrei.”

13 Așa vorbește Domnul:

„Pentru crimele comise una după alta,

Nu voi întoarce pedeapsa asupra amoniților!

În Galaad au sfâșiat pântecele femeilor însărcinate,

când și-au extins granițele prin război .”

14 De aceea voi da foc zidurilor Rabei,

și îi va mistui palatele

în ziua bătăliei, sub strigătele armatei,

într-o zi furtunoasă, sub vântul urlător ;

15 Atunci regele lor va merge în exil,

„și prinții lui sunt cu el”, zice Domnul.

2 Așa vorbește Domnul:

„Pentru crimele comise una după alta,

Nu voi întoarce pedeapsa de la locuitorii Moabului!

Au profanat rămășițele regelui Edomului:

„Au fost prefăcuți în cenușă [326] și fum de foc.”

2 De aceea voi da Moabul focului,

și va mistui palatele din Cheriot.

Moab va pieri în vuietul bătăliei ,

la strigătele armatei și la sunetul cornului,

3 Îl voi nimici pe conducătorul din ea [327] ,

„Îi voi nimici pe toți prinții împreună cu el”

spune Domnul.

Judecata Iudeii și a Israelului

4 Așa vorbește Domnul:

„Pentru crimele comise una după alta,

Nu voi întoarce pedeapsa asupra Iudeii!

Au respins Legea Domnului,

n-au păzit legile Mele,

ci s-au lăsat duși de zei falși,

de care au fost ispitiți strămoșii lor.

5 De aceea voi da pe Iuda pradă focului,

și va mistui palatele Ierusalimului.”

6 Așa vorbește Domnul:

„Pentru crimele comise una după alta,

Nu voi întoarce pedeapsa asupra lui Israel!

Acolo au ajuns de dragul [328] și al vânzării unui om decent ca sclav [329] b ,

și un cerșetor - pentru o pereche de sandale;

7 Ei merg peste capetele săracilor, ca pe un drum prăfuit [330] a ,

nu există nicăieri unde să se ducă o persoană slabă acolo [331] b ;

și tatăl și fiul său comit adulter cu aceeași fată,

profanând numele Meu cel sfânt.

8 Se îmbată chiar la altarele lor,

zăcând în jurul lor pe haine luate drept garanție, -

beau vin în templele zeilor lor [332] ,

iar vinul a fost confiscat pentru a plăti amenda.

9 Nu sunt altul decât eu cel care vine încoace.

i-a nimicit pe amoriți, care erau înalți ca cedrii,

și puternici ca stejarii,

i-a lipsit de roadele de pe ramurile lor și de rădăcinile lor din pământ [333] .

10 Și v-am scos din Egipt,

și m-a călăuzit prin pustiu timp de patruzeci de ani,

ca să vă dau țara amoriților în stăpânire.

11 Prin voia Mea, unii dintre fiii voștri au devenit profeți,

și unii dintre tinerii tăi s-au făcut nazirei [334] .

„Nu a fost așa , fii ai lui Israel?” –

Domnul amintește!

12 „Dar voi i-ați făcut pe nazarineni să bea vin,

gurile profeților au fost închise [335] !

13 Să știi deci: Te voi zdrobi, și vei geme,

sub asuprire vei geme ca o cară încărcată cu snopi,

14 astfel încât nici cel rapid nu poate scăpa,

și cei puternici își vor pierde toată puterea,

și nici cel mai experimentat războinic [336] nu-și va salva viața;

15 Nici măcar un arcaș iscusit nu va rezista neclintit ,

Nici picioarele celui mai rapid om nu-l vor ajuta,

și niciun călăreț nu-i va salva viața.

16 În ziua aceea, cei mai viteji dintre războinici,

„aruncându-și armele, va fugi [337] !” –

Acesta este cuvântul profetic al Domnului.”

Există un motiv pentru toate

3 Ascultați cuvântul pe care l-a rostit Domnul despre voi, copii ai lui Israel, despre toate popoarele [338] pe care le-a scos din Egipt:

2 „Dintre toate popoarele pământului te-am ales numai pe tine [339] ,

de aceea vei fi tras la răspundere

pentru toate fărădelegile tale.”

3 Dacă doi merg împreună,

dacă nu se înțeleg în prealabil?

4 Și dacă leul răcnește prin tufișuri,

dacă nu vede prada?

Va scoate el o voce din bârlogul său,

dacă nu prinde nimic?

5 Cade oare pasărea în laț pe pământ,

dacă sunt plasate fără momeală?

Se va închide capcana cu un pocnet?

dacă nu s-a întâmplat nimic în el?

6 Dacă alarma sună în oraș,

Nu va stârni asta îngrijorare în rândul oamenilor?

La fel, dacă un dezastru se abate asupra unui oraș,

Nu este Domnul în spatele lui ? [340]

7 Căci Domnul Dumnezeu nu face nimic,

fără să -I dezvăluie mai întâi planul [341] , dar

[342] slujitorilor Săi , profeții.

8 Leul a răcnit; cine nu se va teme?

Domnul Dumnezeu a rostit cuvântul,

Cine nu îndrăznește să fie profetul Lui ?

Infracțiunile vor avea ca rezultat pedepse

9 Vestește celor ce locuiesc în palatele Asdodului

și în sălile Egiptului - spune-le:

„Adunați-vă pe dealurile din jurul Samariei

și privește haosul insuportabil care se întâmplă în el,

și la asuprirea locuitorilor săi!”

10 „Pot cei ce locuiesc în palate să facă dreptate,

dacă numărul jafurilor și al violenței printre ei nu face decât să crească?!» –

Acesta este cuvântul Domnului.

11 „De aceea”, zice Domnul Dumnezeu, „

inamicul va asedia această țară,

Samaria îți va zdrobi puterea

și vă va jefui palatele.”

12 Așa vorbește Domnul: „Așa cum păstorul, care încearcă să scape o oaie din mâna leului, nu găsește decât o pereche de tibii sau o bucată de ureche, tot așa fiii lui Israel,

care locuiesc în Samaria, vor scăpa din mâna vrăjmașului , decât cu o bucată de pat sau cu o bucată de pătuț . ”

13 „Ascultați și avertizați urmașii lui Iacov!

Domnul Dumnezeul oștirilor proclamă! –

14 În ziua în care voi pedepsi pe Israel pentru trădarea lui,

Voi ridica și altarele Betelului:

coarnele altarelor vor fi tăiate [344]

și aruncat la pământ.

15 Voi distruge atât palatele de iarnă, cât și pe cele de vară,

casele decorate cu fildeș vor dispărea ,

„Fiecare conac va fi distrus”

Acesta este cuvântul profetic al Domnului!

Mustrarea femeilor samaritene nobile

4 Dar voi, vaci din Basan, care vă îngrășați pe dealurile Samariei,

femei care îi asupresc pe săraci, crude cu cei nevoiași

și numai cele care le spun soților lor [345] a : „Aveți grijă de ospăț [346] b !”,

ascultă asta:

2 Domnul Dumnezeu jură pe sfințenia Sa:

„Uite, vin zilele,

când te prind cu cârlige [347] ,

veți sfârși cu toții pe cârlig ca peștii.

3 Vei scăpa din cetate prin crăpăturile zidurilor –

prin prima deschizătură care i-a ieșit la îndemână;

„veți vegeta ca niște exilați în Hermon [348] ”, –

Acesta este cuvântul profetic al Domnului!

Împotriva slujbelor religioase ostentative și ipocrite

4 „Du-te deci la Betelul tău și păcătuiește,

și apoi la Ghilgal [349] – și adaugă păcat peste păcat.

Chiar dacă îți aduci jertfele în fiecare dimineață,

și la fiecare trei zile - zeciuiala lor.

5 Continuați să aduceți pâine dospită

ca ofrande de mulțumire

și te lauzi cu gălăgie cu darurile tale voluntare,

„Dar voi iubiți aceasta, fii ai lui Israel!” –

spune Domnul.

6 „ De aceea v-am lăsat flămânzi în toate cetățile voastre,

și nu ai avut nimic de mâncare [350] ,

a făcut simțită lipsa pâinii în toate satele,

și totuși nu v-ați întors la Mine,”

așa vorbește Domnul!

7 „ Da , nu ți-am dat ploaie”

toate cele trei luni până la recoltare:

a trimis ploaie într-un oraș,

și celălalt - același nor a trecut;

un câmp a fost umed de ploaie,

iar celălalt s-a uscat fără el.

8 oameni au mers pe jos dintr-un sat în altul,

a bea apă - nu era suficientă pentru toată lumea [351] ;

și totuși nu v-ați întors la Mine,”

Acesta este cuvântul Domnului!

9 „V-am lovit recoltele cu mâncărime și mucegai [352] ,

v-au lăsat grădinile și viile să se ofilească,

smochinii și măslinii tăi au fost mâncați de lăcuste,

și totuși nu v-ați întors la Mine,”

zice Domnul!

10 „Am trimis o ciumă nimicitoare asupra unora dintre voi,

similar cu cel din Egipt [353] a ;

I-am trecut pe tinerii voștri prin asprimea sabiei;

ți-a permis să furi cai;

duhoarea din jurul corturilor voastre [354] ar fi insuportabilă,

și totuși nu v-ați întors la Mine,”

Acesta este cuvântul Domnului!

11 „I-am zdrobit pe unii dintre voi,

așa cum a distrus odată Sodoma și Gomora [355] ,

iar cei care au rămas în viață erau ca niște tăciuni aprinse,

smuls din foc,

și totuși nu te -ai întors la Mine nici atunci .”

Acesta este cuvântul Domnului!

12 Și prin urmare, conform celor ce v-am spus deja [356] ,

Așa te voi trata, Israele!

Și dacă îți fac asta,

„Pregătește-te să-L întâlnești pe Dumnezeul tău, Israele.”

13 Căci El este singurul ,

Cine ridică munții și creează vântul,

își dezvăluie gândurile oamenilor

și preface zorii în întuneric.

El umblă pe înălțimile pământului.

Domnul Dumnezeul oștirilor este Numele Lui!

Un cântec de tristețe și un apel la pocăință

5 Ascultați acest cântec funerar,

Îl voi împlini ca un bocit pentru voi, casa lui Israel!

2 Pala Deva este numele ei este Israel, -

ea nu se va mai putea ridica,

abandonat pe propriul său pământ - minciuni,

și nu este nimeni să-l ridice.

3 Așa vorbește Domnul Dumnezeu:

„În orașul care odinioară era cu o mie de războinici ,

vor rămâne doar o sută;

și în sat, care se remarca prin sute,

„Nu vor supraviețui mai mult de o duzină de apărători ai casei lui Israel .”

4 Căci așa vorbește Domnul către această casă a lui Israel:

„Caută- Mă din toată inima ta și vei trăi.”

5 Nu aveți nimic de făcut în templele din Betel,

nu este nevoie să pierdem timpul cu pelerinaje la Ghilgal

sau contactați Beersheba:

Idoliții din Ghilgal nu vor scăpa de captivitate ,

„și Bet-El va fi prefăcut în nimic [357] .”

6 Caută pe Domnul din toată inima ta și vei trăi!

Altfel, El va cădea ca focul peste urmașii lui Iosif,

ca un foc care va mistui Betelul,

fără să lași pe nimeni să-l stingă.

7 Căutați-L pe Domnul toți ,

Cine este dulceața dreptății

se transformă în amărăciune de pelin,

și calcă în picioare adevărul [358] în noroi.

8 (Nici măcar nu-ți pasă de asta ,

Cine a creat constelațiile ,

Orion a creat și Pleiadele;

Cine preface întunericul în zori;

și ziua în întunericul nopții;

Cine cheamă apa din mare

și le varsă pe pământ -

Domnul este Numele Lui!

9 El zdrobește chiar și cele mai puternice cetăți ,

transformând orice fortăreață în ruine.)

10 Dar vouă, oricine vă demască în public păcatele [359] a ,

plin de ură și oricine spune adevărul [360] este dezgustător!

11 Îi călcați în picioare pe săraci,

Ne obligați să vă dăm cereale cu tot felul de taxe.

Deși v-ați zidit camere de piatră,

dar nu vei locui în ele,

și să nu bei vinul din podgorii luxoase,

pe care le-ai sădit prin muncile celor asupriți .

12 „Căci cunosc toate fărădelegile tale, cele nenumărate,

și știu păcatele tale grave:

cinstit [361] și asuprești, iei mită,

în instanță îi refuzi dreptul cuiva care trăiește în nevoie [362] b .

13 În astfel de momente, omul chibzuit tace,

„La urma urmei, acest moment e rău!”

14 Caută binele, nu răul, și vei trăi,

atunci Domnul Dumnezeul oștirilor va fi cu tine,

cum îți place ție însuți să spui.

15 Urăște răul și iubește dreptatea,

în instanță [363] și fie ca dreptatea să vi se redea –

și poate că Domnul Dumnezeul oștirilor va avea milă,

asupra descendenților supraviețuitori ai lui Iosif [364] n .

16 De aceea, așa vorbește Domnul:

Dumnezeul oștirilor, Domnul:

„Vor începe să se vaie în toate piețele,

Pe toate străzile vor striga: „Vai de noi ! Vai!”

Îl vor chema pe arător să gemă împreună cu ei,

„Vor angaja chiar și bocitori experimentați pentru a boci.”

17 „ Nu va fi bucurie , ci jale în toate viile,

„Căci voi trece prin mijlocul vostru ca judecător ”, zice Domnul.

Ziua Domnului

18 Vai de voi, cei ce așteptați ziua Domnului!

De ce ai nevoie de această Zi a Domnului?

El este întuneric pentru tine, nu lumină!

19 Este ca și cum cineva ar scăpa de un leu,

Am dat peste un urs,

și alergând spre casă, și-a sprijinit mâna de gard [365] –

și apoi șarpele l-a mușcat.

20 Așadar, ziua Domnului va fi întunecată pentru voi,

și nu lumina mult așteptată .

Pentru tine el este întuneric impenetrabil!

21 „Urăsc, disprețuiesc sărbătorile voastre,

adunările voastre solemne nu-mi fac plăcere [366] .

22 Arderi arse și daruri de cereale,

cu care vii pentru că aparențele nu-Mi sunt plăcute,

pentru o ofrandă de mulțumire [367] , chiar și dintr-un animal gras,

Nu pot privi.

23 Scapă-mă de strigătele tale stridente,

Nu voi asculta cum cânți fericit la harpă!

24 O, de-ar curge dreptatea ca un râu în avalanșă,

și dreptatea este ca un râu care nu seacă niciodată!

25 Mi -ați adus voi jertfe și daruri de mâncare în cei patruzeci de ani cât ați rătăcit prin pustie, copii ai casei lui Israel? 26 Și acum veți trage după voi [368] chipul regelui vostru Sikut și steaua zeului vostru Kiun, idolii pe care vi i-ați făcut. [369] 27 Va trebui să-i luați cu voi când vă voi duce în exil dincolo de Damasc”, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor, Numele Lui este!

Vai de cei nepăsători și mulțumiți de sine

6 Vai de cei nepăsători din Sion

și încrezător în siguranța sa pe Muntele Samariei,

vai de cei care se consideră printre cei eminenți ai societății [370]

și la cine se duc israelienii după ajutor?

2 Ar fi bine să vizitezi Kalne [371] și să vezi cum stau lucrurile acolo ,

și de acolo mergeți la Hamat, marea cetate ,

și coboară-te din munți la Gat, la Filisteni,

Există o mare diferență între ele [372] b și cele două regate ale voastre [373] în ,

Terenurile tale sunt mai mari decât ale lor?

3 Vai de cei ce alungă orice gând al zilei necazului,

iar puterea [374] violenței se grăbește să se consolideze.

4 Stai pe canapele împodobite cu fildeș,

și bucurați-vă de paturile voastre luxoase,

savurați carnea mieilor aleși

și vițeii îngrășați ai turmelor tale ;

5 cântați [375] și cântați în sunetul harpelor,

compune melodii noi [376] b ,

credeți că fiecare dintre voi este ca David;

6 Beți vin din cupele mari din templu ;

unge-te cu parfumuri rafinate –

Dar sufletele voastre nu sunt tulburate de moartea urmașilor lui Iosif .

7 Pentru toate acestea, vei merge în fruntea celor care merg în captivitate,

va veni sfârșitul distracției și trândăviei tale gălăgioase!

8 Domnul Dumnezeu a jurat pe Sine Însuși [377] ,

și iată cuvântul profetic al Domnului, Dumnezeului oștirilor:

„Mândria lui Iacov este o urâciune pentru mine,

Palatele lui, zidite cu mândrie , sunt pline de ură ,

„Voi da în mâna dușmanului atât cetatea, cât și tot ce se află în ea!”

9 În vremea aceea, chiar dacă ar fi zece oameni într-o casă, toți ar muri. 10 Și dacă o rudă a cuiva, ocupată să ardă cadavre [378] a , ia acolo un trup neînsuflețit ca să-l ducă și întreabă pe oricine se ascunde în casa aceea: „A mai rămas cineva aici?”, va auzi ca răspuns: „Nu!” - și odată cu aceasta cuvintele: „Liniște! Nu se cuvine să pomenim Numele Domnului” [379] b .

11 Să știți că atunci când Domnul poruncește,

și casele mari se vor transforma în ruine,

iar cele mici - în grămezi de pietre.

12. Aleargă oare caii pe stânci,

Arau ei acolo cu boi [380] ?

Și le-ați luat oamenilor pofta de dreptate,

Ea a devenit otravă pentru el,

Roadele dreptății sunt ca amărăciunea pelinului.

13 Te bucuri de cucerirea Lo-davarului

și îți place să spui:

„Nu am luat noi în stăpânire Karnaimul prin propriile noastre eforturi?! [381] ”

14 „Să știți, așadar, urmași ai lui Israel,

avertizează Domnul, Dumnezeul oștirilor,

Voi ridica poporul împotriva ta!

Și te va aduce cu atacurile sale [382] spre ruina completă ,

totul va fi măturat de la Levo-Hamat până la Arava, pârâul care este în deșert [383] b ».

Viziuni cu lăcuste , foc și fir cu plumb

7 Domnul Dumnezeu mi-a dat o vedenie: o roi de lăcuste. Pe vremea aceea, grajdurile regelui fuseseră cosite și a doua recoltă de grâu , vlăstarele târzii, tocmai încolțiseră. 2 În vedenia care mi-a fost arătată, am văzut un roi de lăcuste. lăcustele mâncaseră tot ce creștea în câmp, am strigat:

„Doamne Suveran, ai milă [384] !”

Cum poate Iacov să stea aici?

E atât de mic!"

3 Domnul a cedat.

„Acest lucru nu se va întâmpla”, a spus El.

4 Și mi-a apărut această viziune din partea Domnului Suveran: El a chemat o ploaie de foc [385] a și, după ce a înghițit marele abis [386] b , a început să se răspândească peste câmp [387] c . 5 Atunci am spus:

„Doamne, te rog, nu face una ca asta!”

Cum poate Iacov să stea aici?

E atât de mic!"

6 Domnul a cedat.

„Nici aceasta nu se va întâmpla”, a zis Domnul Dumnezeu.

7 Și iată ce mi-a arătat El: El, Domnul, stătea lângă zid, cu o fir cu plumb în mână [388] . 8 Și Domnul m-a întrebat: „Ce vezi, Amos?” Am răspuns: „O fir cu plumb.” Atunci Domnul a zis:

" Ca un perete înclinat , "

Voi coborî firul cu plumb printre poporul Meu

și nu-l voi mai ierta și nici nu-l voi mai cruța [389] .

9 Locurile de închinare [390] ale lui Isaac vor fi pustii ,

sanctuarele lui Israel au fost distruse,

„Voi merge cu sabia împotriva casei lui Ieroboam!”

Amos și Amatsia

10 Amația, preotul de la templul din Betel, a trimis următorul mesaj lui Ieroboam, regele lui Israel: „Amos urzește uneltiri împotriva ta în inima lui Israel! Până când va mai lăsa el să se răspândească nelegiuirile lui în toată țara? 11 Căci iată ce zice el:

„Ieroboam va muri de sabie,

și israeliții vor cădea inevitabil în captivitate,

„departe de țara mea natală.”

12 Atunci Amația i-a zis lui Amos: „Ieși de aici, văzătorule! Fugi în Iudeea ta , câștigă-ți existența acolo și proorocește! 13 Destul! Betelul nu mai are nevoie de prorocirile tale. Acesta este sanctuarul împărătesc, templul împărăției noastre !”

14 „N-am vrut să fiu profet ” , i-a răspuns Amos lui Amație, „și nici nu sunt fiu de profet. [392] Am fost păstor și cultivator de sicomori . [393] 15 Dar Domnul m-a luat de la turme și mi-a zis: „Du-te și proorocește poporului Meu, Israel!”

16 Ascultă și tu cuvântul Domnului! Tu îmi spui:

„Nu mai preziceți lucruri rele despre Israel”

și să aducă ocară asupra urmașilor lui Isaac.”

17 De aceea, așa vorbește Domnul:

„Soția ta va deveni o prostituată din oraș,

copiii – fiii și fiicele – vor cădea uciși de sabie,

pământul tău va merge la alții [394] ,

tu însuți vei muri într-o țară străină și păgână,

și israeliții vor cădea inevitabil în captivitate,

„departe de țara mea natală.”

Viziunea fructelor de vară

8 Domnul Dumnezeu mi-a dat o viziune: un coș cu fructe coapte. 2 Domnul m-a întrebat: „Ce vezi, Amos?” Eu am răspuns: „Un coș cu fructe coapte de vară.”

Atunci Domnul mi-a zis:

„Poporului Meu, Israel,

a venit vremea [395] să porți pedeapsa ;

și nu-i voi mai ierta și nici nu-i voi mai cruța [396] b ».

3 „Cântecele templului [397] vor fi înlocuite de strigăte în ziua aceea, -

acesta este cuvântul Stăpânului, al Domnului, -

vor fi multe cadavre peste tot,

abandonat fără jelire [398] b ».

4 Ascultați acum, voi care îi călcați în picioare pe săraci,

condamnându-i pe săracii acestui pământ la distrugere.

5 Tu spui: „Aș vrea să treacă repede sărbătoarea lunii noi ,

ca să putem începe să vindem cereale;

Aș vrea să treacă sâmbăta mai repede,

ca să putem exporta grâu pentru vânzare!

Apoi vom face măsura pentru cereale mai mică,

luând pentru asta o greutate mai mare de argint,

și vom face cântare ca asta, astfel încât să fie convenabil să cântărim...

6 Îi vom cumpăra pe săraci pe argint de nimic ,

și săracii - doar pentru o pereche de sandale;

Vom vinde semințele pentru grâu."

7 Domnul jură pe mândria lui Iacov [399] :

„Nu voi uita niciodată nimic din ce au făcut!”

8 Și nu se va cutremura atunci pământul,

Nu va aduce aceasta întristare celor care locuiesc pe el?

Și nu va începe ea însă să se clatine,

precum apele Nilului, marele fluviu al Egiptului,

care se ridică în timpul zilelor de inundații și apoi se diminuează?”

9 „În ziua aceea”, zice Domnul Dumnezeu,

Voi face soarele să apună la amiază,

Voi trimite întuneric peste pământ în plină zi.

10 Voi preface sărbătorile voastre în jale,

cântecele tale sunt niște lamentări;

Vă voi face pe toți să vă îmbrăcați în zdrențe

și vă veți rade capetele și vă veți cheli,

ca și cum ar jeli un copil singur la un loc ,

„Amără va fi ziua de pe urmă!”

11 „Ziua este aproape”, zice Domnul Dumnezeu,

ziua când voi trimite foametea și setea pe pământ –

Nu lipsa pâinii sau a apei îi va chinui pe oameni,

nu, va fi sete să audă cuvântul Domnului.

12 Vor rătăci de la o mare la alta [400] ,

Vor rătăci dinspre nord și vor porni la drum dinspre est,

se vor învârti în căutare disperată a cuvântului Domnului -

și nu-l vor găsi .

13 În ziua aceea, fecioarele și tinerii înfloriți

se va ofili de sete;

14 și pe toți cei ce jură pe Așima, zeița Samariei,

sau spun: „Dumnezeul tău, Dan, este martor pentru mine!”

sau „Jur pe drumul sacru spre Beersheba! ” [401] –

„Vor cădea toți ca unul și nu se vor mai ridica niciodată.”

Nimeni nu poate scăpa de judecata Domnului.

9 Și am văzut cum Domnul stătea la altar și zicea cuiva :

"Lovește coloana, lovește-o în vârf, lovește-o așa ,"

astfel încât în templu [402] totul s-ar cutremura – de la acoperiș până la temelie [403] b –

și a căzut peste capetele celor adunați în ea , -

și pe oricine va supraviețui, sabia Mea îl va atinge,

niciunul dintre ei nu va putea scăpa,

Nimeni nu va găsi mântuirea pentru sine.

2 Chiar dacă se îngroapă în adâncurile Șeolului [404] –

Le voi lua de acolo,

dacă se înalță la cer –

de acolo îi voi coborî;

3 dacă se ascund pe vârful Carmelului,

Îi voi găsi și îi voi prinde;

va dispărea din vederea mea pe fundul mării –

acolo îi va mușca șarpele de mare , după cuvântul Meu;

4 Vrăjmașii lor îi vor duce în captivitate și îi vor izgoni dinaintea lor ca pe vitele .

Voi porunci sabiei neamurilor vecine să-i ucidă de-a lungul întregului drum .

Nici atunci nu-mi voi lua ochii de la ei -

„dar nu mai este spre folosul lor, ci spre nenorocirea lor!”

5 Doamne, Domnul oștirilor,

la atingerea Lui pământul tremură [405] ,

și toți cei ce locuiesc pe ea vor ajunge la întristare;

precum Nilul în revărsare, pământul se ridică

și cade precum apele acelui râu egiptean.

6 El a zidit în ceruri [406] camerele Sale de sus,

El și-a întins bolta cerească peste pământ.

El cheamă apele din mare

și le varsă pe pământ.

Numele Lui este Domnul!

Amenințarea care planează asupra Israelului

7 „Copii ai lui Israel, sunteți voi mai importanți pentru Mine decât sunt Eu?”

Care sunt fiii lui Cuș? - întreabă Domnul.

Nu l-am scos eu pe Israel din țara Egiptului?

filistenii din Caftor și sirienii din Cirus?

8 Să știți, așadar, că Eu sunt Domnul Dumnezeu,

și privirea mea este îndreptată spre această împărăție păcătoasă.

Îl voi șterge de pe fața pământului,

dar nu voi nimici complet pe toți urmașii lui Iacov, -

acesta este cuvântul profetic al Domnului.

9 Și de aceea, să știți că voi da o poruncă

și îi voi împrăștia pe israeliți printre toate neamurile,

aruncând ici și colo, voi cerne ca printr-o sită [407] ,

din care nici măcar o piatră nu va cădea la pământ .

10 Toți păcătoșii din poporul meu vor pieri de sabie,

aceiași care spun:

„Niciun necaz nu ne va veni, nu ne va atinge.”

Restaurarea Israelului

11 „În ziua aceea, voi da din nou din nou casa lui David , care este acum în ruine ,

Îi voi sigila toate spărturile [409] , îl voi ridica din ruine,

și va fi așa cum era înainte, în zilele de demult,

12 pentru ca ei, copiii lui Israel , să poată lua în stăpânire ceea ce

ce a mai rămas din Edom și din toate celelalte neamuri,

„care poartă numele meu [410] ”, –

Acesta este cuvântul profetic al Domnului și El o va face.

13 „Să știți că vin zilele când se va roadele cu atâta grabă ,

spune Domnul,

că plugarul îl va ajunge din urmă pe secerător, recoltând recolta ,

și cel ce calcă în teasc aduce struguri din belșug ,

îl va ajunge la cel ce seamănă semințele.

Atunci munții înșiși vor emana suc de struguri [411] a ,

și va curge peste dealuri [412] b .

14 Voi da înapoi prosperitatea poporului Meu, Israel:

vor reconstrui orașele abandonate

și vor locui în ele,

viile vor fi plantate din nou

și, ca înainte, vor bea vin,

vor planta grădini

și se vor bucura din plin de roadele lor .

15 Îi voi sădi din nou în țara lor,

și nu vor fi niciodată alungați din țară,

„Le-am dat”, zice Domnul Dumnezeul tău.

CARTEA PROFETULUI OBDIA

Atunci eliberatorii se vor sui pe Muntele Sionului… și împărăția va fi a Domnului (v. 21).

Avem aici o profeție despre edomiți, un popor descendent din Esau, fratele geamăn al lui Iacov, și, prin urmare, înrudit prin sânge cu israeliții. Într-un sens mai larg, cartea lui Obadia este despre cei asupriți și asupritorii lor, despre victimele nevinovate ale trădării și despre trădătorii lor și conține un mesaj important despre principiile justiției sociale, despre frăția națiunilor, despre responsabilitatea noastră față de cei asupriți din jurul nostru și despre providența lui Dumnezeu. Prin Obadia, Domnul Și-a arătat indignarea față de poporul Edomului.

Edomiții nu au fost inițiatorii inițiali ai violenței împotriva vecinilor lor, israeliții. La început, ei au privit pur și simplu cum trupele inamice au luat cu asalt Ierusalimul, au luat populația civilă captivă și au jefuit. Apoi, în loc să ajute o rudă de sânge aflată în necaz, edomiții s-au bucurat și apoi, cu o cruzime inumană, au luat parte ei înșiși la uciderea israeliților și la jefuirea proprietăților lor. Când israeliții supraviețuitori s-au îndreptat spre ei pentru refugiu, edomiții au considerat că este de datoria lor civică să-i predea pe refugiați trupelor invadatoare. Obadia urma să mărturisească că va veni ziua în care Domnul va pune capăt duelului, va restabili dreptatea pe pământ și „împărăția va aparține Domnului”.

Numele Obadia înseamnă „slujitor al Domnului”. Nu se știe dacă acesta era numele propriu al profetului sau dacă l-a folosit ca titlu spiritual. Scripturile nu spun nimic despre viața personală a profetului sau despre poziția sa în societatea evreiască. Pe baza versetelor 11-14, se poate presupune că Obadia și-a scris profeția imediat după distrugerea Ierusalimului în 587/586 î.Hr., deoarece se știe cu certitudine că edomiții au participat la acest eveniment (Psalmul 137:7; Lamentările 4:21; Ezechiel 25:12; 35:10).

Deși scurta rostire profetică a lui Obadia a fost adresată Edomului, nu avem nicio consemnare că ar fi fost vreodată citită de prinții Edomului. Evident, scopul ei era de a consola și încuraja descendenții supraviețuitori ai lui Iacov, asigurându-i că Dumnezeu nu-i uitase. Își vor recupera bunurile pierdute după ce dușmanii lor vor fi pedepsiți.

Unii ar putea considera că această carte a lui Obadia contribuie puțin la marea temă biblică a mântuirii omenirii de către Dumnezeu. Dar, de fapt, cartea este de mare valoare, deoarece ne amintește că Dumnezeu este adevăratul Conducător al națiunilor pământului (versetul 21), indiferent dacă acestea recunosc sau nu suveranitatea Lui asupra lor. El dorește să arătăm milă față de semenii noștri și să avem grijă de bunăstarea lor la vremea lor de nevoie. Cei care nu fac acest lucru vor fi judecați de Dumnezeu, Dumnezeul dreptății.

Conținutul principal al cărții

Pedepsirea Edomului 1-14

Ziua Răzbunării 15-21

Pedeapsa Edomului este răsplata pentru mândria sa

1 Viziune [414] a Obadia [415] b .

Iată ce vorbește Domnul Dumnezeu despre Edom [416] în –

Am auzit cu siguranță aceasta de la Domnul,

mesajul a fost trimis națiunilor:

„Sculați-vă! Haideți să pornim la război împotriva Edomului!”

2 „ Te voi smeri printre neamuri”, zice Domnul ,

te vor disprețui!

3 Inima ta mândră te-a înșelat,

tu, care locuiești în crăpăturile stâncilor,

Cel ce trăiește în înalturi [418] a gândit așa:

„Cine mă va doborî la pământ?”

4 Dar chiar dacă te-ai înălța ca vulturul,

Dacă mi-aș fi făcut un cuib printre stele,

și de acolo te voi răsturna!” –

Acesta este cuvântul profetic al Domnului.

5 „Când vin hoții la tine,

tâlhari de noapte, -

cum te-ar distruge! –

Furau cât voiau.

Când via ta este jefuită,

N-ai fi lăsat măcar niște fructe de pădure?

Răzbunare pentru cruzimea Edomului

6 Nu, Esau nu va fi jefuit așa [419] –

toate ascunzătorile lui vor fi găsite!

7 Te vor urmări până la graniță

toți cei care erau în unitate cu tine;

cei care te vor înșela și te vor învinge

cine era în pace cu tine, ți-a mâncat pâinea,

Îți vor întinde o cursă, zicând :

„El este lipsit de rațiune [420] ”.

8 „În ziua aceea”, avertizează Domnul,

Îi voi nimici pe toți înțelepții Edomului,

Nu-i voi lăsa pe cei înțelepți pe muntele lui Esau.

9 Războinicii tăi, Teman [421] , vor fi cuprinsi de groază,

și în acel masacru de pe Muntele Esau

Nu va mai rămâne niciun supraviețuitor.

Moartea lui Edom este o consecință a maltratării fratelui său

10 Pentru violența făcută fratelui tău Iacov

Rușinea te va acoperi,

vei fi nimicit pentru totdeauna.

11 În ziua aceea ai stat deoparte,

când bunurile sale au fost luate [422] de oameni fără familie sau trib;

în ziua în care străinii au intrat în porțile lui,

Ierusalimul a fost împărțit prin tragere la sorți –

Ai fost în complotul cu ei.

12 Și cum ai putut să te îmbeți?

vederea fratelui său umilit

în acea zi cumplită ,

ziua dezastrului [423] și a lui?!

Cum îndrăznești să te bucuri de ziua aceea?

din cauza nimicirii fiilor lui Iuda?!

Cum îndrăznești să te lauzi [424] b ,

când a fost fratele aruncat în suferință?!

13 Și cum îndrăznești să intri pe porțile poporului Meu?

în ziua nenorocirii sale,

privind cu încântare împreună cu ceilalți

spre ruina lui într-o zi atât de amară pentru el,

și chiar a îndrăznit să-și întindă mâna pentru totdeauna

în ziua dezastrului care s-a abătut asupra lui?!

14 Cum ai îndrăznit să stai la răscruce,

exterminarea refugiaților?!

Cum îndrăznești să-i renunți pe cei care au supraviețuit în mod miraculos ?

în ziua aceea de tristețe?!

Ziua Răzbunării

15 Ziua Domnului este aproape pentru toate popoarele –

așa cum ai făcut, așa ți se va face;

Atrocitățile tale te vor lovi pe tine însuți.

16 Așa cum ați băut pe muntele Meu cel sfânt,

așa vor bea și vor bea toate neamurile din jurul tău,

vor bea și vor sorbi, -

până când dispar așa,

ca și cum n-ar fi existat niciodată.

Triumful final al lui Israel

17 Dar pe Muntele Sionului va fi mântuirea [425] a ,

va fi un munte nou sfințit,

și se vor întoarce la casa lui Iacov

fostele sale posesiuni [426] b .

18 Atunci casa lui Iacov va deveni un foc,

Casa lui Iosif este în flăcări,

și casa lui Esau s-a umplut de paie:

Îi vor da foc și-l vor arde,

și nimeni din casa lui Esau nu va scăpa."

așa a zis Domnul.

19 Cei din Neghev [427] vor lua în stăpânire muntele lui Esau,

locuitorii câmpiei [428] b – țara filistenilor,

câmpiile lui Efraim, câmpiile Samariei,

și Beniamin va lua în stăpânire Galaadul.

20 Israeliții luați captivi din spatele zidurilor cetății

va lua în stăpânire țara Canaanului până la Țarpat [429] a ,

și pe cei luați din Ierusalim,

care sunt acum în captivitate în Sepharad [430] b ,

va lua în stăpânire orașele din sud.

21 Atunci eliberatorii [431] se vor sui pe Muntele Sionului,

să conducă poporul de pe dealurile lui Esau,

și împărăția va fi a Domnului.

CARTEA PROFETULUI IONA

Tu ești un Dumnezeu milostiv și bun; datorită iubirii Tale nemăsurate și neschimbătoare, nu Te mânii repede și ești gata să ierți pedeapsa (4:2).

Cartea lui Iona diferă semnificativ de alte cărți profetice ale Bibliei – nu este o colecție de profeții, ci o relatare profund semnificativă a experiențelor unui profet care a încercat să

se opună poruncii lui Dumnezeu. Unii comentatori au văzut în Cartea lui Iona o parabolă, o alegorie sau chiar o satiră. Cartea nu spune cine a scris-o. Dar pare foarte posibil ca recunoașterea tradițională să fie că Iona însuși a scris această carte, povestind despre comportamentul său nechibzuit și supunerea sa față de voința lui Dumnezeu, deși mulți cercetători moderni cred că a apărut în perioada de după captivitatea babiloniană.

Profetul Iona a trăit cel mai probabil în secolul al VIII-lea î.Hr., dar, în afară de cartea sa, știm puține lucruri despre această persoană. În Vechiul Testament, în afară de cartea care îi poartă numele, există o singură mențiune despre el în 2 Regi 14:25, care relatează împlinirea profeției rostite de profetul Iona, fiul lui Amittai din Gat-Hefer. Din aceasta rezultă că Iona și-a desfășurat slujirea în Regatul de Nord, Israel, în timpul domniei regelui Ieroboam al II-lea (792–753 î.Hr.).

Ostilitatea lui Iona față de asirieni și reticența sa de a merge la ei cu un mesaj de la Dumnezeu devin mai clare datorită afirmațiilor unui alt profet din Vechiul Testament, Naum. El a fost cel care, în cartea sa care a prezis căderea Ninivei, a vorbit despre locuitorii acesteia ca fiind oameni foarte cruzi. Asirienii înșiși au imortalizat dovezi ale cruzimii lor - inscripții lungi și lăudăroase care povestesc despre represalii nemiloase împotriva popoarelor care au încercat să li se opună. Israeliții aveau propriile lor motive să se teamă și să urască Ninive și, după cum se poate vedea din incidentul descris, lor, la fel ca Iona, le-ar fi fost greu să fie de acord cu ideea nevoii de a-și iubi dușmanii.

În parte, această carte este despre puterea dătătoare de viață a pocăinței autentice. Însă pocăința nu este tema centrală a acestei cărți. După cum au remarcat pe bună dreptate comentatorii, dacă ar fi așa, primele trei capitole ar fi suficiente, iar evadarea lui Iona nu ar avea nicio legătură directă cu structura generală a cărții. Însă mesajul central al cărții este tocmai despre însăși esența cuvântului profetic. Iona a învățat ceva specific despre natura lui Dumnezeu: „Tu ești un Dumnezeu milostiv și bun; pentru iubirea Ta nemărginită și veșnică, ești încet la mânie și ești repede la judecată” (4:2). El știe că Dumnezeu va renunța la distrugerea Ninivei și fuge să se ascundă de Dumnezeu, încrezător că profeția sa despre pedeapsa viitoare se va dovedi falsă. El este preocupat de faptul că testul adevărului unui cuvânt profetic este împlinirea sa, așa cum se afirmă deschis în Deuteronom 18:21, 22. Dar Dumnezeu vrea să-i arate lui Iona ceva de o valoare incomensurabil mai mare decât împlinirea unei profeții sau atitudinea Sa față de un profet: profunda Sa preocupare pentru oamenii neajutorați și animalele nevinovate (4:11), pentru mântuirea creației Sale. Profețiile de blestem (cf. Ieremia 28:9), chiar și cele referitoare la națiuni străine, sunt condiționate și se vor împlini numai în absența unei pocăințe autentice (Ieremia 18:7, 8).

Dumnezeu, revelat nouă în această poveste ca Stăpânul suveran, îngrijindu-se de creația Sa, l-a călăuzit constant pe Iona spre înțelegerea iubirii Sale. Însăși cartea lui Iona mărturisește despre ceea ce a realizat Domnul îndreptându-se spre scopul Său.

Conținutul principal al cărții

Chemarea lui Iona și neascultarea sa 1:1–16

Pocăința și mântuirea lui Iona 2:1–11

Mesajul lui Iona către Ninive 3:1–10

Mila lui Dumnezeu asupra orașului Ninive 4:1–11

Zborul lui Iona

1 Cuvântul Domnului a venit către Iona [432], fiul lui Amitai, zicând: 2 „Du-te repede la Ninive [433], cetatea aceea mare , și avertizează pe locuitorii ei : Pedeapsa îi așteaptă [434] b , căci nelegiuirile lor au ajuns până la cer și sunt înaintea ochilor Mei [435] c .” 3 Dar Iona avea de gând să fugă la Tarsis [436] a , ca să se ascundă de Domnul. A ajuns [437] b la Iafo, a găsit acolo o corabie care mergea la Tarsis, a plătit biletul și s-a urcat în corabie ca să navigheze [438] c spre Tarsis, departe de Domnul.

4 În vremea aceea, Domnul a trimis un vânt puternic pe mare, s-a stârnit o furtună și corabia era în pericol de naufragiare. 5 Frica [439] i-a cuprins pe marinari și fiecare dintre ei a început să strige către dumnezeul său, implorând ajutor. Disperat, au aruncat toată încărcătura peste bord pentru a ușura corabia. Între timp, Iona s-a coborât în cală, s-a culcat acolo și a căzut într-un somn adânc. 6 Căpitanul, alergând spre el, i-a zis cu indignare: „Cum poți dormi? Scoală-te și strigă către dumnezeul tău! Poate că dumnezeul tău ne va păzi și nu ne va lăsa să pierim!”

7 Marinarii au zis unii către alții: „Să tragem la sorți și să aflăm cine este vinovat de această nenorocire!” Au aruncat la sorți, și sorții au căzut pe Iona. 8 Apoi l-au întrebat: „Spune-ne cine este vinovat de această nenorocire. Care este ocupația ta? De unde ești? Din ce țară ești? Din ce semințe ești?” 9 Iona a răspuns: „Sunt evreu și mă închin Domnului Dumnezeului cerurilor , [440] care a făcut toate lucrurile , marea și uscatul.” 10 Răspunsul acesta i-a înspăimântat și mai tare pe marinari. „Ce ați făcut?”, au întrebat ei, când au văzut că fugea de Domnul.

11 „Ce putem face cu tine, ca marea să se liniștească și să nu ne mai amenințe?”, au întrebat ei. Dar marea devenea din ce în ce mai violentă. 12 Atunci Iona a zis: „Aruncați-mă în mare și se va liniști, iar voi veți fi mântuiți. Știu că din cauza mea sunteți prinși în această furtună cumplită.” 13 Marinarii n-au ascultat; au tras cu disperare de vâsle, încercând să ajungă la țărm, dar toate eforturile lor au fost în zadar, pentru că furtuna de pe mare continua să se înrăutățească. 14 Apoi au strigat către Dumnezeu [441] a : „Doamne, nu ne distruge! Iartă-ne că am luat viața acestui om [442] b ! Nu ne socoti vinovați de această crimă. Căci Tu, Doamne, ai făcut cum ți s-a părut bine!” 15 Și de îndată ce l-au aruncat pe Iona peste bord, marea s-a liniștit. 16 Oamenii aceștia, copleșiți de o mare frică de Domnul, I-au adus jertfe și au făcut jurăminte.

Rugăciunea lui Iona

2 Dar s-a întâmplat că, prin voia Domnului, un pește uriaș [443] l-a înghițit pe Iona, iar acesta, rămânând în pântecele lui trei zile și trei nopți, 2 a strigat de acolo către Domnul Dumnezeul său:

3 „Mi-a fost greu,

și am strigat către Tine , Doamne, -

și Tu [444] mi -ai răspuns [445] ;

din adâncul Șeolului [446] a strigat –

Mi-ai auzit vocea.

4 M-ai aruncat în adâncurile mării ,

chiar în inima apelor,

și m-au strâns.

Toate valurile și valurile tale formidabile

Au trecut peste mine.

5 Și m-am gândit: „M-ai respins,

I-am alungat dinaintea feței tale;

cât pot de bine [447] mă voi uita din nou

spre Templul Tău Sfânt,

spre înălțimile cerurilor , pentru a îndruma?

6 Apele s-au închis peste mine,

și abisul m-a îmbrățișat,

capul încurcat în iarbă de mare.

7 M- am coborât până la temeliile munților,

pământul își blochează zăvoarele

împins peste mine pentru totdeauna.

Dar Tu m-ai scos viu din mormânt,

Oh, Doamne!

8 Când viața se stingea în mine,

Mi-am amintit de tine ,

și rugăciunea mea către Tine, Doamne, s-a înălțat,

spre preasfântul Tău Templu!

9 Cei care se închină la idoli fără valoare,

loialitatea față de Dumnezeul cel Viu este neglijată;

10 Și Îți voi oferi o jertfă cu cuvinte de laudă.

și voi îndeplini fiecare jurământ pe care îl fac –

„În Domnul este mântuirea!”

11 Și astfel, prin voia Domnului, peștele l-a vărsat pe Iona [448] pe uscat.

Iona în Ninive

3 Cuvântul Domnului a venit din nou la Iona: 2 „Du-te repede la Ninive, cetatea cea mare, și vestește tuturor locuitorilor ei cuvântul pe care ți-l pun în gura.” 3 De data aceasta, Iona n-a întârziat să împlinească porunca Domnului; a pornit imediat la Ninive. Ninive era una dintre cele mai mari cetăți în zilele acelea [449] a , așa că lui Iona i-a trebuit trei zile întregi să o străbată de la un capăt la altul [450] b ! 4 În toate zilele acelea, Iona a umblat prin cetate și, din zori până în amurg, a strigat locuitorilor ei : „În patruzeci de zile, Ninive va cădea și va fi nimicită!” 5 Ninivitenii au crezut în Dumnezeu și toți, de la cel mai mic până la cel mai mare, s-au îmbrăcat în zdrențe în semn de pocăință și au vestit post.

6 Cuvântul Domnului a ajuns la împăratul Ninivei. El s-a dat jos de pe tron, și-a scos hainele regale , s-a îmbrăcat cu sac și a șezut în cenușă . 7 Au fost trimiși vestitori în toată cetatea ca să vestească porunca împăratului și a dregătorilor lui: „Nimeni să nu se atingă de mâncare ; nici omul, nici animalul, nici vaca, nici oaie, să nu mănânce și să nu bea nimic. 8 Atât oamenii, cât și animalele să se îmbrace în sac și să strige cu toții către Dumnezeu! Fiecare locuitor al cetății să se întoarcă de la calea răului și să se lase de silnicia cu care și-a mânjit mâinile. 9 Cine știe, poate că Dumnezeu Își va schimba mânia în îndurare și va abate focul răzbunării Sale de la noi și nu vom pieri! ”

10 Când Dumnezeu a văzut că ninivitenii se întorseseră de la căile lor rele, le-a arătat îndurare și n-a adus asupra lor nenorocirile pe care le prezisese cu privire la ei.

Mânia Profetului și Mila lui Dumnezeu

4 Iona însă s-a întristat foarte tare și, în mânia lui, a strigat : [454] a : „De asta mă temeam cel mai mult, Doamne, când eram încă în țara mea. De aceea am fugit la Tarsis, căci știam că Tu ești un Dumnezeu milostiv și bun; pentru dragostea Ta nemărginită și neschimbată, Tu ești încet la mânie și ești gata să ierți pedeapsa. [456] b , 3 Dar acum Te implor , Doamne, ia-mi viața, căci prefer moartea decât viața.” 4 Domnul l-a întrebat: „Cât adevăr este în mânia Ta?”

5 Iona a ieșit din cetate, a ridicat o colibă în partea de est a cetății și a șezut la umbra ei, dorind să vadă ce se va întâmpla cu Ninive. 6 Dar Domnul Dumnezeu a hotărât să-l scape pe Iona de supărarea și indignarea lui : a aranjat astfel încât o plantă [457] a să crească lângă Iona . Aceasta a crescut și și-a întins ramurile peste Iona, astfel încât capul lui a rămas la umbră. Iona s-a bucurat de această plantă [458] b . 7 Și dimineața, de îndată ce s-a luminat de ziuă, Dumnezeu a lăsat un vierme să mănânce rugul și acesta s-a uscat. 8 Și când soarele a răsărit complet, un vânt arzător [459] , la porunca lui Dumnezeu, a suflat dinspre est. Soarele a bătut atât de tare în capul lui Iona, încât acesta a epuizat complet și nu-și dorea decât un singur lucru: să moară. „Moartea”, a oftat el, „îmi este mai dragă acum decât viața însăși.” 9 Și Dumnezeu l-a întrebat din nou: „Este îndreptățită mânia ta? Și de ce, din cauza unui singur rug ?” „Da”, a răspuns Iona, „mânia mea este îndreptățită și mă doare de moarte!” 10 Atunci Domnul i-a zis: „Îți este milă de o plantă care nu te-a costat nimic: nu ai cultivat-o; a răsărit într-o noapte și a dispărut într-o noapte. 11 Cum să nu-Mi fie milă de Ninive, o cetate mare, în care locuiesc peste o sută douăzeci de mii de oameni (chiar dacă nu pot deosebi dreapta de stânga [460]), și în care sunt și multe vite?!”

CARTEA PROFETULUI MICA

El va judeca cu dreptate între popoare și va hotărî nelegiuiri între multe neamuri, atât cele puternice, cât și cele îndepărtate; își vor făuri săbiile în fiare de plug și sulițele în cosoare; neamurile nu vor mai ridica sabia unii împotriva altora și arta războiului va fi uitată (4:3).

Cartea lui Mica oferă o perspectivă spirituală prin ochii unui văzător și căutător al adevărului asupra evenimentelor turbulente din secolul al VIII-lea î.Hr. din viața Regatului de Nord, Israel, și a Regatului de Sud, Iudeea. Profetul prezice căderea Samariei (capitala Regatului de Nord) sub atacul hoardelor de sclavi asirieni în anul 722 î.Hr. și proclamă fără teamă un avertisment despre distrugerea Ierusalimului și a Templului său, principalul altar al Regatului de Sud (3:12, cf. Ieremia 26:18). Cuvântările profetice despre judecata viitoare alternează cu promisiuni de binecuvântări viitoare pentru popoarele Israel și Iuda. Ambele națiuni și-au rupt legământul cu Dumnezeu. Prin

gura lui Mica, Domnul vorbește ca Mustrător al poporului Său, dar în același timp, prin el, El dă promisiuni despre binecuvântările care vor fi date umanității odată cu venirea Celui care va deveni adevăratul Păstor al turmei lui Dumnezeu.

Mica și Isaia sunt foarte apropiați unul de celălalt în spirit și stil. Dar, spre deosebire de celebrul său contemporan Isaia, Mica era un simplu sătean, născut în puțin cunoscutul Moreșet-Gat, la sud-vest de Ierusalim, lângă granița filistenilor. La sfârșitul secolului al VIII-lea î.Hr., în timpul domniei regilor iudei Iotam, Ahaz și Ezechia, Iudeea se afla într-o stare de profund declin spiritual. Dar acest lucru nu l-a oprit pe Mica și, poate, dimpotrivă, l-a determinat chiar să asculte predicile lui Isaia și, zelos pentru o viață nouă, pură, să devină profet al lui Dumnezeu Yahweh. El a fost înzestrat cu un dar uimitor al viziunii spirituale. Nici vărsarea de sânge în masă, nici violența din acele zile nu l-au zdrobit. Cei bogați și puternici ai acestei lumi nu l-au putut intimida. El a vorbit ca un om care trăia în prezența lui Dumnezeu și vedea lumea prin ochii Lui.

Mica i-a avertizat pe locuitorii Iudeii despre o catastrofă națională iminentă, dar autoritățile spirituale și seculare ale Ierusalimului au fost surde la mesajul său. Erau siguri că Dumnezeu, al cărui Templu împodobea orașul lor, îi va proteja de orice dezastru numai de dragul acestei frumoase clădiri. Mica a confruntat aroganța conducătorilor poporului și ideile lor false despre Dumnezeu: El, potrivit profetului, nu-i va lăsa nepedepsiți pe cei care preferă răul și înșelăciunea în locul binelui și dreptății. Distrugerea se va abate atât asupra orașului, cât și asupra Templului maiestuos din cauza refuzului oamenilor de a-i da loc în inimile lor Dumnezeului sfințeniei și iubirii.

În cartea lui Mica, unde se presupune că sunt adunate predicile sale, avertismentele despre judecățile lui Dumnezeu alternează cu cuvinte despre mila Sa, care reflectă clar caracterul lui Dumnezeu: chiar și în mânia Sa dreaptă, El nu încetează să fie bun și milostiv. Cuvintele profetice vii ale lui Mica despre Regele-Mesia care va veni, care tânjește să-Și adune tot poporul (2:12, 13) și să stabilească pacea și dreptatea pe pământ și în inimile noastre (4:2, 3), îi hrănesc pe cei care sunt însetați spiritual chiar și astăzi. La urma urmei, Mica a fost cel care a prezis că acest Rege al Păcii, la prima sa apariție pe Pământul nostru, va trebui să se nască în micul oraș evreiesc Betleem (5:2). După ce aceasta s-a împlinit la nașterea lui Isus Hristos, se poate pune la îndoială adevărul prezicerilor Sale?

Conținutul principal al cărții

Judecata lui Israel și a lui Iuda 1:1–3:12

Restaurare și pace 4:1–5:15

Un mesaj de avertizare și speranță 6:1–7:20

Judecata Samariei și a Ierusalimului

1 Acesta este cuvântul Domnului care a venit către Mica [461] a din Moreșet, în zilele când Iotam, Ahaz și Ezechia [462] b au domnit succesiv în Iuda . Iată ce i s-a arătat cu privire la Samaria și Ierusalim.

2 Luați aminte, toate neamurile!

Să audă pământul și tot ce este pe el!

Domnul Dumnezeu va fi martor împotriva voastră,

Din Templul Său cel sfânt, Domnul va vesti hotărârea.

3 Iată, Domnul a părăsit deja locuința Sa,

coboară, pășind pe vârfurile pământului.

4 Ca ceara înaintea focului,

Munții se topesc sub El,

și pașii Lui străbat văile,

ca niște pâraie care cad de pe o stâncă.

5 Din cauza fărădelegilor lui Iacov , toate acestea,

pentru păcatele israeliților [464] b .

Cine este vinovat de crimele lui Iacov?

Nu este cumva Samaria?

Și cine este vinovat de idolatrie [465] în Iuda?

Nu este cumva Ierusalimul?

6 „Voi preface Samaria într-o ruină în mijlocul câmpului,

a spus Domnul,

ea va merge sub vii;

Voi dezgoli temeliile zidurilor sale

și voi aduna pietrele într-o grămadă în vale.

7 Toți idolii ei ciopliți vor fi sfărâmați,

Darurile care erau aduse pentru desfrânare erau și ele arse.

Voi distruge toți idolii ei,

care au fost plata ei pentru desfrânare,

„Vor fi același preț pentru dușmanii Samariei [466] .”

Plângerea și Plângerea Profetului

8 Voi plânge și voi tângui din cauza aceasta,

Voi merge desculț și gol,

Voi urla ca un șacal,

Voi țipa ca un struț [467] :

9 O rană mortală a fost provocată Samariei [468] ,

și aceeași soartă o așteaptă pe Iudeea,

dezastrul este deja la porțile poporului meu -

A ajuns la Ierusalim!

10 Nu spuneți despre aceasta în Gat [469]

și nu plânge!

În Beth Afra, stai printre cenușă și jelești!

11 Ieșiți, conduși ca niște miei la tăiere,

locuitorii din Shafira [470] a !

Te vor duce goi și rușinați.

Nimeni nu va îndrăzni să părăsească Tsaanul [471] b .

Și în Bet-Etzel se aude un strigăt -

nu există niciun refugiu pentru tine acolo.

12 Marot așteaptă cu disperare ajutor [472] .

Dar acest dezastru a fost trimis de Domnul,

a ajuns chiar până la porțile Ierusalimului!

13 Înhamă -ți caii rapizi la carele de luptă,

Voi, cei care locuiți în Lachiș [473] , fugiți !

Tu ești cel care a sedus-o pe fiica Sionului [474] b ,

aceleași crime ca în Israel,

și lucrurile au început să se întâmple peste tot în jurul tău.

14 De aceea, voi , cei care locuiți în Iudeea, grăbiți-vă

cu darurile lor de rămas bun și fug din Moreshet-Gat [475] a !

Și orașul Akhziv, după ce a dat oarecare speranță ,

[476] se va dovedi a fi un pârâu secat pentru regii lui Israel.

15 Și voi, cei care locuiți în Mareșa [477], știți aceasta :

De asemenea, voi trimite pe cineva care va lua în stăpânire bunurile tale,

și slava lui Israel - conducătorii lui - se va ascunde în Adulam [478] .

16 Radați-vă toți capetele.

semnul durerii va fi pentru copii [479] ,

copiilor voștri iubiți, -

devin ca acel vultur

(cu capul său chel) -

Copiii vor fi luați de la voi în captivitate.

Intențiile omului și ale lui Dumnezeu

2 Vai de cei ce urzesc nelegiuirea,

cine se duce la culcare cu gânduri de ticăloșie!

Se grăbesc să o facă dimineața,

până la urmă, este în puterea lor!

2 Când văd ogorul altuia , îl iau în mâinile lor,

Dacă le place o casă , și-o vor însuși și ei;

vor lua nu doar casa, ci și pe proprietarul ei [480] ,

îi va lipsi pe toți cei care locuiau acolo de moștenirea lor.

3 De aceea, așa vorbește Domnul: „Să știți aceasta:

Am conceput o nenorocire pentru această generație –

Îți voi pune un jug pe care nu-l vei putea scoate,

și vei uita de aroganță –

ce vremuri rele vor fi acelea!

4 Atunci își vor bate joc de tine,

vor începe să urle jalnic și să se vaie, batjocorind:

„Suntem complet ruinați:”

Domnul a dat moștenirea poporului meu în mâinile altora!

Cum se va întoarce la mine?

„Câmpurile noastre sunt împărțite între dușmani [481] .”

5 Și atunci nu va mai rămâne nimeni

în întreaga comunitate a Domnului,

care ți-ar aloca pământul prin tragere la sorți.

Profeți falși

6 „Încetați să mai proroci!”, îmi zic profeții lor.

Nici să nu pomenești!

Nicio rușine să nu ne cadă pe cap!

7 O, casa lui Iacov, cum pot ei să spună astfel de lucruri?

Ar putea fi din cauza avertismentelor profetului?

Se va epuiza răbdarea Domnului?

Așa acționează El?

El Însuși spune :

„Cuvintele mele sunt spre folosul celor,”

care merge drept.

8 Dar poporul meu s-a ridicat ca un dușman,

și asupra cui - asupra propriilor lor săraci oameni!

Ești gata să smulgi atât pelerina, cât și cămașa de la orice trecător,

care nici măcar nu se gândește să se certe cu tine [482] .

9 Voi izgoniți văduvele [483] și poporul Meu din casele lor plăcute;

îți privezi copiii de moștenirea lor [484] b .

10 Pleacă de aici!

Nu te așteaptă pacea în acest loc -

Totul aici este profanat și complet degradat.

11 Căci, dacă vine aici vreun vorbăreț,

vânt și începe să vorbească:

„Voi predica despre beneficiile vinului și ale băuturilor tari”

Acesta este genul de predicator pe care și l-ar dori acești oameni!

Promisiunea eliberării

12 Vă voi aduna, vă voi aduna pe toți, urmași ai lui Iacov!

Cu siguranță voi întoarce restul Israelului!

Și atunci veți fi cu toții împreună cu Mine, ca oile într-o stână [485] a ,

ca o turmă în mijlocul pășunii –

veți fi din nou nenumărați [486] b .

13 Nimitorul va merge înaintea lor,

Se vor elibera din captivitate și vor trece prin porțile libertății .

Împăratul lor va merge înaintea lor, iar Domnul va fi în fruntea lor!”

Acuzarea conducătorilor și profeților lui Israel

3 Atunci am zis, transmițând cuvintele Domnului :

„Ascultați acum, căpetenii ale urmașilor lui Iacov,

conducătorii casei lui Israel,

Nu depinde cumva de tine să-ți pese de dreptate? Dar vai!

2 Tu urăști binele, dar iubești răul!

Îmi jupuiești poporul de vii.

și să-i smulgă carnea de pe oase.

3 Voi, poporul meu, veți mânca,

după ce l-ai jupuit, i-ai zdrobit oasele,

cum îl tai pentru boiler,

tăind carnea pentru friptură."

4 Și m-am gândit la vremea aceea ,

când strigă către Domnul pentru ajutor,

dar El nu le va răspunde,

le va ascunde fața Lui –

atât de dezgustătoare sunt faptele lor.

5 Și iată ce spune Domnul despre acei profeți:

care duc pe poporul Meu în rătăcire,

„Le promiți pace celor ce te hrănesc,

și asupra celor care îți refuză acest lucru,

gata de război!

6 De aceea nu veți avea nicio viziune noaptea,

nicio predicție la amurg -

Soarele va apune pentru profeți,

și chiar ziua se va întuneca pentru ei!

7 Văzătorii vor fi rușinați,

umiliți sunt ghicitorii,

toți își vor acoperi fețele cu mâinile de rușine [487] ,

„căci n-au niciun răspuns de la Dumnezeu!”

8 Cât despre mine, sunt plin de putere și de Duhul Domnului,

plin de sete de dreptate și curaj ,

ca să-i facă pe Iacob conștient de fărădelegile sale,

Către Israel - despre păcatele sale.

9 Acum, ascultați, căpetenii ale urmașilor lui Iacov,

conducătorii casei lui Israel -

voi, cei care respingeți dreptatea

și distorsionând tot ceea ce este adevărat [488] !

10 Voi, care zidiți Sionul cu sânge,

și pe răutate - Ierusalim!

11 Bătrânii acestei cetăți execută judecăți nedrepte pentru mită,

preoții predau Legea contra cost,

și profeții prorocesc pentru argint,

referindu-se la Domnul .

„Domnul este întotdeauna cu noi!”, spun ei.

Nicio nenorocire nu se va abate asupra noastră!

12 De aceea, din pricina voastră, Sionul va fi arat ca un câmp,

Ierusalimul va deveni o grămadă de pietre,

iar Muntele Templului era un pustiu năpădit de copaci.

Înălțarea viitoare a Sionului

4 Când vor veni zilele de pe urmă,

muntele pe care se află Templul [489] Domnului,

va deveni principalul dintre toți munții

și se va ridica deasupra dealurilor -

și toate semințiile vor curge spre ea,

2 Multe națiuni se vor năpusti acolo,

vorbind cu bucurie :

„Să ne suim la muntele Domnului,

la Templul Dumnezeului lui Iacov.

El ne va arăta cărările Sale,

și vom umbla pe căile Lui.”

Căci din Sion învățătura Lui va fi vestită [490] ,

din Ierusalim - cuvântul Domnului.

3 El va face o judecată dreaptă între popoare,

disputele multor națiuni, atât puternice, cât și îndepărtate - vor fi rezolvate [491] a ;

își vor făuri săbiile în fiare de plug [492] b ,

sulițe - în cuțite de grădină,

națiunile nu vor mai ridica sabia unele împotriva altora

și arta războiului va fi condamnată uitării.

4 Fiecare va sta sub vița lui,

sub smochinul său -

și nu va fi nimeni de care să se teamă.

Domnul oștirilor a vorbit cu gura Lui.

5 Oricât de credincioase ar fi celelalte neamuri zeilor lor,

Îl vom urma cu credință pe Domnul [493] Dumnezeul nostru,

în vecii vecilor.

6 „În ziua aceea cea mare ”, zice Domnul,

Voi aduna pe cei șchiopi, voi chema laolaltă pe cei exilați

și pe cei pe care i-am aruncat în suferință.

7 Voi face din cei șchiopi rămășița mea ;

cei respinși [494] vor deveni un popor puternic;

și va domni peste ei

Domnul este pe Muntele Sionului de acum și pentru totdeauna.”

8 Cât despre tine,

un turn de veghe printre turmele lui Israel ,

cetățeața fiicei Sionului [495] ,

îți vei recăpăta fosta stăpânire,

împărăția fiicei Ierusalimului.

9 De ce strigi atunci acum?

Sau a dispărut regele vostru?

Ți-a căzut consilierul?

Sau te-au cuprins durerile ca pe o femeie în naștere?

10 Vei mai trebui să te zvârcolești în durerile nașterii, fiică a Sionului,

și țipă de durere ca o femeie în naștere,

va trebui să părăsești orașul

și să trăiască într-un câmp deschis,

și apoi să ajungă la Babilon.

Dar acolo vei găsi în sfârșit mântuirea –

Domnul te va izbăvi din mâinile vrăjmașilor tăi.

11 Multe neamuri s-au adunat astăzi împotriva ta,

Îți doresc lucruri rele:

„Fie ca murdăria să cadă peste ea,

ca să ne putem bucura de Sion!”

12 Dar ei nu cunosc gândurile Domnului,

nu înțeleg intențiile Lui,

și totuși i-a adunat ca pe snopi în arie.

13 Scoală-te, fiica Sionului, și treieră-i!

Îți voi da coarne de fier pentru asta.

și îți voi da copite de cupru.

Vei zdrobi întunericul neamurilor

și veți dedica Domnului [496] prada lor,

Vei da toată bogăția lor Domnului întregului pământ!

5 Adună-ți armata acum [497] a ,

orașul este înconjurat de dușmani [498] b – suntem asediați;

Judecătorul [499] lui Israel va fi lovit peste obraz cu o trestie .

Promisiunea Domnului din Betleem

2 „Și tu, Betleeme Efrata,

mic cum ești printre celelalte orașe ale Iudeii [500] ,

ci din tine va ieși El, prin voia Mea,

Cine va domni în Israel?

„Originea Lui este din vremuri străvechi, din veșnicie”

spune Domnul .

3 De aceea, copiii lui Israel vor fi lăsați doar pentru o vreme,

până când mama naște

iar frații supraviețuitori care au rămas în captivitate nu se vor mai întoarce la ei .

4 Conducătorul lui Thoth, când apare,

va avea grijă de ei ,

așa cum un bun păstor va avea grijă,

cu puterea venind de la Domnul,

din numele măreț al Domnului Dumnezeului Său;

și atunci vor trăi în siguranță ,

căci măreția Lui va fi cunoscută în toate țările pământului,

5 și El va aduce pace [501] a .

Restaurarea rămășițelor și eradicarea idolatriei

Când Asiria invadează țara noastră

și vor călca în picioare cetățile noastre,

vom pune șapte păstori împotriva ei

și opt [502] 6 persoane de origine princiară.

6 Vor cuceri Asiria prin sabie

și la marginea lui vor domni în țara [503] lui Nimrod.

El ne va mântui de asirieni,

când vor invada țara noastră,

ne va călca în picioare granițele.

7 Și va fi o rămășiță a lui Iacov

în mijlocul multor națiuni,

ca roua de la Domnul,

ca o ploaie torențială pe pajiști –

Nici unul, nici celălalt nu depinde de o persoană

și nu așteaptă ordine de la muritori.

8 Rămășița lui Iacov va fi printre neamuri ,

în mijlocul multor națiuni,

ca un leu printre animalele pădurii,

ca un leu tânăr printre turmele de oi:

se va năpusti, va călca în picioare, va sfâșia –

și nimeni nu te va salva de asta .

9 Mâna ta, Israele , va fi ridicată împotriva dușmanilor tăi,

toți dușmanii tăi vor fi nimiciți.

10 „Dar aceasta se va întâmpla în ziua aceea,

Domnul avertizează, -

Îți voi nimici toți caii,

Îți voi distruge carele de luptă,

11 Voi distruge cetățile țării tale,

Îți voi distruge toate cetățile;

12 Voi nimici vrăjitoria de care te agăți,

și nu veți mai avea ghicitori;

13 Voi distruge idolii voștri ciopliți

și stâlpi sacri,

ca să nu te mai închini

lucrările mâinilor Sale;

14 Dumbravele tale, dedicate Așerei,

Îți voi tăia pe fiecare în parte,

orașele voastre, pângărite de idolatrie ,

Te voi distruge.

15 Răzbunarea Mea va fi aprigă asupra neamurilor,

"împotmolit în nesupunere!"

Judecata Domnului asupra lui Israel

6 Luați aminte la ce spune Domnul!

„Ridică-te și vorbește în apărarea ta,”

Dealurile și munții să-Ți audă glasul.

2 Și voi, munților, ascultați de Domnul,

El are un proces cu oamenii lui .

Ascultați și voi, temelii veșnice ale pământului,

Domnul judecă pe poporul Său,

El mustră pe Israel:

3 „Ce ți-am făcut rău, poporul Meu?

Cu ce te-am împovărat? Răspunde!

4 Sau prin faptul că te-a scos din Egipt,

din sclavie [504] a eliberat [505] b

și i-a însărcinat pe Moise, Aaron și Miriam să vă conducă?

5 Adu-ți aminte, poporul meu, de sfatul rău al lui Balak, regele Moabului,

așa cum a făcut mai târziu Balaam, fiul lui Beor [506] a ;

și ce s-a întâmplat cu tine de la Sitim până la Ghilgal [507] b ,

„Atunci vei înțelege ce am făcut pentru mântuirea ta.”

6 Dar cu ce mă voi înfățișa înaintea Domnului,

Cum mă pot închina Dumnezeului Preaînalt?

Să mă îndrept oare spre El cu arderi de tot,

Să sacrific viței de un an ?

7 Are nevoie Domnul de mii de berbeci?

sau nenumărate fluxuri de petrol?

Să-mi dau oare întâiul născut ca jertfă pentru o nelegiuire,

carne și sânge [508] – pentru păcatul meu?

8 El ți-a arătat, omule, ce este binele.

și ce așteaptă Domnul de la tine:

pentru ca în acțiunile tale să ții întotdeauna de dreptate,

i-a tratat pe toți cu dragoste [509] și

și ai trăit cu smerenie, în comuniune constantă cu Dumnezeul tău [510] .

9 Și iată, glasul Domnului a tunat peste cetate!

(Tot cel înțelept să-l asculte,

care venerează numele [511] Domnului Tău) :

„Plecați-vă înaintea toiagului, ascultați-l”

și Celui care a întemeiat-o! [512] b

10 Pot să uit [513] comorile ,

adunați în casa celui rău din cauza răutății,

sau despre măsura [514] b , pentru înșelarea celui redus

și pentru asta blestemat de oameni?

11 Pot să justific

un om [515] cu cântar fals,

cu greutățile greșite în geantă?

12 Toți bogații din cetate îi asupresc cu cruzime pe săraci ,

iar locuitorii orașului tău [516] trăiesc doar prin înșelăciune,

minciunile sunt pe buzele lor.

13 De aceea am început să trimit necazuri asupra voastră,

pentru păcatele tale a început să te distrugă.

14 Veți mânca, dar mâncarea nu vă va fi de niciun folos,

o foame nesățioasă te va chinui [517] ;

Vei încerca să-l amâni, dar nu-l vei salva,

și chiar dacă o păstrezi, o voi da celui ce vine cu sabia.

15 Semăni, dar nu vei secera;

Vei zdrobi untdelemnul din măsline, dar nu te vei unge cu el;

Vei storce strugurii, dar nu vei bea vinul.

16 Tu urmezi îndemnurile lui Omri

și obiceiurile tuturor urmașilor lui Ahab [518] a –

Acționezi conform sfaturilor lor malefice .

Așadar, vă voi prezenta un exemplu înfricoșător:

locuitorii orașului tău vor deveni de râs,

va experimenta ocara altor națiuni [519] b ».

Lamentația Profetului pentru oameni

7 Am căzut în deznădejde!

Arată ca cineva care a ieșit să culeagă fructe de vară,

când li se termină recolta și viile sunt goale;

când nu se găsește niciun ciorchine de struguri,

nu sunt primele smochine care îmi plac atât de mult.

2 Așadar, poporul credincios Domnului [520] nu se mai găsește în țară,

nu avea să mai rămână niciun om cinstit [521] ;

Toată lumea pândește și tânjește după sânge ,

El încearcă să-și îndrumeze fratele într-o capcană.

3 Nu duc lipsă de abilități pentru a face rău:

fiecare șef și judecător cere mită,

oamenii nobili le dictează capriciile lor -

și ei, fără cea mai mică rușine , distorsionează adevărul !

4 Chiar și cel mai bun dintre ei este ca un tufiș spinos,

și cel mai cinstit e mai rău decât un gard viu de spini.

Dar Ziua, prezisă de profeții păzitori ,

Ziua răzbunării vine cu siguranță –

atunci poporul acesta va fi confuz!

5 Nu te încrede într-un prieten,

Nu te baza pe cineva apropiat

și nu fi sincer nici măcar cu unul,

care stă lângă tine, agățat de tine.

6 Căci chiar și un fiu își necinstește tatăl,

fiica se răzvrătește împotriva mamei sale,

noră versus soacră,

iar cele domestice sunt dușmanii omului.

7 Cât despre mine, mă voi încrede numai în Domnul,

Îl voi aștepta pe Dumnezeu, Mântuitorul meu –

Dumnezeul meu mă va auzi!

Israelul se va ridica din nou

8 E prea devreme să vă bucurați de mine, dușmanii mei [522] !

Chiar dacă cad, mă voi ridica și eu,

dacă s-ar întâmpla să fiu în întuneric,

Domnul este lumina mea!

9 Păcătuind împotriva Domnului,

Voi purta greutatea mâniei Lui,

până când El va lua în considerare cazul meu

și nu-L va apăra la judecată [523] .

El mă va călăuzi spre lumină,

Voi vedea dreptatea Lui.

10 Și dușmanii mei vor vedea și ei aceasta,

cei care se vor acoperi de rușine

care mi-a zis: „Unde este Domnul Dumnezeul tău?”

Voi vedea cu ochii mei,

când sunt călcați în picioare ca praful de pe stradă.

11 Va veni ziua când tu, Ierusalime , vei începe ,

să-ți construiești din nou zidurile,

vei începe să-ți extinzi granițele [524] .

12 În ziua aceea, oameni vor veni la tine de pretutindeni ,

vor veni mulțimi din Asiria și din cetățile Egiptului,

din Egipt până la Eufrat [525] vor veni ,

din toate mările și din fiecare munte.

13 Dar țara voastră va rămâne pustie.

pentru locuitorii săi, pentru faptele lor.

Rugăciune și laudă

14 Hrănește-ți poporul,

ghidează cu undița ta

oile moștenirii Tale, Doamne ,

cei care trăiesc singuri în tufișuri sălbatice.

Să pască pe Carmel [526] ,

în Basan, în Galaad, ca în vremurile de demult.

15 „Ca în zilele exodului din robia egipteană,

„Voi arăta minunile Mele lui Israel”, a răspuns Domnul .

16 Neamurile vor vedea aceasta și se vor rușina,

își vor pierde toată puterea,

își vor acoperi gura cu mâinile,

urechile lor vor deveni surde,

17 Vor linge praful ca șerpii,

ca niște creaturi care se târăsc pe pământ;

se vor târî din ascunzătorile lor tremurând

Să-L întâlnim pe Dumnezeul nostru, Domnul,

temându-se de Tine.

18 Există oare un dumnezeu ca Tine,

Cine ar ierta vina

și a iertat păcatele rămășiței moștenirii Sale?

Nu ții mânie în inimă ,

Îți place să arăți milă!

19 Domnul va avea din nou milă de noi,

fărădelegile noastre vor fi călcate în picioare de El,

El va arunca toate păcatele noastre în adâncurile mării . [527]

20 Arată credincioșia Ta [528] lui Iacov și îndurarea Ta față de Avraam,

așa cum ai jurat odinioară părinților noștri!

CARTEA PROFETULUI NAHUM

Domnul este îndelung răbdător și puterea Lui este mare, dar El nu va renunța niciodată.

pedeapsă dreaptă pentru cei vinovați (1:3).

Cartea lui Naum este una dintre cele două cărți ale Profeților Minori, care se concentrează asupra soartei orașului Ninive, capitala marelui Imperiu Asirian, care a ținut mult timp în frică toate națiunile din jur. În secolul al VIII-lea î.Hr., după ce Iona a predicat, locuitorii orașului Ninive s-au pocăit, iar Dumnezeu i-a cruțat, așa cum aflăm din aceeași Carte a lui Iona. Dar în Cartea lui Naum, scrisă în secolul al VII-lea î.Hr., întâlnim un al doilea profet, pe care Dumnezeu l-a îndemnat să-i cheme din nou pe locuitorii aceluiași oraș, unde răutatea și atrocitățile scandaloase domniseră din nou. Trist este că de data aceasta ninivitenii au ignorat avertismentele profetului. Dacă cartea lui Iona vorbește despre măreția milei lui Dumnezeu, atunci vechiul poem al lui Naum este un avertisment teribil pentru cei aflați la putere că judecata îi așteaptă pe toți și o amintire

a puterii supreme a lui Dumnezeu asupra fiecărei națiuni și a fiecărui conducător, asupra fiecărei tiranii și despotism care calcă în picioare libertatea și demnitatea omului creat de Dumnezeu.

Nu se știe nimic despre profetul Naum, autorul acestei cărți, cu excepția faptului că era din satul Elkosh, a cărui locație exactă nu a fost determinată cu certitudine. Totuși, întrucât Naum menționează distrugerea Tebei, care a avut loc în 663 î.Hr. și prezice căderea Ninivei, care a avut loc în 612 î.Hr., este rezonabil să spunem că cartea lui Naum a fost scrisă între aceste două date. Cel mai probabil, acest lucru s-a întâmplat în anii douăzeci ai secolului al VII-lea, deoarece Naum vorbește despre căderea Tebei ca despre un eveniment care s-a întâmplat cu mult timp în urmă. Se poate presupune că cartea a fost scrisă în orașul Elkosh (în Iudeea), unde s-a născut profetul.

Ce prezență de spirit trebuie să fi avut profetul din Iudeea pentru a lansa o provocare atât de decisivă: să denunțe cu severitate monarhia asiriană, care ruinase și trimisese în exil poporul ei frate, israeliții. Iudeea fusese deja salvată o dată datorită grijii speciale a lui Dumnezeu. Dar în zilele lui Naum, asirienii s-au întors în Iudeea și au subjugat-o din nou. Conform mărturiei din a doua Carte a Cronicilor (33:11), asirienii l-au luat în captivitate pe regele Manase al Iudeii – în lanțuri, cu un inel în nas.

Puțini și-au putut păstra calmul în fața unei forțe atât de brutale. Naum se distingea prin sobrul său curaj și neînfricare. Acest lucru nu este surprinzător, căci el cunoștea o putere mai mare – tăria lui Dumnezeu, care este „încet la mânie” (1:3), dar a cărui mânie dreaptă se revarsă ca lava și de a cărui mânie se spulberă stâncile (1:6).

Ce curaj a fost necesar pentru a prezice înfrângerea și prăbușirea completă a celei mai mari puteri a acelor vremuri! Este demn de remarcat faptul că vocea lui Naum în această carte nu este pur și simplu neînfricată: profetul le vorbește celor pe care îi mustră ca și cum le-ar citi o propoziție, căci știe că Dumnezeu nu-i lasă nepedepsiți pe răufăcători (1:2). O privire superficială asupra cărții lui Naum îl poate duce pe cititor la impresia greșită că profetul din Vechiul Testament este obsedat de un singur mesaj - distrugerea Ninivei, pe care probabil o urăște personal. Dar o cufundare mai profundă în text duce la înțelegerea faptului că Naum gândește și predică cu viziune spirituală și dintr-un context mai larg, în care păcatele lui Israel sunt condamnate la fel de puternic ca păcatele dușmanilor săi. Cuvântul profetului nu a fost menit să provoace ură față de Ninive. Nu, profetul le spune ascultătorilor și cititorilor săi (atât în propria tabără, cât și în tabăra dușmanilor săi) că, dacă Dumnezeu nu ar fi cerut socoteală unui popor înecat în violență flagrantă, jaf și crimă, El nu ar fi fost un Dumnezeu al dreptății și al bunătății.

Conținutul principal al cărții

Judecata asupra Ninivei 1:1–15

Soarta orașului Ninive 2:1–3:19

1 Profeția [529] despre Ninive. Cartea viziunilor [530] a lui b Naum din Elkoș.

Căderea Ninivei

2 Domnul este un Dumnezeu care așteaptă devotament neîmpărțit față de Sine [531] ,

dar El este și Dumnezeul pedepsei,

Domnul este aspru și exigent, iar mânia Lui este puternică.

Domnul îi pedepsește pe cei ce I se împotrivesc

și își revarsă mânia asupra dușmanilor săi.

3 Domnul este îndelung răbdător [532] și puterea Lui este mare,

dar El nu va ceda niciodată

pedeapsă justă a părții vinovate .

În furtună și vârtej El merge,

și praful se învârte sub picioarele Lui [533] b .

4 El va amenința că râurile vor seca și mările vor seca,

Basanul și Carmelul se vor ofili,

și verdeața [534] Libanului se va ofili.

5 Munții tremură înaintea Lui,

și dealurile se topesc și se scurg [535] ,

înaintea feței Sale se ridică pământul

și întreaga lume cu toți cei care locuiesc în ea.

6 Cine poate sta înaintea mâniei Lui?

Cine poate rezista mâniei Lui aprinse?

Mânia Lui curge ca un râu de lavă,

Înaintea Lui se fărâmițează stâncile.

7 Bunule Doamne ! [536]

El este un refugiu sigur în ziua necazului.

El cunoaște și mântuiește pe cei ce se încred în El,

8 și asupra adversarilor [537] El va aduce un potop devastator

și nu se vor retrage până nu vor coborî în întunericul mormântului ! [538] b

9 Orice plănuiește cineva împotriva Domnului [539] ,

El va transforma totul în nimic,

Nimeni nu se va ridica împotriva Lui a doua oară.

10 Ca niște spini, ei sunt împletiți [540] ,

ca niște beți vi care s-au îmbătat -

ci vor fi măturate ca miriștea.

11 Tu ești, Ninive. cea care l-ai născut

oricine plănuiește răul împotriva Domnului,

consilierul celor răi [541] .

12 Așa vorbește Domnul:

„Să fie puternici [542] și , să fie mulți –

ca iarba , vor fi cosite [543] b și vor pieri.

Și asupra ta, Iudeea , deși am adus suferință înainte, ,

Nu voi mai face asta.

13 Voi sfărâma jugul asirienilor astăzi care este astăzi peste voi,

și îți voi rupe lanțurile.”

14 Iată ce a hotărât Domnul cu privire la tine, Ninive. :

„Nu vei avea moștenitori, numele tău va fi uitat [544] și ,”

Îți voi zdrobi idolii turnați și ciopliți,

ce se află în templele zeilor voștri,

și îți voi pregăti un mormânt,

căci ești neînsemnat [545] b ».

15 Iată, cu vești bune, cu vești de pace,

mesagerul coboară din munți,

se poate auzi dejaPașii lui

Sărbătorește, Iudeea, sărbătorile tale,

Îndeplinește-ți jurămintele!

Cei răi nu vor mai invada granițele tale -

vor fi complet exterminați!

Distrugerea orașului Ninive este prezisă

2 Iată, nimicitorul este deja la ușa ta, Ninive [546] și !

Întăriți-vă apărarea, păziți drumurile,

Fii pregătit [547] b , adună-ți toate puterile!

2 (Căci Domnul va da înapoi slava lui Iacov,

precum este măreția lui Israel, -

popoare care au fost lipsite de tot de către distrugători,

Nu și-au cruțat nici măcar vița de vie.)

3 Scuturile războinicilor zdrobitorilor tăi sunt roșii ca sângele,

Războinicii lui sunt îmbrăcați în purpură;

carele blindate strălucesc în soare [548]

în ziua în care sunt pregătiți de luptă este pusă la încercare,

și războinicii dușmanului tău își scutură sulițele.

4 Carele lor năvălesc deja ca un vârtej pe străzi,

grăbindu-se în toate direcțiile prin piețe;

Sunt ca niște torțe și sclipesc ca fulgerul.

5 Conducătorul Asiriei își cheamă comandanții,

ei merg, poticnindu-se,

și apoi aleargă spre zidul orașului, dar e prea târziu –

Inamicul a instalat scuturi de asediu !

6 Porțile râului se deschid –

Palatul a fost distrus de un râu teribil !

7 Totul este hotărât dinainte: Ninive va fi pustie !

Sclavele ei au fost luate în captivitate –

gem ca niște turturele,

și își bat în piept de disperare.

8 Ninive este ca un baraj rupt,

din care țâșneau șiroaie de apă.

„Stați-vă, stați-vă!”, strigă ei către locuitori,

dar niciunul dintre ei nu se întoarce.

9 Se aud alte voci : „Jefuiește, jefuiește,

ia argintul și aurul!

Sunt multe lucruri bune aici

și tot felul de bijuterii!"

10 Și Ninive a căzut -

jefuit, jefuit, distrus!

Inimile îngheață de frică,

genunchii tremură, corpul tremură

și o paloare mormântală pe fețele tuturor [549] .

11 Unde este acum bârlogul leului?

și un loc de hrănire [550] pentru puii de leu,

unde leul și leoaica au mers cu puii lor,

și nimeni nu i-ar fi putut deranja?

12 Unde este leul care sfâșia prada,

hrănindu-și puii,

că, de dragul leoaicei, și-a strangulat victima,

și-a umplut bârlogul cu carne însângerată,

bucăți din această pradă - refugiul tău?

13 „Să știi, dar, că vin împotriva ta”, zice Domnul oștirilor, „îți voi arde carele până le voi preface în cenușă și sabia îți va doborî puii de leu. Nu-ți voi lăsa nicio pradă pe pământ și nimeni nu va mai auzi glasul mesagerilor tăi.”

Muntele Ninive

3 Vai de cetatea care s-a pătat cu sânge,

extrem de trădător, plin de bunuri furate -

fără pradă cel ce nu poate trăi!

2 Biciul pocnește, roțile huruie –

Caii galopează, carele se întrec!

3 Călăreții se năpustesc,

săbiile strălucesc, sulițele sclipesc!

Peste tot sunt morți, grămezi de cadavre,

Morții sunt nenumărați,

nu poți face un pas fără să te împiedici de ele!

4 „Pentru desfrâul tău sofisticat,

pentru că ești o prostituată, care seduce cu iscusință

și priceput în vrăjitorie,

a reușit să seducă [551] neamurile cu desfrânarea ei

și prin vrăjitorie - multe triburi ,

5 Îți voi răsplăti [552] :

Îți voi ridica tivul peste față –

să vadă neamurile goliciunea ta,

și regate - ce rușine vă este! -

așa este cuvântul Domnului oștirilor.

6 Voi arunca cu pământ în tine

și, după ce te-am făcut de rușine, te voi pune în văzul tuturor .

7 Atunci toți cei care te văd,

se va retrage, va fugi, spunând:

„Ninive este devastată! O va jeli cineva?”

Și nu va fi nimeni care să te mângâie.”

8 Ești tu mai bun decât Teba? [553] ,

orașe de pe Nil?

Era apă peste tot în jurul lui,

Abisul era un puț pentru el,

Marea i-a servit drept protecție.

9 Teba, Cuș și Egipt au servit ca întăriri,

nerefuzând niciodată nimic.

Aliații lor [554] erau atât Put, cât și Libya.

10 Dar din cetatea aceea i-au trimis și pe toți în exil,

invadatorii l-au luat în captivitate ;

bebelușii acolo pe străzi și piețe

capetele li s-au zdrobit de stânci ,

dușmanii i -au tras la sorți pe oamenii faimoși ,

și au luat cu ei nobilimea orașului în lanțuri.

11 Așadar, tu, Ninive , vei bea paharul mâniei ,

până când și tu vei fi învins,

Vei încerca, de asemenea, în zadar să te ascunzi de inamic.

12 Cetățile tale sunt ca niște smochini,

pe care fructele sunt prea coapte:

Scutură-le și îți vor cădea în gură!

13 Privește-ți războinicii,

Sunt la fel de slabe ca femeile.

Porțile tale se vor deschide singure pentru dușmanii tăi –

focul le va mistui fulgerele puternice .

14 Fă-ți provizii de apă pentru timpul asediului,

Întărește-ți cetățile cât poți,

călcați lutul în picioare, frământați soluția,

Ține-ți mâinile ocupate, pregătește cărămizile!

15 Dar focul te va mistui,

și sabia va nimici,

precum lăcustele distrug totul.

Mărește numărul apărătorilor tăi

la fel de repede cum se înmulțesc lăcustele

sau hoarde de alte insecte vorace.

16 Negustorii tăi s-au înmulțit,

decât stelele de pe cer, sunt ca niște lăcuste tinere –

ea va lepăda și va zbura,

Au doar propriile gânduri în minte .

17 Și gărzile tale sunt ca lăcustele,

și să știi - un roi de muște:

e frig - stau pe perete,

și soarele îi va încălzi - vor zbura,

și nimeni nu va ști unde s-au dus.

18 Păstorii poporului tău au adormit ,

nobilimea ta a murit pentru totdeauna, o, conducător asirian,

așa că oamenii s-au împrăștiat în toate direcțiile, peste munți și văi,

și nu este nimeni care să-l colecteze.

19 Nimic nu-ți poate vindeca rana,

boala ta este fatală;

Toți cei care aude despre ghinionul tău te aplaudă.

Și pe bună dreptate: cine n-a suferit?

din cruzimea ta irezistibilă?!

CARTEA PROFETULUI HABACUC

Chiar dacă smochinul n-ar înflori, chiar dacă vița n-ar mai fi rod, chiar dacă măslinul ar rămâne neroditor, chiar dacă nu ar mai fi seceriș în câmp, chiar dacă turmele n-ar mai fi în staul și nici vitele în staulele mele, eu mă voi bucura în Domnul și mă voi veseli în Dumnezeul mântuirii mele! (3:17, 18)

Cartea lui Habacuc este unică printre cărțile profetice prin faptul că nu conține predicții adresate direct Israelului. Mai degrabă, este un dialog între profet și Dumnezeu. Habacuc se ceartă cu Cel Atotputernic despre căile lui Dumnezeu, care i se par profetului nu numai de neînțeles, ci și nedrepte (1:2-4). După cum au remarcat pe bună dreptate cercetătorii, în această privință, Cartea lui Habacuc reflectă Cartea lui Iov. Răspunsul lui Dumnezeu, pe care îl găsim în primul și al doilea capitol, l-a impresionat atât de mult pe Habacuc încât cartea sa, care a început cu întrebări și lamentări, se încheie cu triumful credinței. Versetele finale ale celui de-al treilea capitol conțin unul dintre cei mai inspirați psalmi din Biblie (3:17-19).

Se știu puține lucruri despre Habacuc, cu excepția faptului că a fost contemporan cu Ieremia și a avut o credință vie, adânc înrădăcinată în bogata moștenire spirituală a lui Israel. Cercetătorii cred că a fost un levit care a participat la cântările din Templu. Se pare că a fost considerat în mod popular un profet, deoarece titlul cărții menționează acest lucru ca fiind un fapt binecunoscut. Habacuc în ebraică poate însemna „În îmbrățișarea lui Dumnezeu” sau, așa cum sugerează Ieronim, „Îmbrățișând Esența Dreptății Divine”.

Habacuc a profețit în perioada căderii Ninivei (612 î.Hr.) și a ascensiunii Imperiului Neobabilonian. (Unii cercetători datează activitățile sale în anii 714–700 î.Hr.) Până în anul 605 î.Hr., armatele Asiriei și Egiptului au fost învinse de babilonieni în bătălia de la Carchemiș. Zilele Regatului lui Iuda erau numărate - Babilonul își extindea rapid stăpânirile. Moartea regelui iudeu Iosia în 609 î.Hr. a pus capăt reformelor sale religioase.

Se părea că răul triumfa cu impunitate atât în Iudeea, cât și dincolo de granițele ei. Dar în acest moment, neînfricatul Habacuc, mișcat de Duhul lui Dumnezeu, și-a ridicat glasul împotriva violenței, fărădelegii și nedreptății. El a fost unul dintre acei profeți care au pus întrebări nu numai oamenilor, ci și lui Dumnezeu Însuși. Habacuc vrea să înțeleagă: „De ce rămâne nepedepsit răul săvârșit în Iudeea?" De asemenea, este chinuit de întrebarea: „Cum poate un Dumnezeu drept să-și pedepsească poporul ales cu ajutorul babilonienilor răi?"

Răspunzând, Dumnezeu deschide ochii profetului către două perspective inevitabile. În primul rând, fiecare, mai devreme sau mai târziu, culege ceea ce a semănat: pedeapsa mândrului Babilon va fi aceeași distrugere pe care a adus-o altor națiuni (2:13). În al doilea rând, indiferent cât durează timpul necazurilor, judecata inevitabilă și dreaptă a lui Dumnezeu va fi dusă la îndeplinire, El va acorda mântuirea celor credincioși, voia Lui va fi descoperită și „...pământul va fi plin de cunoașterea slavei Domnului, așa cum apele acoperă marea" (2:14).

În capitolul al treilea al cărții sale profetice, Habacuc a arătat cu acuratețe psihologică cum, în comunicarea cu Dumnezeu, nu mai rămânea loc în inima sa agitată pentru plângeri și lamentări – aceasta era plină de bucurie și de o dorință nepotolită de a-L glorifica pe Dumnezeu în orice vicisitudini ale văii pământești a vieții. Profetul nu explică de ce se întâmplă răul în lume. Dar, în același timp, el proclamă cu o încredere neclintită: „Nenorocirea îl așteaptă pe cel ce zidește o cetate pe sânge", „Domnul este Stăpânul", El vede și știe totul. Răul se îndreaptă spre scopul său logic – autodistrugerea, iar judecățile drepte ale lui Dumnezeu (3:12, 13) se împlinesc la timp, în ciuda aparentelor întârzieri (2:3). Planul lui Dumnezeu pentru om și voința Sa sunt perfecte. Se apropie timpul când manifestările iubirii divine, sfințeniei, puterii și măreției (numite slava lui Dumnezeu) vor umple pământul (3:2, 3). Când trece prin încercări de foc, o persoană poate găsi sprijin doar în încrederea deplină și necondiționată în Dumnezeu: „Iată omul mândru , nu este dreptate în sufletul lui, dar omul drept va trăi prin credința lui" (2:4). Aceste cuvinte ale răspunsului lui Dumnezeu către Avvakum au devenit înaripate, reprezintă ideea principală a cărții sale și exprimă experiența vie atât a lui Avvakum însuși, cât și a nenumăratelor mulțimi de cei care îi urmează exemplul în epoca Noului Testament (Romani 1:17; Galateni 3:11; Evrei 10:38).

Conținutul principal al cărții

Întrebările lui Habacuc și răspunsurile Domnului 1:1–2:5

Soarta celor răi 2:6–20

Rugăciunea lui Habacuc 3:1–19

1 Profeția [555] dată profetului Habacuc într-o viziune.

Prima întrebare a profetului adresată Domnului

2 „Doamne, cât timp mai trebuie să strig după ajutor,

și nu auzi?

Strig către Tine din cauza violenței,

și Tu nu salvezi.

3 De ce ai îngăduit aceasta,

ca să pot vedea acest rău

și s-a uitat la nenorocire?

Văd violență și jaf înaintea ochilor mei,

Vrăjmășia și discordia cresc.

4 De aceea, legea nu are putere,

și nu există nicio modalitate pentru instanța competentă de a proceda,

căci ticălosul îl intimidează [556] pe omul cinstit –

De aceea, sentința este nedreaptă."

Primul răspuns al Domnului

5 „Privește neamurile din jurul tău

și uită-te cu atenție - vei fi uimit,

căci ceea ce se întâmplă acum te va uimi,

n-ai crede asta,

Dacă ți-ar fi spus cineva despre asta!

6 Iată, îi ridic pe caldeeni [557] a –

un popor nemilos și frenetic [558] b ,

vor umbla pe pământ de la un capăt la altul,

acaparând sate care nu le aparțin.

7 Acest popor este înfricoșător și provoacă frică,

dreptate pentru sine, putere pentru sine [559] .

8 Caii lui sunt mai rapizi decât leoparzii,

mai agili decât o haită de lupi noaptea,

călărețiii lor galopează

și zboară de departe,

ca un vultur care își prinde prada.

9 Toți tânjesc după violență,

înainte [560] și fețele lor sunt îndreptate, [561] b

Iau prizonieri - nu-i poți număra , ca pe nisip.

10 Ei bat joc de regi,

Ei își bat joc de prinți,

își bat joc de toate cetățile –

După ce au construit o zid de pământ, îi capturează.

11 Vin ca vântul și pleacă,

a-și atrage vina asupra sa,

căci ei atribuie putere zeității lor trecătoare .”

A doua întrebare a lui Avvakum

12 „Dar numai Tu ești veșnic, Doamne?! [562] și

Dumnezeul meu, Sfântul meu, moartea nu are putere asupra Ta [563] b !

Și Tu Însuși, Doamne, i-ai deja condamnat la judecată,

Stânca mea , i-ai rânduit spre pedeapsă. [564]

13 Și ți-au fost ochii curați ca să privească răul,

căci nu poți privi nelegiuirea?

De ce te uiți la trădări?

și taci când ticălosul îl devorează pe cel mai cinstit decât el [565] ?

14 I-ai asemănat pe oameni cu peștii mării,

insecte roiitoare care nu au riglă.

15 Sunt prinși cu cârlige, sunt târâți cu năvoade,

te ademenesc în plasă - și te bucuri cu bucurie!

16 Pentru toate acestea, pescarul aduce jertfe la plasă

și arde tămâie mrejelor sale,

la urma urmei, le datorează o sumă considerabilă

și o masă copioasă!

17 Și va fi într-adevăr așa?

umpleți și goliți rețeaua dvs.,

distrugând popoare fără nicio milă?

2 Voi sta de strajă, voi urca pe metereze,

Voi aștepta ce-mi va spune El,

cum va răspunde la întrebarea mea [566] .

Al doilea răspuns al Domnului

2 Domnul mi-a răspuns:

„Scrie ce vezi,”

scrie-o pe table cu litere mari,

astfel încât mesagerul care alerga să poată citi [567] .

3 Această viziune este pentru ceasul ei,

și vorbește despre sfârșit, nu va înșela.

Dacă există vreo întârziere, așteptați -

Profeția se va împlini , nu va întârzia!

4 Priviți omul arogant ,

Nu există adevăr în sufletul lui,

„dar omul drept va trăi prin credința sa [568] .”

5 Și bogăția [569] este înșelătoare,

un om arogant nu i se poate împotrivi [570] b –

Își deschide gura larg, ca Șeolul [571] în ,

insațiabil, ca moartea;

supune toate națiunile,

înrobește [572] toate triburile .

Necazurile care se abat asupra celor răi

6 Nu va râde toată lumea de un astfel de om?

El va deveni o proverbă.

Vor spune despre el: „Nenorocirea va veni peste el [573] ,

„care se străduiește să-l acapere pe al altcuiva”.

Cât timp veți continua să vă îmbogățiți cu proprietăți reipotecate?

7 Nu se vor ridica toți creditorii deodată, pe neașteptate,

Nu se vor trezi oare cei care te fac să tremuri?

Vei deveni prada lor!

8 Cum ai jefuit multe neamuri,

iar cei supraviețuitori te vor jefui -

pentru sângele vărsat, pentru pământurile devastate,

pentru orașe, pentru cei care locuiau în ele.

9 Nenorocirea va veni peste el,

cine face profit în mod necinstit

la distrugerea casei sale

și își face cuibul în locuri înalte,

ca să nu-l ajungă moartea acolo!

10 Căci tu însuți ți-ai adus rușine casei,

când a nimicit multe neamuri;

pentru aceasta vei plăti cu viața ta [574] .

11 Pietrele din ziduri vor striga,

și buștenii clădirilor le vor face ecou.

12 Necazul îl așteaptă pe cel ce zidește o cetate pe sânge

și întemeiază o cetățuie peste răutate.

13 Domnul oștirilor a hotărât aceasta!

Națiunile trudesc în zadar - totul va arde.

Triburile se epuizează în zadar!

14 Și pământul va fi plin de cunoașterea slavei Domnului,

precum apele umplu marea.

15 Vai de cel ce dă vin vecinilor săi să bea
din paharul urii sale,
celui care îi îmbată,
să le batjocorească goliciunea.
16 Tu vei fi acoperit de rușine, nu de glorie,
așa că bea și umblă, clătinându-te [575] a .
Atunci paharul mâniei Domnului [576] nu va trece pe lângă tine,
dezonoarea îți va eclipsa gloria de altădată.
17 Și tu te vei îngrozi de ceea ce vei vedea,
că ai exterminat chiar și animale [577] ,
și violența pe care ați comis-o în Liban ,
se va întoarce împotriva ta și te va copleși –
pentru sângele vărsat, pentru pământurile devastate,
pentru orașe, pentru cei care locuiau în ele.

18 La ce folosește o statuie?
care a fost creată de meșteșugar?
Sau într-un idol turnat care propovăduiește minciuni?
Dar cel care le creează crede în ele,
deși nu face decât idoli fără glas.
19 Nenorocirea se va abate asupra lui,
care strigă idolului de lemn: „Trezește-te!”

sau unei pietre insensibile: „Ridică-te!”

Te poate învăța o piatră ceva?

Da, sunt acoperite cu aur și argint,

dar sunt lipsite de viață.

20 Dar Domnul este în cămara Sa sfântă [578] ,

și tot pământul să tacă înaintea Lui!

Rugăciunea lui Habacuc

3 Rugăciunea profetului Habacuc.

În melodia lamentațiilor [579] .

2 „Despre slava Ta [580] a , Doamne, am auzit

și când aud de faptele Tale, tremur.

Doamne, fă în zilele noastre [581] ceva la fel de măreț,

Arată -ți gloria acum !

În mânie, amintește-ți de milă!

3 Dumnezeu vine din Teman,

Sfânt - de pe Muntele Paran [582] a ! // [583] b

Cerurile erau acoperite de măreția Lui,

și pământul este plin de slava Lui [584] .

4 Strălucirea Lui este ca lumina zorilor,

raze emană din mâna Lui,

în ea este ascunsă puterea Lui [585] .

5 Ciuma merge înaintea lui,

pe urmele Lui este o boală fatală [586] .

6 Apoi s-a ridicat și pământul s-a cutremurat,

Neamurile au tremurat la vederea lui,

munți antici s-au prăbușit,

dealurile străvechi s-au aplecat:

Căile Lui sunt veșnice.

7 Am văzut nenorocirea în corturile Cușului,

confuzie printre corturile lui Madian.

8 Dar Te-ai mâniat oare, Doamne, pe râuri?

Și-a revărsat indignarea peste izvoarele de apă

sau pe mare - mânia ta,

când călărea cu capul înainte pe caii săi,

pe carele învingătorului?

9 Îți ridici arcul,

a dat săgeților un ordin de jurământ. //

Ai tăiat pământul cu râuri,

10 Munții s-au cutremurat când te-au văzut.

Apele torențiale au trecut în viteză,

Abisul a dat glas,

aruncându-și valurile [587] spre cer .

11 Soarele și luna s-au oprit în locuința lor

la strălfulgerarea săgeților Tale fulgerătoare

și strălucirea suliței Tale.

12 Umbli pe pământ cu mânie,

în mânie călci în picioare neamurile.

13 Tu ieși să-ți salvezi poporul ales ,

să-L mântuiască pe Cel Uns [588] și pe cei ai Săi

și zdrobește capul casei celui rău,

de la acoperiș până la bază pentru a-l expune [589] b . //

14 Cu sulițele tale ai lovit capetele căpeteniilor lui,

când deja se pregăteau să ne împrăștie,

pentru a se bucura în secret și a-l devora pe sărac. [590]

15 Caii tăi sar, călcând în picioare valurile,

ridicând abisul adânc.

16 Am auzit - inima mi-a tremurat,

La această veste mi-au tremurat buzele,

Am slăbit și mi-au cedat picioarele.

Dar voi aștepta cu calm,

când vine necazul peste asupritorii noștri [591] .

17 Și chiar dacă smochinul nu înflorește,

și nu ar fi rod pe viță de vie,

să rămână măslinul gol,

și nu ar fi recoltă pe câmp,

să nu fie turme în staul,

și n-ar mai fi vite în țarcurile mele -

18 Mă voi bucura în Domnul,

bucurați-vă în Dumnezeul mântuirii mele!

19 Domnul este Stăpânul meu, El îmi dă putere,

mă va face ca o căprioară,

„El mă va conduce spre înălțimi!”

(Către dirijorul corului, pentru a fi interpretat cu instrumentele mele cu coarde) [592] .

CARTEA PROFETULUI ȚOFANIA

„Vă voi aduna în casa părinților mei, vă voi aduna pe toți în casa părinților mei. Veți fi onorat și lăudat printre toate popoarele pământului, când vă voi aduce înapoi prosperitatea sub ochii voștri”, zice Domnul! (3:20)

Poemul apocaliptic al lui Țefania exprimă, în trei capitole scurte, esența prezicerilor tuturor profeților biblici antici care l-au precedat. Vestea gravă și teribilă a Judecății lui Dumnezeu care se apropie inexorabil – Ziua Domnului – este relatată chiar în primele rânduri ale cărții. Dar ideea centrală a cărții nu sunt prezicerile judecăților lui Dumnezeu care se vor abate asupra lumii. Restaurarea adevărului călcat în picioare al lui Dumnezeu pe pământ (3:12, 13), adevărata unitate interioară a omului cu Dumnezeu (2:3) și depășirea vrăjmășiei dintre oameni (3:9) – aceasta este tema principală a cărții și scopul mesajului profetic. Judecățile lui Dumnezeu sunt mijloacele pentru atingerea acestui scop. Semnificația și sensul primului capitol nu pot fi înțelese în afara contextului capitolelor al doilea și al treilea ale cărții și izolat de istoria Iudeii și de circumstanțele epocii.

Țefania a fost un descendent direct al piosului rege Ezechia al Iudeii și, prin virtutea descendenței sale, ocupa o poziție socială proeminentă. Acest lucru este dovedit de inscripția cărții: „Acesta este cuvântul Domnului care a fost descoperit lui Țefania, fiul lui Cuș, fiul lui Ghedalia, strănepotul lui Amaria, stră-strănepotul lui Ezechia, pe vremea când Iosia, fiul lui Amon, domnea în Iuda” (1:1). Aceasta înseamnă, de asemenea, că Cartea profetului Țefania a fost scrisă după anul 640 î.Hr., după moartea lui Amon, fiul lui Manase, regele Iudeii, într-o perioadă de declin moral general. Manase, fiul lui

Ezechia (ebraică: Menașe □, 698–643 î.Hr.), spre deosebire de tatăl său, a fost considerat unul dintre cei mai răi regi ai Iudeii – idolatria a înflorit sub el. Evreii sacrificau copii lui Moloh. „ În ambele curți ale casei Domnului”, Manase „ a zidit altare întregii oștiri a cerurilor” (2 Regi 21:5) și mulți se închinau în mod deschis stelelor de pe acoperișurile caselor lor. Tinerii se dedau la desfrâu josnic în sanctuarul lui Baal. Crudul și despotul Manase a vărsat mult sânge nevinovat în Ierusalim (2 Regi 21:16). Pocăința ulterioară a regelui nu i-a întors poporul pe calea cea dreaptă. Iar fiul său, Amon, a călcat pe urmele tatălui său. Când Amon a murit (a fost ucis de conspiratori doi ani mai târziu), puterea a trecut la fiul său de opt ani, Iosia (ebraică: Yoshiya □hu , 640–609 î.Hr.). Biblia spune că nu a mai existat nimeni ca Iosia (care s-a dedicat în întregime lui Dumnezeu) în istoria Iudeii (2 Regi 23:25). După ce și -a întărit puterea, și-a condus supușii la o renaștere spirituală. În deplin acord cu poporul pocăit, tânărul rege a distrus templele păgâne și a reluat slujbele din Templu.

Prorocul Țefania, înrudit (așa cum s-a menționat mai sus) cu tânărul rege prin stră-străbunicul său, regele Ezechia, i-a sprijinit eforturile în toate felurile. După ce a fost găsită Cartea Legii, el a chemat poporul cu o predică de pocăință (2:3), anticipând inevitabilitatea Judecății lui Dumnezeu și mântuirea pregătită de Dumnezeu pentru cei smeriți și blânzi (3:11-13). Mica sa Carte este construită pe o mișcare emoțională, de la o descriere sumbră a triumfului răului pe pământ până la bucuria celor mântuiți: „Cântă, Israele, și să strige biruința ta! Bucură-te din toată inima ta și veselește-te, fiică a Ierusalimului! Domnul a schimbat hotărârea împotriva ta, ți-a izgonit vrăjmașii; Împăratul lui Israel, Domnul, este acum cu tine” (3:14, 15).

Conținutul principal al cărții

Ziua Judecății Domnului 1:1–2:3

Avertismente și judecăți ale lui Dumnezeu asupra națiunilor din jurul lui Israel 2:4–15

Avertismente și judecata lui Dumnezeu asupra Ierusalimului 3:1–5

Răzvrătirea Ierusalimului împotriva lui Dumnezeu 3:6–8

Răscumpărarea Rămășiței 3:1–20

1 Acesta este cuvântul Domnului care a fost descoperit lui Țefania [593] , fiul lui Cuș, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Ezechia, pe vremea când Iosia, fiul lui Amon, domnea peste Iuda.

Avertisment despre distrugerea iminentă

2 „ Voi mătura , voi mătura pe toți de pe fața pământului, –

acesta este cuvântul Domnului, -

3 și voi nimici oameni [594] și animale,

păsările cerului, peștii mării

și voi distruge idolii care îi reprezintă, împreună cu cei răi [595] b –

Voi șterge întreaga rasă umană de pe fața pământului !

Acesta este cuvântul profetic al Domnului!

Sentința lui Iuda

4 „Îmi voi ridica mâna împotriva lui Iuda

și asupra tuturor locuitorilor Ierusalimului,

Voi mătura tot ce a mai rămas din Baali,

Voi șterge numele preoților din memoria mea

și preoții care sunt în alianță cu ei ,

5 Îi voi nimici pe cei ce se închină lunii și stelelor de pe acoperișuri,

cei care fac o jurământ înaintea Domnului și, închinându-I-se,

slujește lui Moloh și jură pe el [596] ,

6 care nu au vrut să-L urmeze pe Domnul

și nu L-au căutat, nu L-au întrebat.”

7 Să tacă glasul tău înaintea Domnului Dumnezeu!

Căci ziua Domnului este aproape:

El a pregătit o măcelărie,

Cei invitați au fost absolviți [597] .

8 „În ziua jertfei Domnului, îi voi pedepsi pe cei ce păcătuiesc :

Nu voi trece cu vederea nici prinții, nici fiii regelui,

nici cei ce se îmbracă în haine străine.

9 Voi răsplăti în ziua aceea

tuturor celor care se tem din cauza superstiției să calce pragul [598] a ,

și umple casa stăpânului său [599] cu violență și înșelăciune.

Ziua Domnului

10 Și se va întâmpla în ziua aceea,

spune Domnul,

se aud țipete la Poarta Peștilor,

plângând într-un oraș nou [600] ,

și pe dealuri - o mare distrugere!

11 Urlă și tu, cetate de jos:

îi vor mătura pe negustorii tăi lacomi [601] a ,

îi vor nimici și pe cei care numărau banii [602] b !

12 Atunci voi cerceta Ierusalimul, luând cu mine candele,

și îi voi răsplăti pe cei care stau nepăsători la paharul pe jumătate gol,

celor care spun despre ei înșiși:

„Domnul nu face nimic –

Nici binele, nici răul nu vine de la El.”

13 Le vor jefui bogățiile,

casele vor fi golite;

Vor zidi case, dar nu vor locui în ele ,

Vor planta vii, dar nu vor bea vin.”

14 Ziua cea mare a Domnului este aproape,

Este aproape și vine foarte curând!

Ziua Domnului aduce amărăciune ,

și vuietul lui va fi îngrozitor ,

Cei mai curajoși vor striga atunci! [603]

15 Ziua aceea va fi o zi a mâniei,

necazurile și suferința din timpul zilei,

zi de ruină și pustiire [604] ,

în ziua întunericului și a negurei,

în timpul zilei cu nori negri și întuneric total ,

ziua a 16- a a trâmbiței [605] și a strigătului de luptă,

zi de luptă împotriva cetăților fortificate

și împotriva turnurilor înalte!

17 Voi arunca oamenii în confuzie,

ca orbii vor rătăci,

pentru că au păcătuit împotriva Domnului lor .

Sângele lor va fi călcat în picioare în țărână

și rămășițele lor vor fi împrăștiate ca gunoiul de grajd.

18 Nici argintul, nici aurul nu-i vor mântui.

în ziua mâniei Domnului;

focul indignării [606] și va arde tot ce există pe pământ –

pentru sfârșitul teribil [607]

pregătit de El pentru toți cei ce locuiesc pe pământ.

2 Adunați-vă, veniți împreună [608] a ,

un popor răzvrătit [609] b ,

2 până când se va face voia lui Dumnezeu [610] , –

cât timp zilele tale sunt binecuvântate

n-a zburat ca pleava mânată de vânt , -

până când s-a aprins mânia Domnului

și ziua mâniei Lui nu te va ajunge!

3 Căutați-L pe Domnul, voi, cei ce umblați după poruncile Lui [611] a ,

toți oamenii umili ai pământului [612] b !

Căutați dreptatea și străduiți-vă pentru blândețe

atunci poate vei fi salvat de la moarte

în ziua mâniei Domnului.

Avertisment pentru țara filistenilor

4 Locuitorii Gazei o vor părăsi,

Așchelonul va cădea în pustiire,

Locuitorii din Așdod vor fi izgoniți în plină zi,

și Ekronul va fi nimicit.

5 Vai de voi, cheriteeni [613] , locuitori ai țării de coastă;

Filistenii, locuitorii Canaanului, sunt împotriva ta,

Cuvintele Domnului sunt îndrumate :

„Te voi distruge și nu voi lăsa pe nimeni în viață.”

6 Și va deveni un loc pentru păstori și turme de oi.

țara de coastă unde trăiau keriteii [614] .

7 Această țară va fi a casei lui Iuda, a rămășiței lui,

acolo vor găsi pășune pentru vitele lor ,

și seara vor găsi adăpost în casele din Așkelon -

Domnul Dumnezeul lor va avea grijă de ei

și să le restabilească prosperitatea [615] .

Condamnarea Moabului și a lui Amon

8 „Am auzit batjocurile Moabului,

și cuvintele jignitoare ale amoniților -

Mi-au batjocorit poporul

și a invadat pământul său.

9 De aceea, din moment ce este adevărat că sunt,

este adevărat și că Moabul va ajunge ca Sodoma,

Amoniții - Gomora:

urzicile vor crește năpădi peste gropile de sare,

se va transforma într-un pustiu pentru totdeauna! –

Acesta este cuvântul profetic al Domnului oștirilor, Dumnezeului lui Israel.

Cei care au mai rămas din poporul Meu îi vor jefui,

„cei rămași din poporul meu îi vor primi ca moștenire.”

10 Vor plăti pentru mândria lor,

pentru că au hulit poporul Domnului oștirilor

și l-a asaltat.

11 Domnul îi va arunca în frică și tremur,

va șterge de pe fața pământului toți idolii și zeii lor.

Atunci El va fi venerat

fiecare națiune, oriunde trăiește,

pe coaste și pe insule.

Avertisment pentru Kush și Asiria

12 Și pe voi, etiopiani, sabia Lui [616] vă va ucide.

13 El Își va ridica mâna spre nord -

și să distrugă Asiria.

Ninive va fi distrusă,

se va transforma într-un deșert sec.

14 Turmele și animalele sălbatice își vor găsi acolo refugiu.

Bufnițele și bufnițele [617] vor locui pe vârfurile coloanelor;

Huruitul lor se va auzi noaptea la ferestre ,

resturile vor acoperi pragurile,

grinzile de cedru vor fi expuse.

15 Este aceasta aceeași cetate care odinioară se bucura,

că a trăit nepăsător și s-a înșelat pe sine , spunând:

„Așa sunt eu și cine s-ar putea compara cu mine?!”

Ei bine, acum în ce s-a transformat?! –

Doar ruine și un refugiu pentru animale!

Toată lumea care trece pe lângă el blestemă

și își scutură pumnul.

Viitorul Ierusalimului

3 Vai de cetatea asupritorilor,

răzvrătit [618] și pângărit!

2 El nu ascultă chemările,

nu ascultă criticile,

nu se încrede în Domnul,

nu se apropie de Dumnezeul său.

3 Prinții din el sunt ca niște lei care răcnesc,

Judecătorii sunt ca o haită de lupi noaptea,

Nu vor lăsa nimic până dimineață!

4 Profeții din ea sunt aroganți și trădători,

preoții profanează Sanctuarul,

Călcarea legii în picioare.

5 Dar Domnul, care era printre ei,

El este drept -

El nu va face nedreptate!

Încă de dimineață , El administrează o judecată dreaptă .

și în zori își arată dreptatea ;

și cei răi nu cunosc rușine [619] .

6 „Am nimicit neamurile care te înconjurau ,

le-au distrus cetățile,

străzile sunt goale și pustii –

nimeni nu mai calcă pe ele;

le-a distrus orașele –

Sunt și goale, nimeni nu locuiește în ele!

7 Și le-am spus locuitorilor Ierusalimului :

„Acum Mă vei onora

și nu vei respinge pedeapsa”,

pentru ca locuințele lor să nu fie distruse

și ceea ce plănuisem nu li s-a întâmplat.

Din păcate, încă se grăbesc dis-de-dimineață.

să le agraveze crimele!

8 Așadar, așteptați-Mă acum! –

Domnul avertizează. –

Așteaptă să apar ca acuzator al tău [620] a !

Căci am hotărât: Voi aduna neamurile, voi uni împărățiile,

ca să-Mi vărs mânia peste ei,

fierbințeala mâniei mele,

și să încredințeze pământul focului, fiind geloși după reînnoire [621] b .

9 Voi da înapoi popoarelor o limbă neîntinată de păcat ,

atunci vor chema Numele Domnului -

toți Îi vor sluji ca o singură familie.

10 Și chiar și cei care sunt dincolo de râurile Kușului

Mă venerează,

Poporul meu împrăștiat,

și Îmi vor aduce darurile lor .

11 În ziua aceea, Ierusalimul,

nu te vei mai dezonora cu nicio faptă,

prin care ai păcătuit împotriva Mea mai demult;

pentru că te voi izbăvi de aceia,

care erau îmbătați de mândria lor.

Nu vei mai fi niciodată

să fiu mândru pe muntele Meu cel sfânt.

12–13 Îți voi păstra rămășița –

oameni umili, simpli [622] ,

cei ce se încred în numele Domnului.

Nu vor acționa nedrept,

nu vor spune minciuni,

limbajul josnic al înșelăciunii nu le va fi cunoscut .

Vor paște și se vor odihni fără frică,

și nimeni nu-i va deranja.”

14 Bucură-te, fiica Sionului [623] !

Bucură-te, Israele, și strigă biruința ta!

Fii fericit și vesel din toată inima,

fiică a Ierusalimului!

15 Domnul a anulat sentința împotriva ta,

ți-a alungat dușmanii;

Regele lui Israel, Domnul, este acum cu tine,

nu te vei mai teme de necazuri!

16 În ziua aceea, vor zice Ierusalimului:

„Nu te teme, Sion! Nu te lăsa pradă descurajării !”

17 Domnul Dumnezeul tău este cu tine astăzi !

Un războinic puternic îți va aduce victoria;

El se va bucura, în dragostea Lui pentru tine va găsi pace [624] ;

și mă voi bucura împreună cu tine

18 ca în zilele de sărbătoare."

Voi îndepărta nenorocirile de la tine,

ca cei din jurul tău să nu-și bată joc de tine pentru asta [625] ,

19 Și îi voi asupri pe cei ce te-au asuprit.

Voi vindeca pe cei șchiopi și îi voi aduna pe cei surprinși,

și vor fi lăudați și onorați pe tot pământul,

chiar și acolo unde înainte erau huliți.

20 Atunci vă voi aduna în locașul Tatălui ,

Vă voi aduna pe toți în casa părinților mei !

Vei fi onorat și lăudat printre toate popoarele pământului,

„când îți voi restaura prosperitatea chiar sub ochii tăi [626] ”, –

zice Domnul!

CARTEA PROFETULUI HAGAI

„Acești oameni sunt încăpățânați și zic: «Nu a venit încă vremea, vremea să zidiți Templul Domnului!»” De aceea, cuvântul Domnului a fost trimis prin profetul Hagai: „Dar a venit oare vremea să locuiți în case luxoase, în timp ce Templul Meu este în

dărâmături? De aceea, Domnul oștirilor vă zice: «Uitați-vă dacă are vreun rost să locuiți așa?»” (1:2-5)

Ne dăm seama unde duce calea aleasă? Ce ne luminează sufletul, ne călăuzește mintea și ne arată calea vieții? Devenim ostatici ai propriilor dorințe egoiste sau, realizându-ne sărăcia spirituală, însetăm de adevăr ceresc și alegem drumul care duce la Templul lui Dumnezeu? Care sunt valorile noastre directoare și prioritățile în viață?

Narațiunea cărții profetului Hagai, formată din doar două capitole, este construită în jurul acestor întrebări eterne. Compatrioții lui Hagai erau evrei care se întorseseră din captivitatea babiloniană. Curând și-au pierdut interesul pentru restaurarea Templului și, uitând de Dumnezeu, s-au concentrat în primul rând pe problemele propriei lor bunăstări și autoafirmări. Templul Domnului zăcea în acea vreme în ruine. Împreună cu el, tot ce era spiritual și nobil a fost condamnat la uitare, tocmai ceea ce putea asigura adevărata prosperitate a națiunii.

La sfârșitul verii anului 520 î.Hr., în al doilea an al domniei regelui persan Darius I, profetul Hagai s-a adresat poporului prin intermediul guvernatorului Iudeii, Zorobabel, cu o poruncă din partea Domnului de a reconsidera calea pe care o aleseseră și, lăsând deoparte orice îndoială, să se întoarcă fără întârziere la lucrarea întreruptă de restaurare a Templului. Ruinele sanctuarului Domnului erau un reproș tăcut pentru poporul Iudeii. Adresându-se acestor noi coloniști ai Iudeii, Hagai îi îndeamnă: „Gândiți-vă la ce folos vă este această viață?” El nu se năpustește asupra ascultătorilor săi cu o mânie dreaptă, așa cum a făcut Ieremia pe vremea sa și nu îi denunță cu un cuvânt înflăcărat, precum Isaia. Nu, el le transmite mesajul încredințat de Domnul cu cea mai mare simplitate și, prin urmare, poate, deosebit de convingător. Da, cei care s-au întors din captivitate au muncit neobosit, dar ce le-a adus? Recoltele lor au fost jalnice. Banii pe care i-au câștigat cu greu au dispărut imediat în aer. „De ce este totul așa la voi?”, întreabă Hagai. Motivul îi era evident – alegerea lor privind calea vieții a fost profund greșită, iar consecința acestui fapt a fost ceea ce Hagai numește profanare – decădere și declin spiritual. Trebuiau să-L pună pe Dumnezeu pe primul loc. Domnul oștirilor le-a amintit acest lucru de mai multe ori, trimițând secetă, grindină sau tot felul de dăunători. Dumnezeu nu a încetat niciodată să-i îndemne să asculte de cuvintele profetului Său. Trebuiau să se întoarcă la lucrul principal: să construiască Templul ca temelie a vieții spirituale și morale.

Hagai ne spune că chemările lui Dumnezeu către popor de a regândi profund calea aleasă nu au fost în zadar. Ei au ascultat chemările Domnului și „Domnul a aprins duhul... tuturor celor rămași din popor și s-au dus și au început să rezidească Templul Domnului oștirilor, Dumnezeului lor” (1:14). Profeți precum Amos, Isaia și Ieremia predicaseră despre Domnul cu decenii înainte, dar nu văzuseră niciodată poporul răspunzând atât de sincer la predicile lor precum a făcut Hagai. În patru ani, Templul a fost finalizat.

Scurtele profeții ale lui Hagai se încheie cu o notă spirituală înaltă. Prezicerea alegerii lui Zorobabel, un descendent al lui David și Avraam (2:20-23), indică profetic venirea Mântuitorului lumii, Domnul nostru Isus Hristos (Matei 1:12; Luca 3:27).

Conținutul principal al cărții

Porunca de a reconstrui Templul 1:1–11

Răspunsul lui Zorobabel și al poporului lui Iuda 1:12–15

Prezicerea măreției și gloriei templului restaurat 2:1–9

Consecințele declinului spiritual și promisiunea binecuvântărilor 2:10–19

Alegerea lui Zorobabel ca semn al credincioșiei lui Dumnezeu față de promisiunile Sale 2:20–23

O chemare la reconstruirea Casei Domnului

1 În al doilea an al domniei lui Darius, în prima zi a lunii a șasea , cuvântul Domnului a venit prin profetul Hagai către Zorobabel, guvernatorul lui Iuda, fiul lui Șealtiel , și către Iosua, fiul lui Iehoțadac, marele preot. 2 Așa vorbește Domnul oștirilor: „Acest popor este încăpățânat și zice: «Nu a venit încă vremea să se zidească Templul Domnului !»” 3 De aceea, cuvântul Domnului a fost trimis prin profetul Hagai : 4 „Dar a venit oare vremea să locuiți în case luxoase , în timp ce Templul Meu este în ruine? 5 De aceea, Domnul oștirilor vă vorbește: „Uitați-vă, are vreun sens o astfel de viață [631] ? 6 Semănați mult, dar recolta voastră este slabă; aproape că nu aveți ce culege. Mâncați, dar nu vă săturați; beți vin , dar nu vă place [632] ; vă înfășurați în tot felul de haine, dar nu vă puteți încălzi. Trudești, dar indiferent cât primești pentru munca ta , totul ajunge într-un buzunar gol!

7 De aceea, Domnul oștirilor vă zice: „Luați seama! La ce vă folosește viața aceasta? 8 Duceți-vă la munți, aduceți lemne de acolo și zidiți templul care să-Mi fie plăcut; și astfel vă temeți de Mine ” , zice Domnul. 9 „Voi visați la recolte mari, dar adunați puțin din câmpuri; și chiar ceea ce aduceți acasă ca să treierați și să vânturați în arie , Eu îl risipesc în vânt.” „Și pentru ce toate acestea? Pentru că Casa Mea este încă în ruine și voi vă grăbiți doar spre locuințele voastre”, vă mustră Domnul oștirilor. 10 De aceea, cerurile nu dau rouă țării voastre și pământul nu dă rod. 11 „Așadar, am răspuns necredinței voastre cu o secetă care a venit peste tot pământul: peste dealurile lui, peste lanurile lui de grâu, peste viile lui și peste livezile lui de măslini. a căzutnenorocireAceastă . Atât vitele, cât și oamenii au suferit și tot ceea ce nu și-au pus mâinile și puterea .”

12 Zorobabel, fiul lui Șealtiel, Iosua, marele preot, fiul lui Iehoțadac, și toată rămășița poporului care se întorsese din robie, au ascultat strigătul Domnului Dumnezeului lor și cuvintele profetului Hagai, pe care Domnul Dumnezeu l-a trimis la ei; și poporul s-a umplut de frică de Domnul. 13 Atunci Hagai, solul Domnului, a adus poporului un mesaj din partea Domnului: „Eu sunt cu voi”, zice Domnul. 14 Domnul a aprins duhul lui Zorobabel, guvernatorul lui Iuda, fiul lui Șealtiel, al lui Iosua, marele preot, fiul lui

Iehoțadac, și al întregii rămășițe a poporului, așa că s-au suit și au început să rezidească Templul Domnului oștirilor, Dumnezeului lor, 15 în ziua a douăzeci și patra a lunii a șasea, în al doilea an al domniei lui Darius .

Măreția și gloria noului templu

2 În ziua a douăzeci și una a lunii a șaptea [635], cuvântul Domnului a venit către profetul Hagai: 2 „Vorbește lui Zorobabel, guvernatorul lui Iuda, fiul lui Șealtiel, lui Iosua, marele preot, fiul lui Iehoțadac, și rămășiței poporului care s-a întors din robie și întreabă-le: 3 „Cine dintre voi a văzut Templul în strălucirea lui de odinioară [636] ? Ce părere aveți despre el acum? Nu este el jalnic? 4 „Dar tu, Zorobabel, fii tare de acum înainte – acesta este cuvântul profetic al Domnului – și tu, Iosua, marele preot, fii tare și nu lăsa poporul țării să se clatine – acesta este cuvântul Domnului. Lucrează din greu , căci Eu sunt cu tine”, zice Domnul oștirilor. 5 „ Nu te teme! Mi-am ținut promisiunea făcută ție când ai ieșit din Egipt și Duhul Meu este în mijlocul tău.” 6 Așa vorbește Domnul oștirilor: „În curând, foarte curând, voi clătina cerurile și pământul, marea și uscatul. 7 Voi clătina toate neamurile și bogățiile dorite vor curge de la toate popoarele [637] și Templul va fi plin de slavă”, zice Domnul oștirilor. 8 „Argintul este al Meu și aurul este al Meu”, zice Domnul. 9 „ Noul Templu va întrece în măreție și slavă pe cel dintâi”, zice Domnul oștirilor. „Și în locul acesta vă voi da pace. Acesta este cuvântul Meu, Domnul oștirilor.”

Neroditatea evlaviei exterioare

10 În luna a noua a anului acesta al domniei lui Darius, în ziua a douăzeci și patra , cuvântul Domnului a venit din nou la profetul Hagai, zicând: 11 Așa vorbește Domnul oștirilor: „Întreabă-i pe preoți despre această poruncă: 12 Dacă cineva poartă carne sfințită în poala hainei sale și atinge pâine, fiertură, vin, untdelemn sau orice altă mâncare cu poala hainei sale, va fi ceva din ele sfințit?” „Nu”, au răspuns preoții. 13 Atunci Hagai le-a zis: „Ce se va întâmpla dacă cineva, care este spurcat și atinge un trup mort, îl atinge în întregime, nu va fi acesta spurcat?” „Va fi spurcat”, au răspuns ei. 14 Atunci Hagai le-a zis: „Așa este poporul acesta, așa este poporul acesta înaintea Mea și toate lucrările mâinilor lor sunt spurcate ”, zice Domnul, „tot ce aduc ei este spurcat.”

Consecințele declinului spiritual și binecuvântările promise

15 Uitați-vă acum cum ați trăit până în ziua aceasta. Cum era viața voastră înainte de a se pune temelia Casei Domnului, piatră pe piatră? 16 Cum ați trăit până de curând? Cineva venea la snopi și se aștepta să treiere douăzeci de măsuri de grâu, dar primea doar zece; cineva venea la teasc și se aștepta să primească cincizeci de măsuri, dar primea doar douăzeci. 17 V-am pedepsit stricând tot ce ați lucrat: uneori trimiteam vânturi arzătoare peste recoltele voastre , alteori aduceam mucegai și mucegai [639] și alteori chiar grindină. Dar tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul. 18 Uitați-vă acum la viața voastră până în ziua aceasta, în această douăzeci și patra zi a lunii a noua. „Din ziua în care s-au pus temeliile Casei Domnului și apoi au fost uitate , 19 câtă grâu a mai rămas în

hambarele voastre? Și vița voastră, smochinul vostru, rodiul vostru, măslinul vostru, au încetat ele toate să mai dea rod ? Dar din ziua aceasta vă voi binecuvânta !”

Alegerea lui Zorobabel

20 Cuvântul Domnului a venit din nou la Hagai în ziua a douăzeci și patra a lunii a noua: 21 „Spune lui Zorobabel, guvernatorul lui Iuda: «Voi clătina cerurile și pământul. 22 Voi da jos pe împărați de pe tronurile lor și voi zdrobi puterea neamurilor. Voi mătura carele lor și călăreții lor; caii lor vor cădea și călăreții lor se vor lovi unii pe alții cu sabia, învăluiți în neorânduială .» 23 „Și în ziua aceea”, acesta este cuvântul Domnului oștirilor, „te voi lua, robul Meu Zorobabel, fiul lui Șealtiel , și vei fi ca un inel cu sigiliu”, acesta este cuvântul Domnului, „căci te-am ales. Acesta este cuvântul Domnului oștirilor.”

CARTEA PROFETULUI ZAHARIA

Cuvântul Domnului a venit către Zaharia: „Așa vorbește Domnul oștirilor: «Păstrați dreptatea, arătați îndurare și bunătate unii față de alții. Nu asupriți pe văduvă, orfan, străin și sărac și nu urziți răul unii împotriva altora»” (7:8-10).

Profetul Zaharia, la fel ca contemporanul său, profetul Hagai, și-a desfășurat slujirea printre evreii care se întorceau la Ierusalim din captivitatea babiloniană, în perioada restaurării vechiului regat israelian în secolul al VI-lea î.Hr.

Regele persan Cirus al II-lea cel Mare a zdrobit puterea Babilonului în 539 î.Hr. și le-a oferit evreilor exilați oportunitatea de a se întoarce pe pământurile lor ancestrale și de a-și reconstrui altarele. O imagine sumbră îi aștepta pe evreii care s-au întors pe pământurile strămoșilor lor: tot ce avea vreo semnificație și valoare în orașul odinioară înfloritor fusese distrus. Din descrierile făcute de Ezra în al doilea capitol al cărții sale, rezultă că în 538/537 î.Hr. aproximativ cincizeci de mii de oameni au venit în locul unde existau doar ruinele Ierusalimului și ale Templului. În fruntea acestui popor se aflau Zorobabel, care reprezenta autoritatea civilă, și marele preot Isus, fiul lui Iehozadac, care exercita conducerea spirituală atunci când cei care s-au întors din captivitate au pus temelia Templului în 536 î.Hr. Cu toate acestea, în curând, din cauza obstacolelor care au apărut, lucrările au încetinit și apoi s-au oprit cu totul (Ezra 4:1-5, 24). Restaurarea sanctuarului călcat în picioare a fost întreruptă timp de aproape 20 de ani, până când profeții Hagai și Zaharia i-au îndemnat pe oameni să construiască Templul.

Zaharia era interesat în primul rând nu atât de construirea unei clădiri, cât de motivarea oamenilor să se întoarcă la Dumnezeu și să-și realizeze responsabilitatea pentru relația lor cu aproapele. El a căutat să-i ajute pe evreii care supraviețuiseră captivității, pierzându-și identitatea națională și legătura cu bogata moștenire spirituală, să simtă din nou apartenența lor la poporul ales de Dumnezeu și să realizeze măreția și responsabilitatea socială a acestei alegeri. Un început cu adevărat nou necesita o transformare interioară, spirituală și morală - o inimă nouă. Prin urmare, primele sale cuvinte sunt un apel către

oameni să nu-și imite strămoșii, care au avut un Templu magnific construit de Solomon, dar ale căror vieți erau departe de Dumnezeu. „Întoarceți-vă la Mine”, acesta este cuvântul profetic al Domnului oștirilor, „și Mă voi întoarce la voi”, spune Domnul oștirilor. „Nu fiți ca părinții voștri” (1:3, 4).

Cartea Zaharia este alcătuită din două părți principale. Primele opt capitole sunt descrieri a opt viziuni apocaliptice (imagini simbolice) și mesaje de avertizare și încurajare. Capitolele de la nouă la paisprezece conțin două predicții profetice despre venirea lui Mesia în lume și instaurarea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Imagini vii ale Domnului, care a apărat poporul Său, acordând mântuire și restaurând ceea ce a fost distrus, aduc chiar acum vindecare și umplu sufletul cu bucurie și speranță. „În ziua aceea, Domnul Dumnezeul lor îi va mântui; El va mântui pe poporul Său ca pe turma Sa ; ca niște pietre prețioase într-o cunună, vor străluci și vor străluci în țara Lui. Ce frumoși și ce frumoși vor fi!” (9:16, 17).

Conținutul principal al cărții

Opt viziuni și mesaje de avertizare și speranță 1:1–8:23

Două predicții profetice despre venirea lui Mesia și despre Împărăția lui Dumnezeu 9:1–14:21

Chemare la pocăință

1 În luna a opta a celui de-al doilea an al domniei lui Darius [641], cuvântul Domnului a venit către Zaharia, fiul lui Berechia, nepotul lui Ido: 2 „Domnul este foarte mânios pe părinții voștri. 3 De aceea, vestește poporului cuvintele Domnului oștirilor: «Întoarceți-vă la Mine», strigă Domnul oștirilor, «și Mă voi întoarce la voi. 4 Nu fiți ca părinții voștri!» Prorocii i-au chemat din vechime, vestindu-le cuvintele Domnului oștirilor: «Nu mai umblați pe căile nelegiuirii [642] și părăsiți faptele voastre rele!» Dar ei n-au ascultat, nu M-au luat în seamă – acesta este cuvântul profetic al Domnului! 5 Unde sunt acum părinții voștri? Și oare prorocii trăiesc veșnic? 6 Dar ce am spus, ce am poruncit și ce am poruncit profeților, slujitorilor Mei [643] – nu s-a întâmplat oare toate acestea cu părinții voștri? Atunci s-au pocăit și au mărturisit: «Domnul oștirilor ne-a făcut așa cum meritam cu viața noastră și cu pocăința noastră»” fapte, așa cum a hotărât El să se poarte cu noi.”

Viziunea Unu: Despre Călăreț

7 În ziua a douăzeci și patra a lunii a unsprezecea (luna Șebat) [644] , în al doilea an al domniei lui Darius, cuvântul Domnului a venit către profetul Zaharia, fiul lui Berechia, nepotul lui Ido.

8 Iată ce am văzut noaptea: Un om călare pe un cal roșu stătea într-o vale printre mirți, iar în spatele lui erau alți cai, roșii, maronii și albi. 9 Am întrebat: „Cine sunt aceștia,

Doamne?” Îngerul care vorbea cu mine a răspuns: „Îți voi arăta cine sunt.” 10 Atunci omul care stătea printre mirți a zis: „Aceștia sunt cei pe care Domnul i-a trimis să înconjoare tot pământul.” 11 Ei i-au spus îngerului Domnului care stătea printre mirți: „Am înconjurat tot pământul și este pace și liniște peste tot.” 12 Îngerul Domnului a răspuns: „Doamne al oștirilor, când vei avea milă de Ierusalim și de toate celelalte cetăți ale lui Iuda, împotriva cărora Te-ai mâniat timp de șaptezeci de ani?” 13 Domnul i-a răspuns îngerului care vorbea cu mine cu cuvinte bune și de mângâiere. 14 Îngerul mi-a vorbit din nou și a zis: „Vestiți pretutindeni aceste cuvinte ale Domnului oștirilor: «Am iubit foarte mult Ierusalimul și Sionul . 15 Dar mânia Mea este mare împotriva neamurilor care locuiesc în siguranță . 16 Când s-a aprins mânia Mea împotriva lui Israel pentru puțină vreme , aceste neamuri i -au sporit nenorocirea. 16 De aceea, așa vorbește Domnul: «Mă voi întoarce la Ierusalim cu îndurare; Templul Meu va fi zidit din nou în el», zice Domnul oștirilor, «și frânghia de măsurat va fi întinsă peste Ierusalim . 17 Vestiți aceste cuvinte ale Domnului oștirilor: «Cetățile Mele vor înflori din nou, Domnul va mângâia din nou Sionul și va face din nou Ierusalimul o cetate aleasă.»”

A doua viziune: despre patru coarne și patru fierari

18 Am ridicat privirea și am văzut patru coarne. 19 Apoi l-am întrebat pe îngerul care îmi vorbea: „Ce sunt acestea?” Îngerul a răspuns: „Iuda, Israel și Ierusalimul au fost împrăștiate de aceste coarne.” 20 După aceea, Domnul mi s-a arătat într-o vedenie, în chipul a patru fierari . 21 L - am întrebat : „Ce vor face aceștia?” El a răspuns: „Coarnele pe care le-ai văzut au împrăștiat pe Iuda și acum nimeni nu îndrăznește să-și ridice capul acolo. Dar acum fierarii au venit să îngrozească neamurile și să le zdrobească coarnele pe care le-au ridicat peste țara lui Iuda ca să-i împrăștie pe locuitorii lui .”

A treia viziune: Despre un om cu o frânghie de măsurat

2 Am ridicat din nou privirea și am văzut un om care ținea în mână o frânghie de măsurat. 2 L-am întrebat: „Unde te duci?” El a răspuns: „Să măsor Ierusalimul și să-i calculez lățimea și lungimea.” 3 În timp ce îngerul care îmi vorbise pleca, am văzut un alt înger ieșindu-i în întâmpinare. 4 El a zis: „Spune repede tânărului acestuia: «Ierusalimul va fi o cetate fără ziduri, de aceea va fi mare populația lui și multe vite în ea . 5 «Eu însumi voi fi un zid de foc împrejurul lui și voi fi slava lui.»” – acesta este cuvântul profetic al Domnului.”

6 „Grăbiți-vă acum! Nu întârziați! Fugiți din țara de la miazănoapte”, îndeamnă DOMNUL, „căci Eu v-am împrăștiat în cele patru colțuri ale pământului [649] ”, vă amintește El. „ 7 Întoarceți-vă grăbiți în Sion! Fugiți, voi, cei care locuiți printre babilonieni! [650] ” 8 Și după ce am fost trimis la voi cu mesajul la descoperirea slavei Sale , iată ce a zis DOMNUL oștirilor despre neamurile care v-au jefuit: „Oricine se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Mei. 9 Să știți că Îmi voi ridica mâna împotriva lor și vor deveni pradă propriilor lor robilor.” Și veți ști că DOMNUL m-a trimis la voi cu acest mesaj. 10 „Cântă și bucură-te, fiică a Sionului, căci vin la tine și voi locui cu tine” – acesta este cuvântul DOMNULUI. 11 Multe neamuri vor crede în Domnul în ziua aceea [651] și vor deveni poporul Lui, iar El va locui printre ei [652] b . Și voi, poporul Meu ,

veți ști că Domnul oștirilor m-a trimis la voi. 12 Domnul va lua atunci Iuda ca moștenire a Lui în Țara Sfântă și va face din nou Ierusalimul cetatea Sa aleasă.

13 Tăceți, toți cei vii [653] a , înaintea Domnului, căci El iese [654] b din camera Lui cea sfântă.

A patra viziune: Isus îmbrăcat în haine de sărbătoare

3 Atunci mi s-a arătat într-o viziune pe Isus, marele preot [655] a stând înaintea îngerului Domnului. Și l-am văzut și pe Satana [656] b stând la dreapta lui Isus, acuzându-l [657] c . 2 Atunci îngerul Domnului [658] a i- a răspuns lui Satana: „Domnul să te condamne [659] b , Satano! Cel ce a ales Ierusalimul te va condamna! Nu este acesta omul ca un tăciune smuls din foc?” 3 Dar Isus, stând încă lângă înger, în hainele sale murdare, 4 Atunci îngerul a poruncit celor care stăteau lângă el: „Scoateți-i aceste haine murdare.” Și i-a zis lui Isus: „Iată, ți-am luat nelegiuirea și te voi îmbrăca acum în haine de sărbătoare.” 5 Atunci nu m-am putut abține să nu spun: „Să-i pună și un turban curat pe cap.” Și așa s-a făcut: în timp ce Îngerul Domnului stătea acolo , ei au pus un turban curat pe capul lui Isus și l-au îmbrăcat în haine de sărbătoare .

6 După aceea, îngerul Domnului i-a poruncit lui Iosua: 7 „Așa vorbește Domnul oștirilor: «Dacă vei umbla cu adevărat după poruncile Mele [660] și Îmi vei sluji cu credincioșie , atunci vei domni [661] peste tot în casa Mea și vei avea grijă de curțile Mele; și vei putea veni la Mine fără nicio piedică , întocmai ca cei care stau aici înaintea Mea . 8 Acum, ascultă, Iosua, mare preot: tu și frații tăi preoți, care stau aici înaintea ta, voi toți [662] sunteți un semn că Îl voi aduce la tine pe Robul Meu, Odrasla Mea . 9–10 Într-o zi voi șterge nelegiuirea acestei țări. În ziua aceea, vă veți chema unii pe alții la umbra viței de vie și la umbra smochinului» – acesta este cuvântul Domnului oștirilor – «Să știți cu siguranță că am pus o piatră înaintea lui Iosua. Pe piatra aceea sunt șapte ochi [663] și pe ea este o inscripție pe care am scris-o: «Te voi biciui», este cuvântul profetic al Domnului oștirilor.

A cincea viziune: Despre sfeșnicul de aur și cei doi măslini

4 Îngerul care îmi vorbise mai înainte s-a întors și m-a trezit, cum se trezește cineva dintr -un somn adânc . 2 El m-a întrebat: „Ce vezi?” Am răspuns: „Văd un sfeșnic tot de aur, cu un cupă deasupra lui și șapte candele pe șapte brațe care ies din cupă . 3 Văd și doi măslini, unul la dreapta și unul la stânga cupei.” 4 Apoi l-am întrebat pe îngerul care îmi vorbise: „Ce sunt acestea, Domnul meu?” 5 Mi-a zis: „ Nu înțelegi oare ce înseamnă acestea?” Am răspuns: „Nu, Domnul meu.” 6 Atunci îngerul mi-a explicat: „Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel și înseamnă: «Nu prin puterea oamenilor , nici prin sila , ci prin Duhul Meu», zice Domnul oștirilor. 7 Chiar dacă ești mare, munte pe calea lui Zorobabel, odată ce te vei așeza, vei deveni o câmpie .” Căci el trebuie să termine zidirea și să pună ultima piatră de temelie în mijlocul veseliei poporului : „Dumnezeu să-l binecuvânteze, Dumnezeu să-l binecuvânteze !”

8 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis: 9 „Prin mâinile lui Zorobabel s-au pus
temeliile acestui templu; mâinile acelea îl vor isprăvi. Și veți ști că Domnul oștirilor m-a
trimis la voi. 10 Și oricine a îndrăznit să disprețuiască ziua aceea, care părea neînsemnată,
în care s-a început lucrarea , se va bucura și acela când va vedea firul cu plumb în mâna
lui Zorobabel."

(„Și cei șapte ochi pe care i-ai văzut întâi pe piatră sunt ochii Domnului, care se mișcă în
jurul întregului pământ.")

11 Apoi l-am întrebat pe înger: „Ce înseamnă cei doi măslini la dreapta și la stânga
sfeșnicului?" 12 Apoi l-am întrebat din nou: „Ce înseamnă aceste ramuri de măslin care
își varsă aurul, untdelemnul , pe ramurile de aur ale sfeșnicului ?" 13 Îngerul a răspuns :
„Deci nici tu nu știi aceasta?" Am răspuns: „Nu știu, domnul meu." 14 Apoi mi-a
explicat: „Aceștia sunt cei doi unși [664] care stau înaintea Domnului întregului pământ."

A șasea viziune: Despre sulul zburător

5 Apoi am ridicat din nou privirea și am văzut un sul zburător. 2 Îngerul m-a întrebat:
„Ce vezi?" „Văd un sul zburător, desfășurat, mare , lung de vreo douăzeci de coți și lat
de zece coți [665] ." 3 Apoi îngerul mi-a explicat: „Acesta este un blestem care va veni
peste tot pământul, căci orice hoț va fi izgonit, așa cum este scris pe o parte a sulului, și
orice încălcător de jurământ, așa cum este scris pe cealaltă [666] . 4 Voi trimite acest
blestem – cuvântul Domnului oștirilor – peste casa oricui fură și peste locuințele celor ce
jură strâmb pe Numele Meu. Blestemul va rămâne asupra lui și îi va nimici casa și îi va
dărâma atât lemnul, cât și piatra [667] ."

A șaptea viziune: despre femeia din coș

5 Îngerul care îmi vorbise a venit din nou la mine și a zis: „Ridică privirea și vezi ce s-a
arătat acolo." 6 Apoi am întrebat: „Ce este aceasta?" „Un coș, o măsură mare pentru
grâne [668] a ", a răspuns îngerul și a adăugat: „Aceasta este chipul lor, vizibil [669] b pe
tot pământul." 7 Deodată, capacul de plumb al coșului s-a ridicat și am văzut o femeie
stând în el. 8 Îngerul a zis: „Aceasta este însăși răutatea [670] !" A împins-o pe femeie
înapoi în coș și a închis capacul. 9 Apoi am văzut două femei cu aripi ca berzele. Le-a
luat vântul și femeile au zburat pe aripile lor cu coșul , zburând între cer și pământ. 10 L-
am întrebat pe îngerul care îmi vorbise: „Unde au dus-o?" 11 El a răspuns: „În Babilon
[671] , ca să-i construiască acolo o casă. Și când totul va fi gata, coșul va fi pus la locul
lui."

A opta viziune: Despre cele patru care de luptă

6 Apoi am ridicat din nou privirea și am văzut patru care apărând într-o râpă între doi
munți, munți de bronz. 2 Primul car era tras de cai roșii, al doilea de cai negri, 3 al treilea
de cai albi și al patrulea de cai pestriți, și toți erau nerăbdători [672] . 4 Când l-am
întrebat pe îngerul care îmi vorbea: „Ce sunt acestea, domnul meu?" 5 El mi-a răspuns
așa : „Acestea sunt cele patru duhuri cerești [673] care au stat înaintea feței Domnului

întregului pământ. Ele ies să împlinească poruncile Sale . 6 Carul cu cai negri aleargă spre nord, caii albi își trag carul spre vest [674] , iar caii pestriți aleargă spre sud.” 7 Odată ajunși în spațiul deschis, s-au repezit irezistibil pentru a călători prin întregul pământ [675] . Apoi îngerul [676] a dat frâu liber cailor , spunând: „Zburați! Înconjurați tot pământul!” Și au alergat peste tot pământul. 8 Apoi mi-a strigat: „Iată, cei ce s-au dus în țara de miazănoapte au adus odihnă Duhului Meu în țara aceea.”

Coroana pentru Marele Preot Isus

9 Atunci cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis: 10 „Ia argint și aur de la Heldai, Tobia și Hidaia, cei prinși de război, care s-au întors din Babilon, și du-te chiar în ziua aceea la casa lui Iosia, fiul lui Țefania. 11 Fă niște coroane din argint și din aur și pune una dintre ele pe capul lui Iosua, fiul lui Iehoțadac, marele preot. 12 Spune-i așa: „Iată, omul al cărui nume este Odrasla [677] a . El va scoate în locul lui Lăstari vii [678] b , care vor crește și vor înflori; și el va zidi Templul Domnului. 13 El va zidi Templul și va ședea pe tronul său cu demnitate împărătească. El va fi atât preot, cât și conducător ! Și slujba lui, una și cealaltă, va fi una .” [679] 14 Coroana lui va fi păstrată [680] a de Heldai [681] b , Tobia, Hidaia și Hen, fiul lui Țefania, ca o aducere aminte a acestui eveniment în Templul Domnului.

15 Și când vor veni străini de departe să vă ajute să zidiți Templul Domnului, atunci veți ști că Domnul oștirilor m-a trimis la voi. [682] Și toate acestea se vor întâmpla dacă veți continua să împliniți poruncile Domnului Dumnezeului vostru. [683]

Mila și judecata dreaptă sunt mai importante decât postul

7 În al patrulea an al domniei lui Darius, în ziua a patra a lunii a noua [684] (luna Kislev), cuvântul Domnului a venit către Zaharia.

2 În vremea aceea, locuitorii din Betel au trimis la Ierusalim pe Sar-Ezer și Reghem-Melec și oamenii lor ca să se roage pentru binecuvântarea Domnului [685] 3 și să întrebe preoții din Templul Domnului Oștirilor și pe profeți: „Ar trebui să jelim și să postim în luna a cincea, cum am făcut în timpul robiei babiloniane timp de mulți ani?” 4 Atunci acest cuvânt a venit la mine de la Domnul oștirilor: 5 „Întreabă tot poporul acestei țări și preoții: «Când ați jelit și ați postit în luna a cincea și a șaptea, în ultimii șaptezeci de ani, ați făcut-o pentru Mine? 6 Și când ați sărbătorit , ați mâncat și ați băut, nu a fost oare pentru plăcerea voastră? 7 Nu a spus Domnul aceste cuvinte mai înainte prin profeți, când Ierusalimul era locuit și în liniște, și cetățile dimprejur erau locuite, și pustiul Neghev și munții de la poale [686] ?»”

8 Cuvântul Domnului a venit la Zaharia: 9 „Așa vorbește Domnul oștirilor: «Păstrați dreptatea și arătați îndurare și bunătate unii față de alții. 10 Nu asupriți pe văduve, orfani, străini și săraci [687] și nu urziți răul unii împotriva altora.»” 11 Dar ei n-au vrut să asculte; au fost încăpățânați și și-au astupat urechile ca să n-asculte. 12 Cu o inimă împietrită [688] s-au răzvrătit împotriva Legii și n-au ascultat cuvintele insuflate de Duhul lui Dumnezeu, pe care Domnul oștirilor le spusese odinioară prin proroci. De

aceea, Domnul oștirilor S-a mâniat foarte tare pe ei. 13 De aceea s-a întâmplat: «Am strigat [689] , dar ei n-au ascultat; acum strigă, dar Eu n-ascult», zice Domnul oștirilor. 14 „ I-am împrăștiat printre toate neamurile pe care nu le cunoșteau și țara lor a devenit pustie, așa că acum nu mai este cale de trecere prin ea; au prefăcut pământul fertil [690] într-un pustiu.”

Binecuvântări promise pentru Ierusalim

8 Cuvântul Domnului oștirilor a venit la mine . 2 Așa vorbește Domnul oștirilor: „Am iubit foarte mult Sionul și, din cauza marii mele iubiri pentru el, sunt mânios pe dușmanii lui .” 3 Așa vorbește Domnul: „Mă voi întoarce la Sion și voi locui în Ierusalim; și cetatea aceasta se va numi Cetatea Adevărului [691] , iar muntele Domnului oștirilor, Muntele Sfânt.” 4 „Atunci”, zice Domnul oștirilor , „ chiar și bătrânii [692] care nu mai umblă fără toiag vor putea sta liniștiți în piețele Ierusalimului . 5 Și curțile și străzile cetății vor fi pline de copii care se joacă [693] .” 6 Așa vorbește Domnul oștirilor: „Și dacă toate acestea păreau imposibile în acele zile întunecate [694] celor puțini care au rămas în viață [695] , oare vor fi imposibile și pentru Mine?”, zice Domnul oștirilor. 7 „Îmi voi mântui poporul și-l voi aduce înapoi de la răsărit și de la apus”, zice Domnul oștirilor. 8 „Îi voi aduce înapoi ca să locuiască din nou în Ierusalim și toți vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, prin legământul lor, prin credincioșie și dreptate.”

9 Așa vorbește Domnul oștirilor: „Fiți curajoși , toți cei care ați auzit astăzi aceste cuvinte din gura proorocilor, care erau la temelia noii Case a Domnului oștirilor și la zidirea din nou a Templului! 10 Căci până în ziua aceasta poporul nu avea nimic de trăit și nu trăgea niciun câștig de pe urma animalelor. Nimeni nu putea ieși în pace din cetate ca să-și vadă de treburile sale , din cauza dușmanilor săi , pentru că îi lăsasem pe toți să trăiască în dușmănie unii față de alții. 11 De acum înainte, voi face altfel cu rămășița acestui popor decât am făcut până acum”, zice Domnul oștirilor. „ Veți semăna în pace, vița va da rod, pământul își va da roadele și cerurile își vor trimite roua; cu toate aceste lucruri voi da rămășiței poporului Meu. 13 După cum voi ați fost un blestem printre neamuri, casa lui Iuda și casa lui Israel, tot așa, când vă voi mântui, veți fi o binecuvântare printre ele . Nu vă temeți și fiți curajoși!

14 Așa vorbește Domnul oștirilor: „Așa cum am hotărât odinioară să vă pedepsesc pe voi ca pe un neam , când părinții voștri Mă mâniau și nu M-am înduplecat ” , zice Domnul oștirilor, 15 tot așa am hotărât acum să fac bine Ierusalimului și casei lui Iuda. Nu vă temeți ! 16 Iată ce trebuie să faceți: Spuneți adevărul unii altora și îndepliniți o judecată dreaptă la porțile voastre, care duce la pace. 17 Nu plănuiți răul în inima voastră unii împotriva altora și nu jurați strâmb. Căci urăsc toate aceste lucruri”, zice Domnul.

18 Cuvântul Domnului a venit iarăși la mine . 19 Așa vorbește Domnul oștirilor: „Zilele de post din luna a patra, a cincea, a șaptea și a zecea din fiecare an [699] vor fi zile de bucurie și de veselie pentru casa lui Iuda; se vor preface în sărbători strălucitoare. De aceea, iubiți numai adevărul și pacea!”

20 Așa vorbește Domnul oștirilor: „ Atunci multe popoare, locuitorii multor cetăți, vor veni la Ierusalim . 21 Locuitorii unei cetăți se vor duce la alta și vor zice: «De ce să nu mergem și noi acolo să căutăm favoare Domnului? Și noi să ne rugăm Domnului oștirilor! Și noi [700] vom merge cu voi!»” 22 Multe popoare, neamuri puternice, vor veni la Ierusalim să caute favoarea Domnului oștirilor. 23 Așa vorbește Domnul: „În zilele acelea, zece oameni de limbi diferite și de neamuri diferite vor apuca poalele hainei unui iudeu și vor zice: «Vom merge cu voi, căci am auzit că Dumnezeu este cu voi!»”

Eliberarea lui Israel de dușmani

9 Predicție [701] a .

Domnul cere socoteală țării Hadrac [702] ,

și Damasc cu ea,

(căci ochiul Domnului [703] este îndreptat și spre Siria,

precum și asupra tuturor semințiilor lui Israel).

2 Același lucru se va întâmpla și cu Hamat,

care se învecinează cu Damasc,

și la fel se va întâmpla și cu Tirul și Sidonul,

oricât de înțelepte ar fi considerate.

3 Tirul și-a construit tot felul de fortificații,

a adunat argintul ca praful,

și aur - ca murdăria de pe stradă.

4 Dar Domnul Dumnezeu va lua totul din Tir ,

îl va priva de stăpânirea asupra mării [704] ,

însăși orașul lor va arde în foc.

5 La vederea acestui lucru, Ascalonul va fi cuprins de frică,

Gaza va zgudui puternic,

și Ekron va fi rușinat în nădejdea ei !

Nu va fi rege în Gaza, Aşkelonul va fi pustiu,

6 Tot felul de străini se vor aşeza în Aşdod.

Voi doborî mândria filistenilor mândri.

7 Le voi curăţa gura de mâncarea cu sânge,

Voi smulge urâciunile din dinţii lor

(şi cei care vor rămâne printre ei vor crede în Dumnezeul nostru);

vor trăi ca una dintre triburile evreieşti,

şi locuitorii Ecronului sunt ca iebusiţii.

8 Îmi voi întinde tabăra lângă templul meu,

Îl voi proteja de toţi duşmanii care vor veni .

Niciun asupritor nu va îndrăzni atunci să-l atace,

căci nu-mi voi lua ochii de la el.

Regele Sionului care vine

9 Bucură-te din toată inima, fiică a Sionului,

Bucură-te, fiică a Ierusalimului!

Iată, Împăratul tău vine la tine,

drept, dătătorul mântuirii şi blând [705] ,

El stă pe un măgar,

un măgar tânăr mergând lângă mama sa măgăriţă.

10 „Voi lua carele lui Efraim,

Voi lipsi Ierusalimul de cavaleria lui,

şi voi frânge orice arc de luptă.”

El va vesti pacea tuturor neamurilor,

Stăpânirea Lui se va întinde de la o mare la alta,

de la râul Eufrat până la marginile pământului.

11 Cât despre tine, îi voi elibera pe captivii tăi,

Îi voi scoate din groapa fără apă [706] de dragul sângelui,

vărsat la încheierea Legământului cu tine.

12 Întoarce-te în cetățuța ta,

toți cei care au trăit în nădejde în captivitate!

Te asigur acum: îți voi rambursa dublu!

13 Îl voi îndoi pe Iuda ca pe un arc,

în loc de săgeată o voi pune pe coarda arcului lui Efraim,

și împotriva fiilor tăi, Grecia [707] a ,

Îți voi ridica fiii, Sion,

și mă voi lupta cu ei [708] ca cu sabia unui războinic.

Arătarea Domnului

14 Domnul Se va arăta în înălțimile cerurilor ,

Săgețile Lui vor sclipi ca fulgerul.

Domnul Dumnezeu va sufla din trâmbița Sa

și Își va începe călătoria în vârtejurile miazăzilor!

15 Domnul oștirilor va fi scutul lor,

și vor birui, îi vor călca în picioare pe prăștiași [709] ,

îi vor ataca cu un urlet, ca și cum ar fi îmbătați de vin;

și mult sânge va fi vărsat și vor fi sătui,

ca o cupă de templu care dă pe dinafară ,

din care stropesc colțurile altarului.

16 În ziua aceea, Domnul Dumnezeul lor îi va mântui,

El va mântui poporul Său ca pe turma Sa ;

ca niște nestemate într-o coroană,

vor străluci și vor străluci pe pământul Lui.

17 Ce bune sunt și ce frumoase vor fi!

Tinerii vor fi plini de putere, așa cum grâul este plin de putere ,

Fetele sunt ca vinul tânăr.

Restaurarea lui Iuda și a lui Israel

10 Cereți Domnului ploaie

în timpul ploilor de sfârșit de primăvară –

Domnul este Cel ce adună norii furtunii,

stropind pământul cu ploi torențiale ,

plantele de pe câmpuri - toate ființele vii.

2 „Dar idolii [710] prevestesc minciuni,

Viziunile ghicitorilor sunt o înșelăciune,

Ei povestesc vise imaginare,

consolă cu cuvinte goale.

Așa că oamenii rătăcesc,

ca niște oi lăsate fără păstorul lor .

3 De aceea, mânia Mea este mare împotriva păstorilor,

„Eu voi avea grijă de conducători [711] și de turme.”

Domnul oștirilor va avea grijă de turma Sa,

despre urmașii lui [712] b Iuda,

și îi vor asemăna cu un cal de război magnific [713] în .

4 Din turma Domnului , din Iuda, va ieși piatra de temelie,

din El este sprijinul cortului,

de la el vine și arcul de luptă,

și fiecare conducător chemat de Dumnezeu ,

va veni de la Iuda.

5 Toți împreună vor fi eroi în luptă,

va călca în picioare orice dușman în noroi ;

Vor lupta fără frică - căci Domnul este cu ei! -

și îi vor rușina pe cei ce călăresc pe cai.

6 „Voi întări casa lui Iuda,

Voi salva casa lui Iosif,

Având milă de ei, îi voi aduce înapoi din captivitate .

Vor trăi așa,

ca și cum nu le-aș fi respins niciodată –

căci Eu sunt Domnul Dumnezeul lor,

Le voi răspunde la rugăciuni !

7 Atunci efraimiții vor ieși din captivitate ca niște războinici viteji,

Inimile lor vor fi vesele ca de vin,

văzând aceasta, copiii lor se vor bucura -

Domnul va fi bucuria inimilor lor.

8 Voi fluiera după ei și îi voi aduna,

căci am deja îndeplinit răscumpărarea lor [714] ,

vor fi, ca și înainte, foarte numeroși.

9 Deși Mi-am împrăștiat poporul printre neamuri,

dar chiar și acolo, într-o țară străină , își vor aminti de Mine,

De aceea, ei și copiii lor vor supraviețui și se vor întoarce.

10 Îi voi aduce înapoi din țara Egiptului,

Voi aduna din Asiria,

Îi voi așeza în Galaad și în Liban,

până când nu mai rămâne loc pentru ei.

11 Vor trece [715] printr-o mare de suferință,

depășind și potolind valurile sale;

toate adâncurile Nilului vor seca.

Voi umili mândria Asiriei,

Voi lua toiagul din Egipt și -i voi lipsi puterea .

12 Dar tăria lui Israel va fi în Domnul,

„În Numele Lui vor trăi”

Acesta este cuvântul profetic al Domnului.

Calamitățile care vin asupra celor care Îl resping pe Bunul Păstor

11 Deschide-ți porțile, Libane mândru ,

Fie ca focul să mistuie cedrii cu care te-ai mândru !

2 Urlați, brazi, căci cedrii au căzut,

Copacii cei mai puternici au pierit !

Plângeți, stejari din Basan,

desișul pădurii a dispărut!

3 Strigătul păstorilor se aude –

au fost brusc lipsiți de pășunile lor;

se aude răgetul unui leu –

Tufișurile de lângă Iordan au fost distruse!

Profeția celor doi păstori

4 Așa vorbește Domnul Dumnezeul meu: „Fii păstor al oilor destinate tăierii. 5 Cine le cumpără și le junghie nu ascultă de mustrare; iar cine le vinde zice: «Slavă Domnului [716] că m-am îmbogățit!» Nici măcar păstorii nu au milă de ele.” (6 „De aceea nu voi mai avea milă de locuitorii țării”, avertizează Domnul. „Îi voi da pe fiecare în mâna unuia ca ei , a vecinului lor sau în mâna regelui lor; ei vor pustiiți țara, dar nu voi izbăvi pe nimeni din mâinile asupritorilor.”)

7 Așadar, am devenit păstor de oi, pentru a tăia cei condamnați, cei mai nefericiți din turmă. Am luat două toiege, dintre care unul l-am numit „Mângâiere” și celălalt „Unitate” și am început să pasc oile. 8 În prima lună am scăpat de trei păstori; căci răbdarea mea ajunsese la sfârșit și nici ei nu mă mai puteau suporta. 9 Atunci le-am zis: „Sătul mi-a fost; nu mai sunt păstorul vostru! Cine moare să moară, cine se pierde să piară și ceilalți să se devoreze unii pe alții.” 10 Am luat [717] și am rupt toiagul „Mângâierii”, rupând Legământul, Tratatul făcut cu toate neamurile [718] b . 11 În ziua aceea a fost rupt, și cei nefericiți din turmă care mă păzeau au știut că acesta era cuvântul Domnului. 12 Le-am zis: „Dacă credeți că este drept, dați-mi ce am câștigat; iar dacă nu, păstrați-l pentru voi.” Și mi-au cântărit plata - treizeci de arginți. 13 Domnul mi-a zis: „Aruncă-le la olar [719] , căci au dat un preț mare pentru mine!” Am luat argintul și l-am aruncat la olar, în Casa Domnului. 14 Am rupt și celălalt toiag al meu, toiagul „Unității”, rupând astfel legăturile sfinte de frăție dintre Iuda și Israel.

15 Domnul mi-a zis: „ Du-te și ia iarăși toiagul și traista păstorului, dar de data aceasta arată-te ca un păstor nebun și arogant. 16 Voi lăsa să fie păstor în țara aceasta un om care nu va îngriji de oile pierdute, nu va căuta pe cele tinere, nu va vindeca pe cele rănite și nu va hrăni pe cele sănătoase, ci va mânca carnea oilor grase, lăsându-le doar copitele [720] . ”

17 Vai de păstorul cel rău,

cine abandonează turma!

Sabia nu-i va cruța mâna

și ochiul lui drept!

Să i se usuce complet mâna dreaptă

și ochiul drept va orbi complet.”

Eliberarea iminentă a Ierusalimului

12 Predicție profetică [721] .

Cuvântul Domnului despre Israel. Iată ce vorbește Domnul, care a întins întinderea cerurilor, a întemeiat pământul și a creat duhul în om: 2 „Să știți bine că voi face Ierusalimul ca o cupă de băutură tare, care va face neamurile care asediază Iuda și Ierusalimul să se clatine ca de beție. 3 În ziua când toate neamurile pământului se vor aduna să atace Ierusalimul, îl voi face ca o piatră care nu poate fi ridicată; oricine încearcă să o ridice va suferi. 4 În ziua aceea”, zice Domnul, „voi lovi orice cal cu nebunie și pe călărețul lui cu nebunie. Dar voi lovi orice cal al neamurilor cu orbire. Voi fi în pază și nu-Mi voi lua ochii de la casa lui Iuda. 5 Atunci căpeteniile lui Iuda vor zice în sinea lor: «Locuitorii Ierusalimului sunt puternici, pentru că Dumnezeul lor este Domnul oștirilor!»”

6 În ziua aceea, îi voi face pe conducătorii lui Iuda ca un foc aprins în mijlocul unei grămezi de lemne, ca o torță aprinsă în mijlocul snopilor; vor aprinde toate neamurile care îi asediază la dreapta și la stânga. Ierusalimul va fi din nou plin de oameni care vor locui în el în siguranță.

7 Dar mai întâi Domnul va da izbăvire corturilor lipsite de apărare ale lui Iuda, în satele mici , pentru ca slava casei lui David și a locuitorilor Ierusalimului să nu eclipseze slava lui Iuda. 8 În ziua aceea, Domnul va ocroti pe cei ce locuiesc în Ierusalim; și cei mai slabi dintre ei vor fi ca David și toată casa lui David va fi ca Dumnezeu, îngerul Domnului care merge înaintea lor. 9 În ziua aceea, voi fi gata să nimicesc toate neamurile care vor ataca Ierusalimul.

Plângere pentru cel străpuns

10 Voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului Duhul, mișcându-i la îndurare și chemându-i la rugăciune, [723] și vor privi spre Acela [724] pe care L-au străpuns și-L vor jeli cum se jelește cineva pentru un singur fiu și se vor tângui pentru el cum se jelește cineva pentru întâiul născut. 11 În ziua aceea va fi un mare plâns în Ierusalim, ca plânsul pentru Hadad-Rimon în Valea Meghido . 12 Țara va deveni un loc de jale și de plâns și fiecare generație o va jeli separat: generația urmașilor lui David

separat și femeile lor separat, și generația urmașilor lui Natan separat și femeile lor separat, 13 și generația urmașilor lui Levi separat și femeile lor separat, și generația urmașilor lui Șimei [726] separat și femeile lor separat, 14 și toate celelalte generații separat și femeile lor separat.

Curățare de păcat

13 În ziua aceea se va deschide un izvor pentru urmașii casei lui David și pentru locuitorii Ierusalimului, care va spăla păcatul și necurăția [727] .

2 Și chiar în ziua aceea (acesta este cuvântul profetic al Domnului oștirilor), voi uita numele idolilor din țara aceasta și nu vor mai fi amintiți niciodată; voi izgoni pe prorocii mincinoși [728] din țara aceasta și duhul necurăției nu va mai fi aici . 3 Și dacă cineva îndrăznește să profetească, rudele lui, tatăl său și mama sa, îi vor zice: „Nu vei trăi! Ai mințit, ascunzându-te în spatele unui jurământ în Numele Domnului!” Și rudele lui, tatăl său și mama sa, îl vor lovi pe profetul acela cu sabia [729] . 4 În ziua aceea, fiecare profet mincinos se va rușina de viziunile sale și nu va mai îmbrăca haina grosolană a unui profet de dragul înșelăciunii, 5 ci va zice: „Nu sunt profet, ci un agricultor, care m-a ocupat cu pământul din tinerețea mea . ” [730] 6 Și dacă cineva întreabă: „Ce sunt aceste răni pe pieptul tău? ” [731] el va răspunde: „M-au rănit în casa prietenilor mei.”

Păstorul este junghiat, iar oile turmei sunt împrăștiate.

7 „Trezește-te, sabie, împotriva păstorului meu,

pe cel care este mereu cu mine,

Acesta este cuvântul Domnului oștirilor! –

Lovește păstorul [732] și oile turmei se vor împrăștia ,

și voi ridica mâna peste cei mici.

8 Și apoi, în toată această țară, acesta este cuvântul Domnului,

două treimi vor fi exterminate, vor pieri, iar o treime va rămâne.

9 Îl voi conduce pe acest al treilea prin foc

și îl voi curăța cum se curăță argintul;

Îi voi testa așa cum se testează aurul.

Ei vor chema Numele Meu, iar Eu voi răspunde,

Voi spune despre ei: „Iată poporul Meu”,

și ei vor răspunde: „Domnul este Dumnezeul nostru!”

Domnul vine

14 Iată, ziua Domnului este aproape; vrăjmașii tăi îți vor împărți prada între ei, sub ochii tăi. 2 Voi aduna toate neamurile ca să lupte împotriva Ierusalimului; îl vor cuceri, îi vor jefui casele și îi vor pângări nevestele. Jumătate din cetate va merge în robie și numai rămășița locuitorilor ei va scăpa de nimicire. 3 Domnul va ieși și va lupta împotriva acestor neamuri, cum luptă în ziua bătăliei. 4 El va sta pe Muntele Măslinilor, care este la răsărit de Ierusalim, și va fi împărțit sub picioarele lui în două: jumătate din munte se va mișca spre miazăzi , iar cealaltă jumătate spre miazănoapte; și între ele va fi o vale mare de la răsărit la apus. 5 Atunci veți fugi prin valea muntelui Domnului [734] a și se va întinde până la Țal; veți fugi, cum ați fugit de cutremurul de pământ în zilele lui Ozia, împăratul lui Iuda. Atunci Se va arăta Domnul Dumnezeul meu, și împreună cu El [735] b toți sfinții.

6–7 În ziua aceea nu va fi lumină, luminile de pe cer vor îngheța [736] . Și va veni Ziua fără sfârșit, cunoscută numai de Domnul: nu o zi în sensul obișnuit și nu o noapte - spre seară va răsări lumina!

8 În ziua aceea, ape dătătoare de viață vor curge din Ierusalim [737] a : jumătate spre Marea Moartă, jumătate spre Marea Mediterană [738] b . Și aceasta se va întâmpla atât iarna, cât și vara.

9 În ziua aceea, Domnul va împărăți peste tot pământul; este un singur Domn și Numele Lui este un singur.

10 Și tot acest pământ, de la Gheba până la Rimon [739] a , care este la sud de Ierusalim, se va transforma și se va deveni o vale roditoare . Dar Ierusalimul va rămâne la locul lui de odinioară, sus, întinzându -se de la Poarta lui Beniamin până la hotarul Primei Porți, poarta unghiului, de la turnul lui Hananel [740] b până la teascul împăratului. 11 Ierusalimul nu va mai fi niciodată distrus și cei ce locuiesc în el vor fi în siguranță.

12 Domnul va pedepsi neamurile ale căror oștiri au atacat Ierusalimul și l-au jefuit și le va lovi cu o boală: carnea lor va putrezi și va muri, ca morții vii. Ochii lor se vor topi în orbite și limba lor se va usca în gură. 13 În ziua aceea, o nenorocire cumplită din partea Domnului va veni peste toți: fiecare își va apuca aproapele de mână și se va năpusti unul asupra altuia. 14 Iuda se va lupta și el în bătălia pentru Ierusalim și va strânge bogățiile neamurilor de jur împrejur: aur, argint și haine din belșug. 15 Aceeași urgie va veni peste cai, catâri, cămile, măgari și tot ce se află în taberele acelor neamuri.

16 După aceea, toți cei care vor mai rămâne în viață dintre neamurile care au atacat Ierusalimul se vor sui an de an să se închine Împăratului, Domnului Oștirilor, iar Sărbătoarea Corturilor, Sărbătoarea Răscumpărării, va fi sărbătoarea lui. 17 Dar oricine dintre semințiile pământului nu se va sui să se închine Împăratului, Domnului Oștirilor,

nu va avea ploaie. 18 Și dacă vreo familie din Egipt refuză să se suie la Ierusalim ca să se închine lui Dumnezeu , aceeași urgie se va abate asupra lor, pe care Domnul a lovit-o asupra celorlalte neamuri, pentru că refuză să țină Sărbătoarea Corturilor. 19 Iată ce se va întâmpla cu Egiptul și cu toate celelalte neamuri care nu țin Sărbătoarea Corturilor.

20 În ziua aceea, chiar și clopoțeii cailor vor avea inscripționate cuvintele „Sfânt Domnului”, iar uneltele de bucătărie din Casa Domnului vor fi considerate sfinte , ca potirele care stau înaintea altarului. 21 Toate oalele din Ierusalim și din Iuda vor fi sfinte Domnului oștirilor, astfel încât oricine va veni să aducă o jertfă va putea să le ia și să gătească carnea animalelor care sunt jertfite în ele . Și din ziua aceea nu va mai fi niciun negustor în Casa Domnului . [741]

CARTEA PROFETULUI MALEIA

Povara lui Maleahi era grea: să ducă Cuvântul Domnului lui Israel. Domnul zice: „V-am iubit!”, dar voi întrebați: „Care este dragostea Ta?” (1:1, 2)

În vremuri de stagnare și criză spirituală, tindem să cădem în disperare și să fim chinuiți de îndoieli. Ne pierdem echilibrul spiritual și, cu mânie, cerem un răspuns de la Dumnezeu, provocându-L. Israeliții din vechime făceau la fel: „Până când, Dumnezeule, va batjocori asupritorul?” (Psalmul 74 (74):10), întrebau ei. „Trezește-te! Cum poți dormi, Doamne? ... De ce Te-ai întors și ai uitat umilința și asuprirea noastră?” (Psalmul 44 (44):24, 25) „Până când, Doamne, vei fi mânios pentru totdeauna?” (Psalmul 79 (78):5)

Ori de câte ori ne pierdem speranța, amintirea eliberărilor din trecut ne este de puțină mângâiere. Un declin similar al credinței și al spiritului a fost experimentat de israeliți în timpul slujirii profetului Maleahi. Deși captivilor li s-a permis să se întoarcă în țara părinților lor și să reconstruiască Templul, ani mai târziu, o serie de împrejurări au servit drept cauză a deznădejdii generale. Țara de care erau legate toate speranțele israeliților era încă o provincie nesemnificativă la periferia Imperiului Persan; viitorul luminos proclamat de profeți (Agaeu și Zaharia) nu sosise încă; Domnul Suveran, pe care îl așteptau, nu venise încă la Sanctuar - la Templul Său, la Locuința Sa, în glorie (așa cum a cântat psalmistul în Psalmul 69), pentru a-Și înălța împărăția înaintea feței tuturor oamenilor. După ce s-au îndoit de credincioșia Sa față de „legământul iubirii care nu se oprește niciodată” (Deuteronom 7:9; cf. Maleahi 1:2), evreii din împărăția restaurată a lui Israel în prima jumătate a secolului al V-lea î.Hr. și-au pierdut speranța pentru împlinirea profețiilor și binecuvântările promise de Dumnezeu. Slujirea lor adusă lui Dumnezeu devenise o respectare plictisitoare și lipsită de suflet a ritualurilor, legea lui Dumnezeu era neglijată, iar întreaga lor religie era lipsită de putere dătătoare de viață. Ei cereau de la Dumnezeu dovezi ale iubirii Sale, iar întrebările pe care I le adresau erau pline de sarcasm și necredință: „Care este iubirea Ta?”, întrebau ei (1:2), „Unde este Dumnezeul dreptății?” (2:17). Cuvintele lui Dumnezeu din cartea Maleahi, de-a lungul veacurilor, se

adresează tuturor celor care trec printr-o criză spirituală și nu sunt conștienți de ea; uneori sună ca o alarmă, trezindu-ne din somnul spiritual și provocând o sete de a-L auzi pe Dumnezeu și o dorință de a răspunde chemării Sale.

Spre deosebire de celelalte cărți ale celor doisprezece „Profeți Minori", Cartea lui Maleahi cel mai probabil nu este numită după profetul care a scris-o. Nu se știe nimic despre autorul acestei ultime cărți a Vechiului Testament. Cuvântul ebraic Maleahi înseamnă literalmente „Mesagerul Meu", „Emisarul Meu" și nu este tradus ca nume propriu în Septuaginta (cea mai veche traducere a Vechiului Testament în greacă). Cercetătorii cred că cuvântul Maleahi folosit în 1:1 nu este un nume propriu, deoarece nu este menționat nicăieri altundeva în Biblie. Cartea este scrisă sub forma unor dialoguri între Dumnezeu și popor. Dumnezeu vorbește poporului printr-un profet, iar poporul și preoții Îi pun întrebări.

Cartea lui Maleahi este ultimul cuvânt al Vechiului Testament, al cărui sunet s-a auzit timp de câteva sute de ani în perioada de „tăcere" a Bibliei. După cum au remarcat pe bună dreptate unii cercetători, profetul ne conduce de la un dialog la altul, iar apoi, chiar în ultimele rânduri ale cărții (4:4-6), ne lasă singuri cu doi mari oameni ai credinței: Moise și Ilie, îndemnându-ne să nu pierdem din vedere cel mai important lucru din mesajul și slujirea acestor giganți ai spiritului. Moise ne atrage atenția asupra a ceea ce Dumnezeu a spus și a făcut în trecut (4:4), iar Ilie ne cheamă să fim sensibili și vigilenți la ceea ce va face Dumnezeu în viitor (4:5, 6).

Conținutul principal al cărții

Dragostea Domnului pentru Israel 1:2–5

Infidelitatea lui Israel este condamnată 1:6–2:16

Avertisment despre Ziua Judecății și chemare la pocăință 2:17–4:6

1 O povară grea [742] a a căzut peste Maleahi [743] b : să transmită cuvântul Domnului
lui Israel.

Dragostea Domnului pentru Israel

2 Domnul zice: „Te-am iubit!", dar tu întrebi: „Care este dragostea ta?" Domnul zice:
„Nu este Esau fratele lui Iacov? Totuși, l-am iubit pe Iacov, 3 dar l-am respins pe Esau.
[744] I-am prefăcut munții într-un pustiu și i-am dat moștenirea șacalilor sălbatici." 4
Dacă Edom [745] zice: „Suntem ruinați, dar vom zidi din nou!", Domnul oștirilor va zice:
„Ei vor zidi din nou, dar Eu voi nimici!" Și vor fi numiți „țara răutății", un popor asupra
căruia mânia Domnului va dăinui pe vecie. 5 Vei vedea cu ochii tăi și vei zice: „Mare
este Domnul, mai presus de hotarele lui Israel [746] !"

Păcatul preoților

6 „Fiul își cinstește tatăl și slujitorul își stăpânește stăpânul. Dacă Eu sunt tată, unde este cinstea? Dacă Eu sunt stăpânul vostru, unde este respectul?” Domnul oștirilor vă vorbește așa, preoților, care ați disprețuit Numele Lui. Voi ziceți: „Cum am disprețuit Numele Tău?” 7 „Aduceți jertfe nevrednice pe altarul Meu [747] și ziceți: «Cum Te-am ofensat?» Pentru că altarul [748] Domnului nu este nimic pentru voi! 8 Aduceți orbii ca jertfă, zicând : «Nu este nimic rău în asta!» [749] și aduceți șchiopi și bolnavi, zicând : «Nu este nimic rău în asta!» Aduceți acestea guvernatorului [750] b - va fi El plăcut de voi, vă va arăta El favoare [751] c ?” Așa vorbește Domnul oștirilor! 9 Strigați către Dumnezeu: «Ai milă de noi!» Cu astfel de jertfe - vă va asculta El? Așa vorbește Domnul oștirilor! 10 Ar fi mai bine dacă unul dintre voi ar închide ușile Templului și n-ar aprinde foc pe altar în zadar. „M-ați mâniat”, zice Domnul oștirilor, „nu voi primi dar de mâncare din mâna voastră. 11 De la răsărit până la apus, Numele Meu este mare printre neamuri [752] ; în orice loc Îmi ard tămâie, aduc daruri curate, căci Numele Meu este mare printre neamuri.” Așa vorbește Domnul oștirilor! 12 Dar voi aduceți dispreț asupra Lui, zicând: „Altarul Domnului este necurat!” Și despre darul [753] de pe el: „Este jalnic!” 13 Și ziceți: „Este o muncă grea”, dar îl disprețuiți [754] . Așa vorbește Domnul oștirilor: „Aduceți ce ați luat de la alții, de la șchiop sau de la bolnav; acesta este darul vostru. Îl voi primi atunci de la voi?”, zice Domnul. 14 „Blestemul nu va trece peste omul viclean, care are în turmă o vită sănătoasă [755] și a făcut o jurământ și apoi aduce Domnului său o jertfă fără cusur. Păcatul este asupra lui , căci Eu sunt un Împărat mare”, zice Domnul oștirilor, „și neamurile se vor teme de Numele Meu.”

Avertisment pentru preoți

2 Pentru voi, preoților, această poruncă! 2 „Dacă nu ascultați, dacă nu vă pasă ca Numele Meu să fie proslăvit”, zice Domnul oștirilor, „voi trimite un blestem asupra voastră și voi preface binecuvântările voastre în blesteme. Iată, am făcut deja lucrul acesta, pentru că nu luați la inimă ce v-am spus . 3 De aceea, voi opri urmașii voștri [756] și vă voi unge fețele cu bălegar, bălegarul jertfelor voastre de sărbătoare și veți fi luați cu el.

4 „ Atunci veți ști că v-am dat această poruncă, să păziți legământul Meu, legământul Meu cu Levi”, zice Domnul oștirilor. 5 „Legământul Meu cu el este viața și pacea, pe care i-l-am dat, ca să-l facă să se teamă de Mine; el se teme de Mine și se teme de Numele Meu. 6 „ Învățătura credincioasă era pe buzele lui; niciun cuvânt rău nu i-a ieșit de pe limbă; viața lui a umblat înaintea Mea în pace și neprihănire; și a întors pe mulți de la păcat.” 7 Căci poporul se încrede în cuvintele preotului [757] , își dorește să audă învățătură din gura lui; el este mesagerul Domnului oștirilor. 8 „Dar voi v-ați rătăcit și, prin interpretarea voastră a Legii, ați dus pe mulți la păcat . Ați stricat legământul Meu , legământul cu Levi”, zice Domnul oștirilor. „ Iată , vă demasc înaintea tuturor oamenilor; oamenii au ajuns să vă disprețuiască și să vă considere ca o nimica toată, pentru că voi neglijați căile Mele și sunteți părtinitori în interpretarea Legii!”

Legământul respins de Iuda

10 Nu avem noi toți un singur Tată? Nu ne-a creat un singur Dumnezeu? De ce uneltim unii împotriva altora și profanăm legământul făcut cu părinții noștri ? 11 Iuda a fost necredincios și s-a săvârșit o urâciune atât în Israel, cât și în Ierusalim: Iuda a pângărit sanctuarul pe care Domnul îl iubește și s-a căsătorit cu fiica dumnezeului unei țări străine. 12 Domnul va izgoni din corturile lui Iacov pe oricine face astfel de lucruri, oricine ar fi el, [758] chiar dacă a adus o jertfă Domnului oștirilor.

13 Iată ce faceți voi: udați altarul Domnului cu lacrimile voastre, vă tânguiți și gemeți; dar El nu se uită la jertfa voastră și nu o primește din mâna voastră. 14 Voi întrebați: „De ce?” Fiindcă Domnul este martor între tine și soția tinereții tale, pe care ai trădat-o, măcar că ea este tovarășa ta și soția ta de legământ [759] . 15 Nu ne -a creat Dumnezeu cel cu care suntem părtași la Duhul Său? Și ce dorește acesta? Nu vine oare urmașii de la Dumnezeu? [760] De aceea, păzește-ți duhul și nu trăda soția tinereții tale. 16 „Nu tolerez divorțul [761] ”, zice Domnul Dumnezeul lui Israel, „și când prefaci acoperământul sub care a fost luată o soție în silnicie împotriva ei ”, zice Domnul oștirilor. Păzește-ți duhul, nu o trăda.”

Avertisment despre Ziua Judecății și un apel la pocăință

17 Voi încercați răbdarea Domnului [762] prin cuvintele voastre, întrebând: „Cum Îl vom încerca atunci?” Zicând: „Domnul privește cu bunăvoință asupra oricui face răul” sau: „Unde este Dumnezeul dreptății?”

3 „Iată, Eu trimit pe solul Meu să-Mi pregătească calea. Domnul, Domnul , pe care-L căutați, va veni deodată la Templul Său. Solul legământului, pe care-L doriți atât de mult, vine ”, zice Domnul oștirilor. 2 Dar cine nu se va teme [763] de ziua venirii Lui și cine va putea sta în picioare la arătarea Lui?

El este ca flacăra unui oală de topit sau ca leșia unei spălători. 3 El va lucra ca unul care rafinează și curăță argintul; El va curăți pe fiii lui Levi, îi va curăți ca aurul și argintul, până când vor aduce Domnului o jertfă mistuită de foc, cu dreptate. 4 Domnul va fi binevoitor de jertfa lui Iuda și a Ierusalimului, ca în zilele de demult, în anii de demult .

5 „Iată, Eu vin, ceasul judecății Mele este aproape și nu voi întârzia să-i pedepsesc pe vrăjitori și pe adulter, pe cei ce jură strâmb, pe cei ce asupresc pe lucrătorii plătiți, pe văduvă și pe orfan, pe cei ce prigonesc pe străin și nu se tem de Mine”, zice Domnul oștirilor!

Zeciuieli și ofrande

6 „Eu sunt Domnul și Eu sunt Același pentru totdeauna [764] a , de aceea voi, fiii lui Iacov, n-ați pierit [765] b . 7 Din zilele părinților voștri v-ați abătut de la legile Mele și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine și Mă voi întoarce la voi”, zice Domnul oștirilor. „Veți întreba: «Cum ne vom putea întoarce?»”

8 Oare fură cineva de la Dumnezeu? Și totuși Mă jefuiți! Întrebați: „Ce furăm?”
Zeciuielile și darurile de mâncare. 9 Blestemul este asupra voastră, și totuși Mă jefuiți,
chiar tot neamul acesta! 10 „Aduceți zeciuiala întreagă și puneți-o înapoi în casa vistieriei
, ca să fie hrană în Casa Mea și puneți-Mă la încercare acum”, zice Domnul oștirilor. „Nu
vă voi deschide zăgazurile cerurilor și nu voi turna peste voi binecuvântare din belșug?”
11 „Nu voi lăsa ca dăunătorii să vă distrugă recolta și via voastră să nu dea rod”, zice
Domnul oștirilor. 12 „Toate neamurile vă vor numi binecuvântați; țara voastră va fi o
încântare [766] ”, zice Domnul oștirilor.

13 „Cuvintele voastre împotriva Mea sunt pline de aroganță”, zice Domnul. „Întreabă:
«Ce aroganță am rostit împotriva ta?» 14 Ai zis: «Degeaba și fără folos este să slujim lui
Dumnezeu! Ce folos ne este să păzim legile Lui și să umblăm cu o față căită înaintea
Domnului oștirilor?» 15 Nu, fericiți suntem noi, cei ce suntem foarte îngâmfați , căci cei
ce fac răul stau neclintiți, ispitesc chiar și pe Dumnezeu și rămân nepedepsiți.”

16 Dar cei ce se tem de Dumnezeu vorbesc altfel unii cu alții. Domnul îi ascultă, îi aude
și o carte de aducere aminte este scrisă înaintea Lui pentru cei ce se tem de Domnul și se
tem de Numele Lui. 17 „Ei Îmi vor fi”, zice Domnul oștirilor, „ o comoară de preț în ziua
când îi voi răscumpăra [767] ; îi voi păzi și le voi arăta îndurarea Mea, ca un tată pentru
fiul său care Îi slujește .” 18 Atunci veți vedea din nou care este diferența dintre cel drept
și cel rău, dintre cel care a slujit lui Dumnezeu și cel care nu I-a slujit.

Ziua Domnului

4 „Iată, vine ziua care va arde ca un cuptor; cei mândri și cei răi vor fi ca miriștea; și ziua
care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va rămâne nici rădăcină, nici coroană.
2 Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele Dreptății [768] a cu
vindecarea în aripile Lui [769] b și veți ieși și veți sări ca vitele scăpate din staul. 3 În
ziua în care voi face aceasta [770] , veți călca în picioare pe cei răi, căci vor fi ca praful
sub picioarele voastre”, zice Domnul oștirilor. 4 Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise,
robului Meu, pe care i-am dat-o la Horeb, de orânduirile și judecățile pentru tot Israelul.

5 Să știți dar că, înainte să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare , vă voi
trimite pe profetul Ilie. 6 El va întoarce inimile părinților spre copii și inimile copiilor
spre părinți, ca nu cumva să vin și să lovesc pământul cu blestem.”

Note

1. Noul Testament în traducere rusă modernă / Tradus sub conducerea editorului M.P.
Kulakov.

2.

3. a 1:1 În al treilea an al domniei lui Ioiachim... (605 î.Hr.), conform sistemului de socoteală a domniilor regilor adoptat în Babilonia antică. Cf. Ieremia 25:1, unde acest an este desemnat ca „al patrulea an al domniei lui Ioiachim” conform sistemului evreiesc de socoteală.

4. b 1:1 Evr. Nabucodonosor; Nume babilonian: Nabu-kudurri-utsur (probabil însemnând: „O Nabu, protejează-l pe fiul cel mare”); o referire la Nebucadnețar al II-lea, fiul lui Nabopolasar (domnat între 605–562 î.Hr.).

5. a 1:2 Lit.: Domnul (ebraic Adonai) l-a dat pe Ioiachim, regele lui Iuda, în mâinile lui (Nebucadnețar).

6. b 1:2 Sau: ustensile.

7. în 1:2 Adică în Babilonia.

8. g 1:2 Adică Marduk sau Marduk-Bel. Miercuri. 2 Cronici 36:6, 7.

9. 1:3 Sau: eunuc; același lucru în versetele 7, 8, 11 și 18. Cuvântul eunuc (un castrat, un ofițer responsabil de camerele de dormit din palatul regelui) nu este folosit aici în sensul său literal. După ce și-a pierdut sensul original, a căpătat o utilizare mai largă. Acest cuvânt a început să se refere la orice persoană de încredere a regelui. Aici, expresia conducătorul eunucilor/șeful eunucului indică gradul de responsabilitate al lui Așpenaz și nu statutul fizic al său sau al celor care erau responsabili față de el.

10. 1:6 Lit.: din fiii lui Iuda.

11. 1:7 Se presupune că semnificația numelor babiloniene: Daniel (ebraic Daniel - „Judecătorul meu El [Dumnezeu]”) a fost redenumit Beltșațara - „Bel, protejează-i viața”, Hanania (ebraic Hanania - „Yahweh a arătat îndurare”) a fost redenumit Șadrac - „porunca lui Aku”, Misael (ebraic Misael - „cine este ca El [Dumnezeu]?”) a fost redenumit Meșac din Mi-șa-Aku - „cine este ca Aku?”, iar Azaria (ebraic Azaria - „Yahweh a ajutat”) a fost redenumit Aved-Nego - „Robul Său” (distorsionat din Nabu), unde Bel, Aku și Nabu sunt numele unor zei păgâni. Redenumirea tinerilor trebuia să ducă la uitarea credinței în Dumnezeul cel viu.

12. 1:8 Adică să nu fie implicați în viața sclavilor lor păgâni, care sacrificau o parte din mâncarea lor zeilor lor și făceau libații de vin în onoarea lor; pe masa regelui putea exista și carne de la animale numite necurate în Sfintele Scripturi (vezi Levitic 11).

13. 1:9 Lit.: îndurare și favoare.

14. 1:17 Ebr. hazon sau hizayon, asemenea aramaicului hezu, „vedenie”, denota în Scripturi unul dintre mijloacele prin care Dumnezeu Și-a revelat voința sau Și-a comunicat cuvântul omului. O astfel de revelație, dată prin Duhul Sfânt, include, pe lângă vise, fenomenul vedeniei supranaturale.

15. 1:20 Conform altor manuscrise antice: necesitând înțelepciune și perspicacitate.

16. 1:21 Până în primul an al regelui Cirus – menționarea acestui lucru se datorează evident faptului că în acest an (539 î.Hr. conform calendarului babilonian și 537 conform calendarului evreiesc) s-a încheiat perioada captivității babiloniene.

17. 2:1 Al doilea an al lui Nebucadnețar – aceasta ar putea implica faptul că Daniel și tovarășii săi nu își terminaseră încă cei trei ani de instruire (1:5). Dar este probabil ca aici să fie folosit sistemul babilonian de calculare a anilor de domnie, în care tinerii erau antrenați în anul urcării pe tron a lui Nebucadnețar, al doilea și al treilea an de instruire având loc în primul și al doilea an al domniei sale. În acest caz, „al doilea an al lui Nebucadnețar” ar fi 603/602 î.Hr.

18. 2:2 Sau: astrologi, ebraică: kasdim; în cartea lui Daniel acest cuvânt este folosit în două sensuri - ca o comunitate etnică (locuitorii Babiloniei) și ca un statut social special: în acest caz indică apartenența la casta înțelepților și astrologilor.

19. 2:4 De aici până la sfârșitul capitolului 7, textul este scris în aramaică.

20. 2:14 Lit.: cu prudență / precauție și sfat.

21. 2:15 O altă traducere posibilă: „O, dregătorule împărat, de ce este porunca împărătească atât de aspră?”, a întrebat el.

22. 2:21 Sau: El are putere asupra timpurilor și anotimpurilor; lit.: El schimbă timpurile și anotimpurile.

23. 2:31 Sau: idol/chip cioplit.

24. 2:34 Expresia „fără mâini” subliniază caracterul supranatural al evenimentului.

25. 2:37 Lit.: regele regilor.

26. a 3:1 Sau: idol / chip cioplit / statuie.

27. b 3:1 Cot – o măsură de lungime, aprox. 45 cm, adică dimensiunile idolului: 27×2,7 m.

28. 3:25 Lit.: dar văd patru oameni… și al patrulea ca înfățișare este Fiul lui Dumnezeu / al zeilor.

29. 4:4 Lit.: Caldeeni.

30. 4:5 Sau: zei; același lucru în v. 6, 15.

31. 4:6 Așadar, conform traducerii lui Teodotion; textul masoretic: spune-mi viziunile visului meu pe care l-am avut și interpretarea lui.

32. 4:10 Sau: înger; sau: veghetor; același lucru în versetele 14, 20.

33. a 4:13 Lit.: inimi, la fel și mai jos în acest verset.

34. b 4:13 Sau (mai aproape de literă): temporar; același lucru în versetele 20, 22, 29.

35. 5:1 Aram. Belșațar. Aceasta se referă la fiul și coregentul lui Nabonid. În versetele 2, 13, 18 și 22 este numit fiul lui Nebucadnețar, dar acest nume poate desemna fie descendentul regelui, fie succesorul său.

36. 5:7 Lit.: Caldeeni, același lucru în v. 11; vezi nota de la 2:2.

37. 5:11 Sau: zei; același lucru în v. 14.

38. 5:18 Sau: putere regală și mare glorie.

39. 5:25 O altă traducere posibilă: mina, mina, șekel și jumătate de mină sunt măsuri de greutate care capătă o semnificație suplimentară datorită interpretării lui Daniel.

40. 6:5 Lit.: dacă nu găsim ceva împotriva lui în legea Dumnezeului său.

41. 6:15 Lit.: a ști.

42. 6:17 Sau: cu un inel.

43. 6:24 Lit.: mâncându-l pe Daniel bucată cu bucată; în aramaică aceasta este o aluzie ironică la faptul că dușmanii care au încercat să-l „mănânce” pe Daniel au fost și ei mâncați de lei.

44. 6:28 Lit.: a prosperat.

45. 7:1 Sau: și așa începe povestea lui.

46. 7:5 Sau (mai aproape de literă): și o parte a corpului său era mai înaltă decât cealaltă.

47. 7:8 Lit.: smulse dinaintea lui.

48. 7:9 Lit.: ca lâna unui miel.

49. 7:12 Sau: până la o anumită perioadă de timp.

50. 7:17 Lit.: patru regi.

51. 7:22 Lit.: judecata (aici, evident, în sensul de „încercare”) a fost dată sfinților Celui Preaînalt (în sensul de îndeplinită asupra lor înainte ca ei să primească dreptul la împărăție).

52. a 7:25 Lit.: el va rosti cuvinte împotriva Celui Preaînalt.

53. b 7:25 Lit.: ori.

54. la 7:25 O altă traducere posibilă: a schimba (sau: a anula) timpurile (sacre) stabilite de Lege.

55. g 7:25 Aici „timp” (iddan), ca în 4:13, înseamnă evident un an.

56. 7:27 Lit.: toate autoritățile se vor supune.

57. 7:28 Lit.: a păstrat acest lucru / zicerea în inima sa.

58. 8:1 Lit.: după ce mi-a fost descoperit la început. De la primul verset al acestui capitol până la sfârșitul cărții, narațiunea continuă în ebraică; vezi nota de la 2:4.

59. 8:2 O altă traducere posibilă: în capitala (provinciei Elam) Susa; ebr. Șușan.

60. 8:4 O altă traducere posibilă: și devenea din ce în ce mai puternic; la fel și în v. 8.

61. 8:5 O altă traducere posibilă: cornul viziunii profetice.

62. 8:8 Sau: către cele patru puncte cardinale.

63. 8:9 Evr. ts□vi – splendoare, frumusețe, glorie – indică spre Israel, cf. 11:16, 41.

64. a 8:11 Sau: I l-a luat.

65. b 8:11 Traducerea acestei părți a versetului se face ținând cont de legătura lexicală și semantică cu locul paralel din 11:31.

66. a 8:13 Aici și în versetul următor, „sfânt” înseamnă evident „înger”.

67. b 8:13 Sau: slujbe.

68. 8:14 Curățit – ebr. tzadaq poate fi tradus ca a fi restaurat (la drepturile cuiva) sau: a fi justificat. Totuși, din moment ce LXX spune că Sanctuarul va fi „curățit”, este probabil ca traducătorii LXX să fi văzut acest sens în verbul tzadaq sau să fi folosit un manuscris cu un cuvânt ebr. diferit.

69. 8:17 Lit.: despre timpul sfârșitului.

70. 8:18 Sau: a căzut în transă; la fel și în 10:9.

71. a 8:26 Sau: Pecetluiește-l.

72. b 8:26 Sau (mai aproape de literă): se va întâmpla (după multe zile); cf. Ezechiel 12:27.

73. a 9:4 Sau: provocând frică.

74. b 9:4 Lit.: Tu păzești legământul și bunătatea neclintită.

75. 9:5 Sau: s-au răzvrătit / s-au răzvrătit (împotriva Ta).

76. 9:7 Sau: Te-au trădat.

77. 9:11 Lit.: blestemul și jurământul scrise în legea lui Moise au fost revărsate peste noi.

78. 9:17 Deci, conform traducerii lui Theodotion; textul masoretic: de dragul Domnului.

79. 9:18 Lit.: peste care este proclamat Numele Tău; același lucru în v. 19.

80. a 9:21 Lit.: soț; așa vorbește adesea Sfânta Scriptură despre îngeri.

81. b 9:21 Vezi 8:27; o altă traducere posibilă: omul Gabriel a venit repede la mine în zbor.

82. 9:23 Lit.: bijuterie; sau: comoară.

83. a 9:24 Sau: săptămâni.

84. b 9:24 O altă lectură: pentru a înfrâna răutatea.

85. la 9:24 Însemnând dedicarea Sanctuarului.

86. 9:25 Ebr. mashiach – cel uns: acesta era numele dat regilor, profeților și marilor preoți peste care se înfăptuia ungerea sacră; traducere tradițională: Mesia. În traducerea greacă a lui Theodotion, cuvântul mashiach este tradus ca Hristos.

87. 9:26 Sau: (nimic) nu I se va întâmpla (pe neașteptate); sensul acestei părți a versetului este neclar; traducerea este conjecturală.

88. a 9:27 Sau: cu mulți.

89. b 9:27 Pustiire - sau: distrugere; lit.: pe aripa urâciunilor.

90. la 9:27 O altă traducere posibilă: până când distrugerea ferm hotărâtă nu se va revărsa asupra distrugătorului.

91. a 10:1 Lit.: cuvântul/mesajul a fost revelat.

92. b 10:1 Sau: confruntare / război / mare bătălie

93. a 10:5 Descrierea Celui care i S-a arătat lui Daniel în formă umană este foarte asemănătoare cu modul în care Ioan îl descrie pe Hristosul care i S-a arătat (Apocalipsa 1:13).

94. b 10:5 Lit.: Coapsele lui sunt încinse cu aur din Ufaz (în unele manuscrise: din Ofir).

95. 10:6 Poate crisolit sau o altă piatră prețioasă de culoare aurie.

96. 10:9 Vezi nota de la 8:18.

97. 10:10 Lit.: m-a zguduit.

98. 10:11 Vezi nota de la 9:23.

99. 10:13 Lit.: cu regii Persiei; conform unor manuscrise: cu împărăția; traducere veche: cu regele.

100. 11:1 O altă traducere posibilă: Și în primul an al (domniei) lui Darius Medul, a trebuit să fiu asistentul și sprijinul lui (adică al lui Mihail).

101. 11:2 O altă traducere posibilă: va încuraja întregul regat grec (să se unească pentru luptă).

102. 11:3 Sau: curajos / puternic.

103. 11:4 Lit.: prin cele patru vânturi ale cerului; cf. 8:8.

104. 11:8 Lit.: zei.

105. 11:12 Lit.: inima lui se va înălța.

106. 11:14 Sau: oameni care comit violență; literal: fii de tâlhari; întreaga această propoziție poate fi înțeleasă în două moduri: fie vorbește despre niște evrei răzvrătiți, fie despre străini care i-au invadat și i-au asuprit.

107. a 11:17 O altă traducere posibilă: să subjuge întreaga împărăție.

108. b 11:17 Sau: lucruri drepte; Text masoretic: cei drepți cu el.

109. la 11:17 Lit.: îi va da pe fiica sa de soție, ca s-o nimicească; alții traduc: îi va da pe fiica sa (a lui) de soție, ca să-l nimicească (împărăția).

110. 11:18 După ce am abordat această insolență – textul din acest loc este neclar. Traducerea este dată conform uneia dintre interpretările posibile.

111. 11:31 Lit.: puteri de la el, adică aparținându-i.

112. 11:32 Lit.: cunoscător.

113. 11:33 Lit.: vor cădea uciși de sabie.

114. 11:34 Sau: prefăcut.

115. 11:36 Sau: mânia nu-și va atinge deplinătatea.

116. 11:37 Sau: cu zeii.

117. 11:38 Sau: cetăți.

118. 11:43 Lit.: Cușiți, adică popoare din sudul Egiptului.

119. 11:45 Lit.: mări, adică Marea Moartă și Marea Mediterană.

120. 12:1 O altă traducere posibilă: din vremea când s-au ridicat (orice) oameni.

121. 12:3 Lit.: ca strălucirea cerului.

122. 12:4 Sau: Vor alerga încoace și încolo.

123. 12:6 Vezi nota „a” la 10:5.

124. 12:7 Aici „timp” (ebr. moed), ca și aram. iddan din 7:25, înseamnă evident un an.

125. a 1:1 Osea (ebraică: Osea) – „mântuire”.

126. b 1:1 Domnia acestor regi acoperă aproape întreaga a doua jumătate a secolului al VIII-lea î.Hr.: Ieroboam al II-lea a murit în 753, iar Ezechia a urcat pe tron în 716/715 î.Hr.

127. a 1:4 Izreel (lit.: Dumnezeu va semăna / împrăștia) este numele văii unde Iehu, care l-a răsturnat pe regele lui Israel și i-a ocupat tronul, a dat dovadă de cruzime exterminând întreaga familie regală (2 Regi 9, 10).

128. b 1:4 Lit.: împărăția casei lui Israel.

129. 1:5 Lit.: ceapă.

130. 1:6 Lit.: casa lui Israel.

131. a 1:7 Lit.: casa lui Iuda.

132. b 1:7 Lit.: război.

133. 1:9 Acest verset nu este pur și simplu o formă verbală, „Eu voi”, ci o repetare a numelui divin „Yahweh” (tradus ca „Domnul”), revelat pentru prima dată lui Moise în Exod 3:14. De obicei, acest nume este scris la persoana a treia, dar aici, ca și în Exod 3:14, la persoana întâi (Ehyeh), ceea ce pentru israeliți ar însemna: Același Domn (la persoana întâi), adică Cel care a inițiat Legământul, permite acum celeilalte părți să suporte consecințele infidelității sale.

134. 1:11 În 1:4 numele Izreel se referea la împrăștierea poporului, dar aici vorbește despre manifestarea („semănatul”) iubirii și îndurării lui Dumnezeu față de poporul Său.

135. a 2:2 Lit.: a-ți implora mama, a-ți implora.

136. b 2:2 Lit.: El va îndepărta curvia ei dinaintea feței ei și adulterul ei din mijlocul sânilor ei.

137. o traducere 2:6 conform LXX și Peshitta, text masoretic: calea ta; această trecere la persoana a doua a fost evident menită să sublinieze indignarea Domnului.

138. b 2:6 Lit.: Îi voi ascunde (calea) cu ziduri.

139. 2:10 Lit.: El n-o va izbăvi din mâna Mea.

140. 2:13 Ebr. neum Yahweh (lit.: rostirea Domnului) nu este întotdeauna redat prin sintagma „cuvântul profetic al Domnului”. În funcție de context, oferim și alte opțiuni de traducere; la fel și în versetele 16, 21 și 11:11.

141. 2:15 Cuvântul „Acor” înseamnă „necaz”. Un loc notoriu unde, din cauza neascultării lui Acan, întreaga națiune era în pericol de a fi distrusă (Iosua 7).

142. 2:16 Ebr.: bali („domnul meu”), adresat și păgânului Baal.

143. 2:17 Lit.: Voi scoate din gura ei.

144. a 2:18 Lit.: pentru ei.

145. b 2:18 Lit.: ei.

146. 2:20 Sau: veți recunoaște.

147. 2:23 Lit.: ea; cf. v. 2 și următoarele.

148. a 3:1 Sau: Domnul mi-a zis iarăși: „Du-te, iubitule…”.

149. b 3:1 Prăjiturile de struguri (stafide presate) erau folosite la festivalurile religioase păgâne (cf. 2 Samuel 6:19).

150. o rată de 3:2 Aproximativ 170 g de argint.

151. b 3:2 Lit.: homer și leteh (aproximativ 330 de litri) – împreună cu argintul, acesta este prețul unui sclav ieftin (cf. Exod 21:32).

152. 3:4 Atribute ale cultelor sacre (cf. Gen 31:19; Jud 18:14–20).

153. 3:5 Adică moștenitorul din linia lui David.

154. a 4:1 Sau: adevăruri.

155. b 4:1 Sau: ei nu știu.

156. 4:2 Sau: mărturie mincinoasă.

157. 4:4 Una dintre traducerile posibile; sau (mai aproape de literal): poporul tău, ca cei care se ceartă cu preoții; o altă lectură: Voi aduce o acuzație împotriva ta, preote.

158. 4:5 Lit.: mama ta.

159. a 4:7 Sau: cu cât preoții sunt mai bogați.

160. b 4:7 Traducere conform tradiției ebraice antice; text masoretic: Le voi preface slava în rușine.

161. 4:8 Sau: din jertfele pentru păcat; cf. Lev 6:24–26, unde jertfa pentru păcat este dată ca hrană preoților.

162. 4:11 Sau: L-au părăsit pe Domnul. 11Desfrânarea și vinul…

163. 4:12 Lit.: lângă copacul său.

164. 4:14 Lit.: căci ei (părinții sau preoții) pleacă cu desfrânatele; aceeași persoană a treia este păstrată până la sfârșitul versetului.

165. 4:15 Lit.: casă a răutății – un nume sarcastic pentru Betel (lit.: casa lui Dumnezeu; Sin. trad.: Betel), unde au înflorit cultele păgâne. Vezi și 5:8 și 10:5.

166. 4:16 O junincă este o vacă tânără care nu a fătat niciodată.

167. 4:17 Efraim este fondatorul tribului care îi poartă numele. La un moment dat, acest trib a jucat un rol atât de important în Regatul de Nord, Regatul lui Israel, încât numele său era folosit pentru a desemna toate cele zece triburi ale acestui regat.

168. 4:18 Lit.: scuturi (aici în sens figurat – apărători ai poporului).

169. 4:19 Lit.: altarele lor.

170. 5:1 Mițpa, Tabor (Tabor) și Șitim (v. 2) sunt menționate aici, probabil ca o indicație a centrelor de cult păgân, unde a avut loc corupția morală pe scară largă a oamenilor, care au căzut în păgânism la instigarea liderilor seculari și spirituali.

171. 5:2 O altă lectură: Pe Tabor. 2Cei neascultători sunt prinși în crimă.

172. a 5:5 Poate un joc de cuvinte: ebraicul gaon este unul dintre numele lui Dumnezeu (cf. Am 8:7), dar poate însemna și mândria păcătoasă a lui Israel (Am 6:8).

173. b 5:5 Sau: Mândria lui Israel vorbește împotriva lor.

174. în 5:5 Lit.: Israel și Efraim sunt două nume ale aceluiași popor.

175. 5:7 Jertfele solemne de la începutul fiecărei luni lunare (Numeri 28:11-15) acum, lipsite de binecuvântarea divină din cauza spiritului în care au fost săvârșite, le vor aduce nu pace și siguranță, ci distrugere.

176. 5:8 Lit.: (noi) suntem în spatele tău, Beniamin; sau: (inamicul) este în spatele tău, Beniamin.

177. 5:11 Posibil o aluzie la închinarea la vițeii de aur introdusă de Ieroboam (1 Regi 12:25–33). LXX: a hotărât să urmeze deșertăciunea (adică idolatria).

178. 5:13 Nu este complet clar la ce rege se referă; cel mai probabil, acesta este modul în care Osea transmite titlul regelui Asiriei: sharru rabbu – mare conducător.

179. 6:3 Sau: primăvară.

180. a 6:5 Sau: a cioplit; sau: el a tăiat în bucăți.

181. b 6:5 Traducerea acestui rând conform LXX; Textul masoretic este neclar.

182. 6:6 Aici este folosit același cuvânt ebraic polisemantic chesed ca în v. 4, unde este tradus și prin credincioșie; cf. 2:19 (milă), 4:1 (credincioșie), 12:6 (a fi credincios). Traducerea tradițională a acestui cuvânt este milă.

183. a 6:7 Sau: ca oamenii (păcătoși).

184. b 6:7 O altă traducere posibilă: Au călcat în picioare legământul Meu ca praful.

185. 6:8 Galaad, aici și mai departe, este un nume metonimic pentru triburile israelite care locuiau la est de Iordan.

186. 6:9 Adică, pe drumul care ducea la locurile de închinare: Dumnezeu în Ierusalim și idolii din Betel.

187. 6:11 Sau: când îmi voi aduce înapoi poporul din captivitate; este posibilă o altă sintaxă a acestui verset.

188. 7:6 Text masoretic: brutarul lor, evident aici în sensul: mintea lor, care urzește răul.

189. 7:7 Trad. sin.: judecători.

190. 7:8 Lit.: neinversat.

191. 7:10 Sau: Mândria lui Israel vorbește împotriva lor; vezi și nota „a” la 5:5.

192. 7:13 Sau: Eu voi răscumpăra.

193. 7:16 Lit.: dar nu în sus.

194. 8:5 Lit.: vițelul tău miroase urât, adică este o dezgust înaintea lui Dumnezeu.

195. 8:10 Adică regele asirian.

196. 8:12 Lit.: îi considerau străini.

197. 8:13 Pedeapsa va veni sub forma unei întoarceri forțate în „Egipt”. Osea vorbește alegoric despre inamicul victorios, adică Asiria, unde israeliții vor fi duși în captivitate.

198. 9:1 Lit.: nu vă bucurați… până la extaz.

199. 9:2 Lit.: ei, adică oamenii care L-au trădat pe Dumnezeul lor.

200. 9:3 Vezi nota de la 8:13.

201. a 9:4 Conform legilor necurăției (vezi Numeri 19:11–22), oricine jelea morții era considerat ritualic necurat prin prezența sa lângă morți. Nu se putea apropia de Sanctuar și tot ce atingea devenea necurat. Pâinea sau mâncarea unor astfel de oameni era numită lechem onim („pâinea celor care jeleau”). În profețiile lui Ieremia (16:5–7), o astfel de mâncare, luată cu ocazia unei înmormântări, era un semn al judecății lui Dumnezeu

asupra israeliților captivi. Aceasta, conform cuvintelor inspirate ale lui Osea (v. 5–7), așteaptă un popor care și-a uitat Dumnezeul.

202. b 9:4 Sau: pâine.

203. a 9:6 Un oraș din Egipt faimos pentru mormintele sale dintr-o necropolă antică.

204. b 9:6 Lit.: argint / bani; o altă posibilă traducere a acestui vers: banii lor se vor pierde în desișurile de urzici.

205. 9:7 Lit.: soțul duhului.

206. a 9:8 Una dintre posibilele traduceri ale textului ebraic dificil.

207. b 9:8 Lit.: în casă.

208. a 9:9 Probabil o referire la Judecățile 19, 20.

209. b 9:9 Lit.: El își va aminti.

210. 9:10 Vezi Numeri 25:3–5.

211. Traducerea LXX din 9:13; textul masoretic este neclar în acest moment.

212. 9:15 Lit.: I-am urât; sensul verbului ebraic saneh („a urî”) în acest context este determinat de cuvintele „nu-i voi iubi…”; cf. Luca 14:26 și Romani 9:13.

213. 10:1 Sau: pietre dedicate (idolilor); același lucru în v. 2.

214. 10:2 Lit.: inima lor era împărțită.

215. 10:4 Judecata lui Dumnezeu asupra păcătoșilor sau procesele oamenilor între ei.

216. 10:5 Bet-Aven – „casa deșertăciunii” sau „casa răutății”. În condamnarea idolatriei spirituale în care căzuse Israel, Osea și Amos (5:5) identifică Bet-Avenul cu orașul Betel („casa lui Dumnezeu”), probabil pentru că acolo avea loc închinarea la vițeii de aur instituiți de Ieroboam.

217. a 10:6 Vezi nota de la 5:13; sau: către regele disputator.

218. b 10:6 Ebr. eza este tradus și ca neascultare sau (cu o altă interpretare): idol (de lemn).

219. 10:8 Ebr. aven (răutate) este o aluzie la Bet-Aven, așa cum profetul numește sarcastic Bet-El (cf. 4:15).

220. a 10:9 Sau: mai mult decât în zilele Ghibeei. Vezi Judecătorii 19–21.

221. b 10:9 Lit.: fii ai neascultării.

222. 10:10 Lit.: Îi voi pedepsi.

223. 10:12 Lit.: El (Domnul) va veni.

224. 10:13 Lit.: a arat - adică a pregătit terenul pentru răutate.

225. 10:14 Nu știm nimic despre acest eveniment, deși contemporanii profetului cu siguranță știau despre el.

226. a 11:1 Sau: era încă un copil.

227. b 11:1 În NT (Matei 2:15) această profeție se referă la întoarcerea lui Isus din Egipt, dar aici se referă la exodul israeliților din sclavia egipteană, iar întregul popor al lui Israel este numit fiul.

228. 11:2 Lit.: i-a chemat - poate înseamnă că ei, adică israeliții, au fost chemați sau chemați de profeți.

229. a 11:3 Lit.: i-a luat în brațe.

230. b 11:3 Lit.: i-a vindecat (în sensul de a le restabili sănătatea fizică și spirituală).

231. 11:4 Lit.: le ridică jugul de pe fălci.

232. 11:5 Vezi nota de la 8:13.

233. 11:6 Sau: El va sfărâma zăvoarele porților; textul ebraic din acest loc este neclar.

234. 11:8 Adma și Țeboim au fost cetăți distruse împreună cu Sodoma și Gomora (Deuteronom 29:23).

235. a 11:9 Mila și eliberarea de la distrugerea totală promise aici lui Efraim, adică Regatului de Nord al lui Israel, trebuie privite într-un context escatologic.

236. b 11:9 O altă traducere posibilă: Nu voi ieși împotriva niciuneia dintre cetăți.

237. 11:10 Lit.: din mare.

238. a 11:12 Sau: trădare (în legătură cu Legământul) - adică idolatrie.

239. b 11:12 O altă posibilă traducere a acestei sintagme nu tocmai clare: Iuda umblă cu Dumnezeu și este credincios Celui Sfânt.

240. 12:2 Numele Iacov (ebraică: Yaakov) sună ca cuvântul pentru „călcâi” și era înțeles ca „apucând călcâiul” (în sens figurat: „el înșală”, vezi nota de la Gen. 25:26). În acest caz, acest nume se referă probabil la întregul popor israelian, inclusiv la toți cei care locuiau în Iudeea.

241. 12:3 Vezi Gen 32:28 în contextul întregului capitol 32. Geneza nu spune cine a fost Străinul care s-a luptat cu Iacov; profetul îl numește înger, dar citează chiar cuvintele îngerului: „Te-ai luptat cu Dumnezeu”.

242. 12:4 Deci în traducerea antică; text masoretic: ne-a vorbit.

243. 12:5 Ebr. Yahweh, care în acest context ar putea însemna „Veșnic”.

244. 12:6 O altă traducere posibilă: Întoarce-te cu ajutorul Dumnezeului tău.

245. 12:7 Lit.: în mâna canaanitului – o referință figurativă la Efraim, corupt din punct de vedere moral.

246. 12:9 Lit.: în zilele adunării (în pustie). Se pare că Domnul amenință aici că îi va priva pe israeliți de casele și bogățiile lor actuale.

247. 12:11 Evident, zeităților păgâne.

248. 12:12 Vezi Gen 29:15–30.

249. 12:13 Cuvintele „a arătat…grijă” din acest verset și „a păstorit” din precedent traduc același cuvânt ebraic.

250. 13:1 Lit.: a purtat vina lui Baal.

251. 13:2 Sau: Ei spun: „Aceasta este jertfa mea!” Astfel, oamenii sărută viței.

252. 13:3 Sau: coș de fum; sau: fereastră.

253. 13:5 Sau (conform LXX și Peshitta): hrănit; Text masoretic: știa.

254. 13:6 Lit.: inima lor s-a înălțat.

255. 13:9 O altă lectură: Te voi nimici, Israele, și cine va mijloci atunci pentru tine?

256. 13:12 Lit.: răutate… legat (ca într-un sac).

257. a 13:14 Șeolul este locuința morților. O comparație a tuturor utilizărilor acestui cuvânt în cărțile Vechiului Testament arată că Șeolul, așa cum credeau evreii, era

locuința atât a celor drepți, cât și a celor răi; nu este acolo nicio activitate, nicio pricepere, nicio înțelepciune, nicio cunoaștere (cf. Eclesiastul 9:10).

258. b 13:14 Sau: Îi voi răscumpăra din Șeol, îi voi izbăvi de moarte. Unde (acum), moartea, este urgia ta? Unde este, Șeol, urgia ta? Departe de mine gândul de a-Mi schimba părerea! Noul Testament (1 Corinteni 15:54, 55) intenționează în mod clar această lectură, dar contextul imediat al lui Osea sugerează mai degrabă un avertisment sever decât o speranță pentru o victorie viitoare asupra morții.

259. 13:15 O altă lectură: printre vecinii tăi.

260. 14:3 O altă lectură: rodul buzelor noastre.

261. a 14:4 Adică nu vom încheia niciun tratat cu Egiptul și nu vom alunga caii de război de acolo.

262. b 14:4 Sau: arăți milă.

263. 14:5 Lit.: Mânia Mea se va abate de la ei; astfel, verbul ebraic shav („se va întoarce”) continuă jocul de cuvinte de la aceeași rădăcină shuv – „a se întoarce”, „a se întoarce” (v. 2, 3) și „apostazie” (v. 5).

264. 14:6 Lit.: va prinde rădăcini ca Libanul – un lanț muntos în vestul Palestinei.

265. 14:8 Altă lectură: Al meu.

266. 14:9 Sau: rodul tău.

267. 1:1 Evr. Yoel – Iahve – Dumnezeu (al meu).

268. 1:4 Originalul folosește patru cuvinte, desemnând fie lăcuste în diferite stadii de dezvoltare, fie varietăți ale acestei insecte, fie diverși dăunători agricoli (viermi, omizi, gândaci etc.). Locuitorii statelor antice din Orientul Apropiat știau despre puterea distructivă a lăcustelor, care distrug toată vegetația din calea lor, vezi Isaia 10:15. În literatura antică din Orientul Apropiat și în Vechiul Testament, invaziile de lăcuste sunt comparate cu invaziile invadatorilor străini, iar un atac al unui inamic este comparat cu o invazie de lăcuste (Judecători 6:5, 7:12 și Ieremia 46:23; 51:14, 27).

269. 1:6 Aici și în 2:25, Ioel cel mai probabil compară urgia literală a lăcustelor cu invazia unui dușman. El compară lăcustele cu un popor nenumărat. Cf. descrierea furnicilor și șoarecilor de stâncă din Proverbe 30:25, 26, unde cuvântul ebraic „am” folosit în sensul de „creatură” înseamnă literal oameni.

270. 1:7 În evrei, vița și smochinul sunt la singular, dar ambele sunt substantive colective. Domnul poate numi aici poporul Său Israel vița și smochinul Său.

271. 1:8 Sau: despre (doar moartea) cine a devenit soțul ei.

272. 1:10 În ebraică, aliterație intenționată (shuddad sadeh, avla adama); lit.: câmpul este devastat, pământul este îndurerat.

273. 1:11 Sau: a suferi; lit.: a-ți fi rușine.

274. a 1:12 Lit.: pe margine; același lucru în v. 19.

275. b 1:12 Lit.: bucuria fiilor oamenilor s-a uscat.

276. 1:13 Lit.: încingeți-vă.

277. a 1:15 Sau (mai aproape de literă): vai (în legătură cu) ziua aceasta; cf. Am 5:18.

278. b 1:15 Atotputernicul este unul dintre numele lui Dumnezeu (ebraică: Shaddai). Semnificația și originea sa exactă sunt necunoscute, de obicei este asociat cu manifestări ale puterii lui Dumnezeu.

279. 1:17 Sensul exact al textului ebraic este neclar.

280. 1:18 O altă traducere posibilă: ei poartă pedeapsa.

281. a 1:19 Aici „focul” se referă probabil la dezastrul adus de lăcuste și secetă.

282. b 1:19 Sau: în căldura verii.

283. 2:1 Sion (ebraică: Tsiyon) – inițial numele cetății iebusiților din partea de sud a dealului estic al Ierusalimului, apoi numele întregului deal estic; mai târziu așa a ajuns să fie numit întregul Ierusalim.

284. a 2:2 O altă lectură: umbră neagră.

285. b 2:2 Această descriere se poate referi la lăcuste, la invazia străină și, de asemenea, la armata Domnului din marea Zi a Judecății.

286. 2:4 Sau: care de război.

287. 2:6 Sau: sângele s-a năpustit la față.

288. 2:8 Sau: pătrunzând (în orașele asediate) prin canale de apă.

289. 2:14 Lit.: în spatele Lui; sau: după aceea.

290. 2:16 Sau: Cheamă-l să îndeplinească ritul de purificare. Scopul principal al ritualului de purificare era de a restabili unitatea cu Dumnezeu.

291. 2:17 O altă traducere posibilă: și nu va fi guvernat de un (popor) străin.

292. 2:18 Sau: a apărat...

293. a 2:20 Acesta este, se pare, numele dat aici lăcustelor care invadau uneori Palestina dinspre nord-est.

294. b 2:20 Lit.: cei care sunt în față - în marea de răsărit, în spate - în marea de apus.

295. la 2:20 O altă lectură: El a făcut lucruri mari.

296. 2:21 Lit.: pământ.

297. 2:23 Evreiesc. Cuvântul moreh poate însemna ploi (timpurii) și, de asemenea, învățător. De aici o altă traducere posibilă: vă va da un Învățător al dreptății.

298. 2:25 Vezi nota de la 1:4.

299. a 2:28 Lit.: din Duhul Meu; același lucru în v. 29.

300. b 2:28 Lit.: asupra oricărei făpturi.

301. 2:31 Lit.: se va preface în întuneric.

302. 2:32 Lit.: supraviețuitori; sau: rămășiță.

303. 3:1 Sau: Îi voi aduce înapoi pe prinși de război în Iudeea și Ierusalim.

304. 3:2 Iosafat (ebraică: Ehoșafat) înseamnă „Domnul a judecat”. Cercetătorii au presupus mult timp că aceasta se referă la Valea Chedron de lângă Ierusalim, dar este mai probabil ca acesta să fie numele dat „Văii Judecăților”.

305. 3:5 Sau: palate.

306. 3:7 Lit.: Voi ridica.

307. 3:8 Sabeenii locuiau în sudul Peninsulei Arabice.

308. 3:9 Lit.: a sfinți războiul. În vremurile străvechi, înainte de începerea unui război, în fiecare națiune se oficiau anumite ceremonii religioase.

309. a 3:10 Un fiare de plug este o piesă metalică a unui plug de lemn care taie stratul de sol de jos.

310. b 3:10 Lit.: puternic.

311. 3:11 Sau: adunați.

312. 3:18 Evr.: Șitim. Aceasta se referă la ueduri – văi ale râurilor secate sezonier, unde pot crește doar salcâmi, adică apa care curge din Templul lui Dumnezeu va fi suficientă pentru a iriga chiar și cele mai aride locuri.

313. 3:20-21 Una dintre posibilele traduceri ale acestor două rânduri, al căror sens nu este clar în textul ebraic. O altă traducere posibilă: Le voi ierta păcatul lor neiertat.

314. a 1:1 Sau: un păstor. Amos putea fi fie un simplu păstor, fie un proprietar de oi; cf. 7:14, 15.

315. b 1:1 Tekoa este un sat evreiesc situat la 8 km sud-est de Betleem.

316. în 1:1 Ozia (ebraică: Ozia) a domnit în Iudeea în 767–740 î.Hr., Ieroboam al II-lea (ebraică: Jorovam) – în Israel în 782–753 î.Hr.

317. a 1:2 Vezi nota de la Ioel 2:1.

318. b 1:2 Lit.: pășunile / ierburile se vor întrista.

319. a 1:3 Lit.: pentru trei fărădelegi… și (chiar) pentru patru – aici și în continuare se folosește paralelismul numeric, indicând numeroasele crime ale națiunilor judecate de Dumnezeu; la fel și în 1:6, 9, 11, 13; 2:1, 4, 6.

320. b 1:3 Lit.: Nu-l voi întoarce / nu-l voi chema înapoi; pronumele „pe el” de aici poate servi ca o indicație a deciziei pronunțate la judecata lui Dumnezeu; același lucru se întâmplă mai jos, în acest capitol și în următorul.

321. în 1:3 Sania folosită pentru treierat era făcută din lemn cu pietre ascuțite sau dinți de fier înfipți în laterale. Când sania era trasă peste snopii care erau treierat, pietrele sau dinții îi smulgeau bobul din el.

322. 1:4 Casa lui Hazael – aceasta se referă la dinastia regală care a urcat pe tronul Aramei în 843 î.Hr. (cf. 2 Regi 8:7–15) și la fiul lui Hazael, Ben-Hadad (2 Regi 13:3, 24).

323. a 1:5 Sau: cei ce locuiesc în Valea răutății.

324. b 1:5 Lit.: casă a plăcerilor.

325. 1:11 Israel este fratele Edomului (Gen. 25:21–24, 29, 30).

326. 2:1 Lit.: în var.

327. 2:3 Lit.: judecă.

328. a 2:6 Lit.: pentru argint.

329. b 2:6 Sau: neprihănit.

330. a 2:7 O altă traducere posibilă: ei sunt dornici (să vadă) cenușă pe capetele săracilor.

331. b 2:7 Sau: Un om slab este dus în rătăcire.

332. 2:8 Sau: în Templul Dumnezeului său.

333. 2:9 Lit.: rodul lui sus și rădăcinile lui jos - o metaforă care indică distrugerea completă.

334. 2:11 Referitor la nazirei, vezi Numeri 6:1–21.

335. 2:12 Lit.: profeților li s-a poruncit: „Nu profețiți”.

336. 2:14 Sau: om curajos.

337. 2:16 Lit.: va fugi gol.

338. 3:1 Sau: generație / familie; același lucru în v. 2.

339. 3:2 Lit.: a știut / a recunoscut.

340. 3:6 Sau: Nu a venit oare prin voia Domnului?

341. a 3:7 Sau: Secretul Său; prieten. Traducere posibilă: Decizia Sa (după comunicarea prietenilor).

342. b 3:7 Sau: sclavi.

343. 3:12 Una dintre posibilele traduceri ale părții obscure a textului ebraic. Altele traduc: Așa vor fi smulși copiii lui Israel, care stau în Samaria pe colțul patului și în Damasc pe pat.

344. 3:14 Cf. Exod 27:1, 2.

345. a 4:1 Sau: către stăpâni.

346. b 4:1 Sau: Aduceți-ne ceva de băut.

347. 4:2 O altă traducere posibilă: îi vor târâ pe scuturi.

348. 4:3 Poate că originalul avea inițial un nume geografic diferit.

349. 4:4 Aici profetul își bate joc de adepții cultelor păgâne care au înflorit în Betel și Ghilgal.

350. 4:6 Lit.: Ți-am dat dinți goi în toate cetățile tale.

351. 4:8 Sau: și a rămas însetat.

352. 4:9 Nu se cunoaște numele exact al acestor boli ale plantelor.

353. a 4:10 Exod 9:1–7.

354. b 4:10 Sau: în taberele voastre.

355. 4:11 Lit.: cum a distrus Dumnezeu Sodoma și Gomora – Gen. 19:1–29.

356. 4:12 Aceasta se referă evident la pedeapsa prezisă în 4:2, 3.

357. 5:5 Sau: Betel va fi Aven (nume peiorativ pentru Betel, adică Casa lui Dumnezeu).

358. 5:7 Sau: dreptate.

359. a 5:10 Lit.: mustrări la porțile (cetății).

360. b 5:10 Lit.: vorbește cu sinceritate / fără prihană.

361. a 5:12 Sau: drept / neprihănit.

362. b 5:12 Lit.: asupreși pe cel nevoiaș la poartă; sau: respingi (cererea lui) la poartă.

363. a 5:15 Lit.: la poartă.

364. b 5:15 Lit.: peste rămășița lui Iosif. Aici, numele Iosif servește evident ca înlocuitor pentru numele Regatului de Nord al lui Israel.

365. 5:19 Sau: zid – probabil însemnând un gard de lut cu vegetație abundentă în jurul lui.

366. 5:21 Lit.: Nu simt miros; cuvântul „miros” din VT servea ca o indicație a acceptării aprobatoare a jertfelor de către Dumnezeu.

367. 5:22 Vezi nota de la Levitic 3:1.

368. a 5:26 O altă traducere posibilă: (nu), te-ai târât după tine.

369. b 5:26 LXX: Ați luat cortul lui Moloh și steaua zeului vostru Rayfan, chipurile lor pe care vi le-ați făcut.

370. 6:1 Sau (mai aproape de literă): renumit printre neamuri.

371. a 6:2 Calne este un oraș la est de Antiohia, în nord-vestul Siriei, și, la fel ca celelalte două orașe menționate mai jos în acest verset, într-o întrebare retorică, este menționat pentru a arăta că regatele Israelului și Iuda erau pe picior de egalitate cu națiunile vecine.

372. b 6:2 O altă lectură: de către voi.

373. în 6:2 Lit.: de aceste regate, adică Iudeea și Israel.

374. 6:3 Sau: tron. O altă traducere posibilă: care prevestește venirea unei zile negre și anunță (prin vrăjitorie) o săptămână grea.

375. a 6:5 Semnificația exactă a acestui cuvânt în evrei este necunoscută.

376. b 6:5 Sau: inventează instrumente muzicale.

377. 6:8 Sau: prin viața Lui.

378. a 6:10 Sau: cel care săvârșește arderi pentru el (adică de dragul defunctului).

379. b 6:10 Adică, el își va exprima îngrijorarea că cel care a venit să îngroape morții ar putea, de asemenea, să atragă mânia lui Dumnezeu spunând: „Domnul a făcut aceasta”.

380. 6:12 O altă lectură: Arau ei marea cu boi?

381. 6:13 Iată un joc de cuvinte în denumirile geografice: Lo-debar (pronunțat Lo-davar de Amos) înseamnă „nimic” (nu merită menționat), iar Carnaim înseamnă „coarne” – un simbol al puterii/tăriei. Ambele orașe erau situate în partea de nord a Transiordaniei și au fost probabil recucerite de Ioas sau de fiul său, Ieroboam al II-lea (2 Regi 13:23; 14:25).

382. a 6:14 Lit.: care te va asupri / te va mânia.

383. b 6:14 În sensul de de la nord la sud.

384. 7:2 Lit.: iartă / ai milă, Te rog.

385. a 7:4 Deci, conform unei alte interpretări; textul masoretic: foc pentru judecată.

386. b 7:4 Sau: abisul.

387. în 7:4 Sau: conform împărțirii pământului (probabil împărțirea lui Israel).

388. 7:7 Sau: pe un zid (de) plumb / cositor (evident, aici, ca și în continuare în acest verset și în versetul de mai jos, se înțelege un fir cu plumb, de aceea mulți îl traduc ca: la un zid construit după un fir cu plumb).

389. 7:8 Lit.: și nu voi mai trece pe lângă el.

390. 7:9 Lit.: înălțimi / dealuri.

391. a 7:14 O altă posibilă traducere a acestei propoziții fără verbe: Nu, eu sunt profet (deși nu fiu...); așa sunt traduse aceste cuvinte în manuscrisele grecești antice.

392. b 7:14 Expresia „nu este fiu de profet” de aici înseamnă că Amos nu a studiat niciodată în școala profeților, unde se studia Cuvântul lui Dumnezeu.

393. la 7:14 Sicomorul este un tip de smochin.

394. 7:17 Lit.: și țara ta va fi împărțită cu o linie de hotar.

395. a 8:2 Jocul de cuvinte dintre cuvântul original kayits (fructe coapte (până la sfârșitul verii)) și același cuvânt pronunțat pe vremea lui Amos ketz (limită / deznodământ / sfârșit) este transmis prin intermediul limbii ruse.

396. b 8:2 Lit.: și nu voi mai trece pe lângă ei.

397. a 8:3 Sau: cântece (care se cântă) în palat.

398. b 8:3 Sau: abandonat. Taci!

399. 8:7 Sau: ceea ce a cauzat încântarea lui Iacov. Legătura lingvistică dintre cuvintele ebraice „a jurat” și „a promis” îi face pe unii să înțeleagă că, în acest caz, Domnul jură pe Țara Promisă ca posesiune prețioasă a lui Israel. Totuși, este foarte posibil ca expresia „mândria/încântarea lui Iacov” să se refere la numele lui Dumnezeu de care Iacov era mândru și încântat (cf. 4:2; 6:8).

400. 8:12 Aceasta se referă la Marea Moartă din est și la Marea Mediterană din vest.

401. 8:14 Lit.: ca drumul (adică pelerinajul) spre Beer-Șeba locuiește.

402. a 9:1 Aici „templu” probabil nu se referă la o clădire a cărei distrugere ar fi ucis doar un număr mic de oameni, ci la religia Regatului de Nord care a distrus poporul.

403. b 9:1 Lit.: astfel încât pragurile tremură.

404. 9:2 Vezi nota „a” la Osea 13:14.

405. 9:5 Lit.: se întinde – o descriere figurativă a unui cutremur.

406. 9:6 Sau: în cer.

407. 9:9 Aceasta se referă la o sită folosită pentru a curăța grâul de paie și pietre sau nisipul de pietre și scoici.

408. a 9:11 Lit.: colibă / cort.

409. b 9:11 Deci în LXX, text masoretic: al lor.

410. 9:12 Lit.: peste care este proclamat Numele Meu. Idiom ebraic care denotă posesia unei proprietăți sau a unor persoane, care uneori avea loc prin cucerire (cf. 2 Samuel 12:28). În Faptele Apostolilor 15:16, 17, Iacov citează aceste cuvinte din LXX.

411. a 9:13 Sau: vin nou.

412. b 9:13 Cf. Ioel 4:18. Sau (mai aproape de literă): dealurile se vor curge / se vor topi.

413. 9:14 Sau: Îi voi aduce înapoi pe captivi.

414. 1 ebr. chazon, „vedere”, în Sfintele Scripturi semnifica unul dintre mijloacele prin care Dumnezeu Și-a revelat voința sau a comunicat cuvântul Său omului. O astfel de revelație, dată prin Duhul Sfânt, include, pe lângă vise, fenomenul vedeniei supranaturale.

415. b 1 ebr. Obadia□ – slujitorul Domnului.

416. în 1 Edom este numele țării în care au trăit urmașii lui Esau, fratele lui Iacov (Israel), fiul lui Isaac; un alt nume pentru această țară este Seir, grecii și romanii au numit-o Idumea.

417. 2 Lit.: diminuat / făcut mic. În ebraică se folosește perfectul profetic, care prezintă evenimentele viitoare ca fiind deja petrecute prin voința Domnului; același lucru este valabil și într-o serie de cazuri de mai jos.

418. 3 Edom era situat într-o zonă muntoasă, așa că cartea conține adesea imagini asociate cu munții.

419. 6 Aici, numele propriu „Esau” este folosit cu sensul întregului popor al Edomului.

420. 7 Sau: și nu vei observa.

421. 9 Teman este unul dintre cele mai importante orașe ale Edomului (cf. Gen. 36:11), împreună cu orașul Sela (cunoscut sub numele de Petra); aici, sinecdocă, referirea este la întregul Edom.

422. 11 Sau: când armata sa a fost luată captivă.

423. a 12 Sau: captivitate.

424. b 12 Litere: a-ți lărgi gura.

425. a 17 Sau: salvat. Sion - vezi nota la Ioel 2:1.

426. b 17 Sau: moștenire.

427. a 19 Sau: (oameni) din sud.

428. b 19 Sau: locuitorii Șefelei.

429. a 20 Sau: captivii (actuali) vor deveni o armată israeliană în Canaan, va înainta până la Sarpat (sin. trad.: Sarepta).

430. b 20 Locația exactă a orașului Sepharad este necunoscută, dar se crede că ar putea fi orașul Sparta din Grecia sau orașul Sardes din Asia Mică.

431. 21 Altă lectură: salvat.

432. 1:1 Ebr. Iona – „porumbel”; cf. 2 Regi 14:25.

433. a 1:2 Ninive este unul dintre cele mai mari orașe ale Orientului Apropiat antic, ultima capitală a Imperiului Asirian, situată pe malul estic al râului Tigru.

434. b 1:2 Lit.: și să vestească împotriva ei (Ninivei), adică să o avertizeze cu privire la amenințarea cu represalii (vezi 3:4).

435. în 1:2 Lit.: răutatea lor se ridică înaintea Mea.

436. a 1:3 Tarsis (sau Tartessos) este cel mai îndepărtat oraș portuar (sau provincie) de Israel în vestul Mediteranei (Spania modernă); aici însemnând până la marginile pământului.

437. b 1:3 Lit.: a coborât / a coborât (la Jaffa); în ebraică acest cuvânt este repetat mai jos în acest verset a coborât (în corabie) și în v. 5 a coborât (în cală).

438. în 1:3 Lit.: cu ei.

439. 1:5 Evreiesc. Cuvântul yare (apare aici în versetele 5, 9 și 16) semnifică atât frică simplă, cât și respect față de puterile superioare (cf. expresia rusă „frica de Dumnezeu”).

440. 1:9 Sau: Mă tem / Mă închin.

441. a 1:14 Lit.: Domnului.

442. b 1:14 Lit.: să nu pierim din cauza vieții acestui om.

443. 2:1 Ebr. dag gadol, în LXX ketos („monstru marin”). Evreii nu erau asociați cu marea și, prin urmare, cititorul nu ar trebui să aștepte de la ei dovezi ale diferențelor biologice dintre locuitorii mării. Din ceea ce se spune aici și în Matei 12:40 este imposibil să se decidă ce era acest animal marin.

444. a 2:3 Lit.: El.

445. b 2:3 Aici și mai departe, profetul vorbește despre acțiunile așteptate ale lui Dumnezeu ca despre ceva ce s-a întâmplat deja, bazându-se complet pe El.

446. în 2:3 Lit.: din pântecele Șeolului. Vezi nota „a” la Osea 13:14.

447. 2:5 Așadar, în traducerea greacă a lui Theodotion. Text masoretic: totuși voi… – o propoziție afirmativă.

448. 2:11 Lit.: Domnul a vorbit peștelui, și acesta a vărsat pe Iona.

449. a 3:3 Lit.: era o cetate mare cu Dumnezeu. Expresia „cu Dumnezeu” poate servi ca o indicație a gradului superlativ al unei definiții care se referă la o persoană sau la un lucru; cf. Gen. 10:9.

450. b 3:3 Sau: în jurul lui; literal: trei zile de mers pe jos. Această expresie s-ar putea referi la întinderea generală a orașului (posibil inclusiv împrejurimile sale) sau la faptul că Iona a avut nevoie de trei zile pentru a face în jurul orașului și a predica.

451. 3:6 A sta pe o grămadă de cenușă sau praf măturat din case este cel mai înalt grad de smerenie și umilință, un semn de pocăință.

452. a 3:7 Lit.: a gusta / a se împărtăși; joc de cuvinte: decret – să nu se împărtășească; ebr. mittaam – al yitamu.

453. b 3:7 Lit.: a fi în pășune.

454. 4:1 Lit.: Pentru Iona acesta era un rău, un mare rău, care i-a provocat o izbucnire (de mânie).

455. a 4:2 Lit.: S-a rugat Domnului și a vorbit.

456. b 4:2 Lit.: Nu te îngădui (în decizia Ta) în privința dezastrului (ca răzbunare). Iona își amintește de cuvintele lui Moise (Exod 34:6), care arată cât de dezamăgit era de acțiunile lui Dumnezeu.

457. a 4:6 Opțiuni de traducere: plantă de ricin (tufă de ricin), dovleac (ca în LXX) – sunt probabile.

458. b 4:6 Coliba cu frunzele ei ofilite nu-l mai proteja de soare.

459. 4:8 Există aici un joc de cuvinte: rău – a se aprinde (de mânie) – senzual; ebr. raa□ – hara□ – harishi□; sensul acestui joc de cuvinte este probabil acesta: Iona percepe mila lui Dumnezeu ca fiind rea, se aprinde de mânie și se așteaptă ca răul să cadă asupra orașului. În schimb, răul (căldura) cade asupra lui însuși.

460. 4:11 Probabil, adică incapabil de alegeri religioase și morale independente.

461. a 1:1 Aceasta se referă la întregul conținut al cărții Mica - era cuvântul (sau revelația) Domnului.

462. b 1:1 Adică perioada în care Mica (ebraică: Micha) a profețit între anii 750 și 686 î.Hr. – el a fost contemporan cu profetul Isaia și cu profetul Osea.

463. a 1:5 Sau: pentru apostazie (de la Dumnezeu); același lucru mai jos în acest capitol.

464. b 1:5 Lit.: casa lui Israel.

465. în 1:5 Lit.: în dealuri/înălțimi unde se săvârșeau ritualuri păgâne.

466. 1:7 Idolatria este adesea descrisă în Biblie ca trădare, adulter spiritual (vezi Ieremia 3:1; Osea 4:15). Profeții au comparat poporul lui Israel cu o soție infidelă (Ieremia 3:20). Totuși, aceasta nu este doar o metaforă. Cultele religioase din Canaan erau practic legate de fertilitate și erau însoțite de acte sexuale, orgii și închinarea la idoli. Probabil, în acest caz, se vorbește despre idoli în legătură cu riturile antice menționate mai sus. Partea finală a versetului prezice profetic că simbolurile păgâne ale cultului israelit vor fi din nou folosite de cuceritorii israeliților, asirienii, în propriile lor temple dedicate cultelor cu ritualuri crude și depravate.

467. 1:8 O altă traducere posibilă: Voi hurui ca o bufniță.

468. 1:9 Sau: rană incurabilă; lit.: lovituri / răni (ale Samariei).

469. 1:10 Mica nu voia ca locuitorii națiunii străine a Gatului să se bucure de căderea poporului lui Dumnezeu. În versetele 10-15, judecata Iudeii este arătată prin exemplul unor orașe individuale, ale căror nume sunt asociate de profet cu pedepsele care li se abat; pentru aceasta, el folosește cu măiestrie o tehnică de vorbire familiară oamenilor din acea vreme, paronomasia - utilizarea deliberată a unor cuvinte care sună similar, dar au înțelesuri diferite. Astfel, numele orașului „Gat”, datorită asemănării sale în limba ebraică, este folosit aici în sensul de „oraș povestitor”, iar apoi întreaga propoziție poate suna: „Nu povesti în orașul povestitor”, un joc de cuvinte similar se regăsește în cazurile ulterioare.

470. a 1:11 Lit.: locuitor din Șafir – adică toți cei care locuiesc în acest loc, același lucru mai jos în acest verset și în vv. 12 și 15. Șafir – lit.: drag / glorios (oraș). Du-te – sentința rostită de Domnul prin profet este, de asemenea, o prezicere a soartei lor.

471. b 1:11 Țaanan este consonant cu ebraicul yatsa – „a ieși”.

472. 1:12 Sau: locuitorul din Marot regretă binele. Marot este consonant cu ebraicul mara – „amar / amărăciune”.

473. a 1:13 Lachiș este consonant cu ebraicul (la)rekhesh – „un cal în ham”. Lachiș este ultimul oraș evreiesc de pe drumul spre Egipt. Îmbogățiți din comerțul cu cai, locuitorii orașului, plini de încredere în sine, au început să se bazeze mai mult pe bogăția pe care o acumulaseră decât pe Domnul. În acest sens, au comis aceleași crime care au fost comise în nord – în Israel.

474. b 1:13 Lit.: Tu ești începutul păcatului fiicei Sionului. Ierusalimul este reprezentat aici ca „fiica Sionului”; vezi nota de la Ioel 2:1.

475. a 1:14 Sau: cu o zestre... Poate fi înțeles ca o indicație că acest oraș va fi luat din Iudeea.

476. b 1:14 Acziv înseamnă „amăgire”. Același cuvânt era folosit pentru un pârâu care seca (vara) (Ieremia 15:18), deci o altă traducere posibilă: Acziv va fi o amăgire.

477. a 1:15 Maresha este consonant cu ebraicul morasha – „posesie/moștenire”.

478. b 1:15 Probabil că aici există o indicație că liderii poporului israelian – „slava lui Israel” (cf. Osea 9:11–13) – vor trebui să fugă, așa cum a făcut odată David, la Adulam.

479. 1:16 Verbul „vă radeți” în original este la singular. Mulți comentatori cred că această expresie se referă la Ierusalim și, prin urmare, „copii” se referă aici la orașele și satele din Iudeea.

480. 2:2 Sau: Ei asupresc un om și casa lui.

481. 2:4 Lit.: (între) răzvrătiți.

482. 2:8 Sau (mai aproape de literă): de la cei care se întorc din război; sau: care se opun războiului.

483. a 2:9 Lit.: femei.

484. b 2:9 Lit.: Slava Mi-a fost luată de la copiii lor pentru totdeauna - ebraic hadar, care este tradus aici prin „slavă”, înseamnă și: îmbrăcăminte, podoabă; splendoare, frumusețe,

dar aici, cel mai probabil, vorbim despre soarta ereditară din țara făgăduită, pe care Domnul a dat-o poporului Său.

485. a 2:12 Deci, conform unei alte interpretări; text masoretic: în Bozra.

486. b 2:12 Sau: precum o pășune (este plină) de nenumărate turme de oi, (așa va fi pământul) plin de oameni.

487. 3:7 Lit.: bărbi... – un semn antic de doliu, cf. Lev 13:45; Ezechiel 24:17, 22.

488. 3:9 Sau: drept strâmb.

489. 4:1 Lit.: casă; același lucru în v. 2.

490. 4:2 Ebr. torah – „instrucțiune” sau „lege”, aici în sens larg – toate poruncile Domnului.

491. a 4:3 Sau (mai aproape de literă): și să execute judecata pentru neamurile puternice până la cele mai îndepărtate (granițe).

492. b 4:3 Un fiare de plug este o piesă metalică a unui plug de lemn care taie stratul de sol de dedesubt.

493. 4:5 Lit.: a umbla în numele Domnului. Cuvântul „nume” se referă aici la suveranitatea lui Dumnezeu și, în acest context, subliniază hotărârea de a recunoaște autoritatea lui Dumnezeu ca principiu determinant în viața unei persoane.

494. 4:7 Vulgata: epuizat. Evreiesc: textul este neclar.

495. 4:8 „Fiica Sionului” se referă aici la cetatea lui David din Ierusalim. Casa regelui David, numită păstorul lui Israel (Psalmul 78 (77): 70,71), citadela regală, poate fi numită metaforic turnul „turmei”.

496. 4:13 Traducere conform LXX, în textul masoretic: Voi dedica.

497. a 5:1 O altă traducere posibilă: fă-ți tăieturi – un obicei străvechi de autotortură ca semn de doliu pentru morți.

498. b 5:1 Lit.: fiică a trupelor.

499. în 5:1 Sau: conducător – probabil că se referă la regele lui Israel.

500. 5:2 Sau: printre miile lui Iuda.

501. a 5:5 Lit.: și El va fi pace; ebraică: shalom – pace, odihnă; LXX: și va fi pace pe el (pe pământ).

502. b 5:5 Aici se folosește un paralelism numeric, indicând completitudinea apărătorilor care se opun invadatorilor; cf. Am 1:3, 4.

503. 5:6 La fel și în alte traduceri; text masoretic: la porțile țării.

504. a 6:4 Lit.: din casa robiei.

505. b 6:4 Sau: răscumpărat.

506. a 6:5 Numeri 22–24; Iuda 1:11.

507. b 6:5 Israeliții și-au așezat tabăra în Șitim (Valea Acaciei) după încercarea lui Balaam de a-i blestema și acolo se aflau înainte de a intra în Țara Promisă (Numeri 25:1; Iosua 2:1; 3:1); iar în Ghilgal și-au așezat tabăra, așteptând o minune la zidurile Ierihonului (Iosua 4:19–5:12).

508. 6:7 Lit.: rodul pântecelui său.

509. a 6:8 Sau: a păstra credincioșia; lit.: a iubi mila / credincioșia;

510. b 6:8 Lit.: a umbla smerit cu Dumnezeu; vezi nota de la Gen. 5:22.

511. o traducere 6:9 conform unei alte interpretări; text masoretic: va vedea numele.

512. b 6:9 O altă lectură: Ascultați, adunare de semințe și cetate!

513. a 6:10 Deci în traducerile antice; text masoretic: mai există (ceva).

514. b 6:10 Lit.: despre efe – o măsură de volum, aproximativ 22 de litri.

515. 6:11 Deci în Vulgata; textul masoretic: sunt eu curat?

516. 6:12 Lit.: ei.

517. 6:14 Evr. textul nu este pe deplin clar.

518. a 6:16 Regele Ahab a fost fiul lui Omri și soțul Izabelei, păgâne rătăcite. Cu aproape două secole înainte de Mica, profetul Ilie a vorbit împotriva idolatriei și a practicilor păgâne pe care Ahab le-a permis în Israel (1 Regi 16:21–34; 18:1–18; 21:1–26).

519. b 6:16 O altă lectură; Text masoretic: și vei purta ocara poporului meu.

520. a 7:2 Sau: Temători de Dumnezeu.

521. b 7:2 Sau: doar; același lucru în v. 4.

522. 7:8 Versetele 8-10 conțin cuvintele unui israelit, sau poate ale unui profet, care vorbește în numele întregii națiuni, pocăindu-se de păcat și exprimând încrederea că Domnul va da în cele din urmă poporului Său victoria asupra dușmanilor lor. Pronumele feminine la singular din aceste versete servesc la a indica faptul că vorbitorul este „fiica Sionului”, reprezentând orașul Ierusalim (cf. 1:13; 4:8, 10, 13). „Vrăjmașul” de aici reprezintă probabil simbolic toți dușmanii poporului lui Dumnezeu.

523. 7:9 Lit.: nu-mi va restabili drepturile.

524. 7:11 Sau: ziua când granițele (dușmanilor) vor fi îndepărtate; o altă posibilă traducere: când legile vor fi îndepărtate; textul masoretic nu este pe deplin clar.

525. 7:12 Lit.: spre râu.

526. 7:14 Sau: în mijlocul unor pășuni bogate.

527. 7:19 Lit.: ale lor.

528. 7:20 Sau: adevărul.

529. a 1:1 Ebr. massa („povară/sarcină grea”) semnifică într-un context profetic o revelație divină (exprimând de obicei un avertisment profetic) pe care profetul trebuia să o poarte în sine până când găsea o ocazie să o rostească.

530. b 1:1 Ebr. chazon, „vedenie”, în Sfintele Scripturi denota unul dintre mijloacele folosite de Dumnezeu pentru a-Și descoperi voința sau pentru a însărcina un profet să transmită cuvântul Său oamenilor. O astfel de revelație, dată prin Duhul Sfânt, include, pe lângă vise, fenomenul vedeniei supranaturale.

531. 1:2 Aplicat la Dumnezeu, cuvântul ebraic canna („gelos”) înseamnă că El așteaptă devotament neîmpărțit față de Sine și dedicare exclusivă (Exod 34:14), este complet intolerant față de păcat (Numeri 25:11) și mijlocește cu ardoare pentru cei aflați în pericol (cf. Ioel 2:18).

532. a 1:3 Sau (mai aproape de literă): reticent în a se mânia.

533. b 1:3 Sau (mai aproape de literă): norii sunt praful picioarelor Lui.

534. 1:4 Lit.: floare.

535. 1:5 Topire - o descriere figurativă a unui cutremur.

536. 1:7 Originalul folosește cuvântul ebraic tov pentru a descrie unul dintre atributele Domnului, care are multe semnificații ce nu pot fi transmise într-unul sau două cuvinte (bun, plin de har, vesel, satisfăcător). Noi folosim cuvântul tradițional „bun”.

537. a 1:8 Lit.: locul ei; evident, însemnând Ninive.

538. b 1:8 În original, în versetele 2-8, se folosește tehnica acrostihului alfabetic, când primele litere ale versetelor urmează în ordine alfabetică, dar acrostihul nu este complet, fiind întrerupt la mijloc (la litera „kaf”).

539. 1:9 Sau: Ce urziți împotriva Domnului?

540. 1:10 Sensul exact al acestei părți a versetului nu este pe deplin clar.

541. 1:11 O altă traducere posibilă: sfetnicul Belial; cf. 2 Corinteni 6:15 și nota „a” la acest verset în traducerea editată de M.P. Kulakov. Din 3:18 rezultă că acesta este „împăratul Asiriei”.

542. a 1:12 Lit.: prosper.

543. b 1:12 Sau (mai aproape de literă): tuns / bărbierit; cf. Isaia 7:20, unde Asiria este asemănată cu o lamă de ras.

544. a 1:14 Lit.: numele tău nu va rodi sămânță.

545. b 1:14 Sau: căci ești josnic.

546. a 2:1 O altă lectură: ciocan.

547. b 2:1 Lit.: întărește-ți coapsele.

548. 2:3 Sensul exact al textului ebraic de aici nu este pe deplin clar.

549. 2:10 Sau: sângele i-a năvălit la față.

550. 2:11 Lit.: pășune.

551. 3:4 Sau: a înrobi; mai aproape de literă: a aranja comerțul (cu popoare).

552. 3:5 Lit.: Îți voi răsplăti.

553. 3:8 Lit.: No-Amona este numele egiptean al unui oraș situat de ambele maluri ale râului.

554. 3:9 Deci în LXX și Peshitta; text masoretic: ție.

555. 1:1 Vezi nota „a” la Naum 1:1.

556. 1:4 Lit.: înconjoară.

557.a 1:6 Adică babilonienii

558. b 1:6 Sau: rapid.

559. 1:7 Sau: măreția lui (de la sine însuși).

560. a 1:9 Sau: spre est.

561. b 1:9 Semnificația celui de-al doilea rând al acestui verset nu este pe deplin clară.

562. Întrebarea retorică a lui Habacuc din 1:12, care presupune un răspuns afirmativ și este o mărturisire de credință din partea profetului, este legată logic de afirmația din ultimul rând al versetului 11. Cei care ne batjocoresc, îi spune Habacuc lui Dumnezeu, își atribuie puterea zeității lor trecătoare și, prin urmare, își aduc vina asupra lor, blasfemiind. Dar știm, la urma urmei, că numai Tu, Doamne, ești veșnic?!

563. b 1:12 În unele manuscrise: nu vom muri, nu-i așa?

564. la 1:12 Sau: El i-a făcut o osândă pentru noi… I-a rânduit spre pedeapsa noastră.

565. 1:13 Sau: mai drept; același cuvânt din v. 4 este tradus prin „un om cinstit”.

566. 2:1 Sau: plângerea mea.

567. 2:2 Sau: pentru ca cititorul să poată (citi) cu ușurință; sau: și să alerge mesagerul (cu această veste).

568. 2:4 Sau: loialitate / onestitate.

569. a 2:5 Așadar, în Sulurile de la Marea Moartă, în textul masoretic: vin.

570. b 2:5 O altă traducere posibilă: Dar omul arogant este la fel de viclean ca vinul și nu are odihnă. Această parte a versetului nu este pe deplin clară.

571. în 2:5 Vezi nota „a” la Osea 13:14.

572. g 2:5 Sau: cheamă… se adună.

573. 2:6 Sau: vai de el - apoi sunt enumerate cele cinci vaiuri sau calamități prezise de profet invadatorilor răi.

574. 2:10 Lit.: a păcătuit împotriva lui însuși.

575. a 2:16 Așadar, în manuscrisele Qumran și în LXX; textul masoretic: expune-ți prepuțul.

576. b 2:16 Lit.: (pedepsire) mâna dreaptă.

577. 2:17 Deci, în traducerea siriacă a VT, textul masoretic de aici nu este clar.

578. 2:20 Sau: Templu.

579. 3:1 Ebr. shigyonot – cf. Psalm 7:1, unde același cuvânt la singular este tradus prin „tânguire”.

580. a 3:2 Sau: zvon / știri despre Tine.

581. b 3:2 Aici și sub litere: printre ani.

582. a 3:3 Teman este un oraș sau un loc din sudul Edomului și este uneori folosit pentru a se referi la întregul Edom. Locația exactă a Paranului este necunoscută, dar ar putea fi regiunea muntoasă de-a lungul țărmului vestic al Golfului Aqaba. Profetul îl vede pe Dumnezeu mișcându-se în direcția Muntelui Sinai, unde a fost dată Legea. Cf. Deut. 33:2.

583. b 3:3 Barele oblice duble de aici și de mai jos înlocuiesc cuvântul ebraic „sela”, care probabil înseamnă: o pauză, un interludiu sau o intensificare a acompaniamentului muzical.

584. în 3:3 Sau: cu lauda Lui.

585. 3:4 Semnificația ultimului rând al versetului în ebraică nu este pe deplin clară.

586. 3:5 Lit.: flacără / febră.

587. 3:10 Lit.: mâini; aici, probabil, se referă la haosul primordial, la oceanul primordial, care își unea apele cu șuvoaiele de ploaie de sus.

588. a 3:13 ebr. mashiach – Cel Uns, Mesia, Hristos.

589. b 3:13 Sau: să-l dezbrace din cap până în picioare.

590. 3:14 Semnificația acestui verset în ebraică nu este pe deplin clară.

591. 3:16 Sau: Voi aștepta cu răbdare ziua necazului, când asupritorul ne va ataca.

592. 3:19 Cf. Psalmul 6:1.

593. 1:1 Țefania (ebraică: Țefania) – „Domnul protejează / ascunde.”

594. a 1:3 Cuvintele „a mătura” din v. 2 și „a distruge” traduc aici același cuvânt.

595. b 1:3 Sau: înșelând pe cei răi; altă lectură: Îi voi face pe cei răi să se poticnească.

596. 1:5 O altă lectură: El jură pe regele său; o altă traducere veche: Pe Milcom, zeul amonit.

597. 1:7 Sau: sfințit.

598. a 1:9 Poate că aceasta se referă la obiceiul păgân de a nu călca pragul, care era, conform credințelor antice, locuința duhurilor necurate.

599. b 1:9 Probabil că aici discursul este despre temple păgâne.

600. 1:10 Lit.: în a doua (parte a orașului).

601. a 1:11 Lit.: popor canaanit.

602. b 1:11 Lit.: argint cântărit.

603. 1:14 Sau: Ascultați, în Ziua Domnului chiar și cei puternici vor striga amarnic!

604. 1:15 În original, există un joc de cuvinte: yom shoah umeshoa, care poate fi tradus ca: în ziua distrugerii și a ruinei.

605. 1:16 Sau (mai aproape de literă): în timpul zilei, când sună cornul alarma.

606. a 1:18 Sau: gelozie; când este aplicat la Dumnezeu, ebraicul canna semnifică faptul că El așteaptă devoțiune exclusivă (34:14), că El este absolut ireconciliabil cu păcatul (Numeri 25:11) și că El mijlocește cu ardoare pentru cei aflați în pericol (cf. Ioel 2:18).

607. b 1:18 O altă traducere posibilă: brusc.

608. a 2:1 Sau: gândește, vino-ți în fire.

609. b 2:1 Sau: nerușinat.

610. 2:2 Sau: până când va veni vremea (hotărâtă de Dumnezeu).

611. a 2:3 Sau: trăind în dreptate.

612. b 2:3 Sau: pe pământ.

613. 2:5 Poate că aceasta se referă la filisteni, dar unii sugerează o legătură între cheriți și locuitorii insulei Creta (cretani).

614. 2:6 Semnificația cuvântului ebraic de aici nu este clară.

615. 2:7 Sau: El îi va aduce înapoi pe captivi.

616. 2:12 Lit.: Al meu.

617. 2:14 Sau: bufnițe și arici - traducerea numelor acestor creaturi vii este ipotetică.

618. 3:1 Sau: necurat.

619. 3:5 Ultimul rând al acestui verset nu este complet clar.

620. a 3:8 O altă lectură (conform LXX): ca martor.

621. b 3:8 Sau: focul geloziei; vezi nota „a” la 1:18.

622. 3:12-13 Sau: cei săraci și nevoiași.

623. 3:14 Vezi nota de la Ioel 2:1.

624. 3:17 Sau: Iubirea Lui va fi tăcută / neschimbată.

625. 3:18 Sau: Îi voi izgoni de la tine pe cei ce au neglijat sărbătorile; ei te-au apăsat ca o ocară.

626. 3:20 Sau: când îi voi aduce înapoi pe captivii tăi.

627. a 1:1 Aici sunt combinate două calendare, cel persan și cel evreiesc, data probabilă dată în acest verset fiind 29 august 520 î.Hr. Darius - regele persan Darius I Hystaspes, a domnit între 522-486 î.Hr.

628. b 1:1 Lit.: fiu; vezi 1 Cronici 3:17–19, unde tatăl lui Zorobabel este Pedaia; la fel și în vv. 12 și 14. Numele Zorobabel (evr. Zorobabel) este asiro-babilonian și înseamnă „sămânța Babilonului”.

629. 1:2 Lit. (aici și mai departe): casă.

630. 1:4 Sau (mai aproape de literă): în case acoperite cu scânduri bune.

631. 1:5 Lit.: îndreaptă-ți inima/mintea spre căile tale; la fel și în v. 7.

632. 1:6 Lit.: beți, dar nu vă îmbătați.

633. 1:8 Sau (mai aproape de literă): în care slava Mea avea să fie revelată.

634. 1:15 Adică 21 septembrie 520 î.Hr. În unele traduceri, expresia „al doilea an al domniei lui Darius” se referă la începutul capitolului următor.

635. 2:1 Se referă la luna Tișri, iar data probabilă dată aici este 17 octombrie 520 î.Hr.

636. 2:3 Sau: în gloria de altădată.

637. 2:7 Versetul este dificil de tradus deoarece în textul ebraic subiectul „dorit / dorință / bun / prețios” este singular, iar predicatul precedent „va veni” este plural. O altă traducere posibilă: și atunci va veni Dorința tuturor națiunilor.

638. 2:10 Data probabilă dată aici este 18 decembrie 520 î.Hr.

639. 2:17 Nu se cunoaște numele exact al acestor boli ale plantelor.

640. 2:23 Sau: rob.

641. 1:1 Aici, ca și în Hagai, sunt combinate două calendare, persan și evreiesc; data probabilă a începutului slujirii lui Zaharia este 29 august 520 î.Hr. (Hagai 1:1; Ezra 5:1). A opta lună este sfârșitul lunii octombrie – începutul lunii noiembrie, 520 î.Hr. Darius – regele persan Darius I Hystaspes, a domnit între 522–486 î.Hr.

642. 1:4 Sau: abateți-vă de la calea fărădelegii.

643. 1:6 Sau: sclavilor.

644. 1:7 Adică, data probabilă este 15 februarie 519 î.Hr., la aproximativ trei luni după ceea ce este descris în primele versete.

645. 1:14 Vezi nota de la Ioel 2:1.

646. 1:15 Sau (mai aproape de literă): trăind în pace (fără griji).

647. 1:16 Aceasta se referă la împlinirea profeției lui Ieremia despre restaurarea Ierusalimului (Ieremia 31:38, 39); același lucru în 2:1–5.

648. 1:20 Sau: meșteri iscusiți / sculptori în metal.

649. 2:6 Lit.: prin cele patru vânturi ale cerului.

650. 2:7 Lit.: Grăbește-te, Sion, fugi, tu care locuiești cu fiica Babilonului.

651. a 2:11 Lit: se va alătura Domnului.

652. b 2:11 Lit.: ei vor fi poporul Meu și Eu voi locui în mijlocul lor.

653. a 2:13 Lit.: orice făptură.

654. b 2:13 Lit.: se ridică / se ridică.

655. a 3:1 Evr. Iosua se referă la Isus, fiul lui Ioțadac (Hagac 1:1, 12, 14). În evrei, acest verset începe cu cuvintele: apoi mi-a arătat… Aici „el” se poate referi fie la îngerul care l-a însoțit pe Zaharia, fie la Dumnezeu Însuși (cf. 1:20).

656. b 3:1 Evr. Satan poate fi folosit ca nume propriu, dar aici probabil înseamnă: dușman, adversar, calomniator.

657. în 3:1 Sau: l-a calomniat; aici în verb aceeași rădăcină ca în cuvântul „Satan”.

658. a 3:2 Lit.: Domnul. Aici, ca și în v. 1, „Îngerul Domnului” este identificat cu Persoana Divină, care apare în Gen. 16:11, 13; 18:1, 2, 13, 17, 22 și în alte câteva cazuri.

659. b 3:2 Sau: vă va împiedica (cf. Iuda 9); sau (mai aproape de literă): vă va ocărî.

660. a 3:7 Lit.: umblați pe căile Mele.

661. b 3:7 Sau: a scăpa de.

662. 3:8 Lit.: acești oameni.

663. 3:9–10 Aici, cei șapte ochi sunt o reprezentare simbolică a omniscienței divine și a stăpânirii universale (cf. 1:10; 4:10; 2 Cron. 16:9). Sau: care are șapte fețe.

664. 4:14 Cei aleși sau cei unși – probabil referindu-se la descendenții regelui David Zorobabel și ai marelui preot Isus; lit.: fii ai untdelemnului/uleiului de măsline proaspăt.

665. 5:2 Cot – o măsură de lungime, aprox. 45 cm, adică dimensiunile sulului: aproximativ 9×4,5 m.

666. 5:3 Acest verset și următoarele vorbesc despre pedepsele pentru încălcarea poruncilor Decalogului, al optulea și al treilea. Aici se folosește o formă de expresie (sinecdocă), prin care întregul este desemnat prin parte, generalul prin particular. Cele două crime cele mai caracteristice indică faptul că Israel a fost vinovat de încălcarea întregii Legi (cf. Iacov 2:10).

667. 5:4 Lit.: grinzi și pietre.

668. a 5:6 Lit.: efă – o măsură a volumului de solide în vrac, aproximativ 22 sau 45 de litri; aici vorbim despre un coș cu acest volum pentru măsurarea cerealelor.

669. b 5:6 Lit.: ochi. În ebraică, cuvântul ayin („ochi”) este adesea folosit cu sensul de „vedere”. În 4:10, „ochiul” simbolizează omniscienta și puterea divină, dar aici cuvântul „ochi” reprezintă înșelăciunea (contrafacerea) diavolului. În traducere greacă și siriacă: aceasta este fărădelegile lor.

670. 5:8 În ebraică, cuvântul „ticăloșie” este feminin, probabil de aceea răutatea oamenilor este personificată în această viziune de o femeie.

671. 5:11 Lit.: în țara Șinar; Mie Gen 10:10; 11:1; Dan 1:2.

672. 6:3 Sau: puternic; același lucru în v. 7.

673. 6:5 Sau: cele patru vânturi ale cerului; acesta este un simbol evreiesc comun al ființelor cerești trimise de Dumnezeu pentru a-Și împlini voința.

674. 6:6 Lit.: urmându-i.

675. a 6:7 Lit.: a umbla pe pământ; același lucru și în acest verset de mai jos, cf. 1:10.

676. b 6:7 Lit.: el, acest pronume se poate referi atât la un înger, cât și la Dumnezeu.

677. a 6:12 Ebr. tsema înseamnă „ramură”, „vlăstar tânăr” sau „ramură”. Derivat din verbul ebraic yitzma (a încolți), tsema este folosit aici simbolic pentru a descrie originea lui Mesia (cf. 3:8; și Isaia 11:1; 53:2; Ieremia 33:15). Deși în contextul imediat tsema se referea la Zorobabel, în Isus Hristos această profeție a lui Zaharia și-a găsit împlinirea deplină (cf. Ioan 19:5).

678. b 6:12 Lit.: El va crește din ceea ce este de jos. Aceasta a fost probabil o indicație a originii sale umile, cf. Isaia 53:2; Mica 5:2.

679. 6:13 LXX: Preotul va fi la dreapta lui, și pace și sfat vor fi între ei.

680. a 6:14 Sau: și (alte) coroane pentru…

681. b 6:14 Traducere din manuscrisele grecești și siriace, text masoretic: în Helem.

682. a 6:15 Miercuri. Isaia 60:3–11.

683. b 6:15 Lit.: glas.

684. 7:1 Data probabilă dată aici este 7 decembrie 518 î.Hr.

685. 7:2 Sau (mai aproape de literă): a căuta mila Domnului.

686. 7:7 Sau iată un nume propriu: Șefelah.

687. 7:10 Sau: săracii.

688. 7:12 Sau (mai aproape de literă): le-a împietrit inimile ca piatra.

689. 7:13 Lit.: El.

690. 7:14 Sau: dorit.

691. 8:3 Sau: credincioșie; același lucru în v. 19.

692. 8:4 Lit.: bătrâni și femei în vârstă.

693. 8:5 Lit.: băieți și fete.

694. a 8:6 Sau (aici și mai jos în acest verset): uimitor.

695. b 8:6 Lit.: către mica rămășiță a acestui popor.

696. 8:9 Lit.: mâinile voastre să fie tari; același lucru în v. 13.

697. 8:14 Lit.: așa cum am hotărât să vă fac rău când M-au mâniat părinții voștri și nu Mi-a părut rău.

698. 8:15 Pedeapsa care s-a abătut asupra părinților (robia babiloniană, vezi v. 14) și a permis educația, precum și binecuvântările promise (vezi v. 15) nu sunt porunci întâmplătoare și arbitrare ale lui Dumnezeu, ci au scopul de a realiza aceeași Providență bună - mântuirea omului.

699. 8:19 Mie 7:5.

700. 8:21 Lit.: I.

701. a 9:1 Vezi nota „a” la Naum 1:1.

702. b 9:1 Hadrac este o regiune care se întinde de la nordul orașului Alep până la periferia sudică a orașului Damasc.

703. în 9:1 Text masoretic: om. Din cauza discrepanțelor din textul original, traducerea acestei expresii este dată pe baza contextului și a traducerii LXX.

704. 9:4 Sau: El își va arunca întăriturile în mare; sau: armata / bogăția sa.

705. 9:9 Sau: sărac / suferind.

706. 9:11 Sau: din fântână – adică un rezervor pentru colectarea și stocarea apei de ploaie, care era folosit și ca închisoare.

707. a 9:13 Evr. Iavan.

708. b 9:13 Lit.: de către tine.

709. 9:15 Lit.: pietre dintr-o praștie.

710. 10:2 Lit.: terafim, adică „gardieni și protectori ai casei”. Aceasta se referă la figurine lucrate manual ale zeităților păgâne; acestea aveau atât semnificație religioasă, cât și juridică în familie și se transmiteau de la tată la moștenitorul legal.

711. a 10:3 Sau: capre.

712. b 10:3 Lit.: despre casă.

713. în 10:3 Lit.: El îi va face calul Său măreț în luptă — o imagine artistică a credincioșiei în îndeplinirea unui serviciu responsabil.

714. 10:8 Sau: răscumpărat.

715. 10:11 Deci în LXX; text masoretic: el va trece, prietene. traducere posibilă: Domnul va trece.

716. 11:5 Lit.: binecuvântat fie Domnul.

717. a 11:10 În acest capitol (v. 4-14), ca și în alte locuri, nu se știe exact unde profetul transmite cu propriile cuvinte revelația pe care a primit-o și unde reproduce discursul direct al Domnului.

718. b 11:10 O indicație a dizolvării Uniunii Divine (Legământului) care asigura securitatea – Domnul a împiedicat, se pare, alte națiuni să atace poporul Său ales (cf. Iov 5:23; Ezechiel 34:25; Osea 2:18).

719. 11:13 Sau: fierarului; prieten. lectură: vistieriei.

720. 11:16 Lit.: și le smulge copitele.

721. 12:1 Vezi nota de la 9:1.

722. 12:9 Cf. cu o expresie similară în Exod 4:24.

723. a 12:10 Lit.: duh (sau: Duh) de îndurare și rugăciune.

724. b 12:10 Deci, conform unei alte interpretări; lit.: asupra Mea.

725. 12:11 „Hadad-Rimon” era fie numele locului unei tragedii, a cărei durere era încă vie în memoria oamenilor, fie locul era asociat cu un rit religios care includea jale.

726. 12:13 Vezi Numeri 3:18, 21.

727. 13:1 Pocăința descrisă la sfârșitul capitolului precedent și-a adus „roadele vrednice” (vezi v. 1-6). În Ieremia 31:33, 34, Dumnezeu promite lui Israel puterea Duhului Sfânt pentru a produce o transformare interioară autentică și a conduce la ascultare voluntară de Legea care vine din inimă, la părtășie vie cu Dumnezeu, la cunoașterea mântuitoare a Lui și la iertarea păcatelor (cf. Ezechiel 36:25; Zaharia 3:4, 9). Noul Testament (Luca 22:20; 1 Corinteni 11:25) mărturisește clar că binecuvântările promise odinioară lui Israel în Vechiul Testament devin proprietatea Bisericii Noului Testament, în care atât neamurile care au acceptat mesajul evangheliei, cât și rămășița spirituală a lui Israel sunt unite într-o singură familie (Romani 11:1-16).

728. 13:2 Lit.: profeți; același lucru în v. 4.

729. 13:3 Vezi Deuteronom 13:6–10.

730. 13:5 Traducere conform unei alte lecturi; Text masoretic: Sunt fermier, din tinerețea mea un om m-a dobândit.

731. 13:6 Lit.: între mâini; sau: pe mâini.

732. 13:7 Lovitura fatală prezisă profetic aici este dată bunului Păstor ca împlinire a scopului divin (Isaia 53:10; Faptele Apostolilor 2:23).

733. 14:2 Aici, lui Dumnezeu i se atribuie o acțiune pe care El doar o permite. Pentru a-Și atinge scopul etern în combaterea răului, El Își manifestă suveranitatea și atunci când folosește forțe ostile Lui, permițându-le să se manifeste în cea mai mare măsură.

734. a 14:5 Lit.: Munții mei.

735. b 14:5 La fel și în LXX și într-o altă traducere; literal: cu tine, sau alții traduc: către tine.

736. 14:6–7 Lit.: (stelele) strălucitoare vor îngheța / vor deveni înghețate; alte traduceri: în ziua aceea nu va fi nici frig, nici gheață; textul masoretic este neclar.

737. a 14:8 Lit.: ape vii; sau: curgătoare.

738. b 14:8 Lit.: spre marea de răsărit… spre marea de apus.

739. a 14:10 Adică, de la nordul Iudeii până la granițele cele mai sudice. Gheba era la 10 km nord-est de Ierusalim, iar Rimon era la aproximativ 50 km sud-vest.

740. b 14:10 Turnul lui Hananel a fost probabil una dintre fortificațiile defensive de lângă zidul nordic al orașului.

741. 14:21 Lit.: Canaaniți.

742. a 1:1 O altă traducere posibilă: predicție. Vezi nota „a” la Naum 1:1.

743. b 1:1 Numele Maleahi (ebraică: Malachi) înseamnă „mesagerul meu”.

744. 1:3 Lit.: Pe Iacov l-am iubit, dar pe Esau l-am urât – o expresie semitică care exprimă preferința pentru unul față de celălalt (cf. Gen 29:31, 33; Deut 21:16-17; Matei 10:37; Luca 14:26; Romani 9:10-13).

745. 1:4 În sensul edomiților, descendenții lui Esau (vezi Gen 25:30; 36:1). Cuvintele lui Maleahi despre Edom reflectă avertismentele profeților anteriori cu privire la consecințele încrederii în sine mândre a edomiților (vezi Ier 49:16).

746. 1:5 Sau: dincolo de granițele lui Israel; sau: peste (tot) teritoriul lui Israel.

747. a 1:7 Sau (mai aproape de literă): pâine întinată.

748. b 1:7 Lit.: masă; același lucru în v. 12.

749. a 1:8 Aici și mai jos o altă. posibilă. traducere: nu este acesta rău?!

750. b 1:8 Vicerege – guvernator al unei regiuni, numit în această funcție de rege.

751. în 1:8 Lit.: Îți va ridica el fața (cf. o expresie similară în Gen. 19:21).

752. 1:11 Poate că acest verset, la fel ca v. 14, conține o profeție despre întoarcerea la Domnul a altor popoare în epoca Noului Testament, iar atunci timpul viitor poate fi folosit la traducerea acestor versete.

753. 1:12 Lit.: despre fructe, (adică) mâncare – se referă la o ofrandă sacrificială.

754. 1:13 Lit.: îl stingi, adică focul de pe altar; sau: sufli (exprimând dispreț).

755. 1:14 Lit.: masculin.

756. 2:3 Deci în textul masoretic, în LXX și Vulgata: Îți voi lua mâna / umărul (posibil însemnând că te voi lipsi de tărie sau putere).

757. 2:7 Lit.: căci buzele preotului trebuie să păzească cunoștința.

758. 2:12 Lit.: treaz și răspunzând. Poate că acesta este un proverb: într-un sat pustiu nu există o singură persoană care să fie conștientă și capabilă să răspundă chemării. O altă traducere posibilă: Domnul să îndepărteze din corturile lui Iacov pe toți cei care mărturisesc în apărarea celui ce face astfel de lucruri.

759. 2:14 Sau: soția Legământului, Uniunea, încheiată pe Sinai.

760. 2:15 Evrei. Textul acestei părți a versetului este dificil. O altă traducere posibilă: Nu va face asta cel în care rămâne duhul! Ce a făcut atunci singurul care a căutat urmași de la Dumnezeu (adică Avraam)? Sau: Nu i-a creat Dumnezeu (soțul și soția) ca una, atât carne, cât și duh? Și ce caută cineva? Urmași de la Dumnezeu. Sau: Nu i-a creat Dumnezeu (soțul și soția) ca să fie împreună una? Atât carne, cât și duh Îi aparțin. De ce atunci i-a creat ca una? Pentru că a vrut să producă urmași dumnezeiești.

761. 2:16 Lit.: El urăște.

762. 2:17 Lit.: Îl obosești pe Domnul.

763. 3:2 Lit.: cine poate îndura.

764. a 3:6 Lit.: Nu mă schimb.

765. b 3:6 O altă traducere posibilă: Dar voi, fiii lui Iacov, nu ați încetat (să vă schimbați).

766. 3:12 Sau: plin de har.

767. 3:17 Sau: vor fi ai Mei… în ziua când Îmi voi pregăti moștenirea.

768. a 4:2 Sau: îndreptățire; sau: dreptate.

769. b 4:2 Lit.: aripi.

770. 4:3 Sau: în Ziua în care voi acționa.